

Giới thiệu Liên Minh Huyền Thoại Lưu Ký

Bạn đang đọc truyện Liên Minh Huyền Thoại Lưu Ký của tác giả Long Phấn(VN), câu chuyện thuộc thể loại đô thị hay lấy bối cảnh về thuở xa xưa, vụ trụ chỉ là một màu đen vô tận. Không có gì, không có gì ngoài màu đen lạnh lẽo...

Rồi thì, một vụ nổ lớn không tưởng tượng nổi ở một nơi nào đó trong vũ trụ vô tận.

Từ vụ nổ lớn này, mọi thứ bắt đầu được hình thành. Sự sống và truyện tình yêu bắt đầu xuất hiện trong vũ trụ rộng lớn này như một mầm cây mọc lên giữa hoang mạc cằn cỗi.

Những truyện hot đây bí ẩn từ vũ trụ dường như không bao giờ hết, không bao giờ...

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Khởi Đầu

1.

Từ thuở xa xưa, vụ trụ chỉ là một màu đen vô tận. Không có gì, không có gì ngoài màu đen lạnh lẽo...

Rồi thì, một vụ nổ lớn không tưởng tượng nổi ở một nơi nào đó trong vũ trụ.

Từ vụ nổ lớn này, mọi thứ bắt đầu được hình thành. Sự sống bắt đầu xuất hiện trong vũ trụ rộng lớn này như một mầm cây mọc lên giữa hoang mạc cằn cỗi.

Những bí ẩn từ vũ trụ dường như không bao giờ hết, không bao giờ...

oOo

Địa điểm: Thái Bình, Việt Nam

Thời gian: Ngày 3, tháng 3, năm 2030.

06 giờ 03 phút,

Trong một căn phòng của một biệt thự khá lớn.

- Reeng...reeng...

Thanh âm báo thức vang lên âm ỉ.

Trên chiếc giường, từ trong tấm chăn mềm mại màu trắng tinh kia, một bàn tay từ từ đưa ra, hướng về cái đồng hồ báo thức trên đầu giường đập mạnh một cái từ trên xuống.

- Bốp...!

Chiếc đồng hồ báo thức như quá quen với cảnh bị như vậy, cũng biết điều mà im bất không tiếng động.

Cả căn phòng trở về với sự tĩnh lặng, yên ắng...

06 giờ 12 phút,

Một giọng nói nam tính từ bên ngoài căn phòng vọng vào trong.

- Phong! Sáng rồi, dậy đi con!

- Đợi con chút nữa đi cha!- Giọng nói từ căn phòng vang lên trả lời lại.

Từ bên dưới tấm chăn mềm mại khẽ động đậy, một cánh tay chậm rãi thò ra, rồi thêm một cái nữa, rồi một cái chân, hai cái.

Cuối cùng con người nằm trong đó cũng đã đặt đôi chân của mình xuống sàn nhà lạnh lạnh. Uể oải vươn vai ngáp dài một cái rồi lè bước từng bước ra khỏi căn phòng.

oOo

Hắn tên Hoàng Gia Phong, năm nay 19 tuổi. Hắn có một thân hình cân đối, rắn chắc, không quá to lớn. Phải nói hắn có khuôn mặt chuẩn soái ca, hơn nữa còn có đôi mắt màu tím nhạt hết sức đặc biệt. Đôi mắt này nghe cha hắn nói là được di truyền từ người mẹ đã mất của mình.

Gia đình hắn chỉ có hai cha con hắn, không còn người thân nào khác. Nghe cha hắn kể lại thì mẹ hắn mất khi sinh hắn ra.

Cha hắn trước giờ làm ăn thuận lợi nên gia đình hắn thuộc dạng giàu có. Nhưng không vì thế mà tình cảm hai người bị ảnh hưởng. Từ nhỏ hai cha con hắn đã rất yêu thương nhau nhưng cha hắn cũng rất nghiêm khắc.

oOo

Cứ thế chậm rãi từng bước xuống cầu thang, một tay hắn đưa lên khẽ vuốt lại mái tóc đen của mình. Trên người vẫn mặc bộ đồ ngủ màu lam nhạt.

.....

Sau một hồi thực hiện các thủ tục buổi sáng, hắn đã thay bộ đồ mới, khoác trên vai cái cặp sách màu đen, bước ra khỏi nhà rồi lên xe bus tới trường.

Tuy nhà mình có điều kiện, thế nhưng Phong lại không thích khoe khoang. Hắn vốn là người khá trầm ổn, giản dị, hay giúp đỡ người xung quanh. Vì thế, những người quen hắn đều ưa thích hắn.

Đến trường, hắn đều bước đi trên sân trường quen thuộc mà vào lớp, im lặng ngồi vào vị trí của mình.

Với khuôn mặt cùng thân hình soái ca của mình, hắn khiến nhiều cô gái phải để ý đến mình. Thế nhưng, chả ai làm hắn thực sự để tâm.

Đã đến giờ tiết học đầu tiên, giáo viên cũng đã bước vào lớp bắt đầu tiết học của mình.

Thường ngày hắn cũng không quan tâm lắm tới việc học, thế nhưng hắn lại luôn đạt điểm cao trong các kì thi, có lẽ hắn là thiên tài chăng.

Vị trí hắn ngồi là cạnh cửa sổ, như thường lệ, hắn lại đưa ánh mắt mình ra khung cảnh bên ngoài cửa sổ. Hôm nay không hiểu sao, bầu trời lại u ám một cách dị thường.

Những đám mây đen ngày càng nhiều hơn. Ánh dương quang đã sớm không còn. Gió thổi vù vù khắp trời, làm những thân cây to lớn cũng phải nghiêng ngả, cứ như một con thú dữ đang gào thét.

Phong khẽ nhíu cặp mày của mình lại nghĩ thầm "Rõ ràng nghe dự báo thời tiết hôm nay nắng kia mà, có sao lại có mây giông vậy nhỉ?"

oOo

Những tiết học cứ vậy trôi qua, đã đến lúc tan buổi học.

Sau khi về đến nhà, hắn nhanh chóng tiến vào căn phòng của mình, mở cái laptop hiệu Lenovo của mình ra. Sau đó nhanh chóng đăng nhập Garena rồi nhấn vào icon game Liên Minh Huyền Thoại.

Cha hắn đi làm từ sớm đến chiều muộn mới về. Ngay mai được nghỉ, vì thế hôm nay hắn quyết định cày game cả chiều đến tối.

Đúng vậy, cái tên này gì cũng tốt, chỉ tội từ lúc tiếp xúc với Liên minh huyền thoại, hắn trở nên nghiện game này. Nó là một game rất nổi tiếng trên toàn thế giới, được rất nhiều gamer yêu thích. Đối với hắn, đó còn như là một thế giới thứ hai. Thậm chí có lúc ngủ, hắn cũng mơ mình bước chân vào thế giới Liên minh huyền thoại.

Hắn ngồi trên cái giường êm ái của mình, đặt cái laptop trước mặt, cứ dán mắt vào màn hình, các ngón tay không ngừng nhấn chuột rồi bàn phím.

Cứ hăng say, đam mê như vậy, Phong không hề hay biết ngoài kia sắc trời ngày càng trở dữ dội.

Mây đen phủ kín bầu trời, những ánh chớp lóe lên sáng rực cả vùng trời. Gió không ngừng điên cuồng gào rít, cây cối như đổ rạp xuống.

Cảnh sắc phong vân thay đổi thật dữ dội, không hề giống cơn bão bình thường.

- Ầm... ầm...Oanh...anh...

Tiếng sấm sét bắt đầu nổi lên to, vang động khắp nơi. Như tiếng thét của hung thần, quái thú trong truyền thuyết.

Bất giác bị tiếng sấm sét làm giật mình, Phong lúc này mới chú ý tới sự biến động ngoài kia. Sau đó cũng bỏ qua, chăm chú vào màn hình game. Hắn đang leo trèo chuỗi lên cao thủ. Đúng, thằng này chơi game khá giỏi.

Tí tách.... tí tách...

Rào...rào...

Mưa!

Trời bắt đầu mưa. Một trận mưa rào cứ xối xả như trút nước kèm theo là những tiếng sấm sét vang dội cùng với gió bão kinh khủng cứ thế diễn ra. Cứ như là tận thế vậy.

- Uỳnh...uỳnh...

Một tia sét đánh xuống, như muốn xé rách không gian.

- Vụt!

Mất điện.

Gian phòng của Phong chìm vào bóng tối, chỉ có ánh chớp lóe lên xuyên qua lớp cửa kính trong phòng hắt mà hắt vào trong.

Phong cứng người, mở to mắt nhìn cái màn hình đen sì trước mắt. Hắn tức giận quay mặt ra phía cửa sổ, nhìn lên bầu trời giông tố, chửi tục một câu:

- Fuck! Con mẹ nó mất trận chuỗi của...

Chưa kịp nói hết chữ "ta" thì đột nhiên xảy ra dị biến.

Từ đám mây đen nhất, u ám nhất, dữ tợn nhất. Một tia sét đánh xuống, lớp kính ở cửa sổ phòng hắt vỡ toang ra, mảnh vỡ vương vãi khắp căn phòng. Đánh thẳng vào con laptop hiệu Lenovo của Phong, đánh cả vào cơ thể hắn.

Chưa hết, điều kì lạ là Phong hắt không hề bị sét đánh chết như dự kiến. Hắn bị đánh văng, ngã nhào xuống giường, tay chạm vào cái laptop.

Đúng, cái laptop của hắn cũng không hề bị phá hủy như bình thường mà lại còn lành nguyên không vết hư hại.

Phong nhăn tít cặp mày rậm của mình lại, cắn răng đau đớn. Hắn cảm nhận rõ trong cơ thể hắn, như có luồng điện chạy khắp thân thể hắn, rồi truyền lên đại não của hắn một nỗi đau cùng cực.

Mồ hôi rịn ra ướt đầm cả người. Tại hắn không còn nghe tiếng mưa gió, sấm sét gào thét ngoài kia nữa, chỉ còn tiếng ong ong trong đầu. Toàn thân run rẩy. Hắn nghĩ bụng "Không lẽ mình lại phải chết như thế này ư? "

Trong căn phòng tối om, ánh chớp lập lờ vào chiếu lên thân ảnh Phong đang nằm đó run rẩy, thế nhưng tay hắn như dính liền vào cái laptop không rời ra.

Con đau mãi lâu sau cũng không ngừng, hắn đã kiệt sức, đôi mắt tím nhạt của hắn dần trở nên mơ hồ, không nhìn rõ gì nữa.

Rồi việc gì đến cũng phải đến, hắn đã không chịu được nữa. Ánh mắt nhắm lại, toàn thân cũng đã ngừng run rẩy, nhưng tay hắn vẫn cầm cái laptop không rời ra.

Đã chết??

Căn phòng tối lại xảy ra dị biến.

- Xoẹt...xoẹt...

Phía trên người Phong, những tia điện từ đâu xuất hiện càng lúc càng nhiều.

"Ầm" một tiếng, những tia điện đó dần tách ra thành một hình tròn có bán kính tầm một mét. Bên trong đó là một vùng không gian đen thăm thẳm, những tia điện bị hút xoáy vào.

Phong hắt đâu còn biết gì nữa, cả thân thể hắn cùng chiếc laptop Lenovo của hắn bay lên không trung, từ từ bị cái lỗ đen kia hút vào rồi biến mất.

Ngoài kia.

Sấm sét, mưa gió, mây mù đã biến mất tự lúc nào.

Sau cơn mưa trời lại sáng. Ánh sương quang mạnh mẽ xuyên qua màn mây mỏng, chiếu rọi ánh sáng ảm áp lên vạn vật, chiếu rọi vào căn phòng của Phong.

Chỉ còn lại một mảnh tĩnh mịch, yên ắng đến cực độ.

Không một tiếng động.

Căn phòng trống không bóng người, chỉ còn lại là những đồ vật thường ngày vẫn ở đó cùng những mảnh thủy tinh của cánh cửa sổ vương vãi khắp sàn.

Hắn đã biến mất vào cái lỗ đen kia, không ai hay biết đến sự mất tích của hắn...

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Hệ Thống Là... Một Cô Gái!

Chẳng biết bao lâu sau kể từ khi hắn bị lỗ đen kia hút vào. Hắn đã tỉnh lại.

Hắn chỉ cảm thấy toàn thân mình đau nhức, từng sợi cơ như rã rời, rất chi là khó chịu.

Một nhọc chuyển mình ngồi dậy, hắn mở căng đôi mắt mình ra nhưng chả thấy gì ngoài bóng đen tương như vô tận này. Hắn bực tức thảm chửi:

- Con mẹ nó, chết cũng đéo yên!

Nơi hắn đang ngồi như là băng đá, cái lạnh thấu vào tận xương khiến hắn run lên một hồi.

Phong hắn đang định chống tay đứng lên thì bất chợt hắn cảm thấy tay mình đang cầm vật gì đó. Trong bóng tối dày đặc, âm u và lạnh lẽo, vật đó lại truyền vào tay hắn một cảm giác ấm áp dịu dàng, nó rất mềm mại. Cái thứ đó tròn tròn, cầm vào rất chi là thoải mái, rất vừa tay.

Đôi mắt hắn có vẻ như quen hơn với bóng tối, hắn căng mắt ra nhìn xem mình cầm vào vật gì. Bất giác hắn giật mình một cái, nhìn không chớp mắt vào đó không thốt lên lời.

Đó là một bờ ngực của một thiếu nữ...!

Nơi tay hắn khi nãy vẫn còn cảm nắm thứ đó giờ theo phản xạ rút nhanh về.

Trong bóng tối đen ngòm này có thể không nhìn rõ nhưng chính xác thì mặt hắn đang đỏ phừng phừng. Mấy cảm giác đau đớn, lạnh lẽo gì đó cũng chả biết đi đâu mất tiêu.

Không để hắn trấn tĩnh, điều kỳ lạ xảy ra.

Màn đêm thăm thẳm một màu u ám, lạnh lẽo đến ghê người.

Từ màn đêm đó, thiếu nữ trước mặt Phong đột nhiên toàn thân phát ra thứ lực quang nhàn nhạt rồi từ từ bay lên không trung.

Mặt hắn cứ tròn xoe nhìn không chớp mắt về thiếu nữ đang bay lơ lửng trên không trung kia, miệng há hốc kinh ngạc.

Người thiếu nữ này, trên thân chỉ mặc một chiếc váy trắng tinh không vết bẩn. Chiếc váy chỉ dài tới ngang đùi, để lộ ra phần chân thon dài. Phần trên chiếc váy cũng để hở ra một phần ngực không quá lớn, nhìn rõ làn da trắng nõn mềm mại.

Mái tóc cô tím tím nhạt, để xõa sang hai bên, dài tới tận eo. Mái tóc dài mềm mại như một dòng suối, óng ánh trước thứ lực quang trên người cô.

Khuôn mặt cô mới nhỏ nhắn đáng yêu làm sao.

Hàng mi lá liễu thanh tú sụp xuống mắt, cô bây giờ vẫn chưa mở mắt. Cái mũi nhỏ nhắn xinh xinh nằm ngay trên đôi môi đỏ thắm, căng mọng nước đầy quyến rũ của cô.

Trong này không có gió nhưng sao chiếc váy cô cứ bay phấp phất, mái tóc dài tím nhạt của cô cũng tung bay theo. Có vài sợi tóc vương khuôn mặt xinh đẹp của cô càng thêm mê lòng người.

Người thiếu nữ xinh đẹp tuyệt trần lơ lửng trên không, chiếc váy trắng tinh bay bay không ngừng, trên người lại tỏa ra thứ lực quang dị thường phát sáng trong màn đêm vô tận.

Trông cô lúc này đâu khác tiên nữ hay thiên thần gì đó là bao. Bất quá cô cũng chỉ tầm 16 tuổi.

Đây thực là người con gái xinh đẹp nhất từ trước tới giờ mà Phong gặp. Hắn cứ đứng trân trân ở đó nhìn người con gái xinh đẹp như tiên không chớp mắt lấy một cái.

Đôi mắt cô gái từ từ mở ra, ánh lục quang càng tỏa sáng mạnh hơn. Đôi mắt màu xanh lục lộ rõ sự trong trẻo, ngây thơ của cô nhìn thẳng vào thân ảnh Phong.

Phong hắn bây giờ mới phát giác ra đối phương đang nhìn mình. Nhớ lại chuyện khi này không khỏi làm hắn lại đỏ bừng mặt lên.

Như không để tâm tới tâm trạng hắn, cô gái nở nụ cười thân thiện, đáng yêu cực độ nhìn hắn nói:

- Chào mừng chủ nhân!

Giật mình một cái, Phong lùi lại một bước, mặt quay sang nhìn thẳng vào thiếu nữ, ánh mắt không giấu nổi sự kinh ngạc lẫn hoài nghi.

Im lặng một lúc, hắn mới khó nhọc thốt lên lời:

- Cô nói gì vậy? Cô nói ai là chủ nhân của cô?

Người con gái đó liền đó, vẫn giữ nụ cười mê người đáp lại:

- Ngài chính là chủ nhân của em.

Ngừng một lát cô lại nói tiếp:

- Nơi ngài đang đứng đây chính là hệ thống của em. Nếu ngài cần, bất cứ lúc nào em cũng có thể giúp đỡ ngài!

Trầm ngâm một chút, hắn nói:

- Cô là ai?

Vẫn giữ nụ cười đó, cô nói:

- Em là hệ thống.

- Cô không có tên ư?

- Tên? Em không có!

Phong bây giờ mới nhớ ra, lúc trước, khi hắn sắp ngã đi sau khi bị sét đánh, tay hắn vẫn cầm chặt con laptop hiệu Lenovo.

Hắn trầm lặng suy nghĩ "Không lẽ cô ta chính là cái laptop biến thành? Nếu vậy thì quả là kỳ quái! Mà thôi, ra khỏi đây rồi tính.

Mà cũng phải đặt cho cô ta cái tên chứ nhỉ. Thấy cô ta xinh đẹp như bông hoa lan, thôi thì đặt cô ta tên Lan cũng được. Dù sao cái tên mình cùng tên cô ta đọc ghép lại thành Phong Lan cũng hay phết đó chứ. Ha ha..!"

Nhìn cô gái xinh đẹp kia, hắn cố lấy vẻ bình tĩnh nói:

- Từ giờ ta sẽ gọi em là Lan, có được không?

Cô gái nghe mình có tên, trở lên vui mừng hơn.

Từ trên không trung, cô ta bay thẳng xuống chỗ hắn. Chẳng lo nghĩ gì, chạy tới ôm chặt lấy hắn, nhón miệng cười tươi như một đóa hoa nở rộ gập đầu. Trông chả khác nào một cô bé được người khác cho kẹo.

Bất chợt bị cô ta ôm chặt lấy, hắn cũng không phản ứng lại, để mặc cô ta ôm mình.

Nếu nói Lan là một hệ thống không cảm xúc thì thật chẳng ai tin, trông cô lúc này kỳ thực như là một con người thật sự.

Một lúc sau, Lan mới buông hắn ra, miệng vẫn còn cười cười, không có vẻ gì là ngượng ngùng. Lúc này hắn mới ôn nhu nhẹ nhàng nói:

- Vậy bây giờ Lan có thể đưa Phong ra khỏi đây được chưa?

- Dĩ nhiên là được rồi!

Nói rồi, trên người Lan, lục quang trở nên sáng chói mắt.

Phong nhắm chặt mắt lại, quay đầu đi tránh thứ ánh sáng chói lóa đó. Đầu óc trở lên mơ hồ, không nghe thấy gì nữa...

Mở mắt, đập vào mắt hắn là thứ ánh sáng chói mắt. Nhưng đó là ánh sáng mặt trời. Website truyện convert T r u y e n C v [.] c o m

Nơi hắn đang nằm là trên một con đường mòn trong một khu rừng khá rậm rạp. Thanh âm côn trùng kêu rả rích, thỉnh thoảng còn có tiếng chim hót líu lo nghe thật vui tai.

Trên bầu trời, những áng mây trắng cứ phiêu du bồng bềnh trôi nổi theo những con gió.

Mặt trời đã lên đỉnh, dương quang chói lóa chiếu xuyên qua làn mây, xuyên qua từng tán lá cây rậm rạp chiếu rọi loang lổ lên khắp khu rừng.

Một làn gió mát khẽ lướt qua người Phong, hắn hít lấy một hơi hật sâu. Cảm thấy tinh thần mình thật thoải mái.

Hắn chống hai tay xuống đứng dậy, mắt đảo xung quanh tìm đường đi.

Thế nhưng đây rõ là một nơi xa lạ, không một chút quen thuộc.

Vậy mà hắn còn nghĩ vừa rồi chỉ là một giấc mơ. Sau khi mình tỉnh dậy đã đang nằm trên chiếc giường êm ái của mình chứ không phải nằm trên mặt đất lồi lõm thế này. Khi tỉnh dậy sẽ là gương mặt yêu thương lo lắng của cha hắn, xung quanh là những đồ đạc, vật dụng quen thuộc với hắn trong căn phòng mình chứ không phải cô đơn nằm đây, giữa một khu rừng rậm không bóng người như thế này...

Còn đang trong dòng suy nghĩ mông lung, một giọng nói nhẹ nhàng ngân vang trong đầu hắn như muốn khẳng định lại mọi thứ là sự thật.

- Chủ nhân, quên chưa nói cho người biết rằng sau khi người bị lỗ đen hút vào, sẽ không trở lại thế giới cũ nữa.

"Ừng" một tiếng như tiếng sét đánh ngang tai hắn Phong cứng người không thốt lên tiếng sau khi Lan nói vậy.

Thanh âm trong trẻo của Lan lại vang lên trong đầu hắn:

- Theo như tính toán của em, chúng ta đang ở một khu rừng phía nam quần đảo Ionia, thuộc lục địa Valoran.

Cô nói tiếp:

- Cứ đi theo con đường mòn này về phía tây ba mươi sáu dặm, chúng ta sẽ ra khỏi khu rừng này.

Hắn lại được một mẻ cứng người nữa, tâm trạng trở nên rối bời, cảm xúc lẫn lộn.

Nếu là người thường thì có lẽ sẽ gào ầm lên mà khóc lóc vì xa nhà hoặc phấn khích vì tới đây....

Nhưng rốt cục thì hắn không giống ai, ngay sau đó trấn tĩnh lại, trong lòng không khỏi cười khổ một tiếng.

"Cha à! con bất hiểu lại xa cha, để cha già một thân một mình không người thân ở nhà lo lắng cho con...!"

Nghĩ tới đây, hắn khẽ cúi đầu xuống, mái tóc đen trước trán xõa xuống che đi đôi mắt hắn, từ khóe mắt, một chút nước chảy ra...

Chẳng biết hắn đứng im đó bao lâu, cuối cùng hắn cũng gạt bỏ đi dòng cảm xúc.

Hắn ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn xa xăm về con đường mòn phía trước, cái nhìn như xuyên mọi vật trong khu rừng về phía đường chân trời.

Nếu có ai ở đây, hẳn người đó sẽ nhìn thấy một bên mắt trái của hắn, không còn là màu tím nhạt như bình thường nữa mà thay vào là một màu xanh lục.

Thật ra, những màu xanh lục đó là được tạo thành bởi vô số các ký tự 0 1 thành từng dòng nhỏ li ti chạy dài dường như vô cùng, vô tận.

- Tại sao Lan biết những chuyện này rõ như thế?- Hắn tò mò hỏi cô.

Giọng nói dịu dàng ấy lại vang lên bên tai hắn.

- Em cũng không rõ nữa! Từ lúc em tỉnh dậy, tất cả dường như nằm trong kho dữ liệu của em tự nào mà em cũng không biết.

- Vậy tại sao ta lại tới đây em có biết không?

Lan ngay lập tức trả lời hắn:

- Em cũng không biết nữa!

Hắn cảm thấy hoài nghi, nhưng thôi, nếu đã đến được đây thì chuyện này cũng bình thường.

- Chúng ta lên đường thôi!

Truyện đăng nhanh nhất tại [TruyenCv \[.\] com](#)

Hắn đồng ý nói một câu đầy quyết tâm rồi rào bước chân nhanh chóng đi về hướng tây.

Trên đường hắn cùng Lan trò chuyện khá vui vẻ. Hắn cũng không hiểu sao ngày thường mình không thực sự nói nhiều cho lắm, nhưng sao bây giờ hắn cùng cô lại trò chuyện nhiều như vậy.

Trò chuyện cùng cô về mọi thứ nơi đây như những cái cây lạ, hay những con thú rừng nhỏ bé đáng yêu nhưng kỳ lạ.... Hầu như tất cả đều là những thứ mà trước giờ hắn chưa từng gặp.

Cứ như vậy, vừa đi cùng nói chuyện với cô, Phong cảm thấy tâm trạng mình rất thoải mái. Chẳng để ý tới thời gian nữa.

Mặt trời đỏ rực dần khuất sau đường chân trời. Ánh dương quang còn lại chiếu lên những đám mây trắng bồng bênh làm chúng biến sắc thành những màu hồng đỏ, vàng cam... Hết sức đẹp mắt.

Bóng của Phong đổ dài trên con đường mòn trước tia nắng cuối của một ngày.

Một cơn gió rừng thổi qua, làm tung bay mái tóc của hắn, thổi qua rừng cây kêu " xào xạc " hết lên.

Hoàng hôn cũng đã tắt, bóng đêm dần buông xuống, trải rộng cả khu rừng rộng bát ngát này.

Cả khu rừng chỉ còn là màu đen đêm tối. Thanh âm xào xạc của lá cây đung đưa trong gió, thanh âm của những con côn trùng kêu rả rích. Tất cả như một bản nhạc của thiên nhiên hòa quyện với nhau.

- Chủ nhân, phía trước không xa là một bến cảng. Ngài mau tới đó đi!

Nghe Lan thông báo vậy, Phong càng lúc càng bước nhanh hơn, gần như là chạy.

Quả nhiên không xa những thanh âm náo nhiệt của con người vọng lại.

Đã đến bìa rừng, đập vào mắt hắn là khung cảnh của một bến cảng theo kiểu cũ giống như thời trung đại.

Những con tàu thuyền to lớn làm bằng gỗ neo đậu đầy bến cảng. Trời đã chập tối nên số người còn lại cũng không còn nhiều, có lẽ hầu hết đã nghỉ rồi.

Nơi đây phoá xạ cũng khá rộng lớn, toàn bộ những căn nhà nơi đây cũng được làm từ gỗ, mái ngói uốn cong đậm chất phương Đông thời xưa.

Phong không nghỉ nhiều nữa, từ lúc tới đây hắn đã ăn uống gì đâu, đã vậy lại còn phải đi bộ một quãng đường dài. Lúc này đã trở nên mệt mỏi đói khát đến nỗi hai chân cũng run hết lên rồi.

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 3: Học Viện Ninja

Tới được quán trọ thì Phong đã mệt bỏ hơi tai, gần như kiệt sức.

Mồ hôi nhễ nhãi vã ra như tắm, ướt đầm cái áo sơ mi xanh của mình.

Gió biển mang theo hơi lạnh thổi vào người hắn làm hắn run lên một cái.

Bước vào trong quán, hắn không nghĩ ngợi ngồi phịch xuống trước một cái bàn gỗ cũ hình chữ nhật.

Hắn lúc này khuôn mặt vì mệt mỏi kiệt sức mà trở nên tái nhợt, đôi môi khô khốc. Vươn một tay ra với lấy ấm nước trên bàn, hắn cứ thế mà tu ừng ực.

Thỏa mãn được cơn khát, vừa tỉnh táo hơn một chút thì bất chợt " ọc ọc ". Đến lượt cái bao tử của hắn kêu gào.

Hắn lúc này mới ngẩng đầu dậy, quét mắt một lượt qua xung quanh.

Nơi đây chỉ là một quán trọ hết sức giản dị. Tất cả vật dụng đều làm từ gỗ, qua năm tháng đã trở nên cũ kỹ nhiều.

Chủ quán đang đứng trong quầy là một người đàn ông tầm sáu chục tuổi, tóc cũng đã điểm bạc. Trên người mặc bộ y phục giống y phục trong các bộ phim dã sử.

Bên dưới có xếp bảy cái bàn nhưng có lẽ trời không còn sớm nữa mà gồm cả hán vào cũng chỉ còn ba cái có người ngồi.

Tất cả bọn họ có vẻ như đều là thương nhân buôn bán. Nhưng từ lúc hán bước vào, bọn họ đều nhìn hán với ánh mắt hoài nghi, tò mò, hiếu kỳ.

Nhưng hán cũng đâu thèm chú ý nữa, cái bụng hán sôi ục lên rồi thì quan tâm họ làm gì.

Ngay lập tức hán lên tiếng:

- Ông chủ! cho xuất cơm.

Một mảnh im lặng... rồi những tiếng xì xào vang lên. Những ánh mắt đổ dồn về phía hán, mấy gã thương nhân không ngừng chỉ trỏ phía hán rồi cười cười gì đó.

Phong giờ mới phát hiện ra một vấn đề hết sức nan giải...

Bất đồng ngôn ngữ!

Dĩ nhiên là vậy, ngôn ngữ ở thế giới này làm sao giống như Việt ngữ được cơ chứ.

Hán còn đang bối rối chưa biết xử lý thế nào thì bất chợt, thanh âm cười nói quen thuộc của Lan lại vang lên trong đầu hán:

- Hi hi. Em quên mất ngôn ngữ của ngài không giống với bọn họ.

- Để em truyền tải ngôn ngữ bọn họ cho ngài ngay. Sẽ đau đầu một chút, ngài cố chịu nhé!

Phong nghe vậy là thấy vui rồi, không ngờ lại còn thể loại truyền ngôn ngữ kiểu này. Hán đồng ý ngay lập tức.

Lan không chần chừ truyền tải ngôn ngữ cho hán.

Phong cảm thấy trong đầu mình như có hàng ngàn, hàng vạn mũi kim đâm vào vậy. Cảm giác hết sức đau đớn.

Hán ngồi đó, đầu cúi gục xuống, mắt nhắm tịt lại, cắn răng chịu đau. Hai tay hán ôm đầu lúc lắc liên tục, lúc lúc lại đập xuống mặt bàn gỗ vang lên mấy thanh âm "cộp cộp".

Một lúc sau, cơn đau đã biến mất.

Tất cả người có mặt trong quán đều ngạc nhiên, kinh hãi nhìn về thân ảnh thanh niên đang gục đầu xuống bàn, không một ai nói gì.

Hán đã sớm kiệt sức rồi thì chớ lại còn phải chịu đau đớn như vậy, nên bây giờ đã chẳng còn chút sức lực nữa.

Ánh mắt mơ hồ rồi ngất lịm đi. Trước khi mất ý thức, hán nghe xung quanh hán là những tiếng nói vội vàng, hoảng hốt của mấy người trong quán.

- Mau... mau đỡ cậu ta dậy...!

oOo

Sau khi ngất đi, hán tỉnh dậy ở một khoảng không đen vô tận, cái lạnh lẽo thấu vào cơ thể hán.

Là bên trong hệ thống.

Một cảm giác ấm áp quen quen truyền vào thân thể hán. Một vòng tay nhỏ nhắn, trắng nõn nhẹ nhàng luồn qua người hán, ôm chặt lấy hán.

Thanh âm trong trẻo vang lên khắp không gian rộng lớn như phá tan đi sự tĩnh mịch, lạnh lẽo âm u dưới này.

- Chủ nhân chắc đau lắm hả, là em khiến ngài đau... hức..

Chuyển mình quay lại, đối diện với hán là khuôn mặt xinh đẹp như tiên của Lan.

Phong thấy rõ khóe mắt cô ngân ngấn nước, khuôn mặt thường hay vui vẻ tươi cười lúc này lại lộ ra vẻ buồn rầu.

Lúc này có ai nói cô không phải con người Phong sẽ không ngại gì mà dẫn cho kẻ đó một trận như từ.

Không hiểu sao vừa rồi hán còn rất đau nhức, mệt mỏi cực độ, ấy vậy mà giờ đây những nỗi đau đớn, mệt mỏi đó như biến mất.

Hán nở nụ cười, ánh mắt ôn nhu nhìn Lan, hai tay bắt giắc đưa lên ôm cô vào lòng, nói:

- Lan ngốc, em nghĩ ta là ai, một chút đau đớn này làm sao làm khó ta được...Ha ha..

"ọc...ọc.."- Bụng hấn lại réo lên phản đối.

Hấn lắc đầu cười khổ một tiếng không nói gì.

Lan bỗng bật cười khanh khách nhìn bộ dạng buồn cười của hấn.

Tiếng cười trong trẻo, ngây thơ như ngọn lửa ấm áp trong đêm đông lạnh giá, tiếng cười đó in vào trong con tim hấn, vang vọng mãi không ngừng.

Hấn cứng người, cười cười thâm nghĩ.

" Thật là... vừa rồi còn thút thít khóc, vậy mà ngay lập tức cười vui vẻ như vậy.

Nói đây là một hệ thống máy móc vô tri vô giác thì chỉ có kẻ ngu mới nghĩ vậy. Tâm tình thì cứ như một đứa trẻ con lên ba vậy ah!"

Hấn cùng cô tay trong tay ngồi đó nói trò chuyện vui vẻ. Hấn có thể cảm nhận rõ sự ấm áp dịu dàng từ cô truyền sang, đúng là một cảm giác dễ chịu.

Cứ vậy, hấn cùng cô trò chuyện, hấn kể cho cô nghe những câu chuyện cười mà hấn biết khiến cô cười nắc nẻ, cười đến nỗi gập cả người lại.

Nhìn cô vui vẻ như vậy, trái tim hấn trở nên ấm áp dị thường. Những lúc này, mọi chuyện ngoài kia, mọi đau đớn hay cô đơn đều không còn, tưởng như chỉ thế giới chỉ có hai người.

Cảm giác này thật là kỳ lạ ngay cả hấn cũng không thể giải thích...

oOo

Mặt trời đã lên, tia nắng ban mai chiếu rọi vào những giọt sương còn đọng trên lá, long lanh rung rinh trước cơn gió buổi sớm.

Có một vài chú chim kỳ lạ bay tới đậu bên cạnh một cái cửa sổ nhỏ, cất thanh âm líu lo trong trẻo như muốn gọi người trong căn phòng đó dậy.

Trong căn phòng nhỏ bằng gỗ, bên dưới lớp chăn kẻ động dậy.

Một bàn tay vươn ra, như một thói quen, cánh tay ấy đưa lên trên đầu giường đánh mạnh một cái từ trên xuống.

" Cốp" một tiếng.

- Á...

Người trong chăn theo phản xạ kêu lên một tiếng, ngồi phắt dậy, khuôn mặt nhăn nhó cảm cánh tay bị đau.

Phong đảo mắt nhìn quanh căn phòng.

Đây chỉ là một căn phòng hết sức giản dị, đồ dùng hầu như được làm từ gỗ tự nhiên, trừ một vài đồ gốm sứ ra.

Hấn không còn cảm thấy những đau đớn đã mất hết, chỉ còn lại cơn đói cồn cào ruột gan.

Bất giác nhớ lại sự việc tối qua. Hấn kiệt sức ngất đi, sau đó thì đến với hệ thống, tại đó hấn cùng Lan nói chuyện vui vẻ.

Bây giờ nhớ lại hấn vẫn cảm thấy vui, tự nhiên nở một nụ cười tươi.

Đang định đi ra khỏi phòng, cánh cửa " kéo kẹt" một tiếng rồi mở ra.

Đi vào là một người con trai, nhìn cách ăn mặc hấn dễ dàng đoán được đây là người làm công ở đây.

Trên tay gã còn cầm một khay đồ ăn cùng nước uống.

Gã bước vào đưa khay thức ăn cho Phong rồi nói:

- Cậu thật may mắn, ông chủ tôi vốn là người tốt bụng hay giúp người. Hôm qua chính ông chủ đã đưa cậu lên đây.

Phong nghe vậy trong lòng cũng thấy cảm kích ông chủ quán.

Gã làm công dặn dò hấn vài câu, Phong khẽ gật đầu, "ạ ừ" vài tiếng với gã, sau đó thì gã cũng đi để lại Phong một mình trong phòng.

Đang trong cơn đói cồn cào, hấn liền lập tức xử lí đồng thức ăn trên khay. Đồ ăn ở đây rất lạ mắt, hương vị cũng mang nét khác biệt. Nhưng đang đói, hấn đâu để ý đến điều này.

Một lúc sau, tất cả thức ăn đã biến mất vào bao tử hắn. Cầm ly nước lên uống một hơi hết sạch. Lúc này hắn mới thở dài một tiếng thỏa mãn.

- Chào buổi sáng chủ nhân!- Thanh âm của Lan lại vang lên.

Không hiểu sao nghe giọng nói của Lan, Phong lại có cảm giác vui vẻ lạ thường. Hắn cười đáp lại:

- Chào buổi sáng! Lan.

- Mà từ sau em không cần phải gọi ta là chủ nhân nữa, cứ gọi là anh Phong là được. - Nói rồi hắn lại cười cười.

Nghe hắn nói vậy, cô im lặng một giây rồi "vâng" một tiếng. Tuy không nhìn thấy nhưng hắn có thể nhận rõ cô đang rất vui mừng.

- Vậy bây giờ ta làm gì tiếp đây Lan?- Hắn nghiêm túc hỏi.

- Em cũng không biết nữa. Theo em trước hết chúng ta hãy ra ngoài xem sao.

- Ủ, vậy cũng được!

Sau đó hắn rời khỏi phòng, đi xuống trước quầy gặp mặt ông chủ quán.

- Ông chủ, tôi thực sự rất cảm ơn về chuyện tối qua!- Phong lễ phép nói.

Ông chủ quán nhận ra Phong, miệng ông nở một nụ cười đôn hậu đáp lại:

- Thực chẳng có gì to tát cả, thấy người gặp nạn đương nhiên phải giúp rồi. Đừng quá để tâm.

Ông nói tiếp:

- Ta tên Shu, cháu tên gì vậy?

- Bác cứ gọi cháu là Phong.

- Phong à, cái tên này không phổ biến ở đây lắm. Trông cháu như vậy chắc không phải người nơi đây.

Phong vẫn giữ thái độ lễ phép đáp:

- Đúng vậy! Cháu mới đến đây lần đầu.

Phong cùng ông chủ quán nói thêm vài câu nữa rồi hắn chào tạm biệt ông ta.

oOo

Bầu trời hôm nay rất đẹp.

Truyện được copy tại [http://TruyenCv\[.\]Com](http://TruyenCv[.]Com)

Trên trời trong xanh, thỉnh thoảng có vài đám mây trắng nhỏ bé nhẹ nhàng bay phiêu diêu, bồng bềnh trong gió.

Dương quang rực rỡ rọi khắp cả bốn cánh náo nhiệt.

Những tiếng nói không ngừng vang lên của những con người tại đây. Những người đó liên tục vận chuyển lên xuống đồng hàng hóa từ các con tàu to lớn.

Cảnh tượng rất chi náo nhiệt, tấp nập.

Ở một góc phố, khá đông người đang tụ tập quanh tấm bảng thông báo.

Phong thấy hiếu kỳ liền rảo bước đến đó.

Khó khăn lắm cuối cùng cũng lách qua đám người để xem tấm thông báo. Trên đó ghi một hàng chữ rất rõ ràng.

"TUYỂN HỌC VIÊN HỌC VIỆN NINJA" Truyện được đăng tại [T.r.u.y.ệ.n.C.v\[.\]c.o.m](http://T.r.u.y.ệ.n.C.v[.]c.o.m)

Phong hắn cũng không rõ ràng lắm, quay sang người bên cạnh hỏi:

- Vị này cho tôi hỏi học viện này là như thế nào vậy?

Người đó cũng thoải mái trả lời:

- Chàng trai này, chắc cậu mới tới đây lần đầu nên không biết. Để ta nói cậu nghe.
- Học viện ninja này rất là nổi tiếng, người đứng đầu nơi đó chính là ngài Kusho lừng danh.
- Cứ năm năm học viện sẽ tuyển học viên mới một lần. Thôi, ta chuẩn bị đi đăng kí đây trước.-Nói rồi người đó cũng đi.

Phong cũng chả ở lại nữa, hắn tìm một nơi ít người, ngồi dưới bóng một cây cổ thụ, mắt nhìn xa xăm về phía đường chân trời, nơi biển trời phân chia.

- Em thấy ta có nên thử đăng ký vào học viện ninja không Lan?

Thanh âm trong trẻo trong đầu hắn trả lời:

- Theo em anh cũng nên đi, dù sao anh ở đây cũng đâu có việc gì.

Trầm ngâm suy nghĩ một lúc, hắn lên tiếng:

- Vậy ta đi. Em chỉ đường giúp ta với Lan.

- Vâng- Giọng Lan đáp lại.

Vậy là Phong đã quyết tâm vào học viện ninja...

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại: Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Dự Tuyển

Đường từ bến cảng đến học viện ninja tầm khoảng gần hai chục dặm. Tuy nhiên, với sự giúp đỡ từ Lan, Phong rút ngắn khoảng cách xuống chỉ còn cỡ mười hai dặm.

Con đường hắn đi là xuyên qua khu rừng, đi theo con độc đạo hoang cũ mà chẳng ai còn nhớ.

Bầu trời trong xanh đến độ không có nổi một áng mây.

Lúc này mặt trời đã lên đỉnh, không khí trở nên nóng nực hơn nhiều.

Phong theo chỉ dẫn từ Lan, đã đi được gần nửa chặng đường. Giờ đây hắn đang tựa cạnh một gốc cây khá lớn, cây này là cây gì cũng chả rõ nữa.

Mồ hôi lại ướt đầm người hắn, thấm qua cả chiếc áo sơ mi. Trên mặt mồ hôi cũng chảy từng giọt, từng giọt xuống.

Lần này khởi hành hắn có nhờ ông chủ quán tốt bụng chuẩn bị cho chút nước uống cùng lương khô đi đường.

Tựa vào thân cây to lớn, một tay hắn lấy ra một ống nước đựng trong đốt trúc rỗng. Tu một hơi, tạm thời thỏa mãn cơn khát.

"Vù, vù.."

Gió, một làn gió tự đâu tới, lướt qua người hắn.

Một cảm giác man mát nhỏ nhoi giảm bớt đi cái nóng giữa trưa.

- Trông anh cực vậy, để em giúp anh nha!

Giọng nói đó lại vang lên, tâm tình Phong lại vui vẻ hơn nhiều, hắn cười nói:

- Em có thể sao, vậy thử xem sao!

Lời hắn vừa dứt, trong cơ thể hắn bỗng xuất hiện một luồng hàn khí chạy khắp nơi.

Dòng khí này đi tới đâu, chỗ đó trở nên mát hẳn lên, thậm chí còn hơi lạnh lạnh nữa. Cái nắng nóng ngoài kia thực như chẳng ảnh hưởng chút nào tới hắn nữa.

Dù chuẩn bị trước tinh thần, thế nhưng Phong không ngờ Lan lại có thể giúp mình được như thế này.

Hắn cười cười mang theo chút kinh ngạc nói:

- Thật thoải mái quá a! Không ngờ em hay vậy đó!

Thấy hắn thoải mái như vậy, hơn nữa còn được hắn khen, Lan cũng vui mừng không kém.

Tiếng cười trong trẻo ngân vang trong đầu hắn, lúc sau cô mới nói tiếp:

- Anh cứ từ từ, còn nhiều điều anh chưa biết đâu! Đến lúc em sẽ nói ra! Hi hi!

- À, còn bí mật nữa cơ! Thật khiến người ta tò mò đó nha!

Phong và Lan lại một hồi trò chuyện vui vẻ nữa.

Nếu có ai ở đây nhìn thấy thì có khi nghĩ Phong bị bệnh tâm thần khi cứ cười nói một mình. Nhưng đâu ai biết đến sự hiện diện của Lan. Không hề biết...hoặc chưa đến lúc...

oOo

Được Lan giúp đỡ tận tình, cộng thêm việc nói chuyện phiếm giết thời gian với cô, chả mấy chốc Phong đã vượt qua chặng đường đến được đích.

Thực ra nói tới đích cũng không đúng.

Học viện ninja nằm ở trên một ngọn núi to lớn, chỉ có duy nhất một đường lên trên.

Hắn lúc này tới chân núi, xung quanh hắn cũng có kha khá người khác cũng ở đây. Có lẽ họ cũng đến đăng kí vào học viện.

Nhìn số lượng người đến đây, Phong có thể đoán được học viện ninja có sức hấp dẫn như thế nào.

Hắn bắt đầu nổi vào dòng người lên núi. Ban đầu hắn rất sung sức leo thật nhanh qua từng bậc thang, nhưng chả bao lâu sau, chân hắn bắt đầu thấy mỏi.

Nhìn dãy bậc thang đá dẫn lên trên kia cứ tưởng như dài vô tận, không khỏi làm nản lòng người. Đã xuất hiện một số người không chịu nổi mà phải dừng lại hoặc bỏ cuộc về nhà.

Phong đi nhiên đâu như vậy.

Hắn hỏi Lan xem có thể giúp gì không, quả không ngoài dự đoán, Lan không biết bằng cách nào giúp cho đôi chân hắn giảm đi rất nhiều nhức mỏi. Nhờ đó hắn nhanh chóng vượt lên trên tất cả mà dẫn đầu dòng người lên núi.

Vậy là đã đến những bậc thang cuối cùng cũng đã bị Phong bước qua, nhận ra mình là người đầu tiên tới đây hắn cũng không qua phần khích.

Quay đầu nhìn lại, từ trên cao nhìn xuống là một khung cảnh thật hùng vĩ. Truyện được đăng tại [T.r.u.y.e.n.C.v\(.\)c.o.m](http://T.r.u.y.e.n.C.v(.)c.o.m)

Những rừng cây cứ trùng trùng điệp điệp nổi dài tới tận đường chân trời.

Ánh dương quang chiều tà phủ khắp nơi lên những khu rừng, lên từng bậc thang đá ngay dưới chân hắn, lên thân ảnh của hắn. Bóng hắn đổ dài xuống mặt đất phía sau.

Gió trên này khá mạnh, thổi bay mái tóc hắn, thổi tan đi cái mệt khi nãy.

Ngắm nhìn cảnh sắc trời đất một lúc, Phong mới quay người lại hướng về học viện ninja mà tới.

Nói trên này là ngọn núi nhưng trên này lại rất rộng mà lại bằng phẳng, cứ như trên một cao nguyên.

Men theo con đường rải đá một quãng không xa, cuối con đường chính là cánh cổng dẫn vào học viện ninja.

Hắn được một tên ninja bịt kín mặt mũi chỉ để lộ ra đôi mắt dẫn vào chỗ đăng kí.

Trong này nổi lên là những dãy nhà xây san sát nhau. Những cây cỏ thụ với thân cây sù sì, hình thù quái dị, những tán lá to lớn cứ theo từng ngọn gió mà đung đưa.

Hắn đi qua khu sân tập luyện của các học viên. Hoàng hôn dần buông xuống, các học viên này vẫn chăm chỉ tập luyện không ngừng.

Có người dùng kiếm, dùng dao, ám khí, phi tiêu, dây xích gai,... nói chung là ở đây học viên sử dụng rất nhiều loại vũ khí khác nhau. Họ cũng liên tục tập các thế võ lạ lùng.

Mọi thứ đều khiến hắn ngạc nhiên không thôi, hắn cứ ngỡ những thứ này chỉ tồn tại trong mấy bộ phim ảnh.

Tên ninja dẫn đường cho hắn thấy vậy cũng để hắn ngắm nhìn chút nữa rồi mới thúc giục hắn đi.

Bước theo tên ninja này, Phong đến được phòng đăng ký. Trên tờ phiếu đăng ký có khá nhiều chi tiết nhưng đại khái chủ yếu là tên, tuổi, quê quán, dị năng(khả năng đặc biệt).

Hắn cũng chỉ ghi vồn vẹn tên tuổi mình vào, còn lại đều bỏ trống.

Cầm tờ phiếu, tên thu phiếu trừng mắt lên nhìn hắn.

- Thằng này, muốn chọc tức người ta hả? Mấy thứ kia có thể không có nhưng ngay cả quê quán cũng không có là sao?

Phong bình thản đáp:

- Quê quán ư? ta phiêu bạt khắp nơi không có địa chỉ rõ ràng.

Nói vậy chứ có nói ra quê quán mình, cái tên này thì sao biết được.

Tên thu phiếu cũng đành bỏ qua cho hắn.

Hoàng hôn đã tàn, bóng tối âm u dần buông xuống.

Lúc hắn đăng ký xong cũng là lúc những người kia đã leo lên ngọn núi, tiến vào phòng đăng ký.

Người nào trông đáng vẻ cũng đầy mệt mỏi, mồ hôi mồ ke nhễ nhại. Miệng thở hổn hển cả.

Phong cũng chẳng để ý tới họ làm gì, hắn theo sự sắp xếp của tên ninja ban nãy mà vào một căn phòng.

oOo

Trời đã về khuya.

Ngoài kia, ánh trăng cứ vằng vặc sáng rọi qua khe cửa, chiếu lên thân hình Phong.

Hắn không ngủ.

Hắn đứng đó, nhìn ra bầu trời đêm.

Website truyện convert T.r.u.y.ệ.n.C.v[.]c.o.m

Một mảng tĩnh mịch, thậm chí không có tiếng con trùng kêu.

Chỉ có hắn, cỏ cây, gió mát, ánh sao, ánh trăng và Lan.

Hắn tự hỏi không biết trong những ngôi sao kia liệu có một cái là Trái đất yêu dấu không? nơi người cha già của hắn đang ở đó, lo lắng từng ngày cho hắn.

- Anh nhớ thế giới của mình hả?- Giọng Lan vọng lên trong đầu hắn.

Lắc đầu cười cười một cái, hắn chuyển mình quay đi:

- Đúng vậy! Nhưng anh không sao đâu, em đừng lo!

Nói rồi hắn liền lên giường nhắm mắt lại đi ngủ, không hiểu sao hắn bây giờ lại không muốn nói chuyện với ai cả.

oOo

Sáng hôm sau.

Một ngày nữa trôi qua trên thế giới này.

Mặt trời mới lên khỏi đường chân trời, vẫn còn mờ mờ ảo ảo khuất phía sau những đám mây dày buổi sớm.

Trên núi, sương mù tan chậm hơn nhiều. Làn sương sớm phủ khắp ngọn núi như một làn khói.

Sớm như vậy, thế nhưng tại khu sân trống rất rộng lớn này đã tập trung rất nhiều người, ít nhất cũng không dưới trăm người.

Phong nhìn cũng biết bọn họ đều là thí sinh dự thi vào học viện.

Xung quanh bọn họ đều là những tên ninja áo đen bịt kín mặt mũi. Cứ cách khoảng năm mét lại có một tên đứng đó, tạo thành một vòng bao quanh đám thí sinh.

Hắn nhanh chóng nhập vào đám người đó.

Tiếng nói cười ồn ào mang theo sự phấn khích của đám người vang lên cả một vùng. Có người lo lắng, có người vui vẻ cực độ, cũng có ít người im lặng không nói gì. Phong nằm trong số ít đó.

Hắn chẳng thèm để ý đến mọi người xung quanh nói gì nữa, vì hắn đang nói chuyện cùng Lan.

Hắn cùng cô chào hỏi thân mật mới được vài câu thì từ đâu tới một thanh âm to lớn át đi mọi tiếng huyên náo xung quanh.

Dừng lại, im lặng, mọi ánh mắt đổ dồn về phía khán đài, nơi thứ thanh âm kia phát ra.

Trên khán đài, ba ninja đang ngự tại đó. Đúng hơn là một nam, một nữ và một ninja sóc chuột.

Người nam thì mặc bộ y phục màu xanh lam, thân hình vạm vỡ. Ánh mắt sắc lạnh nhìn về phía bên dưới.

Đứng bên trái anh ta là một cô gái, thân hình mảnh mai trông tưởng như yếu đuối nhưng ánh mắt lại toát lên vẻ mạnh mẽ, kiên cường lạ kỳ.

Bên phải là một con sóc chuột ninja, mặc bộ đồ tím, hai cái tai thú đáng yêu lộ ra trên đầu thỉnh thoảng vẫy vẫy mấy cái.

Nhìn qua ba người họ, Phong chỉ một lát sau đoán được họ là ai. Shen, Akali, Kennen.

Shen đảo mắt nhìn đám người phía dưới một lượt nữa rồi mới cất tiếng:

- Chào tất cả những thí sinh dự tuyển kỳ này! Tôi là Shen.
- Sau đây tôi sẽ phổ biến cho mọi người những nội dung cùng nội quy của kỳ thi lần này.

Ngay sau đó Shen nói tiếp:

- Kỳ thi lần này sẽ chia thành hai nội dung chính gồm phần thi lý thuyết và thực hành. Những người qua phần lý thuyết thì mới tiếp tục phần thực hành.
- Toàn bộ phần lý thuyết sẽ được ghi vào giấy, trong đó có sẵn mười câu hỏi. Bất kỳ hành vi gian lận nào bị phát hiện sẽ bị loại ngay lập tức.

Phong nghe vậy có chút giật mình, thầm nghĩ "Con mẹ nó hư cấu! Làm ninja cũng làm bài kiểm tra giấy!"

Như biết hắn nghĩ gì, giọng nói pha tiếng cười của Lan lại vang lên:

- Hi hi! Cũng đâu lạ lắm đâu, anh Phong cố lên nha! Em sẽ giúp anh mà! Hi..

Hắn "ừ" một tiếng rồi chỉ lắc đầu cười cười đáp lại.

Nói rồi, Shen ra hiệu cho một tên ninja gần đó thực hiện mệnh lệnh.

Hơn trăm người ngay sau đó được tách ra cách nhau một mét, chia thành các hàng, mỗi hàng mười hai người. Người nào cũng được sắp xếp một cái bàn, giấy và bút đầy đủ.

Không biết sắp xếp thế nào mà Phong đến đăng kí đầu tiên nhưng lại là vị trí cuối cùng. Hàng cuối này lẽ ra chỉ có bảy người.

Đầu đã vào đó, giọng Shen trầm trầm hô lớn:

- Phần thi lý thuyết bắt đầu

Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Phần Thi Thứ Nhất

Hiệu lệnh đã ra, bắt đầu.

Hơn một trăm con người, sau khi nhận được bài thi liền hì hục cắm đầu, cắm cổ vào mà làm.

Phong cũng đã có bài thi của mình, chỉ là vừa lướt qua xem đề, hắn không khỏi há mồm kinh ngạc.

Mười câu hỏi tự luận.

Nội dung chủ yếu của mười câu hỏi là về các nhãn thuật ninja, cách sử dụng các loại vũ khí, cách xử lý tình huống cụ thể...

Hắn chẳng biết gì về những thứ này, thực sự không biết, hắn chỉ biết hết nhãn nhớ mặt mày nghĩ ngợi rồi lại ngồi đó hết căn đầu bút hoặc ngửa mặt lên nhìn trời.

Sương đã tan từ lâu, trả lại bầu trời trong xanh cùng vài đám mây to có, nhỏ có với những hình thù quái lạ khác nhau trôi chậm rãi trên trời.

Mặt trời càng lúc càng lên cao, tỏa ánh vàng rực rỡ xuống khắp nơi, chiếu rọi xuống đám thí sinh đang cặm cụi viết phía dưới như muốn tăng thêm độ khó cho phần thi.

"Vù". Chỉ nghe thấy tiếng gió, ngay sau đó là sự xuất hiện của một ninja mặc đồ đen.

Trước ánh mắt kinh ngạc của tất cả thí sinh, gã túm lấy cổ áo của một thí sinh ngồi cùng hàng với hắn, chỉ cách hắn một người nữa. Gã lạnh lùng nói:

- Cậu gian lận, bị loại- Vừa nói hắn lấy từ trong tay thí sinh nọ một tờ giấy, bên trong chắc chắn là tài liệu gì đó.

Sự tình diễn ra quá nhanh khiến hắn giật mình một cái, trên trán lại chảy ra vài giọt mồ hôi lạnh.

Thí sinh bị bắt đành ngậm ngùi im lặng rồi cuộc thi.

Đó như là một sự khởi đầu, trong khoảng thời gian tiếp theo, không biết bao nhiêu thí sinh đã bị loại phải ra đi.

Không một ai gian lận qua mắt được các ninja ở đây, những thanh âm " Cậu bị loại, bị loại..." liên tục vang lên.

Trên sân lúc này từ hơn trăm người giờ còn lại cũng chỉ chừng một phần ba.

Đang lúc bí không biết làm thế nào, bất chợt giọng nói cười dịu dàng, trong trẻo của Lan lại vang lên, như là một vị cứu tinh.

- Đề em giúp anh nhé! hi hi!

- Em có thể?

- Dĩ nhiên, anh quên em là hệ thống sao, những kiến thức tài liệu này dĩ nhiên em có rồi.

" Vù...vù.."

Không biết từ đâu, một con gió núi mát mẻ thổi đến, lướt qua Phong.

Tóc mái hắn khẽ bay bay để lộ ra đôi mắt của Phong. Con mắt bên phải vẫn là màu tím thường ngày của hắn, thế nhưng, con mắt bên trái của hắn đã chuyển sang màu lục nhạt.

Qua con mắt trái, tất cả những câu trả lời đều được Lan tìm kiếm rồi ghi lên con mắt đó, hắn chỉ việc nhẹ nhàng chép lại vào bài thi.

Lần này chỉ là truyền qua chứ không phải tải xuống như lần học ngôn ngữ như trước, vì vậy không có cảm giác đau đớn như hàng vạn mũi kim đâm vào đầu nữa.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, giờ kết thúc đã tới, cũng chính là lúc Phong làm xong...à nhầm chép xong bài thi.

Hiệu lệnh thu bài của Shen vang lên, toàn bộ bài thi được thu lại.

Phong thờ dài một tiếng, đứng dậy tiến đến ngồi dưới một gốc cây cổ thụ.

Tựa lưng vào thân cây, chống hai tay xuống, duỗi thẳng chân ra, ngẩng đầu lên nhìn trời.

Xuyên qua những tán lá cây rộng lớn, vài tia nắng vàng chiếu rọi lên khuôn mặt không biểu tình của hắn.

Mấy cành lá đung đưa theo gió phát ra thanh âm "xào xào" lúc này nghe thật vui tai.

Phong trầm lặng suy nghĩ.

"Mình gian lận như thế này liệu có quá bất công với người khác không nhỉ?"

Mà không đúng, ông trời chắc không bất công với mình. Website truyện convert T r u y ệ n C v . C o m

Hừ! Tự dung lời ta tới đây, bắt ta phải xa cha mình, không thể trở về quê nhà nữa, chắc đây là công bằng a"

Tự nhủ với mình như vậy, hấn cứ ngồi đó, trầm mặc đợi chờ kết quả cuộc thi.

oOo

Trong khi đó, cách góc cây mà Phong ngồi không xa, trong một gian phòng khá rộng lớn.

Ba người Shen, Akali, Kennen đang cẩn thận chấm đồng bài thi.

Một khoảng thời gian sau.

- Á!

Bỗng nhiên tiếng kêu của Akali vang lên cả gian phòng. Hai người Shen, Kennen đều hướng ánh mắt khó hiểu, tò mò về phía cô.

Chỉ thấy cô lúc này đang cầm trên tay một bài thi, ánh mắt toát lên vẻ kinh ngạc, giọng hơi lắp bắp nói:

- Hai người xem, bài thi này...bài thi này hoàn toàn trả lời chính xác toàn bộ câu hỏi, không sai một câu.

Từ khi mở ra cuộc thi tuyển sinh đến nay, trong lịch sử của học viện ninja, chưa từng có một ai trả lời đúng hết toàn bộ các câu hỏi trong bài.

Những người khác thường cũng chỉ trả lời đúng bảy, tám câu là nhiều. Ngay cả Shen là ninja xuất sắc nhất nhưng cũng trả lời sai một câu.

Thế mà giờ đây có người lại trả lời đúng toàn bộ thì làm sao không khiến cô kinh ngạc cho được.

Hai người Shen, Kennen còn hoài nghi, nhanh chóng cầm lên bài thi đó xem lại. Quả nhiên là vậy, mười câu hỏi, trả lời chính xác cả mười câu.

Cũng như Akali, hai người xem xong đều lộ rõ sự kinh ngạc. Shen bất giác thốt lên:

- Đúng là một thiên tài!

Họ đâu biết rằng hấn cũng coi như là một thiên tài, thế nhưng bài thi đâu phải hấn làm...!

oOo

Thời gian công bố kết quả đã tới, những thí sinh còn lại đều tập trung tại khu sân vừa lúc trước mình còn ngồi đó viết bài.

Mặc kệ mặt trời đang tỏa những tia nắng nóng oi ả xuống đầu, tất cả thí sinh đều tới đầy đủ. Ánh mắt tràn đầy hồi hộp, lo lắng dõi theo từng cử động của Shen trên khán đài.

Còn Phong vẫn giữ vẻ mặt bình tĩnh thế nhưng trong lòng cũng có chút hồi hộp.

Trên khán đài, Shen cầm tờ giấy mang theo danh sách những người vượt qua phần thi lí thuyết, bình tĩnh đi lên.

Đứng giữa khán đài, Shen dùng ánh mắt sắc sảo quét qua một lượt những người bên dưới. Sau đó giọng nói đồng đặc của anh bắt đầu đọc tên những người thi đậu.

Những cái tên lần lượt được đọc lên, những người có tên trong đó vì vui quá mà gào ầm lên đầy phấn khích.

Cái tên cuối cùng được đọc lên, nhưng vẫn không thấy tên của Phong.

Rất nhiều người thi trượt, khuôn mặt họ đầy buồn rầu thất vọng. Họ nhấc đôi chân nặng nề lên, tiếng thở dài não ruột vang lên, quay người lại chuẩn bị ra về.

Phong cảm thấy khó hiểu, nhíu cặp mày lại, trầm mặc suy nghĩ "Tại sao lại không có tên mình nhỉ? Không lẽ đáp án của mình sai? Không đúng, mình tin Lan. Chắc chắn họ có nhầm lẫn gì đó!"

Trong khi Phong còn hoài nghi đắm chiều nghĩ ngợi, giọng nói của Shen lại vang lên ngắt đi dòng suy nghĩ của hấn.

- Chưa hết, còn một người nữa.

Nghe vậy, đám người chưa được đọc tên đang thất vọng thì liền lóe lên một tia hy vọng, quay mình lại hướng về phía khán đài cầu mong mình là người cuối cùng kia.

Nhưng đúng là hy vọng càng nhiều, thất vọng càng lớn.

Cái tên tiếp theo do Shen nói ra đã khiến họ từ hy vọng mãnh liệt trở thành một sự tuyệt vọng lớn lao. Như là vừa mới nhặt được một đồng tiền rồi lúc sau phát hiện ra toàn là tiền giả vậy.

- Ai là Hoàng Gia Phong?

Phong nghe tên mình được gọi lên ban đầu còn đứng im bất động vì bất ngờ nhưng ngay sau đó lấy lại bình tĩnh. Đưa cánh tay lên cao, hấn đồng dục nói:

- Là tôi!

Mọi ánh mắt đổ dồn về phía hấn, đám người thi rớt kia nhìn hấn như kẻ thù.

Chính hấn là kẻ cướp đi cơ hội cuối cùng của bọn họ.

Shen không để ý tới đám người đó, anh nhìn Phong sau đó cười cười nói:

- Xin chúc mừng, cậu đã qua phần thi lý thuyết với số điểm tuyệt đối!

Những ánh mắt vẫn nhìn về phía hấn, nhưng lúc này là ánh mắt kinh ngạc lẫn kính nể.

Phong không biết việc có điểm tuyệt đối có ý nghĩa thế nào, hấn chỉ quan tâm rằng mình đã qua rồi.

Hấn không nói gì chỉ giữ nụ cười hết sức bình tĩnh.

Điều đó lại khiến đám người Shen nghĩ rằng hấn thực sự tài giỏi, nghĩ rằng hấn hoàn toàn tự tin với kết quả này nên mới không tỏ thái độ bình tĩnh như vậy.

- Được rồi, những người đã qua rồi thi hãy về phòng nghỉ ngơi, chiều nay ta sẽ bắt đầu phần thi thực hành. Đến khi đó ta sẽ phổ biến nội dung sau.

Đám người phía dưới dần giải tán.

Khu sân lại trở thành một mảnh tĩnh mịch, yên ắng, chỉ còn tiếng "xào xạc" của gió thổi vào mấy cành cây.

oOo

Phong trở về phòng mình.

Hấn mấy hôm nay đã không tắm rồi, trên người đã có mùi khó chịu.

Hấn loay hoay lục lọi trong cái tủ nhỏ cuối cùng cũng tìm thấy một bộ y phục vừa đáng người.

Nhưng nơi đây không có phòng tắm =.=

Cũng không tỏ ra bức bối. Không hiểu sao từ lúc nào, mỗi khi gặp khó khăn thì người hấn nhớ đến không phải cha hấn nữa, mà là Lan.

Phong mở miệng hỏi cô:

- Lan này, em có bản đồ khu vực này chứ? Tìm giúp anh coi nơi nào có dòng suối hay nguồn nước nào không?

Sau một lúc như đang tìm kiếm, thanh âm nhỏ nhẹ của cô trả lời lại hấn:

- Có một dòng suối trên đây, cách chỗ này không xa lắm. Nếu cần em sẽ chỉ đường giúp anh!

Nghe cô nói vậy, mắt hấn sáng lên vui mừng. Hấn cười cười bất giác nói ra một câu:

- Yêu em nhất đó Lan à!

Như nhận ra mình vừa nói gì, hấn trở nên im bặt.

Một lúc yên lặng...

Giọng nói ngây thơ của Lan vang lên:

- Yêu là gì vậy anh Phong?

Hắn cứng người thăm nghĩ " Không biết là do cô là hệ thống nên không biết hay bởi vì tâm hồn cô ngây thơ trong sáng giống trẻ con nữa Lan à!"

Sau đó hắn gượng cười đòi chủ đề:

- Không có gì đâu! Em đừng quan tâm. Mau chỉ đường cho anh đi.

Lan "vâng" một tiếng rồi chú tâm vào việc dẫn đường cho hắn.

oOo

Đi theo hướng dẫn của Lan, vào sâu vào một khu rừng trên núi, hắn cuối cùng cũng tới được con suối.

Đang định cúi đồ ra thì như nhớ tới điều gì, hắn nghiêm giọng nói:

- Lan, anh biết em có thể quan sát mọi thứ qua con mắt trái của anh. Truyện được copy tại TruyenCv.com

- Em có thể nhắm mắt lại đến khi anh bảo mở thì mới được mở ra nghe chưa?

Cô nghe Phong nói nghiêm túc vậy cũng không tò mò nhiều liền nghe theo hắn.

Phong soi xuống dòng suối thấy con mắt trái đã trở lại màu tím nhạt vốn có của hắn thì mới yên tâm cúi đồ ra tắm.

Ánh dương quang chói lọi trên bầu trời xanh ngắt kia rọi xuống khu rừng này. Qua những tán lá dày cũng chỉ có vài tia nắng chiếu được xuống mặt đất.

Khu rừng lúc này chỉ có tiếng chim hót từ đâu vọng lại cùng tiếng côn trùng kêu rả rích.

Sau một hồi tắm rửa bên dòng suối tươi mát, Phong lúc này đã cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều.

Lên bờ, tiến đến một cái cây gần đó, lấy xuống bộ y phục mặc lên người.

Chật vật một lúc hắn mới mặc được.

Sau khi tự thấy ổn rồi hắn mới nói Lan mở mắt ra. Con ngươi bên trái hắn lại biến thành một màu xanh lục nhạt. Giọng nói đó lại vang lên:

- Xong rồi hả anh Phong? Chúng ta về chưa vậy?

- Ừ, về thôi!

oOo

Trên đường về.

Nhìn cảnh vật trong rừng, Phong lại nghĩ đến con mắt trái của mình bèn tò mò hỏi Lan:

- Anh thấy con mắt này của anh có gì đó đặc biệt phải không Lan?

- Liệu nó có thể nhìn được xuyên vật thể hay nhìn trong đêm không, hay đại loại vậy đó.

Lan bình thản trả lời:

- Dĩ nhiên là được chứ! Nó có thể thay đổi để phù hợp với yêu cầu của anh.

Hắn chỉ hỏi vu vơ vậy đâu ngờ lại được, ngay người ra đó, hắn vui mừng thăm nghĩ " Thiết là kỳ diệu quá mức, không biết còn bí mật gì nữa không ta?"

Trong khi hắn còn suy nghĩ, giọng nói trong trẻo pha chút tinh nghịch của Lan vọng lên:

- Anh muốn thử không à? hi hi!

Hắn còn chưa kịp trả lời thì bất chợt con mắt trái của hắn hơi đau một cái, theo phản xạ thì liền nhắm chặt vào.

Khi mở mắt ra, hắn không khỏi kinh ngạc trước những gì hiện ra trước mắt hắn.

Hiện lên là khu rừng với những màu xanh biểu trưng cho nhiệt độ thấp, thỉnh thoảng xuất hiện một vài đốm đỏ nhảy nhót linh tinh, chính là mấy con sóc.

Hệ thống quan sát thân nhiệt!

Hắn phẩn khởi đảo mắt nhìn xung quanh cả, vui mừng nói:

- Anh thấy em cứ như Doraemon vậy a, thật là gì cũng là được à!

Lan giả bộ phụng phịu:

- Hừ! Anh này, anh trông em là một cô gái xinh đẹp vậy mà lại so sánh em với con mèo máy mập ú đó à!

Hắn lại nhăn nhó cười tươi. "Thật là đáng yêu mà, ha ha!"

Đang trầm nghĩ vậy, bất chợt thông qua quan sát hồng ngoại, hắn phát hiện ra một thân ảnh con người cách không xa chỗ hắn đang đứng là bao.

Hắn dừng lại quan sát những hành động có phần kỳ quái, khả nghi của người đó.

Nhận thấy Phong cứ đứng đó, Lan thúc giục:

- Anh Phong! Phần thi thực hành sắp bắt đầu rồi, chúng ta về nhanh thôi!

Nghe Lan nhắc nhở, Phong cũng bỏ đi, quay người phóng thẳng về học viện. Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Phần Thi Cuối

Vòng thi thứ hai, cũng là vòng thi cuối cùng chuẩn bị diễn ra.

Dưới ánh nắng có phần chói chang vào thời điểm giữa chiều, bốn mươi thí sinh đã vượt qua vòng thi đầu tiên đang tụ tập trên sân.

Mọi ánh mắt quang đều đổ vào từng hành động của thân ảnh trên khán đài.

Shen đứng đó, vẻ mặt sắc lạnh, mắt đảo mấy lượt nhìn xuống, đồng dục nói:

- Sau đây tôi sẽ phổ biến nội dung phần thi thực hành như sau:

"Phần thi này thực chất là một nhiệm vụ cho bốn mươi thí sinh các người. Nhiệm vụ này chính là tìm kiếm đồ vật.

Đồ vật các người cần tìm chính là một viên đá, tuy nhiên viên đá đó khác với những viên đá bình thường khác.

Đó là viên hồng bảo, có hình thù giống như một chiếc phi tiêu. Chính khi xưa, trong một lần ra ngoài, sư phụ Kusho đã tình cờ tìm được nó.

Được chỉ thị của sư phụ Kusho, hiện viên đá đã được ta giấu ở một nơi bí mật trong khu rừng sau học viện.

Trước khi mặt trời hoàn toàn lặn xuống, các người phải tìm được viên đá đó và đặt nó lên đúng vị trí ban đầu của nó trong ngôi miếu sau học viện.

Các người có thể chia thành các nhóm, khi hoàn thành, tất cả những người trong nhóm đều được qua phần thi.

Nhớ kỹ, nếu không hoàn thành nhiệm vụ, coi như kỳ thi năm nay, học viện ninja không có thêm học viên mới...."

Kết thúc phần thông báo.

Một tràng dài các thanh âm thờ dài chán nản của đám thí sinh vang lên não ruột "Hazz... nhiệm vụ gì khó vậy trời!.... Khu rừng rộng như vậy, tìm một viên đá trong đó khác nào mò kim đáy biển... Chắc có lẽ ta phải đợi kỳ thi tiếp theo thôi...."

Giữ thái độ bình lặng, trầm tĩnh từ đầu tới giờ, Phong lúc này cũng phải nhăn cặp mày của mình lại. "Tìm một viên đá nhỏ trong một khu rừng rộng lớn à, sẽ khó khăn đây!"

Đang suy nghĩ vậy, thanh âm nói cười của Lan lại vang lên: Website truyện convert TruyệnCv[.]Com

- Hi hi! Như vậy là anh Phong chắc chắn có thể vượt qua được phần thi này rồi! Với khả năng từ con mắt trái của anh, việc tìm kiếm một viên đá cũng

đầu gấp khó khăn gì lớn.

Nghe vậy, hần hơi cúi đầu xuống như đang nghĩ ngợi gì đó.

Bất chợt sau một lúc, hần ngẩng đầu lên nhìn bầu trời trong xanh, sắc mặt mang theo sự tự tin cùng kiên quyết, đồng dặc mà nói:

- Không được!

- Anh không thể lúc nào cũng nhờ em giúp đỡ như vậy! Anh sẽ dùng chính sức lực của mình để vượt qua phần thi này.

- Em không cần nói gì cả, anh đã quyết rồi.

Nói xong, hần liền chuyển mình lại chuẩn bị đi. Bỗng tiếng nói của Shen lại vang lên.

- Trước khi các người đi, ta có lời muốn nói, có thể giúp cho các người.

Dừng một lát, anh nói tiếp:

"Thứ muốn tìm đôi khi không cần phải chạy đi kiếm, thứ cần thiết không hề ở xa."

Hần hơi nhíu mày, miệng thâm trầm bầm "Gọi ý à! Nghĩa là gì đây?"

- Các người mau đi nhanh đi, không có nhiều thời gian đâu!- Shen nhắc nhở bọn họ.

Phong cùng ba mươi chín người nữa nhanh chóng tạo thành đoàn người mà tiến vào khu rừng.

Đám thí sinh đã khuất đi khuất, lúc này Shen mới thu lại ánh mắt mình, chậm rãi từ trên khán đài bước xuống.

Kennen và Akali từ đâu đi tới.

Đôi tai hơi vẩy vẩy mấy cái, Kennen chạy tới cạnh Shen, tò mò hỏi:

- Shen này, sao phần thi này năm nay khó hơn mấy năm trước nhiều vậy chứ?

- Ta cũng không biết rõ lắm, đây hoàn toàn do sự phụ sắp xếp.

Shen hơi cúi xuống nhìn cậu mà trả lời, sau đó quay sang Akali cũng đang đứng đó mà dặn:

- Akali, Em cùng Kennen dẫn theo một số học viên khác vào rừng, bí mật quan sát những thí sinh.

- Em giúp ta để ý tới cậu thí sinh tên Phong đó, ta có cảm giác cậu ta rất có khả năng đó.

- Được!- Cô trả lời một tiếng ngắn gọn rõ ràng rồi dẫn Kenen đi.

oOo

Trong khu rừng sau học viện.

Từ lúc vào rừng, đám thí sinh chia ra thành từng nhóm nhỏ mà tìm kiếm.

Riêng Phong, hần không muốn tham gia vào bất cứ nhóm nào, hần muốn tự lực mà vượt qua, ngay cả Lan hần cũng không muốn nhờ giúp đỡ.

Cứ vừa đi vừa lẩm bẩm lại mấy câu gợi ý của Shen.

- Thứ muốn tìm đôi khi không cần phải chạy đi kiếm.. thứ cần thiết không hề ở xa...

oOo

Thời gian dần trôi qua một cách nhanh chóng.

Những tia nắng vàng dần yếu ớt, vàng thái dương đỏ như quả cầu lửa cũng dần đi xuống.

Thế nhưng, ba mươi chín thí sinh vẫn chưa tìm thấy viên hồng bảo. Cả khu rừng như bị bọn họ lật tung hết lên nhưng vẫn không có thu hoạch gì. Bọn họ cuống cuống lên, về mặt ai cũng cực kỳ khẩn trương, hết sức ngưng trọng.

Cách xa đám thí sinh đó.

Trên một cây cổ thụ to lớn, ẩn sau những tán lá dày rộng là thân ảnh một nữ ninja.

Akali đã ẩn nấp trên này suốt một thời gian dài, điều này khiến cô có phần mất kiên nhẫn. Thế nhưng, thân là một ninja xuất sắc, cô phải hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Ánh mục quang của cô vẫn luôn theo dõi xuống phía dưới không chút lơ là.

P phía dưới chính là ngôi miếu trong nhiệm vụ mà Shen đã nhắc tới.

Giống như những ngôi miếu, ngôi đền khác ở phương Đông ngày xưa.

Ngôi miếu này không quá to lớn, cỡ chỉ bằng một nửa căn phòng của học viện trong học viện. Có lẽ ngôi miếu này được xây dựng từ khi học viện được thành lập, vì vậy, ngôi miếu này đã có phần cổ kính. Những vách tường, mái ngói đã bị phủ xanh bởi một lớp rêu khá dày.

Ngồi trước bậc thềm đá của ngôi miếu, Phong đã ở đây khá lâu.

Hai tay chống cằm, cặp mày rậm nhíu lại, ánh mắt nhìn vô định xuống mặt đất trước mặt. Khuôn mặt đầy trầm tư nghĩ ngợi về câu nói đó:

"Không cần chạy đi kiếm... Không nhất thiết ở xa... Không cần chạy đi kiếm...Không nhất thiết ở xa..."

Giữa không khí yên tĩnh xung quanh ngôi đền, lâu lâu mới có vài thanh âm chim hót hoặc những tiếng cành cây bị gió thổi kêu lên.

Một sự im lặng, tĩnh mịch mang chút âm đạm khiến người ta không khỏi phát chán.

"Không xa, không xa nơi đâu mới được nhỉ? Không lẽ...là ngôi miếu này! Vậy mà mình không nghĩ ra, thật là ngu độn mà!"

Giật mình phát giác ra, Phong bây giờ mới để ý đến mình đã ngồi trước ngôi miếu từ khi nào.

Hắn ban đầu cứ di chuyển một cách vô phương hướng, trong đầu chỉ mãi suy nghĩ về lời nói của Shen.

Hoi giật mình một chút, ngay sau đó hắn đứng phắt dậy. Đi xung quanh ngôi miếu mấy vòng, tìm từng gốc cây, khe đá nhưng hắn vẫn không thấy tung tích viên hồng bảo.

Hắn tự hỏi"Nếu mình giấu một món đồ thật kĩ, không muốn người khác biết, mình sẽ giấu ở..."

- Dưới lòng đất!- Hắn bất giác thốt nên một câu.

Giữa không gian yên lặng nơi này, câu nói này của hắn phá vỡ đi sự tĩnh mịch, vang vọng khắp mảnh rừng.

Một câu nói khiến Akali vốn như một u linh ở trên thân cây cũng phải giật mình. Ánh mắt kinh ngạc nhìn Phong như thể hắn nói ra điều gì khủng bố vậy.

Lại tìm kiếm lượt nữa, thế nhưng không như trước, lần này Phong chỉ đảo mắt khắp mặt đất dưới chân.

Bỗng nhiên, đôi mắt hắn như phát ra một tia quang mang sắc sảo nhìn thẳng vào khoảng đất nhỏ sau miếu không xa.

"Giữa mặt đất khô ráo, rắn chắc quanh đây, sao chỗ đó đất lại có vẻ tối ẩm ướt như vậy! Nhất định là nó..!"

Nhanh chóng đào lớp đất tối xấp xỉ chừng một lúc, Phong đụng phải một thứ gì đó cứng cứng như hòn đá.

Ánh mắt hắn toát rõ tia hy vọng to lớn.

Từ dưới lớp đất đen, một ánh hồng phản lên, chiếu thẳng vào thân ảnh Phong. Ánh hồng yếu ớt này lại như một ngọn lửa rực rỡ trong lòng hắn.

Cầm viên hồng bảo hình phi tiêu lên, tay hắn khẽ run run, miệng không kiềm được mà nở một nụ cười vui sướng tột cùng, lộ ra hàm răng đều trắng tinh của hắn.

- Ha...ha..ha! Cuối cùng cũng tìm thấy rồi...!

Chứng kiến việc Phong tìm được viên hồng bảo, Akali lần này không có bất kỳ hành động nào. Không phải vì cô quá bình tĩnh, mà bởi vì cô quá kinh ngạc, kinh ngạc đến nỗi cứng người lại. Đôi mắt xinh đẹp tròn xoe nhìn Phong đang cầm viên hồng bảo trên tay mà tiến vào trong miếu.

Đã tìm được viên hồng bảo, thế nhưng còn phải đặt nó vào đúng vị trí nữa thì mới hoàn thành nhiệm vụ.

Khác hoàn toàn với vẻ ngoài cổ kính, cũ kĩ của ngôi miếu, bên trong này mọi thứ lại không hề như vậy.

Không gian tuy không rộng lớn cho lắm nhưng lại tỏa ra sự uy nghiêm, trang trọng đến lạ kỳ.

Trong này nổi bật lên là năm bức tượng đá nhỏ ngự trên chiếc bàn đá, nơi chính giữa ngôi miếu.

Những bức tượng đá khắc hình người, một nữ bốn nam. Bọn họ đều ăn mặc rất kín đáo, có vẻ như họ đều là những người lập ra học viện ninja.

Năm bức tượng xếp thành nửa vòng tròn hướng ra ngoài, người sắp xếp chính giữa là ninja nữ duy nhất.

Ngoài những bức tượng ra, Phong chẳng còn nhìn thấy gì đặc biệt khác trong này, cũng không tìm thấy nơi giữ viên hồng bảo.

Ngay giữa lúc hắn còn đang ngó nghiêng loay hoay thì bất chợt, dị biến xảy ra.

Từ lỗ thoáng của ngôi đền, những tia nắng cuối ngày len lỏi qua mà rơi vào trong, rơi vào chính giữa bức tượng nữ. Ngay sau đó, kỳ lạ thế nào, tia nắng đó lại phản xạ sang những bức tượng còn lại, tạo thành một hình khép kín.

Truyện được đăng tại [T r u y ệ n C v . C o m](#)

Phong nhanh trí, liền lập tức hiểu ra lí do mà Shen kết thúc phần thi thứ hai này. Chính là bởi vì, những tia nắng cuối cùng của hoàng hôn mới có thể để lộ ra nơi đặt viên hồng bảo.

Không nghĩ nhiều, hắn ngay tức khắc đặt viên hồng bảo vào chính giữa lỗ hổng tạo thành từ những tia sáng phản xạ của năm bức tượng.

Ngay khi viên hồng bảo vào vị trí, ánh hồng quang phát ra mãnh liệt rồi trở lại bình thường. Nằm im giữa năm bức tượng, nằm im đó như chưa từng di chuyển.

Hắn còn hơi sững sờ nhìn viên hồng bảo hình phi tiêu đó, thanh âm nhẹ nhàng vui mừng của Lan vang lên trong đầu hắn:

- Vậy là cuối cùng anh cũng vượt qua rồi, anh Phong thật là tài quá nha! Hi hi!

Phong cũng vui mừng, "ừ" một cái rồi cười cười, đang định đáp lại thì một thanh âm nữa từ ngoài miếu vọng vào:

- Xin chúc mừng, học viên mới của học viện ninja!

Quay mình lại, trước mắt hắn là thân hình mảnh mai trong bộ y phục xanh lục của Akali. Cô đang nhìn thẳng vào hắn, tuy không biểu lộ ra nhưng rõ ràng lúc này trong lòng cô vẫn còn chưa hết bất ngờ.

Rõ ràng Phong rất thông minh, nếu là cô thì có lẽ cũng không thể hoàn thành nhiệm vụ này, điều này khiến cô thực sự cảm thấy kính phục người thanh niên đứng trước mặt mình.

Phong không nhận ra điều đó, hắn bây giờ tâm tình rất thoải mái. Hắn cười cười đáp lại:

- Cũng là do vận khí tốt thôi mà!

Do vận khí!

Hắn nói dối thì làm sao Akali không nhận ra, nhưng thôi, cô đâu quan trọng chuyện ấy, điều bây giờ phải làm là nhanh chóng đưa hắn về đây.

Bóng tối bao phủ, khu rừng chỉ là một màu đen u ám.

Những thanh âm côn trùng rả rít từ đâu vọng lại nghe như tiếng kêu thảm thiết của ma quỷ làm người ta phải lạnh sống lưng.

Trên cao, những tán lá cây được gió thổi đưa đưa trong bóng tối trông cứ như những con yêu tinh đang không ngừng leo trèo trên đó.

Một màn đêm hết sức ghê rợn.

Phong cùng Akali cũng đã rời khỏi khu rừng từ lúc nào.

Từ góc tối u khuất nào đó trong rừng cây, bỗng dưng lóe lên hai ánh sáng đỏ như hai con ngươi của quỷ, cực kì kinh dị.

p/s: Chương này viết không hay cho lắm...! m.n THÔNG cảm nhá!^^

Mọi người có ý gì hay đóng góp vào để truyện được hoàn thiện hơn. tks Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 7: Xuống Núi

7.

Nửa năm.

Thời gian thấm thoát thoi đưa.

Đã nửa năm rồi, nửa năm rồi, nửa năm từ cái ngày đầu tới thế giới này, đến với học viện ninja.

Ngay từ khi mới trở thành học viên học viện ninja, với bản tính dễ gần, cương trực cùng sự thông minh của mình, Phong đã chiếm được cảm tình của đa số những người trong học viện.

Hằng ngày, Phong luôn dậy sớm ngủ muộn, luôn chăm chỉ học tập và rèn luyện một cách nghiêm túc nhất. Thêm vào là những sự trợ giúp từ Lan, chỉ trong vòng nửa năm hắn đã có sự tiến bộ vượt bậc đến đáng kinh ngạc.

Từ một thanh niên không biết chút gì về nhẫn thuật ninja, giờ đây Phong đã trở thành một trong những học viên ưu tú nhất học viện ninja danh giá.

Toàn học viện thời điểm này, ngoài mấy người Shen, Akali, Zed và Kennen ra, không một học viên nào là có thể đánh bại hắn.

oOo

Một đêm khuya.

Trên bầu trời thăm thẳm, những dải mây cứ nối đuôi nhau mà lững thững trôi theo gió.

Ẩn hiện sau những đám mây, là một vầng trăng khuyết tỏa ánh sáng mờ mờ ảo ảo xuống khắp ngọn núi, chiếu rọi vào thân ảnh một người thanh niên.

Đứng cạnh hành lang lầu ba, hai tay chống vào thanh lan can bằng gỗ có phần cũ kĩ. Phong đưa ánh nhìn xa xăm lên bầu trời đêm, như muốn nhìn thấu đến từng vì sao, khuôn mặt không chút biểu tình.

Hắn không thể ngủ được.

Giữa không gian tĩnh lặng, giọng nói trong trẻo đã trở nên hết sức thân thuộc trong đầu Phong lại vang lên.

- Anh Phong! Tại sao đã muộn vậy rồi mà anh còn đứng ngoài này vậy?

Nghe Lan nói vậy, hắn như giật mình thoát khỏi dòng suy tư.

Khẽ ho một cái, hắn trả lời lại:

- Anh chỉ đang cảm thấy trong lòng hơi phấn khích một chút thôi!

Dừng một lát rồi hắn nói tiếp:

- Theo chỉ thị từ sư phụ, sáng sớm mai anh cùng hai người Akali và Kennen xuống núi tham quan một chuyến.

- Đã nửa năm rồi chưa xuống núi, thật không ngờ thời gian lại trôi nhanh vậy...

Hắn vừa nói đến đây bỗng im bất lại.

Từ sau lưng, một bóng đen chậm rãi bước ra từ phòng hắn.

Bóng đen đó chính là Zed.

Ngay từ khi mới vượt qua phần thi tuyển sinh, Phong đã được sắp xếp ở chung phòng với Zed. Khi mới biết mình sẽ ở cùng Zed, Phong cũng ngạc nhiên một hồi.

Ánh nguyệt quang âm đạm, mờ ảo xuyên qua làn mây, chiếu thẳng vào thân ảnh hai con người, bóng họ đổ dài phía sau lưng.

Bước đến cạnh Phong, hướng ánh nhìn sắc lạnh của mình ra xa, Zed cất giọng nói:

- Sao vậy? Ngày mai xuống núi, tâm trạng hồi hộp, phấn khích mà không ngủ được à?

Phong quay đầu lại, nhìn thẳng vào khuôn mặt tuần dật của Zed. Truyện được copy tại [T r u y e n C v \(.\) com](http://T r u y e n C v (.) com)

Khuôn mặt này, chính khuôn mặt này khiến lúc đầu gặp gỡ, Phong còn nghĩ gã không phải Zed.

Zed không như vẻ bề ngoài mà hắn đã từng biết ở thế giới kia. Khuôn mặt luôn được ẩn sau chiếc mặt nạ sắt mà trở thành sát thủ lạnh lùng không xúc cảm.

Zed bây giờ trước mắt hắn chỉ là một con người bình thường, một học viên xuất sắc của học viện ninja, lại không có vẻ gì là một sát thủ cả. Chỉ có sự lạnh lùng là không khác biệt.

Im lặng giây lát, Phong mới đáp lại gã:

- Ủ! Có lẽ vậy.

- Mà sao anh cũng không ngủ vậy Zed?

- Không ngủ được.- Zed chỉ trả lời một câu ngắn gọn rồi không nói gì nữa.

Một không khí tĩnh mịch, yên ắng đến độ ngay cả thanh âm côn trùng cũng không có, chỉ thi thoảng có vài tiếng "lao xao" nhỏ bé từ những cành cây bị gió thổi.

Đưa ánh nhìn về phía bầu trời thăm thẳm huyền bí, hai người cứ như vậy mà cùng thức đến khi vầng trăng hoàn toàn khuất dưới đường chân trời mới quay về phòng.

Phong vào phòng, mất một khoảng thời gian để chuẩn bị chút hành lý cho chuyến đi xuống núi.

oOo

Từ đường chân trời, quả cầu lửa đỏ rực dần nhú lên, tỏa những ánh ban mai phủ khắp ngọn núi, báo hiệu một ngày đẹp trời đã đến.

Tại trước cánh cổng dẫn vào học viện ninja.

Sau khi chào tạm biệt mọi người, ba người Phong, Akali, Kennen đã đi tới trước dãy bậc thang đá dài dẫn xuống dưới chân núi.

Akali quay nửa mặt lại nhìn hai người Phong và Kennen phía sau, lạnh giọng nói:

- Chúng ta mau đi thôi!

Chưa để hai người họ trả lời, trong khoảnh khắc, cô đã phóng như bay xuống trước họ một khoảng rất xa.

Kennen vẫy vẫy cái tai, quay sang nhìn Phong mà cười cười nói:

- Ha ha! Cậu coi kìa, cô ấy còn không đợi chúng ta mà đã đi rồi! Mình cũng mau đi cho sớm thôi Phong.

Hắn cũng "ừ" một tiếng rồi cả hai cùng nhanh chóng xuống núi.

Sử dụng thuật phi thân, việc xuống núi với bọn họ quả là chẳng chút khó khăn.

Rừng núi xanh rậm cú trùng trùng điệp điệp đã được phủ một lớp nắng vàng buổi sớm. Một số nơi sương còn chưa tan, hiện lên một màn sương trắng mờ ảo. Nhìn từ cao trông thực sự rất đẹp, rất hùng vĩ.

Trên đường đi xuống, hắn cứ vừa di chuyển vừa cùng Kennen nói chuyện rôm rả.

Tuy là một ninja tài giỏi, thế nhưng Kennen lại có cái tính có phần tinh nghịch giống như một đứa trẻ vậy. Vì thế, việc Phong kể những câu chuyện hài khiến Kennen cứ nhún nhún ra cười như muốn rách cả miệng, điều này làm Kennen càng cảm thấy quý mến hắn hơn.

Không lâu sau, hai bọn họ cũng xuống tới chân núi.

Đón đợi họ là thân hình mảnh mai trong bộ y phục màu xanh lục của Akali đã đứng sẵn đó.

Nhìn thấy bọn họ, Akali cất giọng trêu chọc:

- Hai người sao mà như con rùa vậy à!

Nhìn nhau, hai bọn họ cười ha hả không nói gì.

- Còn đứng đó cười, mau đi thôi. t r u y e n c v [.] c o m

Phong như nhận ra cảnh vật dưới này gần như cũng chẳng thay đổi gì nhiều, vẫn là những rừng cây xanh rậm rạp âm u, vẫn là những thanh âm của gió,

của côn trùng cùng tiếng hót vang của lũ chim.

Hắn bây giờ mới mở miệng hỏi Akali một câu:

- Akali này! Chúng ta đi đâu vậy?

Cô quay người lại, đối diện với hắn, mặt lạnh trả lời:

- Sự phụ thuộc chúng ta mang một vật đến Viện trưởng Tu viện Shojin. Ta cũng không rõ là vật gì nữa.

- Tu viện Shojin? - Phong tò mò nhắc lại.

Kennen nhanh nhẩu giải thích cho hắn:

- Tu viện Shojin là một tu viện lớn ở Ionia, đặc biệt nơi đó là nơi mà ngài Leesin đang ở nữa đó.

- Là Leesin à? - Phong lại ngạc nhiên thốt lên.

Kennen lại giải thích tiếp:

- Đúng là ông ấy. Nghe nói ông ta rất tài giỏi nhưng không hiểu đã xảy ra việc gì đó khiến ông phải tự trách bản thân mà đến sám hối tại Tu viện Shojin.

- Ô! ra là vậy à!

Phong kêu lên một tiếng rồi quay sang Akali hỏi:

- Vậy đường tới đó có xa lắm không vậy Akali?

- Cũng khoảng gần ba chục dặm nếu tính từ đây.

- Xa vậy à!

Kennen thấy Phong cứ đứng đó chưa chịu đi, cậu cất tiếng hỏi:

- Cậu không sao chứ Phong, chúng ta mau đi thôi! Đường còn dài lắm đó.

Hắn gượng cười, tay đưa ra sau gãi gãi tai:

- Ủ, cậu đi trước tôi sẽ theo sau ngay thôi.

Kennen không nói nữa, phóng vọt về con đường lớn phía trước.

Đi phía sau hai người, con mắt trái của Phong chợt lóe ra lục quang nhàn nhạt, hắn nhỏ giọng hỏi Lan:

- Em có bản đồ tới Tu viện Shojin chứ Lan? Em hãy tìm giúp ta một con đường ngắn nhất tới đó được không?

Im lặng vài giây như đang xử lý thông tin, Lan sau đó cất giọng trả lời hắn:

- Có! Em tìm được rồi. Nếu đi theo con đường này sẽ rút ngắn xuống hơn mười dặm đường. Em sẽ dẫn đường ngay đây!

Lục quang từ con mắt trái của hắn lại lóe sáng hơn, từ con mắt đó, toàn bộ đường dẫn tới đó đều được in lên trước mắt hắn.

Hắn ngay lập tức gọi hai người Akali, Kennen lại mà nói cho họ biết con đường tắt này.

Nghe hắn nói, hai người bọn họ vẻ mặt lộ rõ sự hoài nghi "Tại sao hắn lại biết con đường tắt mà không ai biết này?"

Như nhìn ra sự nghi hoặc của bọn họ, hắn lên tiếng viện lý do để giải thích là "Con đường này là con đường hắn phát hiện ra và lúc trước đến đăng ký tại học viện ninja cũng đã từng đi qua".

Hai bọn họ nghe vậy cũng bỏ đi sự hoài nghi, họ cùng nhau nhanh chóng vượt qua khu rừng âm u, rậm rạp này.

oOo

Vàng thái dương đã lên cao, mây trắng trôi nổi bồng bềnh giữa nền trời xanh ngắt.

Thi thoảng lại có một vài con gió mát từ đâu thổi tới, khẽ lướt qua thân ảnh ba người Phong, làm vạt áo trắng của hắn tung bay lên.

Từ phía trước, mấy người họ có thể nghe được rõ thanh âm ồn ào nói chuyện của con người vọng lại.

Như vậy là đã tới nơi rồi.

Phóng nhanh hơn, vượt qua khu rừng, trước mắt họ đã chính là Trung tâm Ionia.

P/s: Chương này hơi ngắn với ko dc hay cho lắm phải ko! Đạo này viết kém wá ah!

=_.....^^ Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Khai Mở Bóng Đêm

Trung tâm Ionia.

Ba người Phong, Akali, Kennen nhanh chóng hòa vào dòng người tấp nập nơi đây, rào bước đi trên một con đường lớn được rải một thảm đá màu trắng xám.

Hai bên đường là những cây đại thụ to tới mức phải mười người mới bao trọn được thân cây. Những tán lá rộng xòe ra phủ rợp bóng khắp xung quanh.

Đây thực là lần đầu Phong nhìn thấy những cái cây to lớn thế vậy từ trước tới giờ.

Những căn nhà dân cùng những cây đại thụ cứ đan xen nhau dọc hai bên đường.

Nhà ở đây không quá lớn, hầu hết là một lầu và hoàn toàn được xây dựng theo kiểu kiến trúc xưa. Trông rất cổ kính.

Không hổ là một đất nước thanh bình. Dọc đường, ba người họ luôn bắt gặp những nụ cười lộ rõ sự thân thiện, hiền lành của dân chúng nơi đây.

Sau một khoảng thời gian quẹo trái rẽ phải trên những con đường đá quanh co, ba người bọn họ đã tới trước cổng Tu viện Shojin.

Như đã chuẩn bị trước, khi vừa mới tới đây, liền từ trong đó xuất hiện ra một bóng người chạy ra nghênh đón bọn họ vào trong.

Đi qua cánh cửa làm bằng gỗ được điêu khắc tinh xảo, đập trước mắt họ là quang cảnh thật đẹp.

Tu viện Shojin quả nhiên là một tu viện lớn ở Ionia, ít nhất thì nơi này cũng phải to gấp hai, ba lần học viện ninja.

Bên trong là những tòa nhà cổ kính, là những cái cây cổ thụ cùng rất nhiều loài cây, loài hoa xinh đẹp.

Ánh dương quang rọi xuống, phủ lên những cành lá, bông hoa khiến chúng càng trở lên đẹp rực rỡ.

Một làn gió lướt qua, cây lá xào xạc.

Tu viện chìm trong sự tĩnh lặng, trang nghiêm nhưng không kém phần đẹp đẽ, mộc mạc khiến người ta có một cảm giác thanh tịnh, yên bình đến khó tả.

Người dẫn đường cho ba người Phong là một người vận trên mình chiếc áo khoác màu nâu, khuôn mặt bị khuất phía sau chiếc mũ trùm đầu.

Tuy vậy, qua giọng nói thì họ cũng biết người này là một thầy tu còn khá trẻ.

Đi qua nhiều con đường nhỏ quanh co, bọn họ được dẫn tới trước một tòa lầu cao, to hơn nhiều các tòa lầu khác trong Tu viện. Đây chính là nơi ở của Viện trưởng cùng những người có quyền của Tu viện Shojin.

Đến đây, ba người họ lại được một thầy tu khác từ trong tòa lầu đi ra dẫn đường.

Nếu ngoài kia tĩnh lặng bao nhiêu thì trong này sự yên ắng còn nhiều hơn gấp bội. Không thanh âm nào khác, ngoài tiếng thở nhịp nhàng cùng tiếng bước chân tiếp xúc với mặt sàn.

Lên tới tầng lầu cao nhất, họ được dẫn tới trước một cánh cửa lớn của một căn phòng. Ba người họ chỉ vừa mới tới chưa kịp làm gì, liền từ bên trong vọng ra giọng nói không quá to nhưng mang theo vài phần uy nghiêm của người đứng đầu.

- Xin mời ba người vào!

Ba người Phong, Akali, Kennen nghe vậy cũng im lặng mà mở cánh cửa ra bước vào.

Không gian trong căn phòng tuy rất rộng nhưng lại không có nhiều đồ dụng như mấy người nghĩ. Không có gì ngoài một vài đồ dùng đơn giản cần thiết. Truyện được copy tại [http://TruyenCV\[.\]Com](http://TruyenCV[.]Com)

Ngồi cạnh chiếc bàn gỗ nhỏ là một thầy tu.

Chiếc mũ trùm đã được bỏ xuống, lộ ra khuôn mặt của một người đàn ông khoảng sáu chục tuổi. Gương mặt ông hiện lên nụ cười thân thiện trước ba người Phong.

Ông ta hẳn là Viện trưởng.

Ba người họ nhìn thấy ông liền cúi xuống hành lễ.

Viện trưởng không quá để ý chuyện đó, ông liền mời ba người họ ngồi xuống cạnh bàn nói chuyện.

Ông ta vẫn giữ nụ cười thân thiện trên môi nhưng không giấu được cái khí thế uy nghiêm của một người đứng đầu tu viện. Không để ba người nói gì, ông lên tiếng trước:

- Mấy vị chắc hẳn là người được Kusho cử tới đúng chứ?

- Đúng vậy Viện trưởng- Akali đáp.

Ông ta đưa mắt nhìn một lượt qua ba người, trầm ngâm giây lát rồi lại hỏi:

- Hai vị này theo ta đoán thì có phải là Akali và Kennen đúng chứ. Còn người này là...

Ông ta nói rồi đưa cái nhìn sang Phong. Hẳn cũng chưa biết trả lời thế nào thì Akali lên tiếng:

- Vâng, quả thật đúng vậy. Còn người này chính là học viên mới duy nhất của kỳ thi lần này, tên cậu ta là Phong thừa Viện trưởng.

- Ô, hóa ra là người học viên xuất sắc vượt qua cả hai phần thi khó khăn của Kusho đưa ra đây sao! Quả là tuổi trẻ tài cao mà!

Ông ta cười cười, ánh mắt lộ một tia ngạc nhiên nhìn Phong.

Sau một hồi, ông ta mới thu liễm nụ cười trên gương mặt lại, nghiêm túc nói:

- Thôi không nói nhiều nữa, ta vào thẳng vấn đề chính. Mấy vị có mang theo thứ Kusho gửi cho ta chứ?

Akali nhanh chóng đáp:

Truyện đăng nhanh nhất tại [Tr u y e n C v . c o m](http://TruyenCV.com)

- Có thưa Viện trưởng!

.....

oOo

Trong lúc ấy, tại học viện ninja.

"Bịch... bịch..."

Liên tiếp là những thanh âm va chạm vang lên.

Trên khán đài, hai thân ảnh của hai ninja hiện lên hùng dũng.

Một người mặc trên mình bộ y phục màu xanh lam, còn người kia vận trên người là một bộ hắc y. Không ai khác đó là Shen và Zed.

Đây là một buổi tập giống như nhiều buổi tập khác trong học viện. Các học viên đều sẽ được thử sức với nhau để kiểm tra thực lực.

Sau một hồi giao chiến, cả hai đều đã thấm mệt, toàn thân ướt đẫm mồ hôi, thế nhưng lại không làm giảm khí thế từ họ.

Hai người đứng đối diện, bốn mắt nhìn nhau không biểu tình.

Luận về kỹ thuật thì hai người hoàn toàn ngang nhau. Thế nhưng từ nhỏ Shen đã mạnh mẽ còn Zed lại không được vậy, vì thế Shen luôn có thể lực vượt hơn so với Zed.

"vụt...vụt.."

Hai thanh âm xé gió vang lên, ngay sau đó, thân ảnh Shen và Zed biến mất khỏi vị trí ban đầu mà lao vào nhau.

"Bịch..." Một thanh âm trầm đục.

Tiếp đó hai người cứ ăn miếng trả miếng nhau không ai nhường ai.

Từng nhả thuật, kỹ năng cá nhân đều được hai người thi triển ra toàn bộ vẫn không phân thắng bại.

Chỉ là với thể lực tốt, Shen có chút khá hơn Zed.

Hai người lại tách ra, không ai nói gì, ánh mắt cảnh giác nhìn đối phương. Chỉ có thanh âm của nhịp thở dồn dập lấy sức của hai người.

Ngồi gần đấy im lặng quan sát trận đấu từ đầu tới giờ, bất chợt Kusho lên tiếng, thanh âm mang theo sự uy nghiêm của một người sư phụ:

- Không cần đấu nữa. Người chiến thắng là Shen.

Như bao lần khác, vẫn là kết quả như vậy.

Cả hai dừng lại, đi xuống khán đài. Thế nhưng, trong lòng Zed từ lâu đã có sự bất phục với sư phụ về chuyện này nhưng chả thể làm gì khác.

Zed mang theo tâm trạng phần uất mà lạnh lùng rời khỏi học viện, đi vào khu rừng sau học viện.

Trên kia, vàng thái dương vẫn tỏa ra những tia sáng rực rỡ, rọi sáng khắp muôn nơi.

Thế nhưng, khu rừng rậm này lại không có được mấy tia nắng lọt qua được tán lá dày nơi đây.

Khu rừng như thêm phần âm đạm, u sầu hơn rất nhiều.

Cứ bước đi một cách vô phương hướng như vậy, trong tâm trí Zed lúc này lại hiện về hình ảnh người sư phụ hằn kính trọng lại thiên vị trong các trận đấu giữa hắn với Shen, luôn để người thắng là Shen dù chưa kết thúc trận đấu...

Nghĩ về chuyện đó, sự tức giận, không phục, hận ý trong lòng hắn lại nổi lên mạnh mẽ.

Bất chợt, không biết từ đâu, một thanh âm vang vọng khắp cả một khoảng rừng, thanh âm mang theo cả sự phẫn khích lẫn sự tàn ác ghê người.

- Con trai... Con có muốn trở lên mạnh mẽ chứ..?

Zed bỗng dưng lạnh cả sống lưng, giật mình quét mắt khắp nơi nhưng không phát hiện bất kỳ ai, cứ như là có ma vậy. Hắn quát lên một tiếng có phần giận dữ:

- Ông là ai? Mau hiện thân đi!

Như không để ý điều Zed nói, thanh âm đó lại vang lên lần nữa, giọng nói đầy dụ dỗ mê hoặc:

- Con trai... nếu ngươi muốn trở nên mạnh mẽ, muốn trở thành kẻ đứng đầu... thì hãy theo ta..!

Còn chưa kịp phản ứng, từ góc xa xa của khu rừng xuất hiện một bóng đen quỷ dị khuất nửa thân sau một thân cây, ánh mắt đỏ như máu nhìn thẳng vào Zed.

Không hiểu sao, lúc này hắn không sợ hãi mà chỉ có một cảm giác tò mò, phẫn khích trong lòng. Liền đó, gã phi thân về phía bóng đen đó.

Thế nhưng, khi gần tới gần bóng đen thì nó lại biến mất rồi xuất hiện tại một vị trí khác.

Zed không nản lòng, chỉ càng kích động mà đuổi theo bóng đen quỷ dị thoát ần thoát hiện như một bóng ma.

Không biết theo bóng đen kia được bao lâu, đuổi tới đây thì không còn thấy bóng đen đó nữa.

Zed giật mình phát hiện ra trước mặt mình là một ngôi đền cổ kính mà trước đây chưa nhìn thấy bao giờ.

Hắn định quay người bỏ đi nhưng trong lòng lại nổi lên một cảm giác lạ kỳ với ngôi đền này.

Đắn đo phân vân một hồi, hắn quyết định vào ngôi đền bí ẩn kia.

Đường dẫn vào ngôi đền âm u đến lạnh người. Hai hàng cây đứng đưa theo gió, từng tán lá rung động như một sinh vật sống đang phẫn khích reo hò.

Zed không chùn bước, vẫn lạnh lùng mà đi.

Tới trước cánh cửa đèn cũ kĩ, chưa để hần chạm vào, cánh cửa tự mở ra một cách quái lạ.

Có chút hoài nghi, nhưng liền đó Zed vẫn tiếp tục tiến vào.

Dựa vào chút ánh sáng nhỏ nhoi hắt vào ngôi đèn, Zed đảo mắt mấy lượt xem xét qua không gian trong này.

Chỉ là bụi bặm, mạng nhện giăng khắp nơi, không một tiếng động. Một khung cảnh hết sức ma quái.

Bỗng ánh mắt hần hướng vào chiếc rương ở chính giữa ngôi miếu. Chiếc rương không to không nhỏ, trông cũng chẳng khác chiếc rương bình thường là mấy.

Ấy vậy, hần lại cảm thấy thứ bên trong chiếc rương như đang vẫy gọi hần.

Không nghĩ ngợi, Zed ngay lập tức mở tung chiếc rương ra.

Trong đó không có gì ngoài một chiếc mặt nạ sắt kỳ quái cùng một quyển sách cũ.

Zed hứng khởi cầm quyển sách lên hy vọng trong đó có chứa bí kíp gì đó.

Thế nhưng, bên trong chỉ là những trang giấy trắng.

Thất vọng cùng tức giận kẻ bày ra trò đùa kỳ lạ này, Zed cầm chiếc mặt nạ lên, ngắm ngía một hồi chiếc mặt kỳ quái.

Chạm rãi đưa lên thử mang vào mặt, bất chợt điều kỳ lạ xảy ra.

Chiếc mặt nạ tới gần mặt, bỗng nhiên như có lực hút, nó dính chặt vào khuôn mặt hần.

Chưa hết, liền đó là cảm giác đau đớn đến tận xương tủy, một cảm giác đau đớn tột cùng như muốn chết đi sống lại. Zed quần quai ngã lăn ra không kêu lên lời...

Một thời gian rất lâu sau, Zed đã tỉnh lại.

Đau đớn biến mất, chiếc mặt nạ sắt vẫn còn trên khuôn mặt.

Ngửa đầu lên, đôi mắt hần lóe lên tia đỏ rực như máu.

"Ha...ha..ha...!" một tiếng cười ghê rợn vang lên giữa khu rừng như một con ác quỷ vừa được giải thoát khỏi địa ngục, báo hiệu thảm họa sắp tới gần....

p/s: Đạo này học nhiều, ra chương chậm, m.n hiểu cho...^.^

Tks all Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Gặp Leesin- Zed Vs Shen

Tu viện Shojin.

Sau khi giao đồ xong xuôi, ba người Phong còn được Viện trưởng mời ở lại Tu viện mấy hôm.

Không tiện từ chối lời mời, thêm nữa, lần này nghe sư phụ Kusho nói thì sau khi giao đồ xong thì bọn họ có thể chưa cần về sớm vài ngày. Vì vậy, ba người họ đã quyết định ở lại trong Tu viện này.

Theo sự sắp xếp của lão Viện trưởng thì ba người họ mỗi người được ở một phòng riêng, ba gian phòng đều nằm nối liền nhau nên cũng khá thuận tiện.

Thời điểm đã gần trưa, vầng thái dương cứ như một quả cầu lửa khổng lồ đang không ngừng tỏa ra những tia nắng nóng xuyên qua màn mây mỏng mà thiêu đốt mọi vật.

Căn phòng hán ở nơi này cũng không quá rộng, đồ dùng hết sức giản dị, mộc mạc đúng chất phòng cho các thầy tu nơi này.

Khẽ nhú cặp mày, Phong cảm thấy có chút khó chịu với cái nóng, mồ hôi trên trán rịn ra lăn dài trên khuôn mặt hán. Hán đứng dậy, tiến về cánh cửa sổ duy nhất của căn phòng mà mở tung ra.

Ánh sáng tràn vào gian phòng, chiếu lên thân ảnh hán.

Hơi nheo đôi mắt hai màu của mình lại, hán nhìn ra khung cảnh ngoài kia.

Không có gì quá đặc biệt, chỉ là một cảnh giống bao cảnh khác của Ionia. Một bầu trời trong xanh, thi thoảng lại có áng mây trắng bồng bênh như chiếc thuyền nhỏ trôi qua.

Ánh thái dương vẫn mạnh mẽ rọi xuống thế gian, rọi vào những tán lá của cây cối nơi đây, gió vẫn đều đều thổi qua khiến những tán lá cây rung rinh óng ánh rất đẹp mắt.

Đứng bất động ở đó, ánh mắt đầy tâm trạng nhìn xa xăm tới những dãy núi tận đường chân trời, miệng khẽ lẩm bẩm

- Haizz...! Đã khá lâu rồi, mình xa quê hương cũng khá lâu rồi. Không biết ở nhà đã xảy ra chuyện gì rồi nhỉ? Có khi mọi người nghĩ mình đã chết rồi a...!

Giọng nói mang đầy tâm tư của hán dừng lại, khẽ miệng khẽ hiện lên một nụ cười tự giấu bản thân.

Cảm nhận tâm trạng của hán, giọng nói nhỏ nhẹ của Lan lại ngân lên bên tai hán:

- Anh lại nhớ thế giới cũ của anh hả?

Những lúc thế này, người duy nhất để hán chia sẻ cảm xúc cũng chỉ có Lan. Hán giờ đây đã coi cô như một con người, một người con gái, một người cho hán một cảm giác đặc biệt không thể giải thích.

Im lặng một giây, Lan nói tiếp, giọng nói mang theo vài tia bất lực:

" Em cũng muốn đưa anh Phong về...nhưng em lại không thể làm được!

Thậm chí, ngay cả em còn không biết chính bản thân mình sinh ra từ đâu.

Khi vừa thức dậy, người mà em nhìn thấy chính là anh. Khi ấy, em biết anh là chủ của mình cũng nhờ vào những dữ liệu có sẵn trong kho dữ liệu của em "

Phong lúc này lại có cảm xúc thương cảm với Lan, hán ôn nhu nở một nụ cười đáp lại:

- Không sao hết, không sao hết đâu! Chúng ta vẫn bên nhau là được phải không nào! ha..ha..!

Thấy hán vui, Lan cũng vui lây theo, tiếng cười ngây thơ trong vạt ấy lại vang lên.

Đang trò chuyện vậy, từ bên ngoài truyền vào thanh âm gõ cửa.

Bước vào là một thầy tu trẻ, trên tay là khay thức ăn được chuẩn bị cho hán.

Thật đúng lúc bao tử hán đang kêu gào, sau khi chào nói mấy câu, đợi người thầy tu trẻ kia đi khỏi phòng, hán liền ngồi xuống xử lý khay thức ăn.

Sau khi lấp đầy cái bao tử, hán lười biếng quay người ngã ngửa lên giường. Nhắm mắt lại ngủ nhưng chả tài nào ngủ được, hán không biết là do tại sao.

"Không ngủ được thì thôi, ta đi ra ngoài tham quan Tu viện này xem sao!" Hán khẽ lẩm bẩm một câu rồi đứng dậy mở cửa mà ra ngoài.

Không khí ngoài này quả là có hơi nóng, mồ hôi hán lại chảy ra.

Lúc này tia lục quang lại lóe lên từ con mắt trái của Phong, cùng lúc là sự xuất hiện của dòng hàn khí chạy dọc thân thể hán giống như lần trước ở trong khu rừng.

Dòng khí lưu chuyển làm thân nhiệt hán hạ xuống trở nên mát mẻ, tâm trạng cũng thấy khoan khoái hơn. Nở một nụ cười cảm ơn Lan rồi hán bắt đầu cất bước đi.

Đi qua dãy hành lang quanh co, Phong đi tới khu tiểu cảnh của Tu viện- một khu vườn với rất nhiều loài cây với hình thù kỳ lạ, nhiều loài hoa tỏa sắc rực rỡ, hương thơm thanh dịu.

Phong hít lấy một hơi thật sâu, cảm nhận sự tĩnh lặng, thanh thản tới tận tâm hồn.

Đang say sưa với cảnh đẹp nơi đây, bất chợt hán dựa vào sự tinh nhạy của một ninja phát hiện ra có người đang ở ngay sau mình.

Lập tức chuyển mình quay lại, trước mắt hắn là một thầy tu.

Nhưng người này không giống với những thầy tu khác trong Tu viện mà hắn gặp.

Ông ta là một người đàn ông trung niên, mái tóc để kiểu tóc đuôi sam rất khác biệt với kiểu tóc của các thầy tu khác trong Tu viện này. Khuôn mặt ông ta hiện rõ vẻ điềm đạm, từng trải.

Truyện được copy tại [TruyenCV\[.\].com](http://TruyenCV[.].com)

Ông ta đứng đối diện với hắn, ánh mắt hai người nhìn thẳng vào nhau.

Nhìn sâu vào đôi mắt người đó, Phong thấy được trong lòng người đó có một nỗi đau vạt, hối hận cực lớn.

Nhưng vẫn không ai nói lời nào.

Một không khí im lặng, yên ắng đến bức người.

Cuối cùng, sau một hồi, người phá vỡ sự yên lặng là vị thầy tu.

Ông ta thu vẫn giữ nguyên tư thế như vậy, giọng nói mang theo tia ngạc nhiên:

- Cậu là người của học viện ninja đúng chứ.
- Ta thấy nguồn năng lượng chảy trong người cậu rất kỳ lạ, đó là gì vậy?

Phong nghe ông ta nói vậy cũng ngạc nhiên, chưa thể trả lời lại, hắn thầm nghĩ "Nguồn năng lượng... ý ông ta nói tới dòng khí lạnh mà Lan truyền cho mình...! Nhưng sao ông ta lại biết được...? Người này quả không bình thường mà!"

Thấy hắn im lặng không trả lời, ông ta cũng không cố hỏi nữa.

Lúc này hắn lại lên tiếng:

- Xin cho hỏi, ngài là...

Ông ta bình tĩnh đáp lại:

- Leesin-đó là tên ta.

Phong nghe ông ta nói vậy không giấu được sự kinh ngạc. "Đúng thật là Leesin sao? Trời ạ...!"

Tuy vậy cũng chỉ một giây sau, hắn liền lấy lại vẻ bình tĩnh, khiêm tốn nói:

- Chào ngài Leesin! Tên tôi là Phong, là học viên học viện ninja. Thật vinh cho tôi quá!
- Cậu đánh giá cao ta rồi. Ta thấy cậu thực sự rất có tiềm năng đó.
- Thôi, bây giờ ta phải đi rồi. Cậu cố mà phát huy hai nguồn sức mạnh đó đi!

Nói rồi ông ta không đợi Phong trả lời mà quay người bước đi mất.

Chỉ còn lại mình hắn đứng đó, miệng khẽ lẩm bẩm:

- Cái gì? Ông ta nói trong người mình có tới hai nguồn sức mạnh sao? Vậy là sao hả Lan?

Lan nghe hắn hỏi vậy cũng đành đáp lại:

- Việc này em thực sự không biết, em không hề phát hiện thêm nguồn sức mạnh nào trong người anh cả! Có lẽ ông ấy nhầm thôi.

Hắn im lặng, khuôn mặt ngưng trọng nghĩ gì đó một lúc rồi nói:

- Ủm! Anh tin em mà.
- Tiếp theo chúng ta về thôi, thử xem đám người Kennen có muốn dạo phố với chúng ta không ha!

Nói rồi hắn rào bước quay về, trong vườn cây lại chìm trong sự tĩnh mịch, yên bình.

oOo

Cùng lúc đó, tại khu rừng sau học viện ninja.

Zed sau khi tỉnh lại, gương mặt đã bị chiếc mặt nạ sắt che đi. Trong đầu hắn vắng vắng thanh âm quỷ dị giống thanh âm mà hắn nghe thấy lúc ở trong rừng.

"Khà...khà... cuối cùng ta cũng được giải thoát sau bao lâu bị giam cầm!

Con trai... vì ngươi là người có duyên với ta. hơn nữa cũng là người giải thoát cho ta...vậy nên, ta cũng sẽ truyền lại cho ngươi thành quả lớn nhất của ta... Ngươi đồng ý chứ con trai?"

Không chút chần chừ, Zed ngay lập tức đồng ý.

Ngay sau đó, cuốn sách cũ khi nãy chỉ là những tờ giấy trắng giờ đây đã tràn ngập các văn tự, các tư thế của một loại nhẫn thuật kỳ lạ nào đó.

Chúng bay lên, dòi khỏi mặt giấy rồi hóa thành từng luồng khí đen xâm nhập thẳng vào đầu hắn.

Quá trình truyền thụ kết thúc, giọng nói của bóng đen lại vang lên.

"Tốt..tốt lắm.. vậy là ngươi đã học xong hết rồi. Loại nhẫn thuật ngươi học chính là một loại nhẫn thuật giúp ngươi có được sức mạnh của bóng đêm, nó sẽ cho ngươi một sức mạnh đáng kinh ngạc đó... ha..ha..! Ngươi hãy từ từ tìm hiểu nó.

Hãy nhớ, ta, bóng đêm sẽ luôn bên cạnh ngươi... A..ha..ha..!"

Nói xong, bóng đen biến mất đâu, nhưng không gian xung quanh vẫn vang vọng tiếng cười ma quái, âm hiểm đến lạnh người.

Zed phấn khích với sức mạnh này, với sức mạnh này, hắn sẽ chứng tỏ mình có thể đánh bại Shen.

oOo

Đang đi trên dãy hành lang, Shen bất chợt phát hiện ra sự xuất hiện của một ninja mang chiếc mặt nạ sắt đang tới gần với mình.

Hết sức cảnh giác nhìn chăm chú vào đối phương, Shen quát lớn một tiếng:

- Ngươi là ai?

Từ sau chiếc mặt nạ sắt, thanh âm sắc lạnh đầy chiến ý vọng ra:

- Chúng ta đấu lại nào Shen..

Nghe giọng nói này, Shen cũng đoán được là ai. Anh trả lời lại:

- Zed đó à, tôi còn nghĩ anh đi đâu mất rồi cơ. Nhưng mà trận đấu đã kết thúc rồi mà, hơn nữa, anh lấy đâu ra chiếc mặt nạ kỳ quái đó vậy Zed?

Thấy Zed im lặng, Shen như cảm thấy có điều gì đó không ổn.

Quả nhiên, chỉ ngay sau khi Shen nói xong, hai chiếc phi tiêu sắc lẹm từ chỗ Zed bay tới Shen.

Cũng may đề phòng trước, Shen đã tránh được hai chiếc phi tiêu này.

Truyện được đăng tại TruyenCv [.] com

Thế nhưng, chưa kịp định thần lại, thì từ vị trí ban đầu của Zed chỉ còn lại một bóng đen quỷ dị. Tiếp đó, Zed đã từ lúc nào xuất hiện ngay cạnh Shen khiến Shen phải kinh ngạc.

Nhưng thân là một ninja xuất sắc, Shen ngay lập tức sử dụng kỹ năng Vô ảnh bộ lướt qua người Zed.

Nhưng không đơn giản vậy.

Shen chỉ như lướt xuyên qua một làn khí đen, đã không còn Zed đứng đó nữa.

Đồng thời, một dấu X to tướng hiện trên người Shen. Quá nhanh, chỉ ngay sau đó, xuất hiện thêm mấy bóng đen nữa bao lấy Shen.

Shen thể chống đỡ, nhưng không phải tất cả. Trên người anh đã xuất hiện nhiều vết thương.

Kết thúc, mấy bóng đen cũng đã biến mất, chỉ có thân ảnh Zed lạnh lùng đứng nhìn Shen.

- Zed! Cậu...

"Bùm"

Shen kinh ngạc thốt lên tới đó thì một tiếng nổ vang lên. Máu từ trên người anh chảy ra thấm đẫm cả người, sau đó thì gục xuống bất tỉnh.

Zed lúc này bất chợt rung mình một cái, ánh mắt đầy kinh sợ trước sức mạnh này. Zed không nghĩ rằng nó lại đáng sợ như vậy.

Hốt hoảng chạy tới, Zed ôm Shen dậy, nhanh chóng đưa tới chỗ của sư phụ.

Tuy không chết, thế nhưng Shen lúc này thật sự rất thảm.

Nhìn thấy từ ngoài cửa bước vào, Zed đang ôm theo Shen với máu me đầy mình, Kusho thoát đầu kinh ngạc, sau đó là tức giận cực độ với Zed.

Sau một khoảng thời gian khá dài, vết thương trên mình Shen đã được băng lại, lúc này ông mới quay sang Zed. Bằng một ánh mắt đầy phẫn nộ, thanh âm mang theo cổ hần ý mãnh liệt, ông nói:

- Mau theo ta! Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Du Ngọa

Trong gian phòng riêng của Kusho.

Kusho đang ngồi khoanh chân lại, gương mặt cô gắng làm ra vẻ bình tĩnh, mắt nhìn thẳng vào tên đệ tử của mình.

Đối diện với ông là Zed, lúc này hắn đang quỳ cả hai chân xuống sàn, đầu cúi gục xuống chờ đợi sự trừng phạt từ sư phụ.

Việc hắn đánh bại Shen, khiến Shen thương tích đầy mình đến bất tỉnh thể này không chỉ có những học viên khác trong học viện cảm thấy kinh ngạc mà ngay cả Kusho cũng rất vậy.

Phá vỡ bầu không khí căng thẳng đến ngột thở, Kusho cố lấy giọng nói bình tĩnh mà nói:

- Ta hỏi con, những nhãn thuật này con học được từ đâu?

Nghe sư phụ hỏi vậy, Zed trong lòng đầy lo lắng, chưa biết nên nói gì thì Kusho lại nói tiếp.

- Có phải con đã vào một ngôi đền phía sau núi đúng không? Những gì con học được cũng từ đó mà ra phải không?

Hắn lại càng kinh hãi, bối rối hơn nhưng vẫn không trả lời lại. Zed biết những gì hắn học được là cấm thuật, đó chính là một tội rất lớn. Vì thế, hắn đành im lặng cúi đầu mà nghe sư phụ trách phạt.

Vậy là những gì ông đoán đã đúng, Zed đã học được cấm thuật bóng tối. Kusho khẽ thở dài một hơi đầy thất vọng, nói:

- Nếu đúng vậy thì con cho ta biết, lý do tại sao con lại chấp nhận học loại cấm thuật đó vậy? Có phải vì con muốn đánh bại Shen đúng không?

Nghe sư phụ mình nói vậy, Zed bất giác ngẩng mặt lên, đồng dạng nói:

- Đúng vậy, con muốn mạnh mẽ hơn, chỉ khi mạnh mẽ hơn, con mới có thể chứng minh với người rằng, con có thể chiến thắng Shen...

- Câm miệng...!

Kusho quát lên một tiếng lớn, gương mặt ông lúc này đã hiện rõ sự tức giận, khí thế uy nghiêm của một người sư phụ tỏa ra. Con người ông đỏ lên, nhìn chăm chăm vào thân ảnh Zed đang quỳ trước mặt.

Zed như phát hiện ra mình vừa rồi có nói quá lời khiến sư phụ tức giận, vội vàng im bật lại, cúi gập người xuống mong sư phụ thứ lỗi.

Gian phòng không một thanh âm nào phát ra ngoài tiếng nhịp tim đang đập dồn dập của Zed. Một sự yên lặng đến bức người.

Chỉ vài giây trôi qua mà đối với Zed cứ như là mấy canh giờ.

Cuối cùng, Kusho hạ giọng xuống, lạnh lùng nói:

- Người mau đi khỏi đây, từ giờ trở đi, học viện ninja của ta sẽ không còn đệ tử nào mang tên Zed nữa.

Một câu nói của ông như tảng đá nặng đè lên Zed, hấn cảm thấy hơi thở có chút khó khăn, ánh mắt cả kinh nhìn Kusho lấp bắp kêu lên:

- Sur... sư phụ...

Chưa để hấn nói hết, Kusho đứng dậy quay người lại, phát tay áo một cái nói:

- Hừ! Người không cần nói gì cả, mau rời khỏi đây ngay trong đêm nay cho ta.

Zed vẫn còn chưa tin được việc mình bị đuổi khỏi học viện ninja, thế nhưng cảm thấy sự cương quyết của sư phụ, hấn đành rời đi...

Bầu trời đêm nay nhiều mây, không một ánh trăng sao. Một màn đêm đen tối, u ám cực độ.

Bước ra khỏi cánh cổng của học viện, Zed mặc trên mình bộ hắc y, mặt vẫn giữ chiếc mặt nạ sắt. Ngoài đầu lại nhìn ngôi nhà mà hấn lớn lên từ nhỏ, hấn thầm nói:

- Hãy đợi đó, ta sẽ còn trở lại...!

Nói rồi, ánh mắt hấn lóe lên tia quang mang đỏ rực trong màn đêm, trông rất ghê người. Thế rồi, thân ảnh hấn như hòa vào màu đen thăm thẳm, không còn nhìn thấy nữa.

oOo

Một ngày đẹp trời nữa đã đến trên Ionia.

Phong đã tỉnh dậy, lúc này hấn đang đứng tại khu tiểu cảnh hôm qua.

Ánh dương quang âm áp chiếu xuống, ôm lấy thân ảnh hấn.

Vươn tay ra hít lấy một hơi thật sâu, cảm nhận hương thơm dịu nhẹ, thanh mát của không khí trong khu tiểu cảnh, miệng nở nụ cười thỏa mãn, cảm thán nói một câu:

- Thật sáng khoái!

- Đúng là rất thoải mái a!- Một giọng nói từ đâu vang lên.

Ngoảnh mặt sang bên, trước mặt hấn là thân hình mảnh mai của Akali, đứng cạnh cô là Kennen đang nhe răng ra cười cười.

Lúc này cả hai người họ đều không có mang theo chiếc khăn che trên mặt như mọi khi.

Là một ninja nhưng Kennen giờ đây ngoại trừ bộ lông trên người ra thì cậu cứ như một đứa trẻ con hiếu động, lanh lợi vậy. Với dáng người nhỏ bé cùng cái miệng cười tươi của cậu càng khiến cậu trông đáng yêu hơn.

- Được thôi, chúng ta đi!

Đường phố tại Trung tâm Ionia quả là náo nhiệt.

Tại khu chợ, những thanh âm cười nói mua bán vang lên nhộn nhịp. Chỗ này buôn bán rất nhiều loại sản phẩm khác nhau, Phong ở đây cũng đã nửa năm nên những sản phẩm này cũng không còn quá lạ mắt với hấn như lần đầu nữa.

Sau khi kết thúc vài vòng quanh khu chợ trung tâm, ba người Phong mới rời đi.

Phong liếc sang nhìn hai người Akali với Kennen đang đi bên cạnh mình, cất giọng nói:

- Chúng ta giờ đi đâu tiếp đây mọi người?

Nghe hấn hỏi vậy, cả hai lâm vào trầm mặc suy nghĩ.

- A...

Bỗng nhiên Kennen kêu lên một tiếng rồi cậu nói:

- Cách đây không xa là một cảng biển, nghe nói nơi đó có nhiều cảnh rất đẹp. Theo tôi thì chúng ta đến đó một chuyến a.

Akali nghe ý kiến này thì còn ngẫm nghĩ một lúc, sau đó nói:

- Tôi nghĩ ý kiến này cũng hay, còn cậu thì sao Phong.
- Vậy cũng được. - Hấn ngay lập tức trả lời.
- Chúng ta mau đi thôi!

Xuyên thủng qua làn mây trắng, vầng thái dương liên tục tỏa ra những tia nắng ấm áp phủ xuống muôn vật.

Rời xa khu vực trung tâm, ba người họ đang bước đi trên một con đường mòn cũ.

Hai bên đường chỉ có cây cối um tùm, rậm rạp. Những thân cây to sần sùi kỳ dị, thỉnh thoảng có vài con thú rừng trông như con sóc chạy qua, lại có vài con khỉ nhảy nhót tung tăng trên khắp các cành cây.

Một làn gió từ đâu thổi tới làm mấy tán lá rừng không ngừng rung động, nếu nhìn từ cao thì mảnh rừng đó sẽ giống như một làn sóng vậy, hết sức đẹp mắt.

Trên cả đoạn đường đi, mấy người Phong, Akali, Kennen nói chuyện rôm rả, tiếng cười nói của họ vang lên cả một khoảng rừng nhỏ.

Kể ra thì cái tên Phong này không biết lúc trước ở Trái Đất đã đọc không biết bao nhiêu câu chuyện cười nữa. Hấn bây giờ lại phun ra một thể không chỉ khiến hai người Akali và Kennen phải bật cười mà ngay cả Lan cũng không thể không cười.

Những tiếng cười tươi của họ kết hợp với những thanh âm tự nhiên của khu rừng như tạo ra một bản nhạc hết sức lạ lùng mà vui vẻ, thanh thản.

Còn Phong, hấn cũng không biết sao hôm nay mình lại nói nhiều vậy, nhưng thấy họ cười thì hấn cũng vui.

Vậy là cứ thế, chẳng bao lâu sau bọn họ đến cảng biển mà Kennen nói.

Chưa tới gần nhưng từ đó bọn họ cũng cảm nhận được hương vị nồng nàn của biển được gió thổi vào.

Phong nhìn khung cảnh trước mắt đột nhiên im bất lại, trong đầu thầm nghĩ " Là nó, lại là nó sao... !"

Cảng biển này hấn đã từng ở đây rồi, ngay trong cái ngày đầu tiên tới thế giới này hấn đã qua đêm tại nơi này.

Hấn trước đây không ở lại đây lâu nên cũng không xem kỹ khu bến cảng này. Kỳ thực nơi này quả như Kennen nói, nó rất đẹp.

Hai người Akali, Kennen tâm trạng có chút háo hức nhanh chóng ráo bước nhanh hơn, thế nhưng cũng không quên kéo theo tên Phong còn đang đứng ngẩn ra đó.

Khu bến cảng có nhiều người qua lại tấp nập, tiếng nói, tiếng gọi của những kẻ buôn, người bán nơi này vang lên âm ỉ, náo nhiệt.

Thế nhưng, trên gương mặt hai người Akali, Kennen thoáng hiện tia không vui. Bến cảng tuy đẹp nhưng lại chẳng có chỗ cho bọn họ thả lỏng mà thư giãn. Chỗ nào cũng có người qua lại nhộn nhịp.

Lúc này, con mắt trái của hấn lại lóe lên một tia lục quang nhàn nhạt. Từ đó, tám bản đồ chạy dọc bờ biển trong phạm vi 23 dặm được Lan gửi toàn bộ cho hấn.

Không lâu sau, Phong đã tìm ra một nơi gần biển giúp họ có thể có bọn họ thoải mái ngắm cảnh.

Hấn ngay lập tức gọi hai người Akali, Kennen lại rồi nói:

- Hai người mau theo tôi, sẽ không mất nhiều thời gian đâu.

Akali tò mò hỏi:

- Đi đâu vậy?
- Cứ đi theo tôi, tôi tin hai người sẽ thích nó.

Rồi hấn nở một nụ cười thần bí khiến hai người họ có chút nghi hoặc nhìn hấn. Hấn quay mình lại, hướng về địa điểm cần tới rồi bắt đầu bước đi, không nói lời nào nữa.

Akali, Kennen cũng nửa tin nửa ngờ mà đi theo hấn.

" Ầm... ầm..."

Những thanh âm sóng vỗ mạnh vào bờ vang lên vọng tới tận trong khu rừng cây, vọng tới tai của ba người họ.

Đã đến phần rìa khu rừng, ánh dương quang chiếu rọi vào thân ảnh ba con người họ.

Nơi họ đến không phải một bờ biển cát vàng như đã nghĩ mà đó là một vách đá hùng vĩ cạnh bờ biển.

Vách đá này ít cũng phải cao hơn một trăm mét so với mực nước biển. Bề mặt trên này cũng không có nhỏ hẹp, nhấp nhô hiểm trở mà còn ngược lại. Một khoảng đất khá rộng rãi, trên đó rất nhiều loại cây cỏ, hoa lá mọc lên hết sức tươi tốt.

Tiến đến sát vách đá hơn, khung cảnh tuyệt đẹp trước mắt lại đập vào mắt họ khiến họ đứng ngây người ra một lúc. Một lúc sau, Akali như nhớ ra gì đó, cô quay sang hỏi hấn:

- Phong, tại sao cậu lại biết rõ đường tới đây như vậy? Không lẽ cậu trước kia đã từng sống tại đây chăng?

Cô hỏi liền hai câu hỏi liên tiếp khiến Phong im lặng nghĩ ngợi.

Câu hỏi này có liên quan tới sự tồn tại của Lan, mà hấn thì không muốn họ biết về việc này, vì thế hấn đành nói dối hai người họ:

- Ừm, trước đây tôi đã sống tại đây...

Nói tới đây, không để họ kịp nói gì, Phong liền đánh trống lảng sang vấn đề khác. Hấn chỉ tay xuống biển, nói:

- Hai người nhìn xem, cảnh biển ở đây mới đẹp làm sao ha!

Hai người họ cũng theo hướng tay của hấn mà nhìn theo. Từ trên nhìn xuống mới biết biển trời rộng lớn như thế nào.

Mặt biển trong xanh liên tiếp nổi những gợn sóng đập vào đất liền, vào chân vách đá này. Những thanh âm " ầm ầm" của sóng biển va với vách đá vang vọng lên, bọt biển tung bay trắng xóa trên không.

Nhìn ra xa, nơi ranh giới ngăn cách giữa mặt biển trong xanh này với bầu trời bao la rộng lớn kia.

Những áng mây trắng, mây hồng với nhiều hình thù khác nhau cứ trôi nổi lững lờ, bồng bềnh ngay trên đường chân trời.

Ánh mặt trời chiếu xuống mặt biển mà hắt lên những tia sáng lấp lánh đẹp đẽ đập vào mắt ba người họ, khiến họ phải im lặng mà nhìn ngắm bức tranh thiên nhiên tươi đẹp, thơ mộng phía trước. Website truyện convert [T r u y ệ n C v . C o m](#)

Không biết đã đứng chờ đó bao nhiêu lâu, lúc này Phong mới thu lại ánh mắt, đôi mắt hấn có chút đỏ lên vì bị những làn gió biển thổi vào, những làn gió mang theo hương vị nồng nàn của biển cả.

Hai người Akali, Kennen cũng đã thu lại mục quang của mình, đôi mắt họ cũng bị làn hơi biển làm đỏ lên, khóe mắt còn rơm rớm ra chút nước mắt. Quay sang nhìn vào thân ảnh của Phong, Akali cảm thán nói:

- Quả nhiên nơi này thật đẹp quá đi à!

- Đúng vậy đó, nơi này dùng để ngắm cảnh thật hợp lý quá!- Kennen cũng nói một câu phụ họa theo.

Phong quay lại nhìn họ, miệng cười cười đáp lại:

- Đẹp thì cũng đã ngắm rồi, bây giờ cũng gần trưa rồi đó a. Chúng ta về đã chứ?

"Đã gần trưa rồi à? mới có đến đây chưa lâu lắm mà, ngắm chưa có thỏa mãn...! Đây là những gì Akali với Kennen nghĩ trong đầu, tuy nhiên họ cũng biết rằng nên về. Hai người họ khẽ gật đầu " ừ" một cái rồi quay mình lại hướng theo con đường cũ mà chuẩn bị đi về bến cảng.

Phong vừa cũng nhắc đôi chân lên, đôi mắt một tím nhạt một lục nhạt quét qua cảnh xung quanh một lượt nữa.

Bất chợt, con mắt trái xanh lục của hấn lóe lên, mục quang như nhìn xuyên qua khu rừng rậm rạp, dõ vào vùng vịnh biển nơi đó. Khuôn mặt hấn lộ rõ vẻ kinh ngạc lẫn tò mò.

Trước mắt hấn nhìn thấy là rất nhiều, rất nhiều những con tàu to lớn đang neo đậu tại khu vịnh biển đó. Nếu không phải hấn có con mắt đặc biệt này thì có lẽ sẽ chẳng có ai tại đây có thể phát hiện ra sự tồn tại của những chiếc tàu thuyền kia.

Đang còn ngạc nhiên về sự xuất hiện của số lượng tàu thuyền lớn như vậy tại một vùng vịnh hẻo lánh, hấn lại càng kinh ngạc hơn khi cố nhìn rõ hơn những chiếc tàu đó. Bất giác hấn khẽ kêu lên:

- Tàu chiến ?!

P/s: Chương ra chậm quá đi à! m.n có gì bỏ qua cho... ٩ ٩

Mong mn ủng hộ mình nha!!!!....^.^ Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Phát Hiện

"Tàu chiến, đúng thật là tàu chiến. Nhưng số tàu chiến đó của ai, tại sao nó lại xuất hiện ở đây với số lượng nhiều như vậy? Hơn nữa còn rất bí mật? Thật kỳ lạ...???" Phong đứng im tại chỗ, cặp mày nhíu lại, trong đầu quanh quẩn rất nhiều mối hoài nghi về sự xuất hiện của số tàu chiến kia.

Nghĩ không thông thì hắn sẽ nhờ Lan.

- Lan, em cũng nhìn thấy rồi chứ? Em có biết số tàu chiến kia là như thế nào không?

Thanh âm trong trẻo của Lan vang lên bên tai hắn:

- Ừm, em đã thấy rồi. Dựa vào những gì em phân tích từ hình ảnh của số tàu đó cùng kho dữ liệu ở thế giới này, em chắc chắn số tàu đó là đến từ Noxus.

Kinh ngạc chính là cảm giác duy nhất của hắn lúc này.

Hắn neho chặt cặp mắt mình lại, trong đầu đang cố lục lại những thông tin mình biết lúc trước có liên quan đến Noxus và Ionia.

Chỉ một lúc sau, đôi mắt hắn như lóe lên tia quang mang, miệng khẽ thốt lên:

- Không... không lẽ... chiến tranh... nó sắp xảy ra rồi ư?

Akali và Kennen vừa rồi đi trước nhưng khi quay lại nhìn thì phát hiện ra hắn vẫn đứng thần thờ ở đó, ánh mắt chăm chú nhìn về phía vùng vịnh xa xa. Kennen có chút nghi hoặc lên tiếng nói:

- Cậu lại sao vậy Phong? Chúng ta mau về thôi, ta đói lắm rồi đó a!

Tiếng gọi của Kennen như đã ngắt đi dòng suy nghĩ của hắn. Giật mình một cái, hắn quay đầu lại nhìn hai người họ, trong lòng còn có chút đắn đo suy nghĩ.

Hắn cũng muốn nói thẳng ra nơi đó là nơi những chiếc tàu chiến Noxus đang neo đậu, thế nhưng nếu nói như vậy rất có thể khiến hai người họ nghi ngờ mình.

Truyện được đăng tại [T.r.u.y.e.n.C.v\(.\)c.o.m](http://T.r.u.y.e.n.C.v(.)c.o.m)

Nhưng mà chuyện này lại rất quan trọng, nó có liên quan trực tiếp tới tính mạng của rất nhiều người, vì vậy, hắn không thể không thông báo cho mọi người biết.

Cuối cùng, sau vài giây im lặng, hắn chậm rãi đưa cánh tay của mình lên, chỉ về hướng mà tàu chiến của quân đội Noxus đang ở đó, đồng dặc nói:

- Hai người nhìn gì không? Ta có cảm giác vùng vịnh đó có điều gì đó rất kỳ lạ.

Nghe hắn nói vùng vịnh phía xa kia có điều bí mật, hai người Akali cũng nửa tin nửa ngờ.

- Cậu có chắc không đó Phong?- Kennen hỏi lại như muốn hắn xác nhận lại.

Phong không chút do dự gật đầu đáp lại.

- Hai người hãy tin ta!

Nhận thấy sự tự tin đầy chắc chắn của hắn, hai người Akali, Kennen cũng tin tưởng hắn.

- Vậy chúng ta tới đó thôi!- Akali nói.

Từ vách đá họ đang đứng tới vùng vịnh kia thực ra cũng không xa cho lắm, chỉ là nơi đó lại rất hẻo lánh vắng vẻ.

Lặng lẽ như ba đầu u linh mà băng qua khu rừng rậm rạp, âm u.

Gần đến được bờ vịnh, bất chợt họ bắt gặp một nhóm người vũ trang đầy đủ ngay phía trước.

Phản ứng rất nhanh, ba người họ chỉ trong khoảnh khắc đã ẩn nấp trên một thân cây gần đó. Quang mang dôi thẳng vào đám người đang đi qua ngay bên dưới.

Bọn chúng có tất cả tám người, ai nấy cũng mặc những bộ giáp sắt màu đen giống nhau, bên hông cũng đều mang theo kiếm. Trên vai của tên đi đầu có gắn hai lá cờ nhỏ bất chéo nhau.

Đám người đó đã đi xa, ba người họ mới nhảy xuống. Lúc này Akali mới lên tiếng, ánh mắt lộ rõ sự kinh ngạc lẫn lo lắng:

- Lá cờ bọn chúng mang chính là quốc kỳ của quân đội Noxus! Nhưng ta không hiểu tại sao chúng lại xuất hiện ở đây vậy?

Chúng là quân Noxus thì Phong cũng đoán được trước rồi nên không có tỏ ra quá ngạc nhiên như hai người Akali. Phong cất tiếng nhắc nhở họ:

- Chúng ta đừng chần chừ nữa, mau đi thôi. Ta tin phía trước không chỉ có vài tên lính như này đâu.

Việc trở thành một ninja quả là rất có ích. Ba người Phong dễ dàng ẩn nấp mà quan sát. Tuy biết trước nhưng Phong vẫn không thể không kinh ngạc trước khung cảnh trước mắt.

Vùng vịnh rộng lớn có dạng cong như mặt trong của một vầng trăng khuyết, vì thế rất khó phát hiện được sự xuất hiện của số tàu chiến này. Trên đó là không biết bao nhiêu là những con tàu thuyền chiến lớn có, vừa có.

Hầu hết chúng đều được đóng từ gỗ, chỉ có chừng năm chục chiếc là được đóng bằng kim loại. Dọc hai bên mạn tàu là những ô cắt hình chữ nhật, bên trong những ô đó là nòng pháo đen sì lạnh lẽo.

Không chỉ vậy, trên boong của những chiếc tàu lớn còn có rất nhiều loại vũ khí tối tân khác nữa.

Nhìn số lượng tàu này thì ít cũng phải hơn hai trăm chiếc, số lượng binh lính có tại đây phải đến tầm hai mươi vạn người. Mà cũng có thể đây chưa phải là tất cả những gì chúng mang tới đây.

Thu lại quang mang, về mặt đây ngưng trọng, Akali nói:

- Vậy là rất có thể bên Noxus đã quyết định bắt đầu cuộc chiến tranh xâm lược Ionia này rồi. Rất có thể quân đội Ionia cũng chưa biết đến cuộc điều binh của Noxus, như thế thì thật nguy hiểm. Truyện được copy tại TruyenCv [.] Com

Nói rồi cô dừng lại một lúc rồi nói tiếp:

- Không được, chúng ta phải mau đem tin này về cho bên phía quân đội biết để họ kịp chuẩn bị mới được.

Đến không ai biết, về không ai hay. Ba người họ lại như ba đầu u linh rời khỏi khu vực này, tiến thẳng về bến cảng nhỏ phía Đông.

Về tới bến cảng thì trời cũng đã là giữa trưa.

Ánh dương quang không ngừng tỏa ra nhưng tia nắng có hơi nóng bức xuống dưới.

Trong một quán trọ nhỏ ở khu bến cảng, ba người Phong đang ngồi quanh một chiếc bàn, trên mặt bàn thức ăn cũng đã được bày ra.

Ngay tại chính quán trọ này, chính tại vị trí hắn đang ngồi đây, nửa năm trước hắn vì tiếp nhận ngôn ngữ của thế giới này mà bất tỉnh. Nghĩ lại hắn không khỏi nở một nụ cười nhàn nhạt.

Ông chủ quán Shu vẫn như ngày đầu hắn gặp, vẫn là gương mặt thân thiện, ông tiến đến trước bàn hắn đang ngồi cười cười nói:

- Phong này, thật không ngờ chúng ta lại gặp nhau sớm vậy a.

Phong cũng cười cười đáp lễ lại ông ta. Hắn cũng đâu ngờ ông ta vẫn còn nhớ tới mình.

Việc thông báo tin tức về quân đội Noxus là rất khẩn cấp, không thể chậm trễ. Vì vậy, sau khi đã lấp đầy cái bao tử, hắn cùng ông chủ quán nói vài câu nữa rồi cũng tạm biệt ông ta.

Ba người họ không nghỉ ngơi mà ngay lập tức lên đường.

oOo

Trong khi đó, trên trong không gian của một khoang tàu chỉ huy Noxus. Ngồi quanh chiếc bàn tròn là ba người gồm hai nam và một nữ.

Một gã có dáng người mảnh khảnh, cái đầu thì tròn còn đôi mắt hấn hiện lên một nét gì đó rất điên cuồng đến đáng sợ. Gã đập bàn một cái bày tỏ sự bức tức nói:

- Tại sao đến giờ vẫn còn chưa tấn công vậy, số thuốc của ta cần phải được thử nghiệm mới được!

- Bình tĩnh lại đi nào Singed, rồi ngươi sẽ được thỏa mãn sớm thôi.

Người vừa nói là một người đàn ông khác, tuy nhiên ông ta không có vẻ ngoài dị hợm giống cái tên Singed kia mà còn ngược lại. Ông ta có khuôn mặt cũng như dáng người phải nói chuẩn theo phong cách của một quý tộc Noxus.

Nghe người này nói vậy, tên Singed lại cười ha hả nói:

- Vậy là ta sắp có vật thí nghiệm rồi, a..ha..ha..!

Ngồi đó còn một người nữa, đó là một cô gái. Cô ta có một mái tóc ngắn màu trắng, khuôn mặt còn trẻ nhưng lại toát ra sự từng trải như một chiến binh đã chiến đấu lâu năm trên sa trường vậy.

Từ đầu cô ta vẫn chưa nói gì hết, mãi đến lúc này mới mở miệng nói một câu:

- Warwick này, ngươi nói chỉ thị tấn công của ngài Swain sẽ đến trong bao lâu nữa vậy? Chúng ta ở đây được năm ngày rồi đó, nếu không nhanh để quân đội Ionia phát hiện ra thì không hay đâu.

Người đàn ông có khuôn mặt khá điển trai kia hơi nheo cặp mắt tinh quái của mình lại, giọng nói có chút trầm trầm nói:

- Riven này, cô không cần quá lo lắng như vậy đâu. Kế hoạch mà ngài Swain đã đưa ra thì chắc chắn không thể thất bại được. Ha..ha..

Nói rồi ông ta cười lớn một tiếng, thanh âm có chút gian xảo hiểm ác vang lên khắp khoang tàu.

oOo

Lại quay về với ba người Phong.

Lúc này ba người bọn họ đã tới được quân doanh của quân đội Ionia.

Trong một căn phòng kín.

Ba người Phong, Akali, Kennen đang ngồi cùng bàn với năm người nữa. Năm người này đều là những người có quyền lực đứng đầu trong quân đội Ionia.

Ngồi chính giữa là một người đàn ông trung niên. Trên người ông ta vận một bộ quân phục màu lam sẫm, mái tóc đã điểm bạc, khuôn mặt toát lên vẻ già dặn, uy nghiêm. Ông ta không ai khác chính là Tướng quân của quân đội Ionia-Tướng quân Josep.

Ngồi cạnh ông ta là một nam sĩ quan trẻ tuổi, ước chừng khoảng hai năm tuổi, khuôn mặt tuấn đạt cùng ba người đàn ông trung niên khác nữa.

Sau khi được ba người Phong thông báo về quân đội Noxus đang chuẩn bị xâm lược Ionia, không khí trong phòng trở nên ngột ngạt, vẻ mặt ai cũng hết sức ngưng trọng.

Lực lượng quân đội Noxus lần này là rất mạnh, vũ khí mà chúng sử dụng đều rất tối tân. Trong khi đó, Ionia là một đất nước đang trong thời kỳ yên bình, quân đội không quá mạnh mẽ. Vì vậy, cuộc chiến này nếu nổ ra thì bên phía Ionia sẽ rất khó khăn.

Tướng quân Josep đảo mắt một lượt qua mấy người Phong, giọng có hơi khàn khàn cười nói:

- Thông tin này quả là rất quan trọng, cũng may nhờ mấy người phát hiện ra sớm, nếu không thì hậu quả thật khôn lường.

Không để họ đáp lại, ông ta nói tiếp:

- Ba người đi đường xa tới đây, có lẽ cũng nên nghỉ sớm đi. Chuyện đến đây sẽ do quân đội đảm nhiệm.

xxx Thái Cô Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại: Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chiến Tranh Tới Gần

Ngày cũ trôi qua, một ngày mới lại bắt đầu.

Trái với tác phong dậy sớm thường ngày ở học viện ninja. Trong căn phòng, lúc này Phong vẫn còn nằm dài trên giường, cuốn mình trong chiếc chăn mềm ấm áp mà chưa chịu dậy.

Bất chợt từ ngoài, tiếng gõ cửa truyền vào, phá tan không gian yên ắng trong này, phá luôn giấc mộng của Phong. Ngay sau đó là giọng nói có chút vội vã của Kennen vọng vào trong.

- Phong à, cậu ngủ dậy chưa? Chúng ta có nhiều chuyện cần bàn bạc với cậu.

Hắn lúc này cũng đã thức giấc, nghe Kennen nói có chuyện thì cũng không còn lười biếng nằm dài trên giường nữa.

Mất chừng vài phút để chỉnh chu lại trang phục cùng làm mấy thủ tục buổi sáng, hắn sau đó tiến lại mở cửa đã bắt gặp hai người Akali và Kennen đang đứng sẵn ngoài cửa.

Thế nhưng hắn có thể nhìn ra từ ánh mắt hai người họ có chút hơi lạ. Hắn cũng chưa kịp hỏi gì thì Akali đã nói trước.

- Vào trong rồi nói.

Nói rồi cô cùng Kennen bước nhanh vào. Phong cảm thấy có chút khó hiểu nhưng cũng vào theo.

Ba người họ đã ngồi xuống chiếc bàn giữa phòng, bây giờ Phong mới mở miệng nói.

- Ta trông hai người rất lạ, đã xảy ra chuyện gì sao? Không lẽ bên Noxus đã khai chiến rồi?

Nhìn hắn một lát rồi Kennen mới nói:

- Đúng là có chuyện, nhưng mà, chuyện này lại liên quan tới Zed.

Cặp mày khẽ nhú lại, hắn khó hiểu lên tiếng:

- Chuyện đến Zed ư? Đó là chuyện gì vậy?

Lần này đến lượt Akali nói, giọng nói mang theo chút buồn rầu:

- Zed đã bị sư phụ đuổi khỏi học viện ninja rồi. Còn Shen...anh ấy đang bị thương rất nặng.

Bất ngờ, hoài nghi khi nghe cô nói vậy, hắn như còn tưởng mình nghe nhầm liền hỏi lại.

- Không thể nào! Cô chắc chắn chứ Akali?

- Chắc chắn đúng, tin này do chính sư phụ kêu những ninja trong hội Kinkou truyền cho ta nên không thể nhầm được.

- Sự tình chuyện này ta cũng không rõ lắm, đại khái là Zed đã sử dụng cấm thuật nào đó khiến Shen bị thương rất nặng nên sư phụ đã tức giận mà trục xuất anh ta đi. Ta chỉ biết vậy thôi.

Phong lúc này đã trở nên trầm mặc, mãi lúc lâu sau mới nói:

- Vậy sư phụ có dặn dò gì nữa không Akali?

- Người nói người cũng mới nhận được tin về tình hình Noxus chuẩn bị chiến tranh với Ionia. Ngoài ra... Người cũng kêu chúng ta ở lại góp sức cho quân đội nếu như cuộc chiến có xảy ra.

Hắn nghe Akali nói vậy cũng chỉ gật gật ừ một tiếng, ngoài mặt không chút biểu tình.

- Vậy giờ chúng ta ra ngoài coi có thêm được thông tin gì về phía Noxus chưa? - Kennen đề nghị.

oOo

Trong khi đó, tại vịnh biển, nơi quân Noxus đang tập trung.

Từ trong làn sương sớm mờ mờ ảo ảo, những con thuyền như những bóng đen của quái thú khổng lồ đang chuyển động.

Dưới những tia nắng yếu ớt khi xuyên qua làn sương dày, ẩn hiện mập mờ trên boong của một con tàu rất lớn là thân ảnh của hai con người. Hai người này không ai khác chính là Warwick và Singed.

- Ha ha..! Vậy là trận đầu tiên này do ta chỉ huy đúng không Warwick?

Thanh âm cười nói của Singed vang lên mang theo một sự phấn khích cực độ.

Ngay trong tối hôm qua, bọn chúng đã nhận được lệnh tấn công của Swain. Đây chính là điều mà bất kỳ một binh sĩ nào của Noxus ở đây đều rất mong chờ. Cuối cùng thì họ cũng sắp được thể hiện sự mạnh mẽ, giết đầy bạo lực của quân đội Noxus.

Như không để ý tới sự kích động của Singed, Warwick vẫn giữ trên mặt là một nét gì đó hết sức thâm hiểm, nói:

- Trận mở đầu hãy thể hiện cho tốt vào, ta tin ngươi sẽ thành công.

Nói xong, đôi mắt ông ta khẽ nheo lại, giọng nói lần này lại như mang theo vài phần hy vọng cùng sự hung hiểm tột cùng.

- Ngươi nhớ những ngươi nói với ta chứ? Đến lúc chiếm được thủ đô Placidium, ta sẽ lấy nó về...

oOo

Ba người Phong, Akali, Kennen lúc này đang đứng trước một đoàn quân lính của Ionia. Dẫn đầu đoàn lính này chính là nam sĩ quan đã có mặt trong căn phòng họp hôm trước. Website truyện convert TruyenCv.com

Tin tức về sự dời đi của quân đội Noxus đã rất nhanh được những ninja trong hội Kinkou thu thập mà báo về phía quân đội. Việc dời đi này không phải là điều gì tốt đẹp đối với Ionia cả, điều này đã thể hiện rõ rằng bên Noxus đã bắt đầu triển khai kế hoạch xâm lược của mình.

Thế nhưng bên phía Ionia lại đang gặp khó khăn, họ không thể biết chính xác nơi mà Noxus sẽ tấn công, họ chỉ biết quân Noxus đang tiến quân về phía nam Ionia. Quân đội Ionia cũng chỉ vừa mới thông báo cho toàn bộ dân chúng Ionia biết về cuộc xâm lược của Noxus đang đến gần và cử người đi sang Demacia cầu cứu viện binh.

Phong lúc này đang nhìn chăm chú về hướng của nam sĩ quan, đúng hơn là nhìn vào thân ảnh phía trước nam sĩ quan đó.

Đó là một người con gái mặc trên mình bộ y phục màu đỏ. Thân hình tựa hồ có chút mảnh mai nhưng lại toát ra vẻ gì đó rất mạnh mẽ, rất kiên cường giống một chiến binh vậy.

Nhìn một lúc sau đó hần mới quay sang Kennen khẽ hỏi:

- Kennen nè, hai người họ là ai vậy? Sao ta trông cô gái kia dường như có gì đó quen quen?

- Cậu không biết họ ư? - Kennen thốt lên có chút bất ngờ.

- Hai người đó chính là hai người con của đại kiếm khách lừng danh Lito. Thật tiếc thay ông ta lại phải chịu khuất phục trước một căn bệnh lạ lùng - Nói tới đây Kennen khẽ thở dài tiếc nuối một hơi rồi đưa tay lên chỉ.

- Cậu nhìn thấy nam sĩ quan đó chứ, anh ta tên Zelos, còn người con gái tên Ireliã.

- Ireliã sao? - Phong kinh ngạc thốt lên.

- Ừm, đúng vậy! Chà nhẽ cậu không biết cô ấy. Nghe nói cô ấy thừa hưởng bộ kiếm pháp Hiten của cha mình nên có thể nói kiếm pháp của cô ấy rất là mạnh đó.

- Hai người bớt nói chút đi, họ đi rồi kìa. - Akali nói.

Phía trước, đoàn lính đã được Zelos dẫn đi, còn Ireliã lại đang bước về phía họ. Ở khoảng cách gần thế này hần có thể nhìn rõ Ireliã hơn nhiều. Một cô gái xinh đẹp, thân hình tựa hồ có chút mảnh mai nhưng vẫn không thể che giấu được một cỗ khí tức mạnh mẽ, kiên cường của một kiếm sĩ.

Hần không muốn cô ta nghĩ mình là tên háo sắc nên khi Ireliã đến gần hần cũng thu lại ánh mắt vừa rồi còn nhìn đầy chăm chú vào cô. Ireliã lúc này đâu quá để ý đến việc này, cô chỉ lại gần rồi mở miệng thân thiện chào hỏi ba người họ.

- Chào ba người! Chắc mấy vị là người phát hiện ra quân Noxus đúng không?

- Phát hiện quân Noxus là nhờ cậu ta cả đó! - Thanh âm cười cười của Kennen vang lên, một tay chỉ về phía Phong.

Ireliã không lộ chút biểu tình nhìn hần một lúc rồi mới nói.

- Vậy không biết mấy vị gặp ta có chuyện gì không?

- Chúng tôi được chỉ thị của sư phụ sẽ ở lại cùng góp sức cho Ionia nếu cuộc chiến có xảy ra. - Akali nói.

- Ừm, vậy thì tốt rồi, bây giờ chúng ta vào trong rồi nói.

o0o

Trong căn phòng họp trần ngập không khí căng thẳng bức người. Giữa gian phòng kín này là một tấm bản đồ lớn, tấm bản đồ này chính là bản đồ toàn Ionia.

Tướng quân Josep lúc này gương mặt đã trở nên ngưng trọng hết nhìn về tấm bản đồ rồi lại nhìn mấy người xung quanh. Ông ta mãi sau mới cất tiếng nói.

- Theo ta thấy, quân đội Noxus lần này rất có khả năng sẽ tấn công vào Navori. Nếu chúng chiếm được nơi này thì con đường tấn công thẳng vào thủ đô Placidium sẽ rất dễ dàng. Mọi người có ý kiến gì không?

Ngay sau khi ông ta nói xong, không khí trong căn phòng lại trở về một mảng tĩnh mịch. Mãi lúc sau ba vị quan trung niên mới lên tiếng gật đầu bày tỏ thái độ đồng ý với suy nghĩ của Tướng quân Josep, rồi tiếp đó Kennen, Akali cùng Ireliia cũng vậy.

Riêng chỉ có Phong lúc này vẫn giữ thái độ trầm mặc, ánh mắt nhìn chăm chú nhìn tấm bản đồ trước mặt, trong đầu bắt đầu suy nghĩ gì đó hết sức phức tạp.

Bất chợt giọng nói trầm trầm của Tướng quân Josep vang lên khiến hắn bất giác giật mình thoát khỏi dòng suy nghĩ.

- Chàng thanh niên kia, không biết cậu có ý kiến gì với suy luận của ta không?

Lấy lại bình tĩnh, hắn bắt đầu nói:

- Quả thực suy luận ban đầu của tôi cũng giống với tướng quân, nhưng sau khi nghĩ kĩ lại thì tôi lại cho rằng quân Noxus sẽ không tấn công Navori đầu tiên.

Lời hắn vừa nói ra khiến những người trong phòng không giấu được ánh mắt tràn đầy khó hiểu nhìn hắn yêu cầu lời giải thích. Hắn cũng ngay sau đó liền nói tiếp.

- Theo như chúng ta biết thì việc chiếm được Navori sẽ đem lại sự thuận lợi rất lớn cho quân Noxus, điều này chắc chắn bên Noxus cũng biết vậy, chúng khiến ta nghĩ rằng chúng sẽ tấn công Navori nhưng thực ra chúng sẽ tấn công vào đây... - Vừa dứt lời hắn chỉ ngón tay lên tấm bản đồ.- ... Là đảo Galrin!

Đảo Galrin là một hòn đảo nằm ở cực nam Ionia, từ đảo tới thủ đô Placidium của Ionia sẽ xa hơn nhiều so với đi từ Navori, vì vậy những người ở đây đều bác bỏ khả năng quân Noxus tấn công Galrin.

Tướng quân Josep lúc này lộ rõ sự phân vân đắn đo sau khi nghe hắn nói. Thế nhưng ba vị sĩ quan kia lại không như vậy, họ vẫn bảo thủ nghe theo ý kiến của mình, một trong ba người sĩ quan mở miệng lên giọng nói.

- Chàng trai, cậu còn trẻ sao hiểu rõ thao lược chiến trận là thế nào chứ! Ta dám khẳng định với cậu quân Noxus sẽ tấn công Navori.

- Đúng vậy, ta cũng nghĩ khả năng của cậu không xảy ra đâu. - Thanh âm của hai vị sĩ quan còn lại phụ họa theo người đầu tiên.

Phong định lên tiếng phản bác thì thanh âm gõ cửa vang lên, liền đó là một tên lính bước vào rồi cung kính báo.

- Tướng quân, có tin mới về quân đội Noxus. Bọn chúng đang tiến về Navori.

Nghe tin này xong, về mặt ba vị sĩ quan hiện lên tia đắc ý nhàn nhạt nhưng không nói gì. Còn Phong thì càng im lặng hơn.

Tướng quân Josep sau đó nhìn ba vị sĩ quan kia nghiêm giọng ra lệnh.

- Ba người ngay lập tức chuẩn bị quân chủ lực tiến thẳng Navori chuẩn bị chống địch.

- Rồi, thưa ngài - Thanh âm trả lời đồng thanh của ba người sĩ quan vang lên. Liền đó họ quay người bước đi, trước khi đi cũng không quên để lại cho Phong một nụ cười chế giễu nhàn nhạt.

Buổi họp kết thúc, nhóm người Phong, Akali, Kennen cùng Ireliia cũng rời phòng. Ba người kia đang chuẩn bị hành trang cần thiết cho cuộc hành quân tới Navori. Chỉ có Phong là không như vậy, hắn có cảm giác tin tưởng cực lớn vào suy luận của mình, đúng hơn là của hắn cùng Lan.

Kennen vào phòng thấy hắn vẫn chưa chuẩn bị gì liền hỏi:

- Cậu sao vậy Phong?

Hắn không trả lời lại mà hỏi:

- Kennen! Cậu tin ta chứ?
- Cậu hỏi gì kỳ vậy Phong, dĩ nhiên là ta tin cậu rồi.
- Vậy cậu sẽ đi cùng ta tới Galrin chứ?
- Chuyện này... chuyện này...

Thấy Kennen áp úng hấn cũng không gượng ép, khẽ nở một nụ cười trào phúng nói:

- Không cần phải vậy, ta sẽ tự đi tới Galrin. Ta ít nhất phải báo cho người dân ở đó để họ có thể tránh đi cuộc xâm lăng của Noxus. Cho ta xin không đi Navori được không Kennen?

Truyện được copy tại [http://TruyenCv\[.\]Com](http://TruyenCv[.]Com)

- Cậu làm ta khó xử quá! Hải... nếu cậu đã kiên quyết như vậy thì ta cũng sẽ đi cùng cậu.

Hai mắt Phong lóe lên tia vui mừng, cười cười nói:

- Ha ha, tốt quá! vậy thì ta chuẩn bị đi thôi.
- Hừ! hai người định rời đi mà không có ta hả. - Thanh âm mang theo chút giận dữ của Akali từ cửa vọng vào.
- Không không! Cô đi cùng tất nhiên càng tốt rồi! ha ha.
- Vậy ta không tốn thời gian nữa, đường đi còn xa lắm đó!

Mấy người Phong không khó khăn lắm để thuyết phục được Tướng quân Josep cho phép họ đi Galrin, dù sao thì họ cũng đều thuộc quyền quản lý của quân đội.

Ngay trong ngày hôm đó ba người họ xuất phát thẳng tiến Galrin, còn Ireliá đi theo quân đội Ionia tới Navori.

~~ Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại: Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Cuộc Xâm Lược Của Noxus

Galrin là một hòn đảo nằm ở cực nam xa xôi của Ionia, một hòn đảo xinh đẹp và thanh bình.

Hòn đảo này cũng phải nói là rất rộng lớn, thế nhưng số người dân sinh sống ở đây lại không nhiều như vậy. Chiếm hầu hết diện tích trên đảo là những ngọn núi cỡ trung bình và những cánh rừng nguyên sinh vô cùng rậm rạp, phần còn lại là một vài ngôi làng của người dân trên đảo tập trung tạo thành. Những con người này từ khi đặt chân lên đảo sinh sống cho tới giờ vẫn luôn giữ được truyền thống chung sống hòa thuận với thiên nhiên của Ionia.

Tại một ngôi làng lớn nhất trên đảo, những cảnh sinh hoạt hằng ngày vẫn diễn ra rất bình thường. Những người lớn vẫn cần cù làm việc trên những cánh đồng nhỏ. Phía trên những con đường làng vang lên là những thanh âm cười nói, nô đùa tràn đầy vui vẻ của lũ trẻ con. Những thanh âm vui đùa pha lẫn sự ngây thơ, trong sáng của trẻ thơ như càng khiến cho hòn đảo này trở nên tươi đẹp hơn.

Cuộc sống của họ vẫn diễn ra rất yên ổn, rất thanh bình...

...cho đến ngày hôm nay.

Ngày hôm nay, vùng trời phía trên đảo Galrin đột nhiên xuất hiện nhiều đám mây giống đen u ám dị thường, từ trong những đám giông đó lòi quang lóe lên lập lóe. Dưới này, mặt biển cũng biến động dữ dội, sóng biển không ngừng cuộn trào đập vào bờ biển vang lên những thanh âm va chạm rất lớn, những thanh âm đó kết hợp cùng tiếng gió rít, tiếng sấm rền tạo thành một thứ âm thanh đáng sợ tựa như là tiếng quái thú gầm thét vậy.

Tất cả cảnh vật như muốn hiện ra một điều gì đó chẳng lành, một điềm xấu, một tai họa sắp đổ lên trên đầu những người dân trên đảo.

Quả nhiên vậy, nơi xa xa bờ biển phía nam đảo Galrin, lấp ló hiện lên chỗ giáp đường chân trời là những chấm đen nhỏ. Những chấm đen đó đang

chuyển động thẳng tiến về chính hòn đảo này. Nó lớn dần, lớn dần rồi cuối cùng cũng hiện rõ nguyên hình, là những con thuyền lớn. Chính xác thì đó là những con thuyền chiến của quân đội Noxus, bọn chúng đã tới!

Chỉ mất không lâu sau đó, gần một trăm chiếc chiến thuyền đã tới được bờ biển. Bước ra từ chiếc chiến thuyền lớn nhất là Singed, lúc này trông hắn không khác gì nhiều so với hình ảnh của gã trong game. Một thân ảnh mảnh khảnh, gầy còm, trên lưng vác theo một bình lớn chứa đầy dung dịch chất độc chết người, một tay hắn còn cầm cả một chiếc khiên kim loại lớn tới mức đủ che kín người gã.

Trong trận chiến mờ mịt của cuộc xâm lược Ionia, theo như kế hoạch từ trước của Swain thì sẽ do Singed chỉ huy mang theo một nửa quân số chiếm đảo Galin, biến nơi đây trở thành một căn cứ quân sự cho chính Noxus.

Sau khi nghe tên lính trinh sát báo cáo lại phía trước không hề có bất kì một binh lính Ionia nào, thay vào đó là một ngôi làng khá lớn thì hai mắt gã Singed toát lên một sự vui mừng, phấn khích đến cực độ, hắn cười lớn mà nói.

- Ha... Ha...! Quả nhiên đúng theo sự dự đoán của ngài Swain, lũ quân đội ngu ngốc của Ionia chắc lúc này đang ở Navori rồi. Ha ha, vậy thì chiếm hòn đảo này thực sự dễ hơn ăn kẹo ah, hơn nữa lại còn có sẵn cả một ngôi làng cho ta tha hồ thử nghiệm số thuốc mới của ta nữa. Ha ha, thật là tốt quá, tốt quá rồi!

Cười như điên dại hắn một lúc lâu sau gã mới dừng lại, sau đó gã dẫn theo một toán quân tấn công vào ngôi làng.

Những người dân trong làng hoàn toàn bị cuộc tấn công của Singed làm cho bất ngờ. Họ đã sống yên bình trên hòn đảo này bao năm rồi, ấy vậy mà giờ đây dùng một cái là xảy ra chuyện như thế này.

Khắp cả ngôi làng thanh bình giờ đây vang vọng lên những thanh âm gào thét đầy kinh sợ của dân làng. Bọn họ chỉ là những con người mộc mạc, hiền lành, không có chút gì gọi là tự vệ, vì vậy, khi nguy hiểm như này bọn họ chỉ còn biết ôm theo người thân mà chạy trốn.

Thế nhưng, chạy đi cũng đâu dễ dàng như vậy. Toàn bộ khu vực khắp xung quanh ngôi làng giờ đây đã bị bao vây chặt chẽ không một lối thoát.

Trước cảnh tuyệt vọng của dân làng, gã Singed lại càng trở nên kích động điên cuồng hơn. Gã mang theo bên mình không biết bao nhiêu là các bình dung dịch hóa học với đủ các màu từ xanh, đỏ, tím, vàng... Gã túm lấy một lão nông dân già đang khiếp hãi cùng cực nằm co rúm dưới đất. Tên Singed không thèm để ý đến điều đó, gã chỉ không ngừng cười lớn đầy kích động, một tay túm cổ áo lão nông, tay kia dốc nguyên một bình dung dịch màu xanh lá cây vào miệng lão ta.

Thuốc độc phát tác rất nhanh, chỉ sau vài giây, cơ thể lão nông dân đã trở nên biến dị khủng khiếp. Cả người lão phình to đến nỗi da cũng phải nứt rách ra.

"Búp" Một tiếng

Nơi lão nông khi nãy còn ở đó lúc này chỉ còn là một cái xác không nguyên vẹn nằm trên một vũng máu lớn, trông hết sức kinh dị. Thế nhưng, gã Singed thì không vậy, hắn nhìn cái xác trước mắt mình cứ như chỉ đang nhìn một con chuột thí nghiệm vậy, miệng không ngừng cười lớn nói.

- Ha.. ha...! Vậy là đã thử nghiệm thành công một loại nữa rồi. Tiếp theo là ai đây?

Nói rồi hắn đảo mắt nhìn xung quanh một lượt. Cuối cùng, hắn dừng lại trên người một đứa trẻ. Đứa trẻ chỉ khoảng bốn, năm tuổi, trông rất đáng yêu, chỉ là lúc này nó đang không ngừng gào thét khóc lóc thảm thiết, tay lay động cái xác của một phụ nữ trung niên

Bỗng nhiên tiếng gào khóc của nó biến mất, vì đã có một bàn tay đã chặn cứng lấy cổ nó. Ánh mắt nó nhìn người trước mặt mà không khỏi kinh sợ, sắc mặt trở nên tái nhợt muốn gào lên vùng vẫy thoát đi mà không được.

- Nào... nào...! Cậu bé ngoan có sao lại khóc lóc đau buồn như vậy.

Tên Singed cố giả bộ hiền lành nhưng trong từng câu nói của hắn đều lộ rõ sự tàn ác, điên dại của mình. Tiếp đó, như với lão nông khi trước, hắn lại lấy ra một bình dung dịch khác màu vàng đỏ một nửa vào miệng cậu bé, mặc kệ cho cậu ta giãy giụa. Vừa đỏ vào gã vừa nói "Ng ngoan nào... ngoan nào... để ta giúp cậu hết đau buồn nào! Ha... ha..."

Có lẽ do lần này liều lượng không lớn nên thuốc phát tác chậm hơn một chút. Phải đợi vài phút sau thuốc mới bắt đầu phát huy tác dụng.

Phải nói cái thứ thuốc do gã điên Singed này tạo ra quả nhiên rất kinh khủng. Không biết bình thuốc gã cho cậu bé kia uống được tạo thành như thế nào, chỉ biết nó khiến cậu ta đang từ khóc lóc thảm thiết đột nhiên trở nên tươi cười. Cậu ta liên tục cười, cười nữa, cười mãi cho đến ngả cả người xuống đất nhưng vẫn cười. Những tiếng cười giòn giã lắm nhưng ánh mắt cậu hiện lên là sự đau khổ cùng cực đến khó tả. Cậu không biết cười bao lâu, cuối cùng vì kiệt sức mà chết, trước khi chết, khuôn mặt đáng thương của cậu cũng lộ ra sự giải thoát nhàn nhạt.

Chứng kiến cảnh này, một số quân sĩ trong lòng không khỏi cảm thấy khiếp sợ chính chỉ huy của mình, khiếp sợ sự độc ác vô tình đến ghê người. Ấy vậy nhưng họ cũng không quá quan tâm, họ chỉ cần biết hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình là được.

Cuộc thăm sát vẫn cứ thế tiếp diễn, một số người dân cùng đường đành liều mạng tay cầm quốc xẻng lên chống lại nhưng kết quả chỉ có một là chết. Còn lại đa số những người còn lại kẻ thì bị bắt lại làm vật thí nghiệm cho số thuốc của Singed, kẻ thì chết trong những lần khỏi độc của gã.

Nói tóm lại, chẳng bao lâu sau, cả một ngôi làng hơn trăm hộ dân giờ đây hoàn toàn không còn một ai sống sót. Một cảnh tượng đến đau thương đến trời

cũng phải nhỏ lệ.

Mưa!

Những cơn mưa nặng hạt bắt đầu đổ xuống hòn đảo, phủ lên cả ngôi làng. Máu tươi như hòa vào mưa chảy thành từng dòng đỏ ngòm trông vô cùng đáng sợ.

Lúc này, Singed cùng đám lính cũng đã rời đi, để lại sau lưng là cả một ngôi làng bị tàn phá. Không gian chỉ còn lại tiếng gió thổi, những tiếng mưa rơi, thì thoảng lại xuất hiện vài tiếng sấm rền. Tất cả tựa như càng khiến cho quang cảnh ngôi làng hiện lên nét gì đó đau buồn thê lương khó tả.

oOo

Trong lều chỉ huy của quân đội Ionia tại Navori.

Quân đội đã tới đây hôm nay đã vừa tròn ba ngày. Phía bên kia là quân Noxus với hơn một trăm chiến thuyền còn đang ở ngoài biển. Tình hình tưởng như rất căng thẳng.

Ngồi trước đầu bàn, hai chống cằm, ánh mắt đầy suy tư nhìn về tấm bản đồ, Josep tướng quân im lặng hồi lâu mới mở miệng nói.

- Đã ba ngày trôi qua rồi, có sao bên quân địch đến giờ còn chưa có bất kỳ động thái gì? Mọi người nói đi?

Ba vị sĩ quan lúc này chỉ nhìn nhau rồi lắc đầu thờ dài một hơi nhưng không ai trả lời, bởi vì họ cũng không biết lí do vì sao quân đội Noxus đã tới đây rồi mà còn chưa tấn công. Nếu chúng không tấn công thì tại sao vẫn không rút lui mà chỉ giữ thế bị động.

- Là bọn chúng đang lừa chúng ta, chúng ta trúng kế của chúng rồi!

Người vừa nói ra chính là Irelia. Cô sau không biết bao nhiêu lâu suy nghĩ về vấn đề này cuối cùng khi này cũng phát hiện ra.

Lời vừa dứt, cả bốn người còn lại trong đó đều mở lớn mắt ra như vừa được khai sáng. Đúng vậy, đây chỉ là kế giương đông kích tây đơn giản của Noxus đã lừa được bọn họ, bọn họ bị lừa thật rồi.

Như sức nhớ ra điều gì, Josep kêu lên.

- Vậy không lẽ bọn chúng tấn công vào...

Lời chưa dứt thì từ ngoài chạy hót hải vào trong là một tên lính, giọng nói có chút vội vàng gã cung kính nói.

truyencv[.]com

- Báo cáo tướng quân, vừa có tin khẩn được chuyển về. Galrin đã bị quân đội Noxus hoàn toàn chiếm giữ.

Tin tức này đã xác nhận lại chính dự đoán khi nãy của họ cũng như khẳng định lại những điều Phong nói với bọn họ lúc trước đã thành sự thật.

Không khí trong này lại trở thành một mảng im lặng tĩnh mịch bức người. Bọn họ nhìn nhau nhưng chưa ai nói gì. Lúc này, lại một tên lính nữa bộ dạng khẩn trương chạy vào, cũng như tên trước, gã cung kính nói.

- Báo cáo tướng quân, toàn bộ số chiến thuyền Noxus ngoài kia ngay khi này đã bắt đầu có động tĩnh, bọn chúng đang rút đi.

- Rút lui ư? Hừ, bọn chúng chắc chắn đang chuẩn bị lên đường tới Galrin rồi!-một sĩ quan nói.

- Vậy chúng ta cũng nên rút về thôi, nơi đây tạm thời vẫn sẽ để lại một phần binh lực đề phòng.- Josep nói.

Irelia lúc này trong đầu không hiểu sao lại nghĩ về chàng thanh niên kia, có lẽ vì cậu ta là người phát hiện ra kế hoạch này của Noxus." Cậu ta cùng hai người Akali, Kennen hiện giờ chắc đã tới đảo Galrin rồi, không biết họ có xảy ra nguy hiểm gì không?"

oOo

Với ba người Phong, Akali, Kennen, trải qua một quãng đường dài cuối cùng họ cũng đặt được chân lên đảo Galrin. Nơi họ tới là khu vực phía Bắc của hòn đảo này, trong khi đó nơi tập trung chiến thuyền của Noxus lại ở vùng biển phía Nam, chính vì vậy trên đường tới đây bọn họ không hề bắt gặp bất kì điều bất thường nào cả. Truyện được đăng tại T.r.u.y.ệ.n.C.v[.]c.o.m

Lúc này trời đã đổ mưa, bọn họ đành phải dùng chân trú mưa dưới một thân cây cổ thụ rất to lớn với thân cây ít nhất cũng phải cần tới sau người ôm mới xuể.

Phong bây giờ đang ngồi tựa lưng vào thân cây, một chân duỗi ra, một chân thu lại, hai tay chống xuống đất, ánh mắt nhìn xa xôi về bầu trời mưa trên đảo, trong đầu tràn đầy suy tư điều gì đó mà không ai biết, có lẽ hẳn lại nhớ về quê nhà hẳn sao, hay nhớ đến những ngày qua trên thế giới này liệu chỉ là giấc mộng, nghĩ rằng một lúc nào đó tiếng "reeng reeng" từ chiếc đồng hồ báo thức vang lên thì hẳn sẽ tỉnh giấc chẳng?

Hắn ngần ngại ngồi đó chìm đắm trong những dòng suy nghĩ mà không biết mưa đã ngừng từ khi nào. Thấy hắn không có động tĩnh gì Akali thấy kì lạ tiến lại hỏi.

- Phong cậu có phiền muộn gì sao? Trời tạnh mưa rồi, chúng ta lên đường thôi!

Khẽ giật mình một cái hắn quay sang thấy Akali đang nhìn mình, hắn nhún vai một cái cười trừ rồi nói.

- Ủ, mưa tạnh rồi, chúng ta đi thôi.

Sau cơn mưa, trời lại sáng. Những đám mây đen biến mất, để lại là một khoảng trời quang mây nhật, gió khẽ thổi nhẹ lướt qua khu rừng mà ba người họ đang đi.

Theo như những gì họ được biết thì người dân nơi này tập trung chủ yếu tại khu vực phía nam của hòn đảo, mà muốn từ chỗ của họ xuống phía nam thì con đường ngắn nhất là băng qua khu rừng rộng lớn này. Một khu rừng nguyên sinh với rất nhiều cây cỏ thụ cùng nhiều loài sinh vật kỳ lạ.

Nhưng ba người họ đâu để ý nhiều đến vậy, họ đang tập trung vào việc di chuyển nhanh nhất có thể để tới những ngôi làng trên đảo càng sớm càng tốt, khi đó họ sẽ báo cho người dân trên đảo biết được cuộc tấn công của Noxus mà kịp thời tháo chạy, tránh được những thương vong đáng tiếc.

Đã qua một thời gian khá dài, ba bọn họ đã đi được hơn nửa chặng đường. Phong trên đường di chuyển vẫn luôn đề phòng sử dụng con mắt xanh lục của mình mà quan sát xung quanh, chính vì thế hắn luôn đi phía sau hai người Akali, Kennen một quãng. Dọc đường hắn chỉ phát hiện ra một vài chấm đỏ nhỏ bé của những động vật rừng, ngoài ra không có một người nào khác.

Có lẽ do hắn cẩn thận quá thôi, giữa một cánh rừng nguyên sinh như thế này thì lấy đâu ra có người được kia chứ. Đang định ngừng lại việc quan sát tưởng như phí công này để theo đuổi hai người Akali, Kennen, bất ngờ hắn phát hiện ra cách chỗ hắn không xa có một thân ảnh của con người. Không nhằm vào đâu được, đó đích thực là một con người. Không chỉ có vậy, cùng với đó cũng tồn tại một màu đỏ khác, chỉ là hắn chưa nghĩ ra đó là gì, có lẽ lại là sinh vật kỳ lạ nào đó khác thôi.

Hắn như chẳng thêm suy nghĩ liền ngay lập tức phi thân về phía con người kia. Tới gần hơn, hắn đã nhìn rõ được thân ảnh của con người đó.

Một người đàn ông trung niên vận trên mình bộ y phục màu vàng, đặc biệt ông ta còn đeo trước mặt là một thứ gì đó giống như một cái kính nhưng cái kính này lại có tới tận bảy mắt. Trên tay ông ta vẫn còn cầm một thanh kiếm sắc bén.

Nhìn con người này chắc chắn hắn cũng nhận ra ông ta là ai, bởi vì đây cũng là một vị tướng trong game...

Master Yi.

Hey, từ từ đã rồi hãy thoát...

...đọc rồi tks dùm ta với!!^.^ Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tàn Cuộc

Sau cơn mưa lớn, bầu trời trên đảo lúc này đã trở nên quang đãng hơn rất nhiều, ánh dương quang theo đó mà như muốn đâm xuyên qua mấy đám mây trắng mỏng manh, mạnh mẽ chiếu xuống hòn đảo.

Ấy vậy, khu rừng nguyên sinh rậm rạp này cũng chả có được mấy tia sáng mặt trời chiếu qua, cả khu rừng chỉ là một bầu không khí có chút ẩm ướt khó chịu.

truyenvn[.]com

Tại vị trí Phong đang đứng là cạnh một gốc đại thụ khá lớn. Hắn đứng im tại đó, mắt chăm chú quan sát về phía trước, nơi mà Master Yi đang cùng chiến đấu với một sinh vật kì lạ.

Sinh vật này có bề ngoài trông cũng chẳng khác gì so với một con cóc, bất quá nó lại to lớn dị thường, ít nhất cũng phải lớn gấp ba, bốn lần một người trưởng thành. Toàn thân nó được bao phủ bởi một lớp da cóc màu nâu nhạt, đặc biệt phía trên lưng của nó còn có rất nhiều những thân cây nấm kỳ dị mọc lên nữa, nói chung trông nó rất là gớm ghiếc. Phong cũng chỉ cần nhìn nó chừng một lúc cũng nhận ra được lai lịch của sinh vật này, bởi vì nó chính là cóc thành tinh Gromp! Trong game trông vậy chứ bây giờ tận mắt nhìn thấy mới biết con cóc Gromp này thực sự rất đáng sợ.

Bất ngờ, cái miệng của nó mở ra để lộ cái khoang miệng đỏ lỏm như máu cùng cái lưỡi dài màu tím. Ngay sau đó, một thứ gì đó giống như dung dịch độc từ trong khoang miệng nó bay ra hướng thẳng đến vị trí của Yi.

Master Yi không hổ danh là một bậc thầy wuju, chỉ trong khoảnh khắc ông đã dễ dàng tránh được đòn tấn công khi nãy của Gromp.

Thứ chất độc đó sau khi bị Yi tránh được đã bắn thẳng vào một lùm cây xanh gần đó, ngay lập tức lùm cỏ đó trở nên héo úa dị thường. Nó đã hoàn toàn bị thứ chất độc đó giết chết một cách nhanh chóng. Điều này đã thể hiện rõ thứ dung dịch độc từ Gromp nguy hiểm như thế nào.

Tuy nguy hiểm như vậy, thế nhưng trông Yi lúc này lại không chút nào tỏ ra sợ hãi cả.

Thế nhưng, chỉ biết sau khi đòn tấn công đầu tiên thất bại thì Gromp như nổi điên lên, từ miệng nó lại xuất hiện thêm càng nhiều những thứ dịch độc bắn về phía Yi.

Tưởng như chắc chắn Yi sẽ không thể tránh được đợt tấn công này của Gromp nhưng không phải vậy. Chỉ biết khi thứ dịch độc kia chỉ còn chút xíu nữa là chạm đến người Yi nhưng ngay sau đó ông đã biến mất, chỉ để lại vị trí ban đầu là một tàn ảnh nhàn nhạt.

Trước ánh mắt kinh ngạc của Phong, Yi tự lúc nào đã áp sát bên cạnh Gromp. Không những vậy, thanh kiếm sắc bén của ông còn đang không ngừng chuyển động theo cánh tay ông, liên tiếp tạo thành rất nhiều những đường kiếm sắc bén vào cơ thể nó.

"Grao...!"

Một thanh âm gào thét đầy đau đớn của Gromp trước khi chết vang lên cả một khoảng rừng, sau đó thì không còn gì nữa, chỉ là một mảnh yên ắng, tĩnh lặng.

Cóc thành tinh Gromp đã hoàn toàn chết, tuy vậy biểu tình trên khuôn mặt Yi vẫn chẳng có gì là quá vui mừng, đối với ông đây cũng chỉ là một cách để tự rèn luyện bản thân mà thôi.

- Ra đây đi!

Nghe tiếng nói của Yi, Phong có hơi chút giật mình. Trong khu rừng nguyên sinh rậm rạp này lấy đâu ra nhiều người vậy, chắc chắn là Yi đã phát hiện được có người khác đang ở đây. Chỉ là hắn không ngờ khoảng cách từ chỗ hắn tới nơi Yi đứng cũng không phải là gần, cộng thêm trong rừng nhiều cây cối che khuất vậy mà Yi vẫn phát hiện được ra mình. "Thật quả là lợi hại a!" hắn khẽ thầm cảm thán một câu rồi cũng từ từ đi tới chỗ Yi.

Phải biết rằng sâu trong khu rừng nguyên sinh này có nhiều loài sinh vật kỳ lạ nguy hiểm giả dụ như con cóc thành tinh khi nãy, vì vậy từ trước tới giờ người dân trên đảo cũng chỉ sinh sống ở khu vực ngoài mà không ai dám tiến vào sâu trong khu rừng. Duy nhất trên đảo chỉ có Yi là một bậc thầy wuju mới dám chọn khu rừng là nơi rèn luyện kiếm thuật của mình.

Nhìn thân ảnh hần dần lộ diện sau những thân cây rậm rạp, Yi có hơi chút ngạc nhiên. Ông vừa rồi cũng chỉ là phỏng đoán thôi nhưng thật không ngờ lại xuất hiện một người thật. Tuy vậy nhưng ông cũng nhanh chóng lấy lại vẻ điềm tĩnh mà cất tiếng trước.

- Chàng thanh niên kia! Cậu là ai? Không biết cậu từ đâu tới? Ta thấy cậu chắc không phải thường dân trên đảo, vậy mục đích tới đây của cậu là gì?

Trước những câu hỏi của Yi, hần không lấy gì là bối rối, chỉ là tâm trạng có chút phấn khích vì trước mặt hần đây chính là Yi bằng xương bằng thịt.

- Ngài cứ gọi ta là Phong là được. Cũng như ngài đoán, ta hiện là học viên của học viện ninja. Còn về mục đích ta tới đây cũng là muốn thông báo cho người dân trên đảo một tin rất khẩn cấp, không biết ngài có thể dẫn ta gặp họ được không?

Yi nãy giờ chăm chú nghe hần nói, qua từng cử chỉ, lời nói đều nhận ra hần không có gì là giả dối cả, vì vậy ông cũng cởi mở hơn nhiều.

- Vậy à, không ngờ người của học viện ninja lại tới tận đây. Không biết tin khẩn mà cậu nói là gì vậy?

- Chắc ngài chưa nghe tin quân đội Noxus đang chuẩn bị xâm lược Ionia đúng không? Hơn nữa, rất có thể nơi đây sẽ là điểm tấn công của chúng.

Yi nghe hần nói vậy mà như không giữ được bình tĩnh, trong đầu còn hoài nghi về độ chính xác, thế nhưng trong lời nói của Phong lại tràn đầy sự chắc chắn càng khiến ông lo lắng hơn. Dân trên đảo chẳng hề nhận được tin gì về chuyện này, nếu quân Noxus tấn công vào thì thực sự rất nguy hiểm.

- Nguy rồi, mau đi theo ta! - Yi nói đầy ngưng trọng rồi ngay lập tức chạy như bay về hướng nam, hần cũng nhanh chóng mà đuổi theo Yi. Trong lòng hần lúc này bỗng xuất hiện một dự cảm chẳng lành, điều này càng khiến hần lo lắng hơn.

Và rồi cái dự cảm xấu của hần cuối cùng cũng trở thành sự thật.

Băng qua khu rừng rậm rạp âm u, lúc này trước mặt hai người họ đã là ngôi làng của Yi. Thế nhưng họ đã thực sự đến muộn mất rồi.

Toàn bộ ngôi làng đã bị tàn phá, không còn một người sống sót. Giết người đã là một tội ác không thể tha thứ rồi, vậy mà lũ người Noxus này lại tàn ác tới mức ngay cả những đứa trẻ vẫn còn đang bú sữa mẹ chưa biết gì đến những cụ già không chút kháng cự bọn chúng cũng không tha, thậm chí ngay cả những con gia cầm, gia súc cũng bị chúng giết sạch.

Từ một ngôi làng vô cùng yên ổn, thanh bình tràn đầy tình yêu thương giờ đây còn lại gì? Chỉ còn lại là một khung cảnh hoang tàn đầy tang thương và chết chóc, một sự đau buồn khó có thể diễn tả bằng lời.

Phong hẳn giờ đây đã không còn giữ được sự bình tĩnh nữa, tuy hẳn cũng thuộc loại người cứng rắn nhưng những gì mà hắn chứng kiến nơi đây thực sự phải khiến thân thể hắn khẽ run lên vì kinh hãi. Hẳn cũng đã nghĩ trong chiến tranh thì ắt sẽ phải có cái chết, thế nhưng hắn không ngờ cái cảnh đó lại kinh khủng thế vậy. Khắp nơi đâu đâu cũng thấy những thi thể người chết, thậm chí còn có rất nhiều thi thể còn không vẹn toàn. Tất cả họ đều chết trong một cách đầy oan ức, đầy đau đớn.

Kinh sợ là vậy nhưng ngay sau đó trong thâm tâm hắn lại nổi lên là một sự phẫn nộ tột cùng. Cũng phải thôi, ai khi chứng kiến cảnh cả một làng bị thảm sát không ai sống sót thì ban đầu cũng là sự kinh sợ rồi sau đó sẽ là tức giận, căm thù kẻ đã gây ra chuyện này. Và người sẽ phẫn hận bọn chúng nhất không phải ai mà chính là Master Yi.

Đây không phải nơi nào xa lạ đối với ông mà đó chính là ngôi làng của ông, nơi mà ông đã sinh sống bao lâu nay, nơi chất chứa biết bao tình cảm của ông. Từng con người nơi đây đối với ông cũng chẳng khác người nhà là bao. Ấy vậy mà dùng một cái, khi ông chỉ mới rời đi không lâu rồi quay trở lại thì những con người đó đã chẳng còn lại gì, bọn họ đã hoàn toàn ra đi.

- Lũ người Noxus chết tiệt này! - Yi gằn lên từng chữ đầy căm phẫn, tức giận cùng sát ý nồng nặc. Thấy vậy hẳn vội chạy tới an ủi ông.

- Ngài Yi bình tĩnh lại đã, ta biết ngài thực sự rất căm thù đám người Noxus nhưng việc trả thù hãy để sau đi, trước hết chúng ta cũng phải an táng cho người dân nơi đây đã!

Tuy phải hứng chịu nỗi đau thương mất mát vô cùng to lớn này nhưng bản thân là một bậc thầy wuju thì chỉ cần sau khi nghe Phong nói vậy ông cũng có thể kìm nén cảm xúc, lấy lại sự điềm đạm của mình. Yi quay sang nhìn hắn nhưng không nói gì mà chỉ gật đầu một cái.

Sau đó hai người họ mang tất cả những thi thể người dân để gọn gàng trên một bãi đất trống.

"Bùng...bùng..."

Một ngọn lửa nhỏ cháy lên, tiếp đó là hai rồi ba... ngọn lửa được thắp lên. Cuối cùng thì những thi thể nằm ở bãi đất trống khi nãy giờ phút này chỉ còn là một ngọn lửa vô cùng lớn, nó rực cháy một cách đầy mạnh mẽ. Ngọn lửa cháy cao chừng gần chục mét, gió tạt qua khiến nó cháy cuộn lại tạo ra những thanh âm "phùng phùng", giờ đây nghe những thanh âm đó lại tựa hồ như là nghe vô vàn tiếng kêu ai oán cũng như phẫn uất của dân làng vậy, cũng có khi lại tựa như đó là tiếng nói cười man rợ của quỷ dữ vậy. Tất cả chỉ là sự đau thương tột độ nhưng cũng không kém phần đáng sợ.

Ánh mắt từ xa nhìn vào ngọn lửa đang rực cháy trước mặt mà trong lòng hắn cảm xúc trở nên lẫn lộn. Tuy hẳn không quen biết những con người này nhưng hắn thực sự cảm thấy thương hại cho những con người ấy. Dù gì họ cũng là người dân Ionia, mà từ khi tới thế giới này, hắn cũng coi Ionia như là quê hương thứ hai của hắn vậy. Hẳn đã quyết rồi, quyết phải bằng mọi giá đánh đuổi hoàn toàn lũ người Noxus hung ác, tàn bạo kia biến khỏi đất nước Ionia tươi đẹp này. Không để những người dân vô tội phải chết thảm thương như thế này nữa... Website truyện convert [TruyenCv\[.\]Com](#)

"Phùng..." Gió bỗng đổi chiều, ngọn lửa đang cuộn cháy nóng rực nghiêng ngả về phía Phong, làm cái nóng phả thẳng vào hắn.

Như bị cái nóng lửa thiêu kia làm giật mình thoát khỏi dòng suy nghĩ, hắn vội lùi lại xa hơn tránh sức nóng của ngọn lửa. Bây giờ hắn mới như nhớ ra điều gì đó thâm kêu lên.

- Quái lạ, hai người Akali với Kennen đi trước mình tại sao đến bây giờ mình còn chưa thấy họ nhỉ?... Không lẽ bọn họ gặp phải chuyện gì ư? - Nói rồi cặp mày đen rậm của hắn nhíu chặt lại, khuôn mặt trở nên ngưng trọng.

Đứng cạnh đó Yi cũng nhận ra thái độ kì lạ của hắn, ông cất tiếng hỏi.

- Phong, cậu sao vậy?

Hắn quay sang nhìn ông rồi đáp lại bằng một giọng nói đầy lo lắng.

- Không giấu gì ngài, đến đây với ta còn hai người nữa. Đáng lí ra bọn họ phải đến đây trước mới đúng, ấy vậy mà đến giờ ta còn chưa thấy bất kỳ tung tích gì của họ. Ta biết hai người họ thực lực rất mạnh nhưng trong lòng ta vẫn cảm thấy rất lo lắng cho bọn họ.

- Không được rồi, ta không thể đợi mãi ở đây được, ta phải đi tìm họ! Ngài đi cùng ta chứ, dù sao nơi này cũng đã trở thành căn cứ của Noxus rồi, ở lại đây không bằng ngài theo ta về cùng hợp sức với quân đội bảo vệ Ionia.

Nghe hắn nói vậy, Yi chưa nói gì, ông quay lại nhìn ngôi làng một lượt thay như nói lời tạm biệt rồi mới quay lại nhìn hắn nói một câu ngắn gọn. - Chúng ta đi.

Sau đó hai người họ hai đầu u linh phóng vọt đi, biến mất vào trong rừng.

oOo

Trời đã về xế chiều, vầng thái dương lúc này cũng đang dần xuống dưới đường chân trời, theo đó cũng không còn tỏa sáng rực rỡ nữa mà chỉ còn lại những tia nắng vàng yếu ớt cố len lỏi qua những đám mây mà chiếu xuống.

Cánh rừng này không quá rậm rạp như khu rừng nguyên sinh khi trước nhưng dưới ánh nắng chiều này thì nó tựa như lại có phần âm u hơn rất nhiều. Hai người Yi và Phong đã đi vào đây được một hồi nhưng trước mắt họ chỉ là những bóng đen tĩnh mịch của cây rừng, thì thoảng cũng chỉ có vài tiếng kêu "rả rích" của lũ côn trùng hoặc vài tiếng "lao xao" của những tán lá bị gió thổi. Còn lại dĩ nhiên chỉ là một bầu không khí ẩm ướt, yên ắng như càng khiến cánh rừng trở nên âm u hơn, có phần đáng sợ hơn.

Trong bóng tối, từ con mắt trái của Phong lóe lên một tia lục quang nhàn nhạt, nếu không để ý cũng không thể nhận ra được. Hắn đã sử dụng khả năng đặc biệt của con mắt trái này nhưng vẫn chưa tìm thấy tung tích của bọn người Akali, điều này khiến lòng hắn trở nên sốt ruột hơn rất nhiều. "Không lẽ bọn họ không có trong này?" Trong đầu nghĩ vậy nhưng hắn vẫn tiếp tục kiên trì tìm kiếm.

Cuối cùng, ông trời cũng không phụ lòng hắn. Hắn đã nhìn thấy họ qua con mắt trái, thế nhưng không chỉ có hai người họ mà xung quanh đó còn xuất hiện rất nhiều những hình ảnh màu đỏ khác tượng trưng cho rất nhiều người khác. Chỉ e những người đó lại chính là quân đội Noxus mà thôi, vậy thì lần này khó rồi. Cho dù mấy người họ thực lực mạnh như thế nào nhưng đối đầu với cả một quân đội là điều không tưởng.

p/s: Nếu mn đọc được vậy cho tg xin một tks nhé!!

tg: tks all Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại: Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Đụng Độ

Vàng thái dương đã hoàn toàn khuất lặn dưới đường chân trời, bóng tối theo đó mà như một bức màn đen u ám phủ xuống hòn đảo, phủ lên toàn bộ cánh rừng. Trần ngập khắp nơi chỉ là một màu đen hắc ám mờ mờ ảo ảo khiến con người ta không thể nhìn rõ mọi vật. Giữa không gian u lạng này thì thoảng còn xuất hiện cả những thanh âm gào rú của dã thú từ đâu vọng lại. Tất cả như muốn tạo cho cánh rừng này một cái gì đó hết sức đáng sợ.

Thế nhưng, tại một nơi nào đó của khu rừng thăm thẳm u tối lại hiện lên những ánh sáng nhỏ lấp lóe của rất nhiều ngọn đuốc. Dựa vào ánh lửa mập mờ phản chiếu ra xung quanh, ta có thể nhận ra những nhân ảnh đang có mặt nơi đó. Hơn một trăm binh lính cường tráng, thân và đầu được bọc bởi những bộ áo giáp và mũ, tất cả đều làm từ kim loại chắc chắn. Bên hông tên nào tên ấy cũng mang theo vũ khí đầy đủ. Nhìn qua cũng nhận ngay ra bọn chúng chính là quân Noxus. Đứng giữa vòng vây của đám người Noxus là thân ảnh của hai người Akali và Kennen, chỉ là lúc này trông họ có vẻ rất khốn đốn.

Nói ra thì hai người họ đúng là xui xẻo hết mức. Giữa một cánh rừng âm u rộng lớn như thế này mà bọn họ lại có thể bắt gặp cả đồng quân địch, không những vậy, qua quá trình chiến đấu với đối phương thì hai người họ cũng phát hiện ra đây không chỉ là đám lính bình thường mà toàn bộ đều là quân tinh nhuệ của Noxus với trang bị vũ khí đến tận răng. Lần này thì bọn họ khổ rồi, cho dù võ công họ có cao cường nhưng làm sao có thể chống lại hơn trăm binh lính tinh nhuệ đây.

Lúc này, bộ quần áo trên hai người Akali, Kennen đã xuất hiện nhiều vết rách, những vết thương lớn có nhỏ có, một vài chỗ bây giờ còn chưa ngừng chảy máu. Máu tươi thấm vào áo, hòa cùng bùn đất bắn thiêu khiến họ trông rất thảm hại.

Cuộc giao chiến không cân sức giữa hai người và hơn trăm người trong một khoảng thời gian khá lâu đã khiến hai người họ cho dù thân là ninja xuất sắc cũng phải lâm vào cảnh mệt mỏi, kiệt sức. Hai người tựa lưng vào nhau, nhịp thở lúc này đã trở nên có chút dồn dập, ánh mắt sắc sảo đầy cảnh giác nhìn xung quanh một hồi rồi dừng trên người của một tên lính Noxus. Tên này thực chất chính là đội trưởng của nhóm quân tinh nhuệ này. Thân hình gã trông vô cùng lực lưỡng với những bó cơ rắn chắc như muốn xé bỏ chiếc áo giáp mà lộ ra ngoài. Ánh đuốc gần đó hắt qua chiếc mũ giáp mà phản chiếu lên khuôn mặt gã, một khuôn mặt có làn da màu đen với rất nhiều vết sẹo ngang dọc trên mặt. Có thể tưởng tượng gã đúng nghĩa theo câu nói cao, to, đen còn hôi thì không chắc cho lắm.

- Sao, mệt rồi à? Nếu mệt rồi có thể buông vũ khí xuống mà chịu hàng. Ta xưa nay là người rất có lòng thương người, nếu chịu chiều ta đêm nay thật tốt thì cô có thể giữ lại mạng sống!

Tên đội trưởng vừa nhìn Akali vừa cười nói một cách đầy thâm tà không chút che giấu, theo đó đám lính xung quanh cũng hòa theo mà cười ha hả như đồng tình với ý của tên đội trưởng.

Nghe những lời nói đầy bắn thiêu của gã, Akali trừng mắt lên, một tay cầm lưỡi kiếm chỉ thẳng vào mặt gã đội trưởng, miệng quát lớn đầy phẫn nộ.

- Câm miệng cho ta! Hôm nay cho dù có chết ta cũng phải giết được bằng được tên súc sanh nhà ngươi.

- Đúng vậy, đúng vậy, phải giết ngươi! - Kennen đứng đó cũng tức giận không kém phụ họa theo lời Akali.

Truyện được đăng tại [TruyenCv\(.\)com](http://TruyenCv(.)com)

Sau đó, hai người họ dùng ánh mắt đờ đờ sát khí nhìn tên đội trưởng như muốn ngay lập tức một chiêu chém bay đầu gã vậy.

Trước thái độ tức giận cùng ánh mắt như muốn giết người của hai người họ nhưng tên này chỉ cười ha hả tỏ ý khinh thường, một lúc sau gã mới cất tiếng nói.

- Ô, khẩu khí lớn quá ha! Nếu các người đã một mực phủ nhận lòng tốt của ta vậy thì bây giờ đừng trách ta tàn nhẫn a.

Nói rồi hắn không để hai người họ phản ứng lại mà ngay lập tức phát tay ra lệnh một cái.

- Lĩnh đầu, lên!

Liền đó, hơn một trăm tên lính tinh nhuệ tay cầm đủ loại vũ khí từ từ tạo thành vòng vây dày đặc dần ép vào hai người họ. Tình thế đã trở nên cực kỳ nghiêm trọng nguy hiểm, không lẽ hai người họ thân là những ninja xuất sắc của học viện ninja lừng danh khắp Ionia lại phải chịu khuất phục trước hơn trăm gã lính Noxus ư? Thầm nghĩ là thế nhưng trong lòng họ lại sôi trào lên một ý chí kiên cường mạnh mẽ.

- Không, không đời nào như thế cả! Các người có giỏi thì lại đây nào! - Akali hét lên một tiếng, hai tay nắm thật chắc lưỡi liềm, bên cạnh Kennen cũng đã sẵn sàng cho trận chiến.

Vừa dứt lời, Akali rất nhanh lấy ra một quả cầu từ trong người rồi ném mạnh xuống đất. Đám lính còn chưa kịp phản ứng thì "Bùm" một tiếng. Ngay sau đó, lấy nơi Akali đứng khi nãy làm tâm, khắp xung quanh trong vòng bán kính tầm chục mét lúc này bỗng xuất hiện những làn khói trắng mờ ảo, kết hợp cùng bóng tối trong khu rừng dường như khiến cho thân ảnh hai người họ thực sự đã biến mất không chút dấu vết.

Gặp phải sự cố này khiến gã đội trưởng cùng hơn trăm tên lính cũng phải ngỡ ngàng một hồi, ấy vậy cái danh tinh nhuệ không phải là chỉ là hư vô. Chỉ biết sau đó, gã đội trưởng liền kêu cho đám lính lui lại tạo khoảng cách với vùng sương khói kia. Khóe miệng hơi nhếch lên đầy âm hiểm, gã đội trưởng ra hiệu lệnh cho đám lính còn lại.

Hai người Akali, Kennen ẩn thân trong vùng sương khói đang định đột kích bất ngờ thì chợt phát hiện ra đám lính kia không tiến vào mà lui lại thực hiện những hành động kì lạ tựa như đang chuẩn bị lấy ra một thứ gì đó vậy.

Và quả như họ đoán, thứ bọn chúng lấy ra thực chất chính là những bình thuốc của gã Singed. Không chần chừ chậm chạp, đám lính ngay lập tức ném thẳng những bình thuốc đó vào trong vùng khói trắng khiến hai người họ một phen khốn đốn né tránh nhưng trong tình trạng thể lực không được tốt lắm như này vẫn khiến họ trúng phải đôi chút chất độc.

Loại thuốc này của gã Singed vừa có tác dụng gây ra sát thương mà cũng vừa có tác dụng làm tan các loại sương khói, và kết quả cũng đã thấy rõ. Lúc này đây làn khói bao phủ hai người Akali đã tan biến để lộ ra thân ảnh có chút thâm hại của họ, cái mặt nhọc kiệt sức dường như đã vượt quá giới hạn của họ rồi, lúc này đây trông hai người họ tưởng như có thể gục ngã bất cứ lúc nào. Những miếng vết thương khi trước mới ngưng chảy máu một chút giờ lại tiếp tục chảy máu. Nếu bây giờ bọn chúng có tấn công thì hai người có lẽ cũng chả có sức đâu mà chống cự. Đang đứng lúc mà tên đội trưởng định ra lệnh tấn công lần nữa thì bất chợt dừng lại, mắt hắn mở thật lớn như muốn xuyên qua tán cây rừng mà nhìn lên bầu trời. Những người còn lại cũng tò mò nhìn theo, kể cả hai người Akali và Kennen cũng vậy.

Giữa bầu trời thăm thẳm một màu đen bỗng nhiên lại xuất hiện một vệt sáng có ánh vàng, nó lao xuống xuyên qua tầng khí quyển với một vận tốc cực nhanh, trông cứ như một mũi tên khổng lồ đang rực cháy vậy. Tuy nhiên, điều đáng kinh ngạc là dường như cái vật thể kì lạ kia đang bay thẳng xuống nơi đây, xuống hòn đảo này vậy.

Hai người Phong, Yi cuối cùng cũng đã tới đây, họ cũng theo những người khác nhìn lên trên bầu trời.

"Đó là thứ gì ??? " là câu hỏi của mọi người nơi đây tự đặt ra nhưng hiển nhiên cũng không ai biết mà trả lời. Tuy nhiên, bọn họ không biết không có nghĩa là không ai biết.

" Là thiên thạch sao, nhưng tại sao lại trùng hợp xuất hiện ở đây thế vậy, kì lạ quá! " Hắn thầm nghĩ vậy nhưng bên ngoài chỉ duy trì một thái độ trầm mặc không nói lời nào, điều hắn quan tâm lúc này không phải thiên thạch đó mà là sự an nguy của hai người bạn của hắn.

Nhưng quân địch đông thế kia, mạnh thế kia thì với sức của hắn có thể làm gì, nếu cứ lao vào thì chẳng khác nào lấy trứng chọi đá, còn nếu không vào thì hai người Akali, Kennen rất có thể bị chúng giết. Cách này không được, cách kia cũng không xong, vậy phải làm thế nào đây?!

Hắn cứ đau đầu suy nghĩ như vậy mà quên mất một điều rằng mảnh thiên thạch kia càng lúc càng tới gần đây hơn. Trong đám lính cũng đã xuất hiện một vài tên vì không chịu nổi sự kinh hãi trước cảnh tượng bị cái vật thể kì lạ trông như một trái đại bác khổng lồ kia bắn cho tan xương nát thịt mà kêu rống lên rồi bỏ chạy.

- Lũ hèn nhát các người...! - Tên đội trưởng gầm lên một tiếng đầy tức giận, một tay gã lấy ra một khẩu súng ngắn màu đen khá lớn chìa về phía mấy tên lính đang chạy.

" Bùm... bùm... " Một tiếng, hai tiếng, rồi những tiếng súng nổ liên tiếp nối đuôi nhau vang vọng cả mảnh rừng. Những kẻ khi nãy còn đang cố gắng bỏ chạy giờ chỉ là những cái xác không hồn nằm chìm trong bóng tối. Chứng kiến cảnh thẳng tay giết người không chút cảm xúc của gã đội trưởng, những tên lính còn lại cũng cảm thấy lạnh người.

- Các người nhìn gì nữa, mau lên bắt hai tên kia lại!

Nghe tiếng quát của gã đội trưởng, đám lính giật mình một cái rồi rục rịch vũ khí chạy về phía hai người Akali và Kennen.

- Dừng tay lại!!

Đúng lúc này một thanh âm khác vang lên, một thanh âm không quá to nhưng đủ để tất cả mọi người phải nghe thấy. Tất cả mọi người ở đó đều dừng ánh mắt ngơ ngác, tò mò nhìn về phía phát ra tiếng nói vừa rồi.

Bước ra khỏi bóng tối là một người thanh niên vô cùng điển trai cùng một người đàn ông trung niên mang trên mặt chiếc kính kì lạ. Họ không ai khác chính là Phong và Yi. Mắt thấy hai người Akali nguy hiểm đã cận kề hẳn không chút suy tính gì nữa mà ngay lập tức xuất hiện, cho dù trong lòng cũng sợ chết nhưng hẳn không thể nào chứng kiến hai người Akali, Kennen cứ như thế bị bọn người Noxus kia bắt đi được.

- Ha ha ha! Hóa ra cũng chỉ là hai người. Một tên thì đeo chiếc kính kì quái, một tên thì thậm chí trong tay còn chẳng có lấy một tác sát. Ta hỏi các người đến đây để chết chung cùng hai tên này sao?

Tên đội trưởng cười nói tỏ vẻ khinh thường, khi nãy hẳn còn ngỡ quân đội Ionia đã tới đây, ai ngờ xuất hiện trước mặt cũng chỉ vồn vện là hai người.

Tuy tâm trạng lúc này đã trở nên cực kì phức tạp nhưng Phong hẳn vẫn cố tỏ ra vẻ lạnh lùng không chút biểu cảm. Đứng cạnh hẳn là Yi, chỉ là ông bây giờ không như hẳn, tay ông nắm chặt thanh kiếm, dù không nhìn thấy nhưng rõ ràng trong mắt ông tràn đầy sự căm hận lũ người Noxus, hôm nay gặp chúng ở đây thì dù phải ông cũng phải chiến đấu đến hơi thở cuối cùng.

Đương lúc tình thế hết sức căng thẳng thế này, họ không để ý rằng mảnh thiên thạch đã chuẩn bị rơi xuống, và rồi, điều gì đến cũng phải đến. Trước cái nhìn kinh ngạc của những người ở đây, một quang sáng rực rỡ như một quả cầu lửa mang theo những thanh âm xé gió cứ thế mà rơi xuống khu rừng.

Điểm rơi của thiên thạch lại trùng hợp cách chỗ bọn họ cũng không xa bao nhiêu. Cả một đoạn dài cây cối bị đổ rạp trên đường đi của thiên thạch, ngay cả bề mặt đất cũng phải lõm xuống tạo thành một cái rãnh dài không biết bao nhiêu nhưng ước chừng cũng không ngắn hơn một dặm, chiều rộng thì vào khoảng chục mét hơn. Cuối con đường không phải thứ gì kì lạ mà chỉ là một tảng đá rất lớn, nhìn qua tựa hồ tảng đá này cũng chẳng hề có gì đặc biệt cho lắm, nhưng mọi việc đều đơn giản như vậy.

Từ trên bề mặt tảng đá đen thui này bất chợt xảy ra dị biến, những vết nứt bắt đầu xuất hiện, từ những vết nứt đó lại tỏa ra một thứ ánh sáng màu vàng kim có chút chói mắt.

Thế rồi, tảng đá như không chịu được áp lực của sức mạnh bên trong nữa mà cuối cùng đành phải nổ tung ra từng mảnh. Một tiếng nổ lớn đến đỉnh tai nhức óc, lấy tảng đá làm tâm khắp xung quanh bán kính chừng hơn năm mươi mét lúc này không có nổi một thân cây còn đứng vững, khói bụi bay mù mịt.

Sau một thời gian rất lâu, khói bụi dần tan đi, để lộ ra không phải là tảng đá ban đầu nữa mà là...

... Một con khi, một con khi thân mang chiến giáp, tay cầm gậy sắt... Truyện được copy tại [TruyenCv \[.\] Com](#)

Đây không phải Ngô Không thì còn ai vào đây nữa!!

Cho tác xin vài thanks lấy động lực phát!!!! Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Ngô Không

“Là Ngô Không! Nhưng tại sao hắn lại xuất hiện ở đây, điều này liệu có trùng hợp quá không ta? Hơn nữa, tại sao từ lúc xuất hiện tới giờ hắn lại đứng đó như một bức tượng đá vậy, chẳng hề có chút động tĩnh nào! Thật là kì quái quá mà?”. Phong trầm nghĩ vậy nhưng rốt cuộc không có nói ra, điều quan trọng bây giờ là hắn cần đưa hai người Akali, Kennen thoát khỏi đám người Noxus đã. Vừa hay, sự có mặt của Ngô Không khiến bọn chúng cũng rất bất ngờ, lợi dụng sơ hở này, hẳn cùng Yi không chút chậm trễ xông thẳng vào vòng vây tới bên hai người kali, Kennen.

Một tay diu lấy Akali hẳn lo lắng hỏi han.

- Hai người làm thế nào mà ra nông nỗi này vậy?

Không nói thì chưa có sao, lời hắn vừa nói ra Akali liền quay sang trừng mắt với hắn tỏ rõ thái độ bức bối, nói.

- Còn nói, không phải vì bọn ta không thấy nhà ngươi ở phía sau nên mới lo lắng quay lại tìm, ai ngờ đầu lại gặp phải đám người Noxus chết tiệt này!

Nghe cô nói vậy, hắn cũng chịu im lặng chẳng nói được gì chỉ đưa tay ra sau xoa xoa cái đầu mà tỏ vẻ áy náy. Hóa ra là vì họ quay lại tìm hắn à, vì vậy nên mới thành ra như thế này, vậy thì hắn cũng có phần lỗi a.

- A, đây không phải ngài Yi hay sao? Tại sao ngài lại xuất hiện ở đây vậy? – Kennen nhận ra sự có mặt của Yi liền ngạc nhiên kêu lên một tiếng.

- Chuyện kể ra dài lắm, để sau khi dờ khỏi đây ta sẽ nói lại cho cậu biết.

Nhưng vào thì dễ mà ra thì khó, chỉ biết ngay sau khi bốn người họ gặp nhau, đám lính liền một lần nữa thiết lập lại vòng vây.

- Ta muốn coi xem hôm nay ai trong số ác người có thể thoát khỏi đây a, tốt nhất các người nên biết điều đầu hàng chịu trời để ta đỡ phải tốn công sức làm chi.

Kẻ vừa nói không ai khác chính là tên đội trưởng, hắn lúc này vẫn giữ thái độ khinh thường đám người Phong. Gã tự tin với số quân tinh nhuệ của mình thì việc đối đầu với bốn người họ sẽ nắm chắc phần thắng nên gã hiển nhiên không chút lo lắng mà còn tỏ ra huênh hoang.

Đáp trả lại gã chỉ là sự im lặng của bốn người bọn họ. Đầu hàng ư? Không bao giờ! Vậy thì chiến thôi.

- Đã vậy thì... các người chịu chết đi. – Nói rồi, gã đội trưởng nắm lấy cây chùy to khổng lồ của mình lên. Cây chùy này được đúc hoàn toàn bằng kim loại, ước chừng dài khoảng gần hai mét, đầu chùy dạng hình cầu đen sì to chừng gấp ba, bốn lần đầu người. Cây chùy trông nặng như thế mà khi nắm trên tay gã đội trưởng lại trở nên rất nhẹ nhàng.

“Lên!” Gã kêu lên một tiếng thật lớn rồi như một con mãnh hổ xông lên cùng hơn trăm binh lính lao thẳng về phía bốn người Phong.

Tình thế đã trở nên nguy cấp nhưng giờ không phải lúc để sợ hãi. Phong hắn cũng không biết mình lấy đâu ra cái dũng khí này, từ trước tới giờ hắn đâu có tham gia bất cứ trận chiến lớn như thế này bao giờ đâu, cùng lắm cũng chỉ cùng các học viên khác của học viện giao đấu mà thôi. Không lẽ hôm nay mình thực sự phải tham gia trận chiến sinh tử này ư? Đang lúc suy nghĩ mông lung, cái thanh âm dụ dỗ, nhẹ nhàng vô cùng quen thuộc lại vang lên trong đầu hắn.

- Anh Phong đừng quá lo lắng, em Lan sẽ cố hết sức giúp anh mà!

Nghe cô nói vậy hắn cũng cảm thấy có thêm phần nào đó yên tâm, cổ dãn ra một nụ cười thật tươi trấn tĩnh lòng mình, hai tay nắm thật chặt thủ thế trước mặt sẵn sàng cho trận chiến. Hắn không biết bên cạnh hắn là Akali lúc này còn đang nhìn hắn với một ánh mắt đầy khó hiểu, tại sao đến giờ này rồi hắn còn có thể cười tươi như vậy?

Và rồi, trận chiến cuối cùng cũng đã bắt đầu. Có lẽ Phong hắn cũng không biết thề thốt ông trời hay do vận khí hắn không tốt nữa, chỉ biết lúc này ba người Akali, Kennen, Yi đang hỗn chiến cùng đám lính trong khi hắn được tên đội trưởng nhiệt tình chăm sóc đặc biệt.

Không hổ cho cái danh đội trưởng quân tinh nhuệ Noxus, gã liên tục không ngừng vung chùy tấn công vào Phong, từng nhát chùy của gã đều mang tính chí mạng rất cao, nếu chỉ cần trúng một phát duy nhất thôi cũng đủ khiến cho con người ta thịt nát xương tan. Cũng may, với thân thủ khá nhanh nhẹn của một ninja cùng với sự tính toán quỷ đạo tấn công của Lan giúp hắn đến lúc này vẫn có thể né được. Nhưng điều đó không có nghĩa là hắn sẽ thắng, hắn bây giờ hơi thở cũng đã trở nên gấp gáp, chân tay cũng đã trở nên thấm mệt, hắn không biết chắc mình còn duy trì được bao lâu nữa.

Lúc này, bầu trời trên đảo Galrin, những đám mây đen tuông như dày thăm thẳm kia không biết tự lúc nào đã tan biến để lại là một vòm trời đầy nhưng vì sao tinh tú đang không ngừng đua nhau lấp lánh cùng cả một vầng trăng khuyết.

Cuộc chiến cứ như vậy mà tiếp tục diễn ra với lợi thế vẫn nghiêng về bên của đám người Noxus, nếu cứ như thế này thì chẳng bao lâu nữa bọn người Phong, Akali, Kennen và Yi cũng phải kiệt sức, đặc biệt hai người Akali với Kennen vết thương khi trước còn chưa được chữa trị giờ lại phải chiến đấu thêm như này thì không biết chắc sẽ có kết cục như thế nào nữa.

Nhưng vào đúng thời điểm cực kỳ nguy cấp này, nơi mà Ngộ Không khi nãy còn đứng như một bức tượng đá bất di bất dịch giờ đây bỗng nhiên có động tĩnh.

Dưới ánh trăng có chút mờ ảo, thân ảnh hiện có phần hiện ngang của Ngộ Không dần chuyển động, gây như ý được hắn nắm thật chắc trong tay. Rồi bỗng nhiên hắn kêu lên một tiếng “Aaaa...” thật dài. Tiếng kêu này to tới mức vang vọng cả một khoảng không gian lớn, nó cũng khiến cho đám người Phong đang cùng đám người Noxus giao chiến cũng phải tạm thời ngừng lại mà đổ dồn ánh mắt về phía Ngộ Không.

Phong hắn có thể nhận ra ngoại hình, vóc dáng của Ngộ Không không khác so với những gì hắn biết là vậy, điều khiến hắn cảm thấy kì lạ chính là hai con ngươi của nó lúc này đã biến thành một màu đỏ đầy đáng sợ, chưa hết, từ trên người nó còn tỏa ra một cỗ sát khí vô cùng nặng nề, vô cùng kì quái. Hắn cùng tất cả những người có mặt tại đó cứ trân trân đứng đó nhìn về phía Ngộ Không hắn một hồi lâu.

- Chuyện gì xảy ra vậy nhỉ? – Một tên lính Noxus tò mò hỏi gã đứng phía trước mình.

Gã được hỏi kia giật mình một cái rồi mới quay lại trả lời.

- Ta cũng không... hự... á... á...

Lời còn chưa dứt hắn bỗng nhiên kêu lên một tiếng đầy đau đớn, hai mắt mở lớn đầy kinh ngạc, hai tay ôm lấy vết thương trước ngực mình rồi ngã khụy xuống mà chết.

Tên bên cạnh còn chưa hết bàng hoàng thì ngay lập tức chỉ kịp nhìn thấy một cây gậy kim loại nhanh như chớp bay thẳng về phía hắn, rồi sau đó hắn cũng ngã xuống, đầu hắn bây giờ đã biến thành một bãi máu thịt vụn nát.

- Sát.....sát..... sát..... Truyện được đăng tại TruyenCv [.] com

Kẻ ra tay vừa rồi không ai khác chính là Ngô Không.

Chỉ trong chốc lát giết chết hai tên lính tinh nhuệ, thật kinh khủng.

Gã đội trưởng giờ đây cũng còn giữ được thái độ bình tĩnh nữa, khuôn mặt hắn hết kinh ngạc lại sợ lại tức giận. Hắn cầm trên tay cây chùy của mình chỉ thẳng về phía Ngô Không mà hét lớn.

- Con khi chết tiết kia !

Lời hắn vừa dứt, tất cả những người còn lại đều quay sang nhìn hắn như nhìn một thằng ngu vậy. Chứng kiến đối phương lợi hại như vậy mà hắn dám mở lời khiêu khích, điều này chẳng khác nào tự tay giết mình, đúng là đầu óc ngu si tứ chi phát triển mà.

Sau khi nhận thấy cái nhìn kỳ lạ của mọi người nhưng gã đội trưởng này vẫn duy trì ổn định cái phong độ ngu người của mình. Chỉ biết, ngay sau khi rống lên một tiếng, gã liền nhanh chóng như một cỗ xe tăng lao thẳng về phía Ngô Không. Chùy trong tay mang theo một cỗ khí thế mãnh liệt, gã nhảy lên không nên thẳng vào chính giữa đầu Ngô Không.

Dưới sự kinh ngạc của mọi người, Ngô Không chẳng hề né tránh mà đứng im đó hứng trọn một chùy này của gã. Mất thấy đối phương sắp bị cây chùy của mình đập nát thành đồng thịt gã đội trưởng miệng khẽ nở nụ cười đắc ý.

Nhưng đời đâu như mơ, khi chùy nên xuống cũng là lúc thân ảnh Ngô Không khi nãy còn ở đó đã biến thành một làn khói trắng tiêu biến đầu mất, còn chưa kịp hoàn hồn, mọi người lại được mẻ kinh ngạc khi Ngô Không tự lúc nào đã xuất hiện ngay sau lưng gã đội trưởng mà nện một gậy xuống thẳng đầu gã. Một đòn này trông tưởng như không mạnh mẽ cho lắm nhưng thực sự lại mang theo sức mạnh vô cùng khủng bố.

Và rồi sao, gã đội trưởng vừa rồi còn khí thế hùng hục lúc này chỉ còn lại là một bãi thịt vụn. Uy lực thừa của một gậy vừa rồi còn khiến mặt đất nơi tiếp xúc coi đầu gậy cũng phải lồm xồm thành một cái hố.

Kinh ngạc là tâm trạng của hầu hết mọi người có mặt ở đây lúc này. Đám lính Noxus bị cảnh tên đội trưởng bị giết dọa cho sợ đến xanh tái mặt mày rồi như rắn mất đầu mà trở nên hỗn loạn. Bọn chúng tuy có hung hãn đâu có ngu tới mức ở lại mà trở thành nạn nhân tiếp theo của con khi tinh này cơ chứ, ba mươi sáu kế, chuẩn là thượng sách.

Chứng kiến đám lính như vất chân lên cổ mà chạy khiến cho đám người Phong vừa mừng, vừa lo. Mừng vì bọn họ không phải chiến đấu với đám lính nữa, còn lo vì họ còn chưa biết con khi tinh trước mặt là bạn hay thù, nếu là bạn thì quá tốt rồi, còn nếu là thù thì hôm nay quả là một ngày xui xẻo hết mức của bọn họ rồi.

Cuối cùng, ở lại lúc này chỉ còn lại duy nhất đám người Phong, Akali, Yi, Kennen và Ngô Không, chỉ là lúc này Ngô Không vẫn chưa có bất kì thái độ gì. Bao trùm bầu không khí là một sự im lặng, căng thẳng đến bức người. Cuối cùng, người phá vỡ bầu không khí này chính là Akali.

- Chào người, cho ta hỏi..

- Sát...sát..sát..

Website truyện convert TruyenCv.Com

Lời cô chưa nói dứt thì liền bị những câu nói của Ngô Không át đi, từng chữ ‘Sát’ được nói ra đều mang theo sát ý mãnh liệt. Nghe vậy, mấy người họ liền nhận ra sự không ổn.

tác giả: ta thật sự xin lỗi mọi người đọc truyện của ta, ta không thể ra chương nhanh được mong mọi người thông cảm! :(Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Kết Thúc

Nghe từng câu nói chứa đầy sát ý từ Ngô Không, Phong hắn cũng mơ hồ đoán ra điều gì đó. Ngô Không bây giờ không còn là chính gã nữa, gã đã điền

rồi! thực sự điên rồi! Còn điều gì khiến gã trở nên như thế này thì không ai biết rõ cả, đó dường như là một dấu chấm hỏi lớn cần một lời giải đáp.

Bọn họ thảm thán không lẽ vận khí mình tệ thế vậy sao? Hết bị đám người Noxus tấn gờ lại phải đối mặt với con khi điên hết sức hung hãn này. Sự việc đúng là càng lúc càng phức tạp, càng lúc càng nguy hiểm mà. Tuy nhiên, Phong hiện tại không có nghĩ nhiều thế vậy. Thần tình hắn cũng như từng người ở đây đều đã trở nên rất ngưng trọng. Nhưng chỉ sau vài giây trầm mặc ngẩn ngui, người ngay tức khắc đưa ra phản ứng không phải ai khác mà chính là Phong. Dường như nhận ra gì đó, hắn không chút chậm trễ liền dùng tốc độ nhanh nhất của mình mà phóng thẳng về phía Akali. Cũng gần như đồng phản ứng với hắn chính là Ngô Không, chỉ là mục tiêu của gã không nhằm vào Phong mà là Akali. Mắt thấy Ngô Không cũng đã hành động mà trong khi đó Akali vẫn đứng chôn chân tại đó không di chuyển khiến sắc mặt hắn càng trở nên ngưng trọng hơn, hắn gào lên một tiếng. Truyện được copy tại [TruyenCv\(.\)com](http://TruyenCv(.)com)

- Mau chạy!!

Nghe tiếng hét của hắn, Akali có chút giật mình nhưng rút cuộc vẫn không hề di chuyển, không, không phải là cô không muốn mà là cô không thể. Một phần là do cô quá bất ngờ trước sự việc trước mắt, nhưng nguyên do chủ yếu chính là vì cô lúc này đã chẳng còn chút sức lực để mà chạy, cuộc chiến dai dẳng trước đó đã vắt kiệt thể lực của cô rồi. Giờ đây cô chỉ đành bất lực đứng đó trên đôi chân đã trở nên run rẩy, vũ khí trên tay cũng đã rơi xuống tụt lực nào, đôi mi cũng khẽ đóng lại đầy mỏi mệt, tựa như muốn giao lại mọi việc cho ông trời, cho số mệnh xử lí.

Cùng chạy song song với nhau nhưng Ngô Không dường như chẳng thêm quan tâm tới sự xuất hiện của Phong mà một mực mang theo cổ sát ý mãnh liệt lao thẳng về Akali. Tình hình trở nên cực kì nguy hiểm, chỉ trong vài khắc nữa thôi là cây gậy Như Ý to lớn kia sẽ giáng một đòn chí tử lên Akali, với chỉ một đòn này cũng sẽ khiến cô phải chết.

Hắn không muốn vậy, hắn không muốn cô phải chết, đơn giản vì cô là bạn của hắn. Từ lúc đến thế giới này, đến với học viện ninja, hắn đã coi cô, Kennen, Shen, Zed như là người bạn tốt của mình. Bất cứ ai làm tổn thương tới họ hắn sẽ... sẽ đơn giản là không để điều đó xảy ra, hắn phải ngăn chặn lại.

Nghĩ là làm, trong thời khắc cây gậy của Ngô Không đang nện xuống, thân ảnh Phong như được hắn dồn toàn bộ sức lực mà đâm sầm vào Ngô Không. Với lực đẩy này, hắn dự sẽ làm Ngô Không phải lùi lại vài bước, nhưng không, với cú đẩy vừa rồi của hắn cũng chỉ khiến Ngô Không rung động một chút. Điều này khiến hắn phải thực sự kinh ngạc cùng thất vọng nhìn cây gậy cứ thế mà đánh xuống. Thế nhưng, sự việc ngay sau đó cũng khiến tâm trạng hắn khá hơn đôi chút.

Với cú đẩy vừa rồi tuy không được như mong muốn nhưng đã thành công cứu được Akali. Cây gậy đó trượt qua chỉ cách người cô vài phân ngẩn ngui rồi nên thẳng xuống mặt đất tạo thành một vết lõm lớn. Đồng thời lúc này có một thân ảnh lao tới đỡ lấy Akali rồi lùi lại cách xa Ngô Không, người đó không ai khác chính là Yi, khi này ông cũng chạy tới đây ngay khi Ngô Không dời khỏi vị trí, chỉ là nơi ông đứng có xa hơn nên đến trễ một chút, cũng may là Phong kịp thời cản Ngô Không lại chứ không thì bây giờ thứ họ thấy không phải Akali còn sống như này mà thay vào đó là một cái xác không hồn của cô rồi.

Akali ngồi dậy, quang mang chú mục vào Ngô không rồi lại chuyển sang thân ảnh Phong đang nằm đứng gần đó, đến giờ cô còn chưa tin mình còn sống, miệng khẽ nói nhỏ không ra tiếng " Là hắn cứu mình!"

Tuy Akali tạm thời được cứu nhưng điều đó không có nghĩ rằng bọn họ đã hết nguy hiểm. Chỉ biết sau khi đánh hụt mục tiêu, dường như Ngô Không càng trở nên điên cuồng hơn, con người đỏ ngầu đáng sợ quay lại nhìn về thân ảnh Phong, tay nắm chặt gậy Như Ý như chuẩn bị sẵn sàng đập nát tên trước mắt ra thành thịt vụn vậy. Còn Phong, hắn cũng nhìn sự nguy hiểm cực độ từ Ngô Không. Cặp mày rậm của hắn chặt lại, song quyền nắm chắc đưa lên trước tạo thế thủ.

- Đã đến nước này thì đành liều thôi! Lan, kích hoạt đi!

- Anh Phong, anh chắc chứ? - Lan nhẹ giọng hỏi lại.

- Giờ không dùng thì còn đợi đến khi nào nữa, đành đánh cược một ván vậy!

Lời hắn vừa nói ra, chỉ một giây sau, dị biến lập tức xảy ra. Truyện được đăng tại [TruyenCv\[.\]com](http://TruyenCv[.]com)

Từ trên người hắn bỗng như tỏa ra thứ ánh sáng xanh lục nhàn nhạt, luồng ánh sáng đó cứ liên tục không ngừng lan truyền trên khắp cơ thể hắn. Trong không gian đêm tối duy nhất chỉ có ánh trắng mờ ảo và thứ lực quang trên người hắn, trời không gợn gió nhưng y phục hắn lại bay phấp phới không ngừng. Trông hắn bây giờ thực sự rất giống một chiến thần a, rất có khí thế.

Thứ sức mạnh này chính là một bí mật của hắn, nó là một phần của hệ thống có tên là Tiêu Sinh. Sở dĩ gọi như vậy cũng bởi vì nó hoạt động dựa trên chính năng lượng sinh lực con người. Nó sẽ chuyển hóa năng lượng sinh lực thành thứ sức mạnh cực lớn khó có thể tưởng tượng. Lần đầu nghe Lan nói vậy hắn cảm thấy rất kinh hi, phản kích. Tuy nhiên, một khi đã sử dụng đến Tiêu Sinh thì nó sẽ gây ra hậu quả không nhỏ ảnh hưởng tới chính sức khỏe, sinh lực của người sử dụng, vì vậy Phong cũng không có lần nào từng thử qua. Nếu hôm nay không gặp phải tình thế sinh tử nguy cấp như thế này thì hắn cũng sẽ không có đem cái bí mật này ra.

Quay lại với trận chiến, lúc này, chứng kiến sự thay đổi từ Phong khiến đám người Akali, Kennen và Yi đều hết sức kinh ngạc, bất ngờ cùng hiểu kì, tò mò. Rút cuộc thì hắn ta là người như thế nào? Liệu hắn còn bí mật nào khác chẳng?...

Còn Phong, sau khi kích hoạt chức năng Tiêu Sinh, hắn cảm thấy rõ trong cơ thể có một luồng khí lúc nóng như muốn bùng cháy, lúc thì lại lạnh đến thấu xương. Nói tóm lại cảm giác ban đầu rất chỉ là khó chịu, đau đớn. Nhưng đó chỉ là lúc đầu, một hồi sau dường như đã làm quen được với luồng khí này thì hắn liền cảm thấy cơ thể như được cường hóa lên gấp bao nhiêu lần, tưởng như lúc này hắn có thể nâng được cả một chiếc xe tăng nên ấy chứ.

Tuy vậy, hắn cũng không có gì gọi là vui mừng hay phấn khích quá cả, hắn chuyển mình quay sang Ngô Không nhưng rốt cục vẫn trầm mặc không nói gì.

Với Ngô Không, thái độ trầm mặc của Phong chẳng khác nào một lời khiêu chiến với nó cả. Nó gào lên một tiếng rồi liền đó lao thẳng về phía Phong. Hắn cũng không có chần chừ mà ngay sao đó xông lên.

Hai người lao vào nhau, một thanh âm va chạm va chạm vang lên, luồng khí lực một xanh lục, một vàng kim lan tỏa ra khắp xung quanh bán kính hơn hai mươi mét.

Hai bọn họ cứ lao vào rồi lại bật ra, cứ một người ra sức tấn công còn người kia lại cố gắng tránh né,... nói chung là cuộc chiến giữa hai người họ tưởng chừng như không bao giờ kết thúc, không bao giờ phân thắng bại vậy.

Sức mạnh mà hai người họ thể hiện ra quả là hết sức khủng bố đến độ mấy người Akali, Yi và Kennen cũng không có làm gì khác ngoài việc đứng phía xa mà dõi theo trận chiến.

Lúc này đây cả Phong và Ngô Không đều đã rất mệt mỏi. Quần áo thì rách nát tả tơi, vết thương cũng xuất hiện nhiều, máu tươi thấm vào y phục tạo thành một màu đỏ sẫm.

Phong hắn hiện giờ có phần bất lợi hơn so với Ngô Không, nguồn sinh lực của hắn dường như chẳng còn lại bao nhiêu qua trận chiến dai dẳng, nếu cứ tiếp tục như vậy thì chỉ sợ còn chưa đánh bại được đối phương thì mình đã sức cùng lực kiệt mà ngã gục rồi.

Quang mang chú mục vào thân ảnh Ngô Không, ánh mắt mất hấn khi này dường như chẳng còn sợ hãi nào cả, bản năng sinh tồn ép hắn phải chiến đấu, chiến đấu đến cùng. Bỗng hai tay hắn nắm chặt lại tạo thành nắm đấm tựa hồ còn cứng hơn rất nhiều lần sắt thép, theo đó, thanh thể trên người hắn đang như ngọn nến trước gió bất chợt bùng lên mãnh liệt.

- Kết thúc đi ! - Hắn gầm rít lên, thanh âm vang vọng cả một khoảng không.

Phía bên kia, Ngô Không cũng tương tự như hắn mà bộc phát ra toàn sức mạnh hiện có, thanh thể hai người không hơn kém nhau là bao.

Thế rồi, chuyện gì đến cũng phải đến. Hai người họ như hóa thành hai quả cầu năng lượng vô cùng khủng bố cứ thế nhanh như chớp mà lao vào nhau.

" Ầm. ầm."

Ánh sáng chói lóa kèm theo là sóng khí dư chấn sau vụ va chạm lan khắp một vùng rừng rộng lớn, à không, phải nói là chấn động cả hòn đảo mới đúng. Sau tiếng nổ lớn là vô vàn cát bụi mù mù bay khắp không gian. Cát bụi bay lên rồi rơi xuống chậm rãi như một cơn mưa nhỏ, đám người Akali về mặt lộ rõ sự lo lắng băng qua cơn mưa bụi mà tìm kiếm Phong nhưng rốt cuộc vẫn không có tìm thấy.

Cuối cùng, cát bụi cũng tan biến trả lại vùng không gian trong sáng. Vào lúc này, vầng trăng đã khuất lặn từ lâu, từ đường chân trời một tia sáng vàng xuất hiện. Rồi tiếp đó là cả một vầng thái dương đỏ vàng hiện ra, ánh dương quang như muốn xuyên qua những đám mây, xuyên qua những tán lá rừng mà chiếu lên thân ảnh nam thanh niên.

Ngay khi phát hiện ra, mấy người Akali, Kennen, Yi liền chạy lại chỗ Phong đang nằm bất động nơi đó. Akali hiện giờ dường như quên đi cái đau đớn, mệt mỏi của thể xác mà lo lắng đưa tay ra đỡ lấy thân ảnh hắn. Y phục trên người hắn gần như chẳng còn lại gì, máu me từ các vết thương chảy ra khắp thân, khuôn mặt thì trắng bệch tưởng như không còn giọt máu. Đây chính là hậu quả của việc sử dụng Tiêu Sinh quá mức.

- Phong! Tỉnh lại đi, tỉnh lại ! - Cô nói mà như muốn gào lên, nếu để ý thì lúc này đôi mắt trong xanh của cô đã rom róm nước. Cô khóc ư? Tại sao? Ngay cả cô cũng không hiểu rõ bản thân mình nữa rồi.

Đáp lại cô chỉ là những lời nói yếu ớt từ miệng hắn, đôi môi trắng bệch khô khốc đến nứt nẻ khẽ mấp máy. Cô ngừng lại áp sát tai vào miệng hắn cố gắng nghe rõ từng từ.

- M...mang... cả.. hắn...đi..

Nghe hắn nói vậy, khuôn mặt cô bỗng trở nên ngưng trọng, ánh mắt chuyển hướng nhìn về Ngô Không cũng đang nằm bất tỉnh cách đó không xa mà đầy phân vân.

Còn đang đắn đo suy nghĩ, bất chợt Phong nắm chặt lấy cánh tay nhỏ bé của cô như muốn xin cô đồng ý với hắn là mang theo Ngô Không. Có hơi chút bất ngờ trước hành động của hắn nhưng liền đó cô cố dằn ra nụ cười trấn an hắn, nói.

- Yên tâm, ta sẽ nghe cậu mà!

Nói rồi cô quay sang Yi và Kennen, nói.

- Hai người giúp ta mang theo cả con khi kia đi.

Nghe thế, hai người họ cả kinh nghĩ về sức mạnh cùng sự nguy hiểm từ con khi kia mà rung mình.

- Akali, chúng ta mang theo nó ư, quá là nguy hiểm.

- Ta cũng nghĩ vậy, nhưng đó là ý của Phong. Ta tin ít anh ấy có lí do của mình nên ta tạm thời cứ như vậy mà làm. Nơi này không thể ở lâu được, chúng ta phải mau chóng rời khỏi đây thôi!

... Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Thời Gian Yên Bình

"Lạnh? cái lạnh này? quen thuộc quá, giống như...."

Phong khi này còn đang nằm bất động như chết bỗng đứng ngồi phất dậy, quang mang quét một vòng xung quanh.

- Là hệ thống, nhưng sao... sao khác quá vậy??!

Đây chính là không gian trong hệ thống, tuy nhiên, không gian trong này quả thực quá khác so với hai lần trước hắn ở đây. Đây đâu còn chỉ là một không gian màu đen vô tận nữa mà đó giống như một thế giới mới vậy.

Có bầu trời trong xanh cùng cả vài dải mây trắng phiêu diêu bay theo gió, có ánh nắng vàng của mặt trời, có đất, có nước, có cỏ cây, hoa lá, thú vật,... còn có cả các công trình đồ sộ nữa. Hắn có thể cảm nhận được hương thơm ngào ngạt từ cánh đồng hoa trái dài mênh mông vô tận phía trước, có thể cảm thấy được cơn gió mát nhẹ nhàng lướt qua hắn như một bàn tay vô hình đang dịu dàng vuốt ve hắn. Nói tóm lại thì những thứ xung quanh đây quá mức tươi đẹp, quá mức chân thực.

- Anh thấy sao? có thích không?

Giọng nói đó, giọng nói dịu nhẹ mà thanh ngọt đó, mỗi lần hắn nghe được nó như khiến cho tâm hồn hắn thêm phần thanh thản, vui vẻ hơn. Hắn chuyển mình quay lại.

Truyện được đăng tại TruyenCV(.)com

Cảnh vật không gian thay đổi quá nhiều, thế nhưng, vẫn có duy chỉ một điều không thay đổi, là người con gái đó. Vẫn như ngày đầu hắn gặp, vẫn là bộ váy trắng tinh không chút vấy bẩn, vẫn là hình dáng đó, vẫn là khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn tựa thiên thần khiến ai cũng phải động lòng. Đôi mắt cô long lanh đầy thánh thiện nhìn hắn khiến hắn cũng có chút bối rối.

- À..ừ..! Đẹp, đẹp lắm! Nhưng tại sao em lại làm được như vậy? quả là bất ngờ quá à!

Nghe hắn hỏi vậy, cô cũng chưa có trả lời ngay mà cất từng bước chân nhẹ nhàng như bay chậm rãi tiến về phía hắn, cô nhìn xoáy sâu vào đôi mắt hắn một hồi rồi mới nói.

- Đây là không gian của hệ thống, hay cũng có thể nói là em, vì vậy, để tạo ra những thứ anh đang thấy đây tuy có mất thời gian nhưng thực sự cũng không gây trở ngại nào với em cả, tuy nhiên...

Ngừng một vài giây sau đó cô nói tiếp, lần này giọng nói mang theo cả bao cảm xúc lẫn lộn, phức tạp của cô.

- ... điều em muốn nói ở đây không phải là những thứ cảnh vật nơi đây. Anh có biết rằng anh đã suýt chút nữa phải chết không? Tại sao anh lại mạo hiểm sử dụng chức năng Tiêu Sinh trong thời gian dài như vậy? Anh thừa biết hậu quả nó gây ra là như thế nào rồi kia mà! Hức.. hức..

Nói đoạn cô sà vào người hắn mà khóc nức lên. Hắn đưa tay ra ôm lấy thân ảnh nhỏ bé của cô áp vào ngực mình, một cảm giác ấm áp cả về thể xác lẫn tinh thần. Hắn biết cô thực sự rất lo lắng cho hắn, và nếu hắn chẳng may có chết thì cô cũng không còn tồn tại nữa, hay nói cách khác là mạng sống của hắn cũng chính là của cô. Liệu có phải hắn đã quá ích kỉ mà không nghĩ đến cô chăng.

Hai người họ một nam, một nữ cứ đứng bất động trong tư thế đó không biết bao lâu sau, mãi cho đến khi Phong chợt nhớ ra điều gì thì mới cất tiếng hỏi.

- Lan à, ta nhớ trước khi ta tới đây thì cơ thể ta đầy các vết thương, vì sao giờ đây ta lại chẳng hề thấy chút thương tổn gì vậy?

Nghe hắn hỏi, Lan từ từ đẩy người ra, ngược đôi mắt còn ngân ngấn nước lên nhìn hắn trả lời.

- Đơn giản thôi, bởi vì anh ở đây chỉ là tâm thức của anh mà thôi, còn thể xác của anh vẫn còn ở ngoài kia.

- Ô, ra là thế! Website truyện convert TruyenCv[.]Com

Hắn ồ lên một tiếng rồi lại nói tiếp.

- Vậy còn việc vào không gian thì sao? Ta có những lúc muốn gặp em mà không thể ah, em có cách nào giúp ta không?

Nghe hắn hỏi vậy, Lan bỗng chốc rơi vào trầm mặc vài giây như đang lục lọi dữ liệu.

- A! có rồi!

- Có rồi à? Cách nào vậy? - Phong cười cười đầy hy vọng nhìn cô, nhưng câu nói tiếp theo của cô thật là khiến hắn như một người bình thường vừa nhặt được cả một đồng tiền rồi bỗng phát hiện ra toàn bộ số tiền đó là tiền giả vậy.

- Cách đó đơn giản thôi, chỉ cần anh cứ bị bất tỉnh hôn mê thật nặng như lần này là được thôi! hi hi.

- Vậy à, có lẽ ta cũng chỉ có cách đó thôi nhì! - Hắn thất vọng nói.

- Kìa! Anh đừng thế chứ, chắc sẽ có cách khác thôi mà!

- Ừm, nếu thực sự không thường xuyên tới đây được vậy thì ta phải trân trọng khoảng thời gian này mới được.

Nói đoạn, hắn bất chợt nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Lan rồi kéo theo khiến cô có chút hơi bất ngờ nhưng cũng liền đó đi theo Phong.

Không gian trong này trải qua quá trình xây dựng của Lan từ một vùng không gian với duy chỉ bao phủ là một màu đen lạnh lẽo vô tận thành một thế giới sống động, xinh đẹp, thơ mộng tựa như thiên đàng mà người ta hay nói tới vậy.

Trên một con đường mòn trải dài tường như vô tận, hai người Phong và Lan cùng tay trong tay mà dạo đi. Họ vừa đi vừa cười đùa nói chuyện vui vẻ, vừa cùng nhau thưởng thức cảnh đẹp nơi này. Dọc hai bên đường là những cánh đồng hoa mênh mông, bát ngát đến tận đường chân trời. Trông nó tựa như là một bức thảm vô cùng khổng lồ được tạo nên từ vô vàn những bông hoa với muôn màu muôn vẻ đua nhau khoe sắc dưới ánh nắng vàng rực rỡ. Những cơn gió nhẹ nhàng thổi qua mang theo hương thơm ngào ngạt của hoa như muốn làm say lòng người.

Chính những khoảnh khắc này, những khoảnh khắc cùng người con gái ấy thường thức cái vẻ đẹp bình dị mà cao quý của phong cảnh nơi đây, được nắm tay người đó mà trò chuyện hay đơn giản chỉ là lặng lẽ ngắm nhìn nụ cười đáng yêu của cô. Tất cả những gì liên quan tới cô đều rất đáng để hắn trân trọng, đáng để nhớ, bởi vì hắn sợ, hắn sợ đây chỉ là một giấc mộng, khi hắn tỉnh lại sẽ chẳng còn lại gì nữa...

oOo

Đêm tối, trên bầu trời là hàng ngàn, hàng vạn những vì tinh tú đang không ngừng lấp lánh ánh sáng. Một vầng trăng tròn trịa không chút thiếu khuyết như dát lên nơi đây một lớp bạc trắng mờ ảo.

Hiện lên giữa một cánh đồng hoa cỏ tươi tốt là một tòa kim tự tháp. Kim tự tháp này vô cùng to cao và ta có thể tưởng tượng nó có hình dáng khá giống so với kim tự tháp Ai Cập, chỉ có điều rằng phía trên đỉnh của kim tự tháp lại là một khoảng không gian bằng phẳng rất rộng lớn.

Trên đó, hai con người đang cùng ngồi trên một tảng đá to cỡ hai thùng container xếp gần nhau, đó không ai khác chính là Phong và Lan.

- Lan, em chắc đó chứ? Ta nghĩ làm vậy không có hay lắm đâu! - Phong nói mang theo là sự bối rối, khó xử kì lạ.

Ngược lại với hắn, Lan lại chẳng hề có chút bối rối gì cả mà vẫn rất hồn nhiên mà cười duyên đáp lại hắn.

- Hi hi, em thấy đâu có sao đâu. Coi như anh giúp em, nha!!

Phân vân một hồi rồi hắn cuối cùng cũng quyết định sẽ theo lời cô mặc dù điều này có chút khiến hắn không được tự nhiên cho lắm.

- Được rồi, được rồi! ta sẽ giúp, sẽ giúp.

Nói đoạn, Lan liền đưa ra một tay đặt lên ngực trái của hắn, còn tay kia, tay kia nắm lấy tay trái của hắn rồi cũng đặt lên ngực trái của cô. Một cảm giác mềm mại mang theo hơi ấm truyền vào tay hắn khiến hắn thấy có chút khó xử.

Còn Lan hiển nhiên chẳng hề bận tâm đến điều đó, cô nghiêng nghiêng đầu cười duyên rồi ngay sau khi nụ cười biến mất, miệng cô không ngừng lẩm bẩm gì đó mà hắn cũng không có nghe rõ. Chỉ biết sau khi Lan dừng lại thì cũng là lúc dị biến xảy ra.

Từ trong ngực họ, hai luồng ánh sáng màu lục thanh dịu lan truyền qua cánh tay đang đặt trên ngực của hai người họ rồi liền đó bay lên không trung tạo thành một dải sáng hết sức dị thường đẹp mắt. Chưa hết, hai luồng sáng ấy như hòa quện cùng nhau tạo thành một khối hình cầu rồi bay ra phía xa xa, nơi chính giữa của đỉnh kim tự tháp.

Tiếp đó, khối cầu liên tục vận động xoay chuyển với một vận tốc cực nhanh, nhanh tới mức mà tựa hồ chính nó cũng không chịu nổi nữa mà phải nổ tung ra từng dải nhỏ màu xanh lục giữa không trung trông cứ như pháo hoa vậy.

Như chưa muốn hấn hết ngay nhiên, từng dải sáng khi nãy đáng lí ra phải tan biến trong không khí, nhưng không phải vậy, từng dải sáng đó lại cứ bay lượn xung quanh một vùng không gian trong một khoảng thời gian khá lâu rồi mới biến mất.

Thành quả cuối cùng đúng là nằm ngoài dự đoán của hấn. Thứ được hình thành không phải bất cứ thứ gì khác mà chính là một bức tượng. Một bức tượng cao ít cũng phải cao gần năm chục mét, bức tượng điêu khắc hai người hấn và Lan đang cầm tay nhau nhìn lên bầu trời thăm thẳm vô tận. Vật liệu cấu thành không biết là gì, có thể là từ một loại ngọc thạch nào đó. Nói chung là dưới ánh trăng đêm, bức tượng như tỏa ra thứ lục quang lấp lánh rất chi là đẹp.

Phong hấn trầm mặc ngồi đó, quang mang chú mục vào bức tượng một hồi rồi chuyển mình quay sang Lan, tò mò hỏi.

- Thứ ánh sáng khi nãy là gì vậy Lan?

- Thứ ánh sáng đó ư, đó là cách Lan tạo ra mọi vật ở đây. Nếu như bình thường thì phải mất một thời gian nhất định để tạo ra thứ mình mong muốn, tuy nhiên, với sự giúp đỡ của anh Phong thì thời gian sẽ được rút ngắn lại rất nhiều, anh cứ tưởng tượng đó như là chất xúc tác vậy.

Ngưng lại một lát rồi cô mới chậm rãi nói tiếp.

- Anh có biết vì sao em tạo ra bức tượng này chứ? Đó là vì em muốn khi nào cũng có thể thấy được hình bóng anh..

Lời cô nói ra ban đầu khiến hấn có chút bất ngờ, nhưng liền theo đó trong lòng hấn bỗng như nhộn nhạo lên có lẽ vì xúc động chăng? Rốt cuộc giữa hấn và cô có quan hệ như thế nào đây?

Trầm mặc một hồi, hấn chẳng nói lời nào, Lan cũng vậy, một bầu không khí im lặng, tĩnh mịch đến độ có thể nghe rõ từng nhịp thở, từng nhịp đập của trái tim.

Bỗng nhẹ nhàng mà tiến lại gần Lan, nở nụ cười ôn nhu rồi vòng tay qua thân ảnh nhỏ bé của cô mà ôm trọn cô vào lòng. Lan cũng ngoan ngoãn như một chú mèo con đáng yêu mà nằm yên trong vòng tay hấn. Cả hai vẫn giữ sự im lặng, tĩnh mịch mà cùng đưa mắt lên ngắm nhìn bầu trời..

Đôi mi bỗng chốc trở nên nặng trĩu một cách đầy khó hiểu, hấn cố gắng duy trì để giữ cho mình thật tỉnh táo, bởi vì hấn biết một khi nhắm mắt lại thì đó cũng là lúc hấn rời không gian, rời xa phong cảnh thơ mộng nơi này và hơn hết hấn sẽ phải rời xa người con gái ấy.

Nhưng rốt cục, điều gì phải đến cũng phải đến, hấn không thể kiềm chế được nữa, đôi mi hấn từ từ nặng nhọc mà đóng lại. Theo đó, thân ảnh hấn cũng dần hóa thành từng đốm sáng nhỏ li ti rồi hòa vào không gian hoàn toàn tan biến.

Thời gian vẫn cứ trôi, trăng sao vẫn tiếp tục sáng, muôn hoa cây cối vẫn tiếp tục đua đua theo từng cơn gió, muôn thú vẫn còn chìm trong giấc mộng dài. Duy chỉ có một cô gái, cô ngồi đó, nhìn về bức tượng mà nhớ đến ai. Liệu có một cái kết nào đó tốt đẹp dành cho cô, dành cho người ấy đây??? Lại là một dấu chấm hỏi chưa có lời giải đáp, có lẽ thời gian sẽ trả lời giúp cô. Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Tỉnh Dậy

Sau khi rời khỏi hệ thống, Phong hấn vẫn còn hôn mê không biết bao lâu nữa rồi mới tỉnh lại.

Đôi mắt hấn từ từ mở ra, đập vào mắt hấn là một khoảng không có chút đen tối của trần nhà. Hấn hiện giờ vẫn còn cảm thấy đầu óc mình có hơi quay cuồng, choáng váng. Toàn thân tuy có thể vận động nhẹ nhưng vẫn còn cảm giác đau nhức khó tả từ các vết thương chưa có lành hẳn.

Sau một hồi chật vật trên giường, cuối cùng hấn cũng có thể gượng thân người dậy. Ngồi gượng vào thành giường, hấn bắt đầu đánh mắt quét ngang căn phòng một lượt.

Thời điểm này đang là ban đêm, trong phòng chỉ có hai ngọn đèn dầu tỏa ra thứ ánh lửa lấp lờ, ngoài ra còn có cả ánh trăng từ ngoài rọi qua ô cửa sổ gần đó mà chiếu lên mặt nền của căn phòng. Dưới ánh sáng có chút yếu ớt đó, căn phòng hấn đang ở đây hiện lên là một căn phòng không quá nhỏ mà cũng không quá rộng với nội thất chỉ rất đơn giản là những vật dụng cần thiết, ngoài ra không có bất kì điểm nào đặc biệt.

Sau một lúc quan sát, hấn tựa như không chịu được mà mệt nhọc thở dài một hồi rồi một tay với lấy cốc nước gần đó mà đưa lên miệng uống. Dòng nước thanh mát đi qua cái cổ họng khô khốc của hấn tựa như một cơn mưa lớn trên vùng hoang mạc, hấn nhờ đó mà như tỉnh táo hơn đôi chút.

Trong không gian tĩnh mịch, ngoại trừ hấn ra thì hiển nhiên chẳng hề có bất kì người nào khác. Hấn cứ cô độc một mình ngồi đó, ánh mắt nhìn vô định về khoảng không phía trước.

Người ta thường nói, ban đêm tĩnh lặng luôn là lúc khiến con người dễ lâm vào những dòng suy tư sâu lắng về cuộc sống, về tình cảm cá nhân cùng nhiều điều khác nữa.

Và Phong cũng vậy, hần một mực từ đầu tới giờ vẫn duy trì một thái độ trầm mặc nhưng thực ra trong lòng hần lúc này đang tràn ngập trong vô số các câu hỏi. Hần tự hỏi rốt cục thì cuộc sống này có ý nghĩa như thế nào với hần? Hần hiện giờ đâu khác gì những con thiêu thân cứ lao đi mà chẳng hề có phương hướng, mục đích rõ ràng.

Thế rồi, hần lại như nhớ lại quãng thời gian ngắn ngủi bên cạnh người đó, quãng thời gian tuy ngắn nhưng hần lại cảm thấy rất vui vẻ, hạnh phúc. Hần tự hỏi liệu có phải là cuộc sống đích thực mà hần tìm kiếm hay chỉ là mơ mộng hảo huyền và cuối cùng thì thứ tình cảm mà hần dành cho cô là như thế nào??...

.....

Còn đang chìm trong dòng suy tư, bất chợt từ ngoài truyền vào là thanh âm của những bước chân người sau đó, cánh cửa gỗ phòng hần khẽ kêu mở ra. Theo đó, thân ảnh nhỏ bé trong bộ y phục màu tím bước vào. Không phải Kennen thì còn là ai nữa. Chỉ biết ngay khi nhìn thấy hần đang ngồi trên giường, Kennen dường như có chút bất ngờ rồi liền đó chạy thật nhanh tới bên hần mà vui mừng cười nói.

- Cậu tỉnh lại rồi!! Cuối cùng cậu cũng tỉnh rồi, tốt quá, tốt quá...

Truyện được đăng tại [T.r.u.y.ệ.n.C.v\[.\].c.o.m](http://T.r.u.y.ệ.n.C.v[.].c.o.m)

Còn chưa để hần kịp phản ứng, Kennen lại tiếp tục nói, vừa nói vừa khu động đôi tay sờ soạn kiểm tra các vết thương trên người hần.

- Để ta xem! Ừm... các vết thương đã gần khỏi rồi, kể ra thì ta thấy tốc độ hồi phục của cậu rất đáng kinh ngạc đó. Theo như Sorakar nói thì với khả năng chữa trị của cô có thể giúp vết thương của cậu chỉ trong khoảng hai tháng là có thể hoàn toàn khỏi. Vậy mà mới chỉ ba tuần thôi mà cậu đã gần khỏi rồi...

- Cái gì? đã ba tuần rồi? ta đã hôn mê như này ba tuần rồi ư?

Phong sùng sốt kêu lên, mới đo mà hần đã hôn mê ba tuần rồi. Trầm mặc một hồi, hần nói.

- Vậy mọi người hiện giờ ra sao rồi? Akali, Yi, Ngô... à con khi đó nữa?

- Mọi người đều ổn cả. À mà con khi đó, hần có tên là Ngô Không. Kể từ sau trận chiến lần đó với cậu, hần cũng bất tỉnh như cậu vậy, tuy nhiên vết thương của hần không có nặng như cậu nên tuần trước hần đã tỉnh lại rồi. Sau khi tỉnh lại hần cũng không có điên như trước nữa, hần nói lúc trước hần tấn công mọi người cũng chỉ là đường như có một thứ sức mạnh nào đó đã kiểm soát hần.

Ngừng giây lát, Kennen nói tiếp một mạch như tên bắn.

- Sau đó, để chuộc lại lỗi lầm, hần tự nguyện cùng Ionia chống lại Noxus, đáng tiếc là lực chiến của hần chưa thể đạt được như trong trận chiến với cậu khi trước, lúc đó hần mạnh như vậy cũng chỉ là do thứ sức mạnh bí ẩn kia mà thôi. À mà hiện giờ hần đã bái ngài Yi là sư phụ nữa đó, thật không ngờ hần lại có lòng yêu thích Wujun vậy a.

- Còn nữa, ta nhận thấy từ sau trận chiến, Akali dường như đối với cậu có phần kì lạ đó. Trong lúc cậu hôn mê, cô ấy luôn là người lo lắng, chăm sóc cậu nhiều nhất.

Nghe Kennen nói xong, Phong hần rơi vào trầm mặc tựa như suy nghĩ gì đó nhưng cũng chỉ là vài giây mà thôi, sau đó hần khẽ cười, nói.

- Ha ha, chắc cũng không có gì đâu, do cậu nghĩ nhiều quá thôi Kennen ah! Cậu biết Akali là người lạnh lùng như thế nào mà.

- Ừm, có lẽ do ta nghĩ nhiều quá thôi. - Kennen gật gù nói - À, suýt thì quên, trong trận chiến đó, sức mạnh của cậu là từ đâu vậy Phong? Nó thực sự là quá mạnh mẽ a! Cậu nói ta biết đi.

- À thì... chuyện này... chuyện này.... Thứ lỗi cho ta không thể nói ra, mong cậu hiểu cho Kennen à! - Hần ngập ngừng trả lời.

Tuy có chút thất vọng nhưng Kennen cũng không có muốn ép buộc hần, cậu âm ừ vài tiếng, nói.

- Vậy thôi, không sao hết, ta hiểu mà. Cậu vừa mới tỉnh dậy ắt vẫn còn yếu nên cứ nghỉ ngơi tiếp đi, có gì thì để ngày mai nói sau ha. Ta đi đây.

Quả là Phong cũng đang mệt nên hần chỉ "Ừ" một tiếng rồi chờ cho đến khi Kennen đi hần mới lại nằm xuống mà chìm vào giấc ngủ.

oOo

Một ngày nữa lại đến trên vùng đất Ionia xinh đẹp. Phong sáng nay khi dậy đã cảm thấy tình trạng sức khỏe của mình dường như ổn hơn rất nhiều so với đêm qua. Đầu óc hần không còn thấy quay cuồng, choáng váng nữa, các vết thương cũng không còn đem lại cho hần cảm giác quá đau nhức nữa.

Cơ thể tốt hơn cũng khiến tâm trạng hần tốt hơn. Hiện tại hần đang đứng ngay trước cửa phòng đón trọn vẹn từng tia ban mai ấm áp, hai tay vươn qua

vai, hít lấy một hơi thật sâu để cảm nhận cái hương vị trong lành thoải mái, dễ chịu của buổi sáng sớm.

- Còn chưa khỏe hẳn sao cậu dậy sớm vậy?

Nghe tiếng nói, Phong liền chuyển mình quay lại. Nở nụ cười tươi, hắn nói.

- Vết thương của ta đỡ nhiều rồi nên muốn ra ngoài hít thở đôi chút! Còn cô, sao lại đến đây sớm vậy Akali? Truyện được đăng tại [T r u y ệ n C v . C o m](#)

Người đó chính là Akali. Sáng nay, khi vừa được biết hắn tỉnh dậy, cô vừa mang theo tâm trạng vui mừng vừa đi nhanh tới đây thăm hắn, chăm sóc hắn trong một thời gian nên đối với hắn, cô cũng có nảy sinh một chút cảm tình, hơn nữa hắn cũng đã từng cứu cô một mạng a. Nhưng lúc này gặp hắn rồi cô lại chẳng biết nói gì nữa.

Thấy cô không trả lời lại, Phong đành đổi sang chủ đề khác.

- Trong thời gian qua, không biết tình hình chiến sự đã xảy ra chuyện gì không vậy Akali?

Nghe hắn nói vậy, Akali trầm mặc vài giây như để nhớ lại, cô nói.

- Ừm, hôn mê bất tỉnh nên hắn anh không biết được trong thời gian qua xảy ra nhiều chuyện như thế nào đâu. Đầu tiên là quân Noxus sau khi chiếm được đảo Galrin làm căn cứ liền triển khai nhiều cuộc tấn công lên khắp Ionia, gây ra bao nhiêu là cái chết thương tâm cho bình dân, bá tánh Ionia.

- Tiếp theo, để phản đối lại cuộc xâm lăng này của Noxus mà Leesin đã tự thiêu mình, cũng may ngài ấy đã được cứu chưa kịp thời nhưng đôi mắt thì đã không dùng được nữa. Còn cả vụ án thăm sát các trưởng lão quan trọng trong hội đồng Ionia nữa, nghe nói thì hung thủ của vụ thăm sát lại chính là do tên kiếm sĩ thiên tài Yasuo, một môn sinh vô cùng xuất sắc của Trường Kiếm thuật Ionia...

.....

Sau một hồi lâu lắng nghe Akali kể lại hết những sự việc chính trong thời gian qua ở Ionia, Phong hắn lâm vào trầm mặc. Chỉ trong thời gian ngắn vậy mà nhiều sự việc xảy ra thế sao?

- Anh không sao chứ Phong? - Akali thấy hắn không nói gì liền hỏi hắn.

- À, không sao, chỉ là, chỉ là lũ người Noxus này quả là đáng chết mà.

Nói tới đây, bỗng từ xa chạy lại là một tên lính, gã đến trước mặt hai người, nghiêm chỉnh chào theo kiểu quân đội, nói.

- Tướng quân có chỉ thị mời hai vị đến phòng chỉ huy.

Cả Phong và Akali đều dùng ánh mắt khó hiểu nhìn nhau rồi lại nhìn tên lính, hắn nói.

- Rốt cuộc có chuyện gì mà tướng quân cho triệu tập mọi người sớm vậy chứ?

- Tiểu nhân chỉ là tên đưa tin không có rõ mọi chuyện, mời hai vị theo ta. - Tên lính nói đoạn rồi quay người bước đi.

Hai người Phong, Akali nhìn nhau giây lát rồi cũng bước theo tên lính mà tới phòng chỉ huy.

oOo

Phòng chỉ huy, một gian phòng khá rộng rãi với chính giữa phòng là một chiếc bàn rất dài, trên bức tường phía đầu bàn còn treo cả một tấm bản đồ khá chi tiết về Ionia.

Hiện tại, trong phòng đã có khá nhiều người đang ngồi đó. Trong số nhưng người này, Phong có thể dễ dàng nhận ra được Yi, Kennen, Ngô Không, Udyr, Irelia, Soraka, Karma, Varus, Shen...cùng một số sĩ quan quân đội Ionia khác nữa.

Khi hắn vừa bước vào, dường như tất cả mọi người ở đây đều hướng cái nhìn có chút khác lạ nhìn hắn. Những người ở đây ít nhiều cũng đã được nghe nói lại từ sự việc hắn là người đầu tiên phát hiện ra âm mưu của Noxus cho tới trận chiến xảy ra trên đảo Galrin. Từ đó, bọn họ cũng không khỏi nảy sinh lòng tò mò, hiếu kỳ với gã thanh niên trước mặt.

Phong hắn cũng nhận ra cái nhìn kì lạ của mọi người, hắn toan định nói gì đó thì liền bị một tiếng nói khác chặn lại.

- Phong, tình hình sức khỏe cậu thế nào rồi? Đỡ hơn chưa?

Nghe vậy, Phong liền chuyển mình quay lại nhìn về thân ảnh đang đi tới đây. Đó không ai khác chính là tướng quân Josep.

- Cảm ơn ngài đã quan tâm, vết thương của ta đã đỡ nhiều rồi. - Phong khẽ cười cười thân thiện - À mà không biết đã xảy ra chuyện gì mà ngài cho tập trung mọi người sớm vậy?

Josep khẽ cười cười, nói.

- Thấy sức khỏe cậu khá lên như vậy là ta yên tâm rồi!

- Còn muốn hỏi gì thì chúng ta hãy cứ vào trong rồi bàn tiếp! Nói thật, nếu khi trước ta nghe theo ý kiến của cậu thì hiện giờ quân Noxus đâu có thể như ngày hôm nay, càng nghĩ ta càng thấy hối hận a!!! Chính vì vậy, ta rất mong lần này cậu có thể cùng mọi người dốc sức đánh đuổi lũ xâm lược Noxus, bảo vệ nền hòa bình trên khắp Ionia.

- Được thôi, ngài yên tâm đi, ta sẽ cố hết mình!

Nói rồi, bọn họ cũng nhanh chóng bước vào phòng chỉ huy rồi ngồi vào vị trí. Tướng quân Josep tiến tới đứng tại vị trí đầu bàn, mắt nhìn xuống mà đồng dục nói.

- Chắc mọi người ở đây ắt hẳn cũng đã biết về tình hình nguy cấp hiện nay. Ta mới nhận được tin quân đội Noxus đang chuẩn bị lại lực lượng cho cuộc tổng tấn công sắp tới, đó cũng chính là lí do mà ta kêu mọi người tập trung tại đây sớm như vậy. Sau đây, ta xin được bắt đầu cuộc họp!

~ Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại: Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Nghĩ Ké

Cho dù tại bất cứ nơi nào hay bất kỳ một thế giới nào thì dường như chiến tranh vẫn luôn tồn tại như một thể lực hắc ám vô hình, một thứ được tạo nên bởi chính dã tâm của con người mà ra.

Trong cuộc xâm lược của Noxus lần này đã khiến không biết bao nhiêu người, bao nhiêu sinh mệnh của binh dân bá tánh của Ionia cũng như binh lính của cả hai phe phải vĩnh viễn nằm xuống một cách vô nghĩa. Dường như nơi nào quân đội Noxus đã đi qua thì nơi đó sau cùng chắc chắn chỉ còn lại là cảnh làng mạc bị tàn phá cùng những cái chết đầy thương tâm khiến con người ta phải thấy đau xót không thôi.

Với một lực lượng quân đội đông đảo và mạnh mẽ cùng những vũ khí tối tân nhất, lần tổng tấn công này có lẽ chính là đòn quyết định mà Noxus đặt lên Ionia. Có thể nói tình hình Ionia hiện giờ đây rất phù hợp với câu "Ngàn cân treo sợi tóc", rất chi là nguy cấp.

oOo

Trong phòng họp, sau một khoảng thời gian bàn bạc khá lâu, cuối cùng, Tướng quân Josep mang theo gương mặt già dặn nay lại có chút mệt mỏi mà quay xuống nhìn những người khác, giọng nói có hơi khàn khàn.

- Tất cả những gì cần nói ta đều đã nói rồi, mọi người có ý kiến gì nữa không?

Căn phòng bắt đầu vang lên những tiếng xì xào thảo luận, cuối cùng người cất tiếng trước là Udyr.

- Tướng quân, ta nghe nói ngay khi biết tin bên Noxus xuất hiện tại lãnh thổ Ionia thì ngài đã cử người đi cầu viện binh từ Demacia. Có sao đã lâu vậy rồi mà chúng ta còn chưa thấy bóng dáng viện binh tới? Nếu họ đã sắp tới thì ngài cũng nên thông báo với mọi người cùng biết chứ.

Đúng vậy, nếu như hiện giờ họ có được sự giúp đỡ từ Demacia vậy thì cuộc chiến này phần thắng đã gần như nắm chắc trong tầm tay của họ. Những lời vừa rồi như thấp lên trong lòng mỗi người ở đây một tia hy vọng, ánh mắt hướng hết về Tướng quân Josep mà chờ đợi câu trả lời tốt lành.

Thế nhưng, những câu nói tiếp theo của ông như một gáo nước lạnh muốn dập tắt đi niềm hy vọng nhỏ nhoi của họ. Khẽ thở dài một hơi, ông nói.

- Haizz! Ta cũng đang từng ngày mong chờ tin tức tốt từ viện binh của Demacia nhưng cho đến giờ họ vẫn bặt vô âm tín không chút tin tức.

Lời nói vừa dứt, cả căn phòng bỗng chốc chìm trong yên lặng, gương mặt người nào người ấy đều lộ rõ vẻ căng thẳng, ngưng trọng. Kẻ địch vừa đông vừa mạnh, trong khi quân đội ta thì lại quá ít ỏi, hơn nữa, sau những trận thua lần trước đã khiến cho sĩ khí binh lính giảm rất nhiều. Nếu đại địch tấn công thì cũng chẳng chắc nắm được bao nhiêu phần thắng, không lẽ Ionia cứ thế sụp đổ sao?

"Không, không phải bây giờ... trước kia trên đảo Galrin ta đã quyết phải giữ bằng được hòa bình trên khắp Ionia, đánh đuổi toàn bộ lũ người Noxus chết tiệt kia! Vì vậy, khi ta còn tại đây, đám người Noxus đừng hòng đạt được ý nguyện..." Bỗng nhiên trong lòng Phong dâng trào lên một ý chí quyết tâm mãnh liệt. Như hắn đã nói, Ionia không khác nào là quê hương thứ hai của hắn. Vậy nên, hắn sẽ bảo vệ nó bằng mọi giá, có lẽ chỉ với một thân nhỏ bé của hắn không thể hoàn toàn thay đổi cục diện trận chiến này nhưng hắn phải cố, hắn tin rằng một khi toàn dân, toàn quân cùng đoàn kết chống địch thì chiến thắng không phải là điều không thể.

Và rồi, hắn bắt đầu nhìn về tám bản đồ to trên kia rồi lâm vào trầm tư suy nghĩ. "Giặc mạnh, ta yếu, địch nhiều, ta ít... phải sao đây?..."

Trong phòng hiện tại vẫn duy trì một bầu không khí yên lặng, căng thẳng đến khó chịu trong một khoảng thời gian khá lâu, mãi cho đến khi Phong như vừa nghĩ ra gì đó mà bất giác kêu lên một tiếng "A!" tuy không lớn nhưng trong không khí yên ắng này cũng đủ để mọi người nghe thấy và hướng mọi ánh nhìn về hắn. Tướng quân Josep là người cất tiếng hỏi hắn đầu tiên.

- Phong, không lẽ cậu nghĩ ra cách chống địch rồi?

Trước những ánh mắt của mọi người đang dõi theo, Phong vẫn giữ được thái độ bình tĩnh mà đồng dặc nói.

- Quả đúng như vậy thưa tướng quân, ta cũng chỉ vừa mới nghĩ ra mà thôi.

Không có để mọi người kịp phản ứng, hắn bắt đầu nói, giọng nói đồng dặc còn dường như mang theo cả lòng nhiệt huyết của hắn khiến mọi người không khỏi chú ý đến từng lời của hắn.

- Như mọi người đã biết thì quân địch so với ta thì mạnh mẽ hơn rất nhiều, nếu tấn công trực diện thì gần như chắc chắn chúng ta sẽ thất bại. Mà nếu như ta cứ ngồi đây đợi quân cứu viện đến thì e rằng rồi lúc quân cứu viện đến thì có lẽ Ionia đã là thuộc về tay quân Noxus rồi. Vì vậy, trước tiên ta xin đề cử áp dụng chiến tranh du kích.

Chiến tranh du kích là một loại hình chiến tranh đã được chính Việt Nam trong thời kỳ chống đế quốc Mỹ đã sử dụng rất tốt, nó được ghi trong nhiều loại sách lịch sử phổ thông nên Phong cũng không khó gì mà biết tới lại hình chiến tranh đặc biệt này. Tuy nhiên, hắn biết không có nghĩa là ai ai ở đây cũng biết. Câu nói cuối cùng của hắn vừa dứt, những người ở đây liền đơ mặt hết nhìn nhau rồi lại nhìn hắn mà hỏi.

- Chiến tranh du kích là gì vậy? - Shen hỏi.

Josep tướng quân khẽ nhún cặp mày rậm của mình nhìn hắn mà nói.

- Phong à, ta đây đã từng đọc qua nhiều sách binh pháp nên kiến thức cũng không phải là ít nhưng từ trước tới giờ ta chưa có từng nghe qua loại hình chiến thuật nào có tên như cậu vừa nói. Phiên cậu giải thích rõ cho lão già này cùng mọi người ở đây cùng biết để mở mang tầm mắt ah. Website truyện convert T.r.u.y.ệ.n.C.v[.]c.o.m

Nghe vậy, Phong cũng không có gì ngạc nhiên. Hắn đã sớm biết mọi người sẽ phản ứng như vậy, dù sao thì họ đâu biết tới thế giới của hắn mà biết được cái gì là chiến tranh du kích nên hắn cũng liền cất tiếng giải thích cho mọi người nghe.

- Ừm thì mọi người có thể hiểu chiến tranh du kích chính là một loại chiến thuật được áp dụng cho những đội quân nhỏ và yếu có sự cơ động cao nhằm chống lại quân thù có lực lượng mạnh mẽ hơn nhưng kém cơ động hơn. Lối đánh du kích bao gồm các cuộc phục kích, phá hoại, đánh bất ngờ, chớp nhoáng và rút lui nhanh. Mục tiêu của các cuộc tấn công du kích là những yếu điểm của kẻ thù.

Những câu nói hắn nói ra khiến người nào người nấy không khỏi kinh ngạc, mắt mở lớn nhìn hắn chưa nói lên lời. Phải sau một lúc như đã hấp thụ được những gì hắn vừa nói, Yi nói.

- Ta thấy cách này quả là rất hay, rất thích hợp với tình hình của chúng ta hiện nay. Tướng quân, ngài nghĩ thế nào?

Josep trầm ngâm giây lát, nói.

- Ừm, ta cũng như mọi người đều cảm thấy đây là một chiến thuật rất hay. Tuy nhiên, Ionia đã yên bình từ lâu nên quân đội cũng không được huấn luyện kỹ càng. Ta e quân đội có lẽ cũng khó mà thực hiện tốt nhất loại chiến thuật này.

Đúng thế, cách đánh du kích lại sự cơ động cao, phối hợp tốt, tấn công chớp nhoáng mà rút lui cũng phải nhanh gọn. Những điều này đối với quân đội Ionia hiện tại là gần như không thể, mà nếu trong thời gian ngắn để huấn luyện họ lại càng không thể.

Thế nhưng, ngoài quân đội ra thì còn có một đội quân khác có thể nói là không ai phù hợp hơn họ về những yêu cầu của lối đánh du kích. Bọn họ chính là những ninja. Và người đại diện cho học viện Ninja-Shen sau khi vết thương do Zed gây ra bình phục liền xuống núi giúp quân Ionia. Lúc này, Shen cũng nhận ra nhiệm vụ này chính là cách để những ninja như bọn họ có cơ hội lớn để góp sức vì hòa bình của Ionia.

- Xin tướng quân hãy cử giao nhiệm vụ này cho những ninja bọn ta. - Shen nói.

Josep tướng quân gật đầu, khẽ "ừ" đồng ý một tiếng với Shen rồi quay sang Phong, giọng trầm trầm nói.

- Phong, ta thấy cậu như muốn nói gì đó, hãy nói đi.

Hơi nhún cặp mày lại, hắn nói.

- Ừm thì cách đánh này cũng chỉ giúp quân địch yếu đi phần nhỏ thôi chứ không thể hoàn toàn giúp quân ta giành chiến thắng được. Vì vậy, ngài hãy chuẩn bị lại lực lượng quân đội cho thật tốt, đại chiến có lẽ cũng không còn xa nữa đâu ah!

- Vậy được rồi, hãy cứ theo những gì đã bàn mà thực hiện. Giờ thì mọi người có thể về được rồi. - Josep nói. Website truyện convert TruyenCv[.]com

Cuộc họp kết thúc. Do công việc trước mắt cần chuẩn bị nhiều lên hầu hết mọi người đều đã dời đi, tuy nhiên, trước khi đi cũng không có quên chào hỏi vài câu với hân. Còn hân thì lúc này đang cảm thấy cơ thể rất khó chịu nhưng vẫn cố tỏ ra như không có gì. "Ài... thật không ngờ hậu quả của Tiêu Sinh lại ảnh hưởng lâu đến vậy, cứ ngỡ khỏi rồi vậy mà... haizz!" Lắc đầu thở ra một hơi mệt mỏi rồi hân cũng cất bước mà về phòng nghỉ ngơi.

Phía trước hân còn cả một trận chiến lớn, một chặng đường dài mệt mỏi đang chờ đón hân...

oOo Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại: Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Kỹ Năng Mới

Ngay trong ngày hôm đó, ba người Shen, Akali và Kennen lập tức thành lập một đội quân du kích do chính họ trực tiếp chỉ huy. Với sự hướng dẫn các chiến thuật tác chiến cơ bản trong thời gian ngắn nhất của Phong, đội quân này đã có đầy đủ yếu tố cần thiết để bắt đầu kế hoạch của mình.

Hiện tại đã là đêm khuya, thế nhưng trong phòng chỉ huy vẫn còn có người. Những người đó không ai khác chính là tướng quân Josep, Shen, Akali, Kennen và cả Phong nữa. Chính xác thì đây là một cuộc họp, một cuộc họp chỉ với sự tham gia của năm người mà thôi.

Mấy người bọn họ đã bàn bạc trong một thời gian khá lâu, còn việc bọn họ đã bàn bạc với nhau những gì thì không ai biết cả. Mãi cho đến khi bọn họ bước ra khỏi phòng mới nghe giọng nói của tướng quân Josep.

- Ba người đã nhớ rõ kế hoạch rồi chứ?

Lúc này ba người Shen, Akali, Kennen đều đã khoác trên mình bộ đồ dành riêng cho ninja bọn họ. Toàn bộ người cùng mặt mũi đều được che kín chỉ để lộ ra duy nhất là cặp mắt như cú đêm, vô cùng sắc sảo.

- Tướng quân hãy yên tâm, ta biết nhiệm vụ lần này có tầm quan trọng như thế nào mà. Bọn ta chắc chắn sẽ cố gắng hết sức! - Shen giọng nói đầy quả quyết đáp lại.

Nhận thấy sự chắc chắn trong từng câu nói của Shen, Josep cũng thấy bớt lo lắng phần nào.

- Ừm, vậy thôi, ta cũng không muốn nói nhiều làm gì. Mọi người hãy lên đường, nhanh chóng nào thì tốt chừng ấy.

Im lặng này giờ, mãi đến lúc này Phong mới lên tiếng, giọng nói có mang theo chút lo lắng, nói.

- Mọi người nhất định phải cẩn thận đó. Nếu quân địch quá mạnh thì hãy rút lui, ta không muốn bất kì ai trong ba người xảy ra chuyện gì đâu a!

- Ha... ha... Cậu hãy lo dưỡng thương cho mình thật tốt rồi đợi tin vui từ bọn ta nha! Giờ chúng ta phải đi đây - Kennen cười cười đáp lại hân.

Nói rồi, ba người họ như một con gió trong phút chốc đã tới bìa rừng. Ngay sau đó, từ đâu xuất hiện ra rất nhiều bóng đen xếp thành đội hình nghiêm chỉnh trước mặt ba người Shen. Bọn họ không ai khác chính là đội quân ninja trực tiếp tham gia vào nhiệm vụ lần này. Ba người Shen như vừa nói gì đó với những ninja áo đen kia rồi nhanh chóng bao nhiêu người bọn họ như hóa thành những đầu u lỉnh mà biến mất sau màn đêm.

Hiện giờ là đêm khuya không ánh trăng sao, tuy vậy Phong hân vẫn có thể dựa vào con mắt trái của mình mà nhìn rõ tất cả những gì diễn ra ngoài kia. Hân thấy Shen, thấy Kennen cùng đội quân ninja phóng vọt vào khu rừng, còn thấy cả Akali. Cô đứng đó nhìn về phía hân, nhưng cũng chỉ là vài giây, sau vài giây đó cô cũng nhanh chóng phi thân theo đám người Shen.

- Cậu về nghỉ sớm đi Phong, giờ cũng muộn lắm rồi đó! - Josep cất tiếng nhắc nhở hân.

Nghe tiếng nói, Phong quay sang nhìn vào khuôn mặt đang khẽ cười của Josep. Gương mặt đôn hậu của ông lúc này trông thực sự có đôi phần giống với của cha hân, điều này không khỏi khiến hân tự nhiên mà lại nhớ đến người cha già của mình.

Hân trầm mặc đứng đó mất vài giây rồi chỉ gật đầu một cái rồi rời đi.

oOo

Ngày hôm sau, như thường lệ, hầu hết tất cả người trong quân doanh đã tỉnh dậy từ sáng sớm. Và hiển nhiên họ cũng không hề hay biết ba người Shen đã dẫn theo đội quân ninja xuất phát ngay trong đêm qua, lúc mà bọn họ vẫn còn say giấc nồng.

Phong hiện giờ cũng đã thức dậy nhưng vẫn một mực ngồi im trên giường, chưa có ra khỏi phòng. Vết thương lần này hẳn khẳng định đã hoàn toàn khỏi hẳn và đây cũng là lúc để hắn suy nghĩ chuẩn bị cho những việc cần làm tiếp theo.

Đại khái thì trong khoảng thời gian ngắn tới đây tình hình chiến sự sẽ chưa có nhiều biến động, chỉ có thể chờ đợi những tin tức từ lần hành động lần này của đám người Shen. Hắn biết cho dù chiến thuật du kích có thành công đi nữa nhưng cũng không thể gây ra quá nhiều tổn hại về binh lực của quân địch được. Dù gì theo tin báo về thì quân số của Noxus lần này lên đến con số hàng chục vạn người đang ngày ngày thẳng tiến tới thủ đô Placidium.

Trước thế giặc mạnh mẽ thì ta càng cần mạnh mẽ hơn. Từng người, từng người đều phải ra sức chống địch, kể cả Phong cũng phải vậy. Tới đây hắn lại nhớ lại tràng cảnh chiến đấu với Ngô Không tại đảo Galrin.

Lần đó hắn có thể trở nên cường hãn như vậy cũng hoàn toàn dựa vào chức năng Tiêu sinh của hệ thống. Quả thật sức mạnh rất kinh người nhưng ta tác dụng phụ cũng thật khiến người ta phải e ngại. Không lẽ trong tương lai cứ lúc nào gặp địch nhân cũng phải đem Tiêu Sinh ra để mà sử dụng?

Không! Nhất định hắn không có làm vậy rồi.

Trước kia Phong cũng không có quan tâm nhiều đến những thứ sức mạnh hay kỹ năng gì đó do hệ thống đem lại. Đơn giản vì khi đó hắn sống rất không có mục đích rõ ràng cho nên cũng không đề cao thực lực bản thân cho lắm. Nhưng trải qua sự việc trên đảo Galrin hắn đã nhận ra tầm quan trọng của sức mạnh là thế nào. Có sức mạnh đơn giản nhất sẽ bảo vệ được bản thân, rồi sau đó đến những người thân thiết với mình hoặc thậm chí là tất cả những người khác. Truyện được đăng tại [T r u y e n C v . c o m](#)

Việc Phong được đưa thế giới này đã là một bí ẩn mà hắn nhất thời chưa thể khám phá ra. Lan cũng vậy, sự xuất hiện của cô thật sự quá khó hiểu nhưng hắn tin lực lượng mà Lan đem lại không chỉ là con mắt trái của hắn hay chức năng Tiêu sinh. Tới đây, hắn liền cất tiếng.

- Lan, Ta có chút chuyện muốn hỏi em.

- Dạ, anh cứ hỏi! - Đáp lại hắn là thanh âm dịu nhẹ của Lan.

- Ủ thì ta muốn hỏi liệu ngoài Tiêu sinh ra em còn có thứ gì khác đại loại giống vậy không?

Tiêu sinh hoàn toàn là một sự phát hiện ngoài ý muốn cho nên thực sự đây là lần đầu tiên hắn hỏi như vậy. Dưới thái độ đầy hy vọng của Phong, sau một vài giây suy nghĩ Lan cũng đưa ra một câu trả lời khiến hắn nhất thời không khỏi kinh hi.

- Quả thực là có. Để em truyền tải thông tin chi tiết về chúng cho anh...

- Tiêu sinh: Sau khi kích hoạt sẽ tiêu hao tinh lực theo thời gian. Tác dụng cường hóa mạnh mẽ bản thân người sử dụng. Khả năng cường hóa cũng như mức độ tiêu hao tinh lực tỉ lệ thuận với thực lực người dùng.

Tiêu sinh thì hắn đã trải nghiệm qua, uy lực mạnh mẽ nhưng cũng kéo theo là tác dụng phụ cũng không hề nhỏ. Vì vậy tùy từng trường hợp hắn sẽ cân nhắc sử dụng hay không.

- Lục quang nhãn:

Bị động: Tăng mạnh khả năng quan sát trong nhiều điều kiện khác nhau.

Chủ động: Kích hoạt giúp người sử dụng có khả năng phân tích, sao chép và thực hiện lại những gì sao chép(Độ chuẩn xác của bản sao tùy thuộc vào độ thành thực và khả năng tiếp thu của người dùng). Giới hạn mỗi lần dùng cách nhau mười hai tiếng đồng hồ, mỗi lần ba mươi phút.

"Con mẹ nó Sharingan à!" Phong nhất thời giật mình thầm kêu trong lòng. Hệ thống bá đạo ăn cắp bản quyền. Có kỹ năng này thì đúng là tuyệt vời!

Phong tạm thời gác Lục quang nhãn sang một bên để xem hai kỹ năng tiếp theo. Hai kỹ năng này không những không xa lạ với hắn mà còn ngược lại rất quen thuộc với hắn. Bởi vì đây chính là hai phép bổ trợ trong game, tuy nhiên cũng có vài điểm khác biệt.

- Tốc hành: Kích hoạt cho phép người sử dụng di chuyển xuyên qua vật thể và tăng 20% tốc độ di chuyển trong thời gian mười phút. Thời gian hồi phục kỹ năng là 72 giờ. (Chú ý: chỉ có thể xuyên qua vật thể sống)

- Hồi máu: Kích hoạt sẽ ngay lập tức cầm máu cho các vết thương ngoài, sau đó thể chất cùng sinh lực sẽ được hồi phục 10% trong thời gian hai phút. Người sử dụng có thể chia sẻ với một người khác(Hiệu quả không giảm). Thời gian hồi phục kỹ năng là 48 giờ.

"Ài... quả là có nhiều điểm khác quá đi. Nếu như khả năng di chuyển xuyên vật thể của tốc hành trong game không đem lại quá nhiều ưu thế thì trên thực tế khả năng này lại rất có khả năng đem lại sự đột biến cao.

Còn kỹ năng hồi máu nữa, có nhiều điểm khác biệt đây. Không có khả năng hồi phục ngay lập tức và tăng tốc độ di chuyển trong giây lát mà thay vào là hồi phục từ từ và khả năng cầm máu ngay tức khắc. Tuy nhiên thì hồi phục theo % có vẻ tốt hơn a.

Chỉ tiếc thời gian hồi kỹ năng lại khá lâu, tốc hành thì là ba ngày còn hồi máu đỡ hơn chỉ mất hai ngày. Tuy chỉ có bốn kỹ năng này nhưng hiệu quả đem lại là không thể coi thường. Phần còn lại xem ra phải tùy từng thời điểm mà sử dụng sao cho đạt hiệu quả cao nhất, vì vậy không thể tùy tiện sử dụng bừa bãi được."

Sau khi nhận được bốn kỹ năng mới, Phong hẳn hết sức kinh hi, chỉ trách hẳn trước kia không chịu hỏi Lan sớm hơn chút. Nhưng không sao, chẳng phải bây giờ hẳn đã biết rồi sao. Càng nghĩ hẳn lại càng cảm thấy vui.

- Hắc hắc, em thật tuyệt vời, thật đáng yêu quá đi Lan à!!!

Được hẳn khen, Lan tự nhiên trong lòng có cảm giác vui mừng khó tả.

Tuy hiện tại đã sử hữu bốn kỹ năng rất tốt nhưng trên thực chiến thì không thể chỉ dựa vào chúng là có thể chiến thắng, điều quan trọng nhất vẫn là thực lực của chính bản thân mình. Cho dù bản thân có là một ninja xuất sắc nhưng nói đi nói lại thì thực chiến hiện tại của hẳn cũng không được gọi là quá mạnh mẽ. Chẳng nói đâu xa chứ trong lần trước ngay cả một tên đội trưởng mà còn khiến hẳn phải chịu một phen nguy khốn chứ đừng nói tới việc ra trận.

Phong hẳn cũng nhận ra điều này, trầm ngâm suy nghĩ một hồi lâu cuối cùng hẳn cũng đưa ra quyết định. Ngay khi đang chuẩn bị đi khỏi phòng thì bất chợt ngoài cửa truyền vào tiếng gõ cửa.

Người bước vào thân mang y phục vàng kim, mặt mang chiếc kính kỳ lạ, ngoài Yì ra thì còn ai vào đây nữa. Vừa thấy Yì, Phong liền tỏ ra vẻ thành kính nói.

- Ngài Yì, thật đúng lúc ta đang có ý đi gặp ngài.

- À, ta cũng đang có chuyện muốn nói với cậu. Nhưng cậu nói trước đi.

Phong tỏ vẻ trầm ngâm, cặp mày khẽ nhíu lại.

- Ta vốn không muốn vòng vo lên xin nói thẳng. Ta thực sự muốn học kiếm pháp của ngài.

Nghe hẳn nói, Yì bỗng trở nên ngưng trọng khiến Phong có chút lo ngại. Tuy nhiên, Yì như vậy không phải vì không muốn dạy hẳn kiếm pháp là mà vì kinh ngạc.

Sau những gì trải qua từ khi gặp Phong, ông đã nhận ra người này rất đặc biệt, nếu người này có thể học được những kiếm pháp wuju của ông thì ông tin chắc wuju sẽ ngày càng phát triển hơn, được nhiều người biết đến hơn. Và đó cũng là nguyên do Yì đến đây gặp hẳn. Bây giờ nghe hẳn nói tự muốn theo học thì làm sao ông không khỏi ngạc nhiên cho được.

- Nói với cậu, lần này ta đến cũng chính là muốn thực hiện yêu cầu của cậu.

Còn chưa để hẳn kịp phản ứng thì Yì lại nói, giọng nói có chút ngưng trọng lo lắng.

- Chỉ là... cậu là người của học viện ninja mà lại theo ta thì quả là không phải cho lắm.

Phong cũng đã sớm nghĩ tới việc này, liền trả lời.

- Ngài yên tâm, tuy sư phụ ta có nghiêm khắc nhưng ta tin ông sẽ không để tâm tới chuyện này đâu.

Sau một hồi trầm ngâm như đang cân nhắc suy nghĩ, cuối cùng Yì cũng loại bỏ đi tâm thần lo ngại, nói.

- Vậy tốt rồi, đi theo ta. Truyện được đăng tại [T r u y e n C v \[.\] c o m](#)

t/g: Liệu còn ai đọc ko, nếu đọc được thì cho ta xin lỗi nhá. ra c chậm quá!! T_T Thái Cổ Tinh Đê Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 22: Kế Hoạch B Của Noxus

Lần này Phong không chỉ nhận được bộ kỹ năng mới vô cùng hữu dụng mà còn chân chính được Yì truyền thụ kiếm thuật wuju đỉnh cao. Đây đích thực là một quả lợi lớn cho hẳn a.

Vì không muốn người khác làm phiền nên Yì đã đưa hẳn đến một khu đất trống nhỏ ven rừng, cách quân doanh cũng không xa lắm. Nơi này có không khí trong lành, nắng vàng nhẹ dịu và rất yên tĩnh, đó là một điều kiện rất phù hợp cho hẳn học tập kiếm pháp.

Lúc này, Phong đang đứng yên lặng tại một chỗ, quang mang chăm chú dõi theo từng cử động của thân ảnh phía trước. Trước kia Phong cũng đã chứng kiến Yi sử dụng kiếm rồi nhưng nói gì thì nói vẫn phải thừa nhận một điều rằng thường thức và lĩnh ngộ có sự khác nhau hết sức rõ rệt. Chỉ biết hiện tại thanh kiếm trong tay Yi tựa như một cây bút liên tục khu động về lên không trung những đường kiếm vô cùng uyển chuyển, tinh tế mà không hề thiếu đi sự sắc sảo, mạnh mẽ vốn có.

Đối với người thường mà nói thì chắc chắn việc lĩnh hội dù chỉ một phần, một phần nhỏ của bộ kiếm pháp này thôi cũng phải mất vài tuần, vài tháng mà thậm chí có thể là vài năm. Từng đó đã đủ để thể hiện kiếm thuật wuju nó thâm thúy như thế nào.

Tuy nhiên, Phong không nằm trong những người đó. Ngay từ khi Yi bắt đầu về lên những đường kiếm đầu tiên thì cũng là lúc hắn kích hoạt cho mình kỹ năng Lục quang nhãn.

Lục quang nhãn là một kỹ năng từ hệ thống có khả năng phân tích chuyên sâu và đặc biệt hữu dụng trong trường hợp như thế này. Qua Lục quang nhãn, từng cử động, từng động tác của Yi đều được phân tích một cách tỉ mỉ nhất, chính xác nhất có thể.

Mà nhắc tới đây mới nhớ, từ khi học xong kỹ năng Lục quang nhãn thì Phong đã nhận thấy sự thay đổi rõ rệt từ bộ óc của mình. Có thể nói bộ óc hắn hiện tại không khác so với một cỗ máy tính hiện đại là bao. Từng chi tiết, từng chi tiết dù là nhỏ bé nhất đều được khắc như in vào đầu hắn, công việc còn lại của hắn chỉ đơn giản là cố gắng sắp xếp lại đồng dữ liệu trong đầu sao cho ngắn gọn, súc tích nhất có thể là được.

Trong quá trình giảng dạy Yi cũng có ý muốn dừng lại đôi chút để hắn có thời gian để mà tiếp thu nhưng Phong đâu cần vậy. Hắn một mực nói với Yi tiếp tục phần việc của mình, không những thế còn đề nghị Yi làm nhanh nhất có thể. Hắn đề nghị như vậy đơn giản là do thời gian tác dụng của Lục quang nhãn chỉ có ba mươi phút mà thôi nên phải tận dụng thật tốt.

Thế nhưng điều này lại không khiến Yi nảy sinh sự hoài nghi khó hiểu. Đây là gì? Nó đâu phải một trò đùa! Nó là một bộ kiếm pháp tuyệt đỉnh mang theo bao nhiêu tâm huyết của một bậc thầy wuju như Yi. Làm sao nói xong là xong được kia chứ! Kẻ nào dám có yêu cầu như vậy thì chẳng khác nào là một sự coi thường đối với Yi. Tuy nhiên trước thái độ vô cùng quả quyết của Phong nên Yi cũng không nói gì mà chỉ tiếp tục công việc giảng dạy của mình.

...

Cuối cùng, khi Yi kết thúc thì cũng vừa vặn thời gian nửa giờ đồng hồ tác dụng của Lục quang nhãn. Yi đã thu kiếm lại, còn Phong thì đang đứng gần đó, hai mắt đã nhắm nghiền lại. Lúc này đây, những đường kiếm của Yi tựa như rất nhiều, rất nhiều những hình ảnh hết sức rõ nét được khắc trong đầu hắn và cũng đang được hắn sắp xếp lại một lượt nữa.

Vài phút trôi qua, Yi vẫn yên lặng đứng đó quan sát hắn mà lòng không khỏi nổi lên cảm giác kì lạ. Con người này rốt cuộc đang làm gì? Liệu hắn có thực sự tiếp thu hết bộ kiếm pháp của mình?... Vừa nghĩ tới đây thì bất chợt Yi ngừng lại. Phía trước Phong đã mở mắt, con mắt trái trong khoảnh khắc lóe lên một tia lục quang sắc sảo rồi biến mất. Trông sắc mặt hắn lúc này hiện lên vài phần mệt mỏi nên Yi lo lắng hỏi.

- Thế nào rồi?

Cũng không thể không thừa nhận là lúc này hắn đang cảm thấy hơi mệt vì tiếp thụ quá nhiều thông tin nhưng phần nhiều là cảm giác hưng phấn. Cứ như vậy là hắn đã chính thức lĩnh hội được toàn bộ kiếm pháp tuyệt đỉnh của Yi thì bảo sao hắn không hưng phấn cho được.

- Ta không sao! Chỉ là kiếm pháp này của ngài quả thực là vô cùng ảo diệu.

Yi không biết thực ra hắn đã nuốt trọn toàn bộ kiếm pháp của ông vào cái đầu của hắn nên vẫn tỏ vẻ thông cảm mà động viên nói.

- Không cần vội, mới chỉ là lần đầu. Còn giờ thì cho ta xem cậu tiếp thu được những gì nào.

Khẽ gạt đầu một cái rồi Phong cũng lấy cho mình một thanh kiếm. Hắn chần chờ giây lát rồi mới bắt đầu. Ban đầu những đường kiếm còn rất cứng nhắc, miễn cưỡng nhưng càng về sau thì những đường kiếm này đã trở nên mượt mà, trôi chảy hơn nhiều. Yi đứng ngoài chứng kiến hắn đang không ngừng khu động kiếm trong tay mà không khỏi kinh ngạc. Những gì hắn thể hiện ra đây quá mức chuẩn xác, chuẩn đến từng động tác nhỏ nhất. Đây là muốn thể hiện điều gì đây? Một thiên tài a!

Phong không có nhận ra thái độ kinh ngạc của Yi lúc này vì hắn đã dành cả tâm trí vào việc thực hiện lại bộ kiếm pháp của Yi.

Lại mất thêm một khoảng thời gian nữa để kết thúc...

Vẫn phải thừa nhận việc này thật tốn sức a, lưng áo hắn hiện tại đã thấm đẫm mồ hôi. Tuy mệt nhưng Phong vẫn tỏ thái độ điềm tĩnh nhìn Yi như chờ lời nhận xét. Và Yi cũng không ngần ngại nói ra những gì đang nghĩ trong lòng.

- Thiên tài! Cậu khiến ta phải kinh ngạc đó.

Website truyện convert TruyenCv.Com

Yi tán thưởng hắn một câu rồi như nhớ ra gì đó lại nói tiếp.

- Mà ta có điều muốn nhắc cậu, cho dù là một thiên tài nhưng có một điều mà cậu nhất thiết phải nhớ kĩ... Phải coi kiếm như một phần của bản thân!

- Coi kiếm như một phần bản thân? - Phong hơi nhúu mày khó hiểu hỏi lại.

Làm bộ dạng đúng chuẩn của một bậc thầy, Yi trầm ngâm nói.

- Đúng vậy! Chỉ khi nào cậu có thể nhìn nhận kiếm không chỉ như một phần của thể xác mà cũng là một phần linh hồn thì khi đó cậu mới có thể lĩnh hội hoàn toàn sự tinh thâm của bộ kiếm pháp này.

Những lời này nói ra khiến hấn lâm vào trạng thái trầm mặc, thấy vậy Yi liền nói tiếp.

- Hiện tại ta nói điều này có vẻ còn hơi sớm nhưng ta tin với một thiên tài như cậu thì sẽ sớm lĩnh ngộ ra thôi...

- Nhất định rồi! - Phong trả lời đầy chắc nịch một câu rồi chưa có nghỉ ngơi được bao lâu lại ngay lập tức cầm kiếm lên tập luyện.

Bên cạnh đó quan sát hấn hăng say tập luyện Yi không khỏi gật đầu hài lòng với hấn. Vậy là tương lai không xa lại rất có thể sẽ xuất hiện một bậc thầy wuju tài giỏi nữa a. Đó là Yi nghĩ vậy chứ ông sao biết tương lai hấn đâu chỉ dừng lại là một bậc thầy wuju mà còn tiến xa hơn rất nhiều, rất nhiều...

oOo

Cứ như vậy là cuộc sống mấy ngày tiếp theo của Phong cũng đơn thuần chỉ là tập luyện, ăn ngủ rồi lại tập luyện nối tiếp nhau. Tin tức hấn tiếp thụ kiếm thuật của Yi giờ đây ai ai cũng biết, có người ghen tỵ với hấn nhưng phần lớn vẫn là một sự khâm phục hấn.

Chỉ qua một khoảng thời gian ngắn ngủi nhưng Phong cũng tự nhận thấy kiếm thuật của mình ngày càng có những bước tiến triển có thể nói là vượt bậc. Chỉ đáng tiếc là những gì hấn học chỉ là kiếm pháp đơn thuần chứ Yi chưa có dạy cho hấn những kỹ năng làm nên tên tuổi ông như tuyệt kỹ Alpha chẳng hạn. Nhưng sự thật không phải Yi không muốn truyền dạy cho hấn mà bởi vì thực lực hiện tại của hấn vẫn chưa đủ, vẫn cần thêm một thời gian dài rèn luyện.

Hiện thời với vấn đề này Phong hấn tạm gác sang một bên bởi vì trước mắt còn vấn đề lớn hơn cần giải quyết.

Đám người Shen rời đi từ không lâu trước đến giờ đã có tin tức. Không nằm ngoài dự đoán của hấn, chiến thuật du kích đã hoàn toàn đạt được thành công. Quân đội Noxus liên tục bị đám người Shen gây không ít khó khăn, tinh thần sĩ khí quân địch bị giảm khá nhiều.

Và còn có một tin đáng mừng hơn cả là quân lương của kẻ địch còn bị đám người Shen phá hoại rất nhiều. Sở dĩ gặp được cơ may như thế này có lẽ bọn hấn cũng phải cảm ơn nấy người Warwick, Singed và Riven. Muốn trách chỉ trách họ quá chủ quan, vì quá ham muốn đánh chiếm thủ đô Placidium một cách nhanh nhất mà họ đã không ngăn ngại đẩy nhanh tốc độ hành quân. Trong khi đó lương thực được chuyên chở trên xe lương lại có tốc độ không được nhanh nên đã bị tụt lại phía sau, hơn nữa lực lượng hộ tống quân lương cũng không được mạnh cho lắm.

Một cơ hội tốt như vậy há đám người Shen lại không nhận ra. Chỉ biết sau khi tính toán cẩn thận bọn họ đã thành công tập kích đoàn xe lương của quân địch khiến quân lương giặc bị hủy, nếu như coi số quân lương là mười phần thì giờ cũng chỉ vòn vẹn còn lại chưa tới ba phần. Cũng may cho quân địch còn kịp thời chi viện đến giữ lại ba phần chứ không thì có lẽ bây giờ bọn chúng chỉ còn đường uống nước ăn không khí a.

Tin này vừa nhận được đã đem lại cho toàn Ionia một sự vui mừng không nhỏ, không có lương thực thì xem các người đánh đấm kiểu gì a. Trái ngược hoàn toàn với sự vui mừng của Ionia lại là sự buồn bực, chán nản đang bao trùm lên toàn quân đội Noxus. Chỉ với một bước chủ quan mà bọn họ đã phải trả giá quá đắt...

oOo

Hiện giờ trời đã trở tối. Tại một vùng đất thường ngày vô cùng ít người qua lại chỉ có một mảnh bình lặng hoang vu vậy mà giờ đây lại có rất nhiều người ở đây. Nhìn qua quốc kỳ đang lất phất âm ỉ kia thì có thể nhận ra đây chính là quân đội Noxus.

Lúc này hiện trên gương mặt mỗi binh lính đều có vẻ mệt mỏi chán nản không chút che giấu. Dù cả ngày hành quân trên suốt chặng đường dài nhưng không thể làm cho những người lính cường tráng như bọn họ mệt nhọc lắm, điều khiến họ trở nên như vậy cũng chỉ vì hiện tại quân lương đã bị địch nhân hủy đi, theo đó khẩu phần ăn cũng bị giảm đi không thể lấp đầy bao tử bọn họ. Chỉ sợ với cái bao tử như thế này thì thật không biết bọn họ có còn sức để mà đánh địch nhân nữa hay không.

Trong lều chỉ huy quân đội Noxus.

- Đám người Ionia chết tiệt này dám hủy quân lương của chúng ta. - Thanh âm mang theo sự tức giận không giấu diếm của Singed vang lên.

Trong này ngoài Singed ra trong này cũng chỉ còn lại hai người Riven và Warwick. Biểu tình hai người cũng là tức giận nhưng vẫn cố giữ vẻ mặt điềm tĩnh. Sự tình lần này quả là do bọn họ chủ quan, thật không thể ngờ trước tình thế phòng thủ còn không xong mà đám người Ionia lại còn dám đem quân tập kích bọn họ, ngay cả quân lương cũng còn lại không bao nhiêu.

Ánh mắt đầy âm trầm, Warwick nhìn vào khoảng không trước mắt nói.

- Tình hình hiện tại phi thường bất lợi với chúng ta, lương thực mới bị hủy chỉ còn lại vài phần, từ giờ đến khi đoàn quân lương tiếp theo đến cũng cần đến hơn hai tháng. Quân lính thời điểm hiện tại sĩ khí cũng càng lúc càng đi xuống. Xem ra để đợi tới hơn hai tháng nữa e là điều không thể... - Bỗng liên mất

sang Riven, nói tiếp - Riven, cô là dũng tướng nhiều năm chinh chiến ắt có nhiều kinh nghiệm. Theo tình hình này cô có ý kiến nào thì nói ra.

- Dĩ nhiên có rồi. - Riven giữ nguyên vẻ mặt không biểu tình, lạnh lùng nói - Không lẽ hai người mới đó đã quên những gì ngài Swain nói gì với chúng ta rồi sao?

Nhân châu hai người Warwick, Singed như sáng lên, đồng thanh kêu lên.

- Kế hoạch B...!

thanks all Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại: Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Âm Mưu

Đại quân Noxus vì chủ quan khinh địch mà phải chịu một đòn đầy bất ngờ của Ionia. Quân lương bị tập kích, lòng quân lay động. Tình thế có vẻ ngày càng nghiêm trọng tựa như không cách cứu vớt.

Tuy nhiên vào đúng lúc nguy cấp như thế, Riven đã đưa ra một kế hoạch mới. Đây vốn là một bản kế hoạch dự phòng của Swain đưa cho ba người Riven, Singed, Warwick trước khi xuất chinh, chỉ khi nào cực nghiêm trọng mới mở ra. Ba người họ cứ ngỡ quá trình xâm chiếm Ionia sẽ không gặp nhiều khó khăn như thế này nên gần như đã quên mất nó.

Cuối cùng, bản kế hoạch này lại như một cái phao cứu vớt bọn họ. Còn về bản kế hoạch này có nội dung cụ thể như thế nào cũng chỉ có ba người Riven, Warwick, Singed biết mà thôi. Chỉ biết một điều là không hiểu bằng cách nào mà đại quân Noxus đang có tinh thần suy nhược vậy mà đột nhiên lại hùng hực khí thế, thần tốc thẳng tiến thủ đô Placidium của Ionia.

Tin tức này không khỏi khiến bộ chỉ huy Ionia vừa mới thả lỏng tâm thần chưa được bao lâu lại phải nhúm mày lo lắng. Lấy tốc độ hành quân của Noxus thì có lẽ nhiều nhất cũng chỉ mất sáu ngày để tiếp cận được thủ đô Placidium. Thủ đô luôn là trung tâm đầu não quan trọng nhất của một quốc gia. Một khi thủ đô bị chiếm thì hậu quả khó mà tưởng tượng nổi.

Do đối phương có những hành động bất ngờ nên đội quân ninja của ba người Shen, Kennen và Akali cũng đã rút lui trở về. Hơn nữa nhiệm vụ lần này không những gây ra cho Noxus một đả kích nghiêm trọng mà thiệt hại phe mình lại cực kỳ nhỏ, đây đúng là một thành công mỹ mãn cho họ. Hành động tốt nhất lúc này là trở về thủ đô Placidium cùng quân đội chuẩn bị chiến lược tiếp theo.

oOo

Placidium, quân doanh quân đội Ionia.

Trong phòng họp chiến lược vẫn là sự có mặt của những người có mặt trong các cuộc họp trước, có khác cũng chỉ là hiện tại Phong hấn đang ngồi ngay cạnh đại tướng Ionia - Josep.

Nếu nói đến việc quân đội Noxus bị thảm như vậy là nhờ công lao to lớn của nhóm người Shen nhưng người có công cũng không nhỏ trong chuyện này chính là Phong. Kế hoạch của hấn thành công chính là một minh chứng cho sự tài giỏi của hấn. Từ đó, Josep không ngần ngại đưa hấn lên làm cố vấn quan hay cũng có thể gọi là quân sư. Những người khác không những không phản đối mà còn rất ủng hộ việc này, trong mắt họ thì Phong hấn chính là một thiên tài. Phong hấn cũng chỉ biết mỉm cười khổ. Thiên tài cái quái gì chứ? Mấy người đánh gia ca cao quá rồi!

Josep ngồi đầu bàn, gương mặt không biểu tình nhìn xuống, nói.

- Mọi người cũng đều biết hành động lần này của kẻ địch. Không biết các vị có cao kiến gì không?

Lời Josep chưa dứt bao lâu thì đã có người lên tiếng. Người đó là một nam tử trung niên, gương mặt không chút biểu tình đúng kiểu của một người trong quân đội. Theo Phong được biết thì người này tên là Kraus, một sĩ quan quân đội với nhiều năm phục vụ cho quân đội. Ông ta bình thường rất ít tiếp xúc với người khác, trong những buổi nghị sự như thế này cũng chưa từng phát biểu ý kiến. Đây cũng là lần đầu ông ta phát biểu nên người cũng đã tập trung vào ông ta.

- Theo thuộc hạ thấy, tình hình quân địch tuy có chịu đả kích nhưng lực lượng của chúng vẫn rất mạnh. Theo lộ tuyến của kẻ địch thì để tới được thủ đô Placidium thì nhất định phải đi qua tòa thành Elton. Đây là một tòa thành rộng lớn, chỉ cần chúng ta đưa toàn quân tới đây cùng lượng lớn lương thảo, khí giới trong thành thì việc thủ thành cầm cự kẻ địch là hoàn toàn khả thi. - Kraus hai mắt khễ neo lại, âm trầm nói tiếp. - Như chúng ta biết thì quân chi viện từ Demacia cũng đang trên đường tới đây, vì vậy, việc chúng ta cần làm duy nhất là giữ chân kẻ địch để đội viện binh tới. Khi đó chúng ta sẽ kết hợp với viện binh Demacia đồng thời tấn công kẻ địch, quân Noxus ắt chỉ có thể đại bại.

Nghe xong, nhiều người không khỏi gật đầu tỏ vẻ tán thành. Những ý kiến này đều rất phù hợp với tình hình hiện tại. Josep cũng khá vừa ý nhưng thấy vẻ mặt đầy trầm tư của Phong lại hỏi.

- Quân sư, ta muốn nghe ý của cậu.

Nghe tiếng gọi, Phong bất giác hơi giật mình một cái thoát khỏi trầm mặc, điềm tĩnh nói.

- Thoạt đầu nghe xong những gì ngài Kraus nói ta cũng cảm thấy kế hoạch này rất ổn. Tuy nhiên sau khi nghĩ lại ta thấy cần có chút thay đổi. - Hít một hơi thật sâu, ánh mắt đảo một lượt. - Ta hoàn toàn đồng ý với cách đem quân tới thành Elton, nhưng ta nghĩ kẻ địch ắt không phải kẻ ngu mà bất chấp hiểm nguy dồn toàn quân mà đâm đầu vào một thành Elton có thể nói là rất vững chắc như thế này. Để đề phòng bất trắc ta nên giữ lại một lực lượng quân binh trấn thủ tại thủ đô.

Những lời này như đã hoàn thiện bản kế hoạch này. Mọi người cũng rất hoan nghênh tán thành nhưng không ai để ý đến Kraus bề ngoài vẫn lạnh lùng vô cảm nhưng ánh mắt lại đầy âm trầm nhìn về vị quân sư trẻ.

Ánh mắt này làm sao có thể qua mắt được một người như Phong. Hiệu quả bị động của Lục quang nhãn giúp hắn dễ dàng nhận ra ánh dị sắc của Kraus nhưng hắn vẫn cố tỏ ra rất bình thường. Ngoài mặt thì vậy nhưng trong lòng hắn đã ngầm tính toán.

o0o

Cuộc họp diễn ra không bao lâu sau thì cũng kết thúc. Quân đội chủ lực gồm bốn mươi năm vạn người được đích thân Josep tướng quân thống lĩnh tiến về Elton thành. Đi cùng còn có Phong, Udyr, Yi, Ngô Không, Varus, và Karma và một số sĩ quan khác. Còn lại tám vạn binh lực ở lại thủ đô dưới sự chỉ huy của Irelia, cùng đó là ba người Shen, Soraka và còn có cả tên Kraus nữa.

Phong lần này theo đại quân đến thành Elton dưới danh nghĩa là quân sư nên cũng chủ động nghiên cứu kỹ tòa thành này. Elton thành, một tòa thành rộng lớn cách thủ đô Placidium ba ngày đi đường và được coi là cánh cổng phía Đông của thủ đô Placidium. Một khi quân đoàn Noxus vượt qua cánh cổng này thì dường như con đường hướng tới Placidium đã rộng mở phía trước. Điều đó đủ để nói lên Elton thành có vị trí trọng yếu như thế nào.

o0o

Ba ngày hành quân đã qua, trước mặt quân đoàn Ionia lúc này chính là đích của họ, thành Elton. Dù đã biết tòa thành Elton là rộng lớn nhưng khi nhìn tận mắt như thế này Phong vẫn khá ngạc nhiên về sự to lớn của nó.

Qua cổng thành phía Tây, chào đón bọn họ là chủ nhân của tòa thành này, thành chủ Richie.

Richie có thể coi là một lão tướng của quân đội Ionia khi năm nay đã 69 tuổi. Râu tóc đã điểm bạc nhưng rất cực không làm giảm đi nét cương nghị trên gương mặt.

Richie và Josep là bạn của nhau nên ngay khi gặp mặt nhau hai người đã tươi cười chào hỏi nhau vài câu rồi Richie cũng mời bọn họ vào trong. Binh lực từ của Josep cũng được Richie chuẩn bị sẵn nơi đóng quân.

Theo tin tức thu được thì quân đội Noxus chỉ còn cách Elton thành gần hai ngày đường, tức là đại chiến sắp nổ ra. Chính vì lẽ đó mà bộ chỉ huy Ionia lại mở một cuộc họp bàn chiến lược thủ thành. Hiển nhiên một vị quân sư nào đó cũng phải tham gia.

Nói đúng ra thì Phong hẳn cũng không am hiểu về quân sự cho lắm, những kế sách hắn đưa ra trước đó phần nhiều dựa vào kiến thức nhỏ bé về quân sự khi còn ở Trái Đất. Trước một cuộc chiến lớn thế này thì nhất thời hắn chưa thể đưa ra được kế sách cụ thể nào. Phương hướng cho Elton bây giờ chỉ là cố gắng phòng ngự.

Hiện tại đã là đêm khuya nhưng Phong vẫn chưa có ngủ được. Qua cuộc hành quân ba ngày, vừa đến nơi chưa được bao nhiêu lại tham gia một cuộc họp kéo dài nửa ngày trời đầy mệt mỏi thì theo lý hắn lúc này phải ngủ say như chết trên giường rồi chứ không phải thức như này.

Hắn vẫn yên lặng đứng cạnh cửa sổ nhưng thực ra lòng lại không lặng. Ánh mắt nhìn xa xăm về bầu trời đêm nay mà lòng tự nhiên nổi lên một dự cảm chẳng lành.

Trời về đêm, nguyệt quang trên cao lúc này đã hoàn toàn bị những đám mây đen che khuất.

Website truyện convert TruyệnCv[.]com

Cách thủ đô Placidium hơn mười dặm về phía Bắc, tại một nơi có tên là Tuula.

Trong một căn phòng có phần âm đạm dưới nguồn sáng duy nhất chỉ là hai ngọn đèn dầu. Căn phòng không lớn mà đồ dụng cũng ít, chiếm phần lớn diện tích trong này là các nhạc cụ, dụng cụ vẽ, điêu khắc,... và hiển nhiên có các bức tranh, bức tượng được sắp xếp tinh tế. Thoạt nhìn qua người ta còn nghĩ đây là một căn phòng của một nghệ sĩ đam mê nghệ thuật nào đó.

Trong này cũng chỉ có hai người. Một người thì có vóc dáng hơi gầy, khuôn mặt thật được che giấu phía sau một chiếc mặt nạ màu trắng có phần tinh xảo. Một tay hắn còn cầm chiếc cọ vẽ mà chú tâm vẽ lên những đường nét uyển chuyển vào bức tranh trước mặt. Đây hẳn là chủ của căn phòng này.

Đứng phía sau người nghệ sĩ là một người toàn thân được bao phủ bởi chiếc áo choàng đen, khuôn mặt cũng bị che khuất, nhất thời không thể nhận ra là ai.

Tĩnh lặng, nghệ thuật, chỉ có nghệ thuật!

Rất lâu sau, người mặc áo choàng dường như mất kiên nhẫn mà cất tiếng phá tan bầu không khí yên lặng.

- Về lời đề nghị trong thư...

- Suyt...! - Người mặc áo đen còn chưa nói hết thì đã bị nghệ nhân kia chặn lại.

Lại một mảnh im lặng..

Cuối cùng, cây cọ vẽ trong tay nghệ nhân kia đã hạ xuống. Bức tranh đã hoàn thành.

- Ta chấp thuận lời đề nghị! - Người nghệ sĩ trả lời một câu nhưng không có quay lại, ánh mắt hoàn toàn tập trung lên tác phẩm của mình.

Một bức tranh vẽ một đóa hoa đỏ vô cùng rực rỡ. Thế nhưng đó chỉ là phần trên của đóa hoa tươi đẹp, phần dưới của nó không khỏi khiến người ta phải rùng mình. Nào đâu biết đóa hoa đỏ thắm kia là vì nó mọc trên xác người!

Dưới ánh lửa lập lòe bức tranh hiện lên xác thực là một tác phẩm nghệ thuật tuyệt đẹp nhưng không kém phần ghê rợn. Nó cũng là mang theo một phần tâm hồn của người tạo ra nó, một tâm hồn cô độc mà vô tình.

Thanks all...!

Thái Cổ Tinh Đề Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Chiến Sự Thành Elton (1)

Quả theo dự đoán, đúng gần hai ngày sau đại quân Noxus đã xuất hiện trước cổng phía đông thành Elton. Theo những gì nhận được thì lực lượng quân Noxus ít cũng đến một trăm ba mươi vạn quân với nhiều loại tài khí vũ trang vô cùng đầy đủ. Theo một tiếng hô cổ động, hơn một trăm ba mươi vạn con người liền đồng thanh hô lên một chữ "Noxus... Noxus..." Cứ như thế, khí thế quân Noxus đột nhiên càng trở nên mãnh liệt, thanh âm vang dội cả một vùng trời, thật sự rất đáng sợ.

Theo tình hình phía trước tuy chưa có giao thủ nhưng quân Noxus đã chiếm ưu thế không nhỏ. Lực lượng Ionia chỉ bằng một phần ba so với quân Noxus, hơn nữa kẻ địch còn có những loại vũ khí cường đại hơn hẳn Ionia. Dưới áp lực lớn như vậy, khí thế binh lính trong thành không khỏi giảm sút không ít. Nhiều người còn có phần sợ hãi, tay cầm binh khí ướt đầm mồ hôi. Mà so với binh lính thì những tướng lĩnh chỉ huy lại có phần kiên định hơn nhưng vẫn không giấu được vẻ mặt hết sức ngưng trọng. Lương thực thiếu thốn mà quân địch vẫn có thể tỏa ra khí thế bức người này thật sự khiến người ta phải kinh ngạc mà.

Phong hấn cũng vậy, tuy nhiên điều hấp dẫn ánh mắt của hắn là hai thân ảnh phía tiền tuyến của kẻ địch. Với kỹ năng bị động của Lục quang nhãn, hắn rất dễ dàng nhìn rõ hai người đó. Người bên trái là một nữ chiến binh có gương mặt xinh đẹp nhưng lại lãnh đạm không lộ chút biểu tình, rất có phong phạm của một người từng trải.

Mà có phần đối nghịch với vị nữ chiến binh đó là người bên phải. Hắn có vóc người khá mảnh khảnh gầy còm, khuôn mặt có nhiều vết thương cũ trông đến xấu xí mà cũng mang nét rất ngoan độc, tàn ác.

Đúng vậy, hai người đó không ai khác là Riven và Singed. Phong cũng chỉ nhìn qua một chút là có thể nhận ra hai người này. Phong được biết đây là hai người trong số ba người chỉ huy cuộc xâm lược của Noxus và đây là cũng là lần đầu hắn đối diện với họ. Sẽ nhanh thôi, hắn sẽ có cơ hội tiếp xúc "thân mật" với hai người đó a.

Phía bên kia, Riven và Singed ngoài mặt vẫn tỏ ra không có gì. Trên thực tế, lương thảo của quân đội Noxus đã được dùng gần hết, đến giờ khắc này có lẽ không trụ được bao lâu nữa. Tuy nhiên, Riven với kinh nghiệm của mình mà rất nhanh đã khích lệ được ý chí chiến đấu của binh lính.

Có câu "chó cùng rút giậu" có lẽ phù hợp với quân Noxus. Trước tình thế cùng đường nguy khốn như vậy tại sao không liều mạng với chúng một phen? Chỉ cần chiếm được tòa thành này thì vấn đề lương thực dĩ nhiên chả là gì nữa. Không những thế, sau khi hạ được thành này thì gần như không còn gì để ngăn cản đại quân Noxus tới Placidium được nữa. Nghĩ tới đây, khí thế binh sĩ Noxus lại dâng lên mãnh liệt, trong mắt đã tràn đầy chiến ý nhìn bức tường thành trước mặt mà như muốn đập đổ nó luôn vậy.

Hai bên đã là địch nhân của nhau, hận thù khôn tả. Một bên là kẻ xâm chiếm với dã tâm to lớn mà bên kia lại bất chấp tất cả bảo vệ đất nước khỏi kẻ thù. Và dĩ nhiên chừng đó đã đủ chứng minh một điều không gì có thể ngăn cuộc chiến diễn ra.

Nếu đã vậy, lúc này nói mấy lời với địch nhân là dư thừa, không cần thiết. Việc gì đến thì cũng phải đến mà thôi.

Chẳng lâu sau, Riven đứng trước toàn quân kêu lên một tiếng thật to "Vi Noxus!". Thanh âm hoàn toàn mang theo nhiệt huyết mãnh liệt trong lòng cô không khác gì sự cổ động khích lệ rất lớn với binh sĩ.

- Vi Noxus... Noxus...!

- Lên... giết...

Lại một trận vang trời nữa, những binh lính Noxus như cự thủ mạnh mẽ gào lên rồi xuất động công thành Elton.

Trên thành, tuy có bị khí thế của địch nhân dọa cho ngầy người nhưng tình huống trước mắt là vô cùng nguy cấp nên những người lãnh đạo nhanh chóng trấn tĩnh lòng quân.

- Không được sợ hãi! Toàn quân sẵn sàng ứng chiến.

Tiếng quát của thành chủ Richie quả nhiên có tác dụng không nhỏ, những binh sĩ thủ thành nhanh chóng lấy lại dũng khí của mình mà chuẩn bị chiến đấu. Richie nói đúng, không được sợ hãi, một khi sợ hãi sẽ chỉ càng chóng chết mà thôi. Mà không chỉ đơn giản là vậy, nếu họ chết thì ai sẽ bảo vệ quê hương họ? Ai sẽ bảo vệ thân nhân của họ trước sự hung ác, tàn bạo của quân thù? Chính vì vậy họ phải mạnh mẽ hơn nữa.

Mất thấy bộ binh Noxus đang ngày càng tiến gần hơn, Josep quyết đoán hô lên một tiếng. Ngay sau đó, những nòng pháo đen ngòm trên tường thành bắn ra rất nhiều đạn pháo. Những quả đạn pháo như vẽ lên không trung một vòng cung khói đen rồi rơi vào giữa đội hình bộ binh đang tiến lên của Noxus.

Sát thương từ những quả đạn pháo cũng được cho là mạnh, loạt đạn đầu tiên cũng gây ra tổn hại không nhỏ cho bộ binh địch. Tuy nhiên, nói ra thì số thương vong ít ỏi này so với số lượng đông đảo của đối phương mà nói thì cũng chỉ là muối bỏ bể. Ngay khi loạt đạn đầu tiên khai hỏa thì tạm thời pháo chưa thể tiếp tục khai hỏa vì nòng pháo cần làm nguội tránh tình trạng quá nhiệt mà phát nổ.

Làn pháo qua đi, bộ binh bên dưới lại như nước lũ tràn đê mãnh liệt lao tới. Trước tình thế này, Josep vẫn luôn duy trì biểu tình lãnh đạm, quyết đoán quát:

Truyện được copy tại TruyenCv.Com

- Cung thủ! Sẵn sàng... bắn.

Sau tiếng hô là đồng loạt những tiếng "vút, vút" của tên bay. Bộ binh bên dưới nhanh chóng nhận ra cơn mưa tên đang trút xuống liền bỏ phòng nhấc khiên lên chắn. Tuy nhiên cũng không phải tên nào cũng kịp giờ khiên lên và hiển nhiên những kẻ đó đều bị tên bắn trúng. Lại một cơ sở người nữa phải hy sinh.

Trên thành những mũi tên vẫn được xả xuống nhưng hiệu quả cũng không được như lần đầu, bất quá vẫn có thể giảm tốc độ của kẻ địch.

Quân Noxus còn chưa tiếp cận chân thành mà đã hy sinh hơn vạn người, tuy vậy dòng người vẫn liên tục không ngừng xông lên. Trước mắt bên Noxus cũng đã xuất động cung thủ bắn trả, theo đó những mũi tên trên thành cũng giảm đi nhiều.

Chớp thời cơ đó, bộ binh đã tới chân tường, những cây thanh công thành càng lúc càng được dựng lên nhiều hơn. Mà bên dưới mấy cỗ máy công phá công thành được sự bảo hộ của binh lính mà áp sát công thành. Những tiếng "Uỳnh... uỳnh" phá cửa liên tục vang lên.

Bên phía Ionia cũng không chịu thất thế. Binh lính trên thành ra sức dùng mọi cách ngăn chặn kẻ địch lên thành. Cỗ máy phá thành cũng là tâm điểm của hỏa lực phía trên. Tên liên tục được bắn tới nhưng căn bản không có xuyên qua lớp khiên dày của bọn lính bảo hộ.

Biết cách này không thể ngăn địch, quân Ionia ngay lập tức sử dụng cách khác. Từ phía trên, một vạc dầu khổng lồ được đổ thẳng vào đám thủ hộ bên dưới cùng cỗ máy phá thành kia. Một mối lửa khiến cả vùng đó bỗng chốc bùng cháy mãnh liệt, nó đã thành công phá hủy đi uy hiếp với công thành.

Về phía Noxus lúc này vẫn không tiếc lực lượng mà xuất động binh lính tiếp tục công thành không ngừng. Đã có nhiều binh sĩ Noxus lên được tường thành, cuộc chiến ác liệt lại nổ ra trên thành.

Tuy vậy đám lính Noxus này cũng không cự được quá lâu trên này. Đám người Phong, Yi, Ngộ Không, Udyr, Varus cùng những binh lính Ionia khác vô cùng quyết liệt mà đánh trả.

Phong hấn cũng không phải lần đầu thực chiến nhưng với một cuộc chiến tranh quy mô như này quả là có phần choáng ngợp. Những hình ảnh này nếu trước kia hấn chỉ có thể thấy qua phim ảnh thì giờ đây chính hấn được hóa thân vào thì làm sao không khiến hấn choáng ngợp.

Máu me, chết chóc, đau đớn, sợ hãi,... đều không phải lần đầu hấn chứng kiến. Và lại, thực chiến vẫn luôn là cách rèn luyện tốt nhất a! Phong hấn không có ngại dùng cuộc chiến này làm đá mài dao. Bất quá viên đá mài dao này có vẻ lớn hơn bình thường.

Rất lâu sau.

Tình hình trên thành đã ổn định trở lại. Mặt mũi ai ai ở đây cũng nhem nhuốc, trên người còn lưu lại nhiều vết máu của địch nhân.

Nhưng lúc này đâu ai thừa hơi mà lo mấy chuyện bề ngoài như thế này. Tất cả bọn họ đều nhập tâm vào cuộc chiến tưởng chừng như không kết thúc này.

Cứ như thế, cuộc chiến quyết liệt đẫm máu của cả hai phe diễn ra rất lâu cho tận khi trời tối. Vì trời tối không thích hợp cho công thành nên quân đội Noxus đành bất đắc dĩ mà nổi trống thu quân. Với lực lượng đông đảo, cường đại của Noxus mà nói thì công chiếm được tòa thành không ngờ lại khó đến vậy.

Khi quân Noxus đi cũng là lúc tiếng reo hò của binh lính Ionia trên thành vang lên. Tuy cuộc chiến này cướp đi của bọn họ biết bao đồng đội nhưng dù sao bọn họ cũng đã rất kiên cường đánh lui được địch nhân cường đại. Đó coi như là một thành công của họ, chỉ ít thì tạm thời họ cũng có thể nghỉ ngơi chút ít sau trận chiến quyết liệt lúc ban ngày.

oOo

Trong phòng nghị sự quân đội Ionia.

Cuộc chiến tạm thời ngưng lại, những thông tin về thương vong cũng đã được kiểm kê.

Trong trận chiến này, hiển nhiên kẻ chịu lỗ nặng nhất là Noxus. Bên Noxus đã tổn thất đến hơn ba mươi vạn người cùng hàng vạn chiến mã. Mà trong khi đó bên Ionia chỉ tổn thất mười hai vạn người.

Nhìn tổng thể mà nói thì hai bên không có thua thiệt nhau là mấy. Mười hai vạn quân tuy là thiệt hại ít hơn Noxus nhưng mười hai vạn trên năm năm vạn cũng không thể coi là ít. Thiệt hại này là rất đáng lo ngại, nếu không có biện pháp cụ thể thì Elton thành thất thủ là sớm thôi. Truyện được copy tại [TruyenCv \[.\] Com](#)

Hiện tại người nào ở đây cũng rất căng thẳng mà cũng vô cùng mệt mỏi sau cuộc chiến nhưng vẫn cố gắng nghĩ kế.

Tình thế hiện tại quả là không ai nghĩ ra cách gì cả, những lúc bí như thế này không ai nói với ai mà bất giác về về một người. Quân sư trẻ.

Dường như đây cũng là một loại ý lại của mọi người vào hấn. Vị quân sư trẻ nào đó cũng chỉ biết thâm cười khổ. Cũng may hấn vừa vặn mới nghĩ ra một kế, tiện thể nói luôn cho họ.

Trong phòng nghị sự, tất cả đều im lặng lắng nghe kế hoạch của Phong một cách chăm chú nhất. Sau một hồi lâu diễn tả kế hoạch xong, hấn điềm tĩnh nói.

- Ta biết tướng quân cùng mọi người đang lo lắng gì. Vì vậy ta cũng chỉ đưa ra kế hoạch thôi, còn việc có thực hiện hay không là quyết định của tướng quân cùng các vị ở đây.

Phong nói là thật, thực ra đó chỉ là một kế hoạch hấn mới nghĩ ra mà thôi. Về phần có thất bại hay thành công là chưa biết được. Tuy nhiên việc gì cũng vậy, luôn phải có niềm tin mới có thể thành công.

Những người ở đây cũng không phải xa lạ gì với hấn, trong thâm tâm họ sớm đã rất tin tưởng vào vị quân sư này. Trong thời gian qua và gần đây là trận chiến vừa rồi biểu hiện của hấn rất tốt, từ đó niềm tin của họ cho hấn lại càng thêm nhiều.

Cuối cùng tất cả đều đồng ý với kế hoạch của Phong rồi người nào người ấy bắt đầu chuẩn bị cho kế hoạch sắp tới. Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 25: Chiến Sự Thành Elton (2)

Ngày hôm sau.

Ngay trong lần đụng độ đầu lực lượng cả hai bên đều ăn thiệt lớn, mà bên Noxus lại có phần nặng hơn. Binh lực tổn thất hơn ba mươi vạn, đây là còn chưa tính số người bị thương không biết rõ là bao nhiêu.

Nhưng có lẽ do vấn đề thời gian gấp nên bên phía Noxus ngay hôm sau đã phát động tấn công thành Elton một lần nữa. Chỉ là đón chờ bọn họ lần này không phải là bức tường thành kiên cố kia nữa mà là quân đội chủ lực của đối phương.

Nhìn lực lượng yếu kém của quân Ionia trước mắt mà không ai bên phía Noxus đều không tỏ vẻ khinh thường đàn kiến hôi liều mạng này. Singed một bên khinh miệt nhìn đàn kiến hôi Ionia, một bên cười nói với Riven ở bên cạnh.

- Hừ! Lầy trứng chọi đá. Đúng là một lũ không biết sống chết. Nếu bọn chúng đã muốn dâng chiến thắng cho chúng ta vậy thì ta không nên phụ lòng chúng.

Khác với vẻ tự cao của Singed, Riven lại tỏ ra rất có phong phạm của một người có kinh nghiệm. Cô từ đầu vẫn một mực chăm chú quan sát động tĩnh của địch nhân. Nghe Singed nói vậy Riven không khỏi nhún mày mà đáp lại.

- Ngươi không cảm thấy có gì đó không đúng sao? Không đời nào bọn chúng lại dám dùng số quân chưa tới ba mươi vạn để mà chống lại đại quân hàng chục vạn của chúng ta như thế này. Ta có dự cảm dường như đây chỉ là một cái bẫy!

- Ha ha. Riven à, ngươi đa nghi quá rồi! Dũng khí mạnh mẽ của ngươi không lẽ bay mất rồi sao. Ngươi nhìn đi, bọn chúng chỉ là một lũ chỉ biết liều mạng mà thôi. Lực lượng chúng ta đông như thế này chẳng lẽ không thể đánh bại chúng, trận chiến này đã có kết quả rồi.

Singed phấn khích cười lớn, mắt liếc qua thấy Riven vẫn có vẻ do dự hần lại nói tiếp.

- Ngươi do dự gì nữa? Cơ hội chỉ đến một lần mà thôi, nếu không bắt lấy thì chúng ta chỉ có thể mà hối hận. Ngươi cũng biết đấy, quân lương của chúng ta đã cạn rồi, nếu bây giờ không nhanh chóng chiếm thành cướp lương thực của địch để bổ sung thì cuối cùng đội quân này chỉ có kết cục thảm bại mà thôi.

Nghe xong, Riven trầm mặc một lát rồi cuối cùng cũng gạt đi tâm trạng lo lắng mà gật đầu với Singed tỏ vẻ tán thành. Tiếp đó phát lệnh cho đại quân bắt đầu tiến công.

Bên kia chiến tuyến là binh lực chưa tới ba mươi vạn quân của Ionia. Chỉ huy đội quân này không phải Josep mà là thành chủ Richie. Bên cạnh còn có mấy người Udyr, Yi, Ngô Không và Phong.

Về ban đầu, việc Phong đi ra trận còn bị Josep từ chối. Đơn giản là vì hắn là quân sư, người nghĩ ra kế hoạch lần này. Hơn nữa hắn là người có tài, không thể để nguy hiểm đến tính mạng.

Tuy nhiên, rất nhanh chóng hắn liền dựa vào lí do này để thuyết phục Josep chấp thuận hắn ra trận. Thân là người nghĩ ra kế hoạch lần này thì hắn càng cần trực tiếp tham gia, chỉ như vậy kế hoạch mới có thể hoàn thiện nhất.

Dù sao thì thực lực hiện tại của hắn hiện tại đã khá cao. Kiến thức cũng đã có rồi, điều hắn cần bây giờ chính là thực chiến. Phong rất có niềm tin vào kế hoạch của hắn, trận chiến này cứ coi như địch nhân là đá mài dao, và hắn dĩ nhiên là thanh dao cần mài.

Nếu người khác biết hắn đang nghĩ gì thì nhất định sẽ chửi hắn là một thằng ngu không biết sống chết. Ai lại coi đại quân hàng chục vạn là đá mài dao bao giờ, thật quá mức nực cười. Nhưng thực ra hắn không có ngu, hắn tự biết nên làm như thế nào là tốt nhất.

Quay lại trận chiến, lúc này đây hai bên đã giao chiến. Cuộc chiến diễn ra theo đúng dự đoán, bên Noxus với quân số đông đảo đang chiếm thế thượng phong. Tuy vậy, bên Ionia cũng không phải dạng vừa, dù chênh lệch về quân số nhưng những binh sĩ Ionia vẫn rất kiên cường chống trả không chịu yếu thế chút nào.

Nếu so về lượng thì có vẻ bên Noxus chiếm ưu thế nhưng về chất thì lại có phần thua kém Ionia.

Hai người Udyr và Ngô Không đã hòa mình vào cuộc chiến mà liên tục thể hiện khả năng cận chiến mạnh mẽ của mình. Cứ như thế, hai người như hai lưỡi hái mà càn quét đội hình đối phương. Chỉ là quân số của địch nhân quá nhiều, cứ hạ một tên thì hai tên khác lại tới. Trạng thái giằng co nhất thời được duy trì tại đây.

Tại một góc nào đó của chiến trường.

Thân ảnh Yi đang liên tục di chuyển tránh né đi những binh thuốc độc đang bay tới từ kẻ địch trước mặt. Kẻ đó dĩ nhiên không ai khác là Singed.

Làng của Yi tuyệt diệt là do một tay gã Singed gây nên, hôm nay gặp địch nhân cũng có thể coi như là một cơ hội để giải quyết thù cũ.

Một bên Singed cười lớn đầy điên cuồng, một bên lại liên tục ném ra những sản phẩm độc được đẩy nguy hiểm của mình về phía Yi khiến Yi nhất thời phải khó khăn tránh né.

Những chất độc này Yi đã từng chứng kiến độ nguy hiểm của nó nên rất đề phòng. Yi cũng rất khôn khéo trước mắt chỉ cố tỏ ra chật vật tránh đi những binh độc bay tới nhưng thực ra vẫn đang chờ đợi thời cơ thích hợp để mà phản công.

Và như dự đoán, trong một khắc tìm được khoảng trống, ngay lập tức thân ảnh Yi như biến mất rồi sau đó đã xuất hiện bên cạnh Singed mà đưa kiếm lên chém vào kẻ địch.

Singed nhất thời kinh ngạc nhưng phản ứng cũng rất nhanh. Hắn liền đưa chiếc khiên to của mình lên đỡ kiếm, rồi liền đó lùi lại vài bước, tay tiện thể ném

tới chỗ Yi vài bình khói độc.

Bình thuốc rơi xuống vỡ ra, khói độc bốc lên rất nhanh chóng. Yi theo phản xạ nhún chân lùi về sau nhưng vẫn bị dính độc. Độc này dĩ nhiên không đơn giản, chỉ tiếp xúc một chút cũng khiến da mặt Yi phải trở nên xanh xao, sinh lực suy nhược đi nhiều.

Đúng lúc nguy cấp này lại xuất hiện thêm một kẻ địch nữa. Nữ chiến binh với thanh kiếm lớn màu xanh - Riven. Vừa mới xuất hiện, Riven liền chớp lấy cơ hội mà lao lên chuẩn bị kết liễu kẻ đang yếu nhược trước mặt.

Phía xa, Phong đang mải chiến đấu với địch nhân nhưng cũng không quên chú ý tới đồng minh phe mình. Mắt thấy Yi đang gặp nguy, hắn không ngần ngại kích hoạt cho mình kỹ năng tốc hành chạy thẳng về phía Yi.

Tốc hành tăng cho hắn 20% tốc độ di chuyển và có thể xuyên qua thực thể trong mười phút. Với khoảng cách từ chỗ Phong tới chỗ Yi không gọi là quá xa nhưng với tốc độ bình thường cộng thêm sự cản trở của hỗn loạn của chiến trường thì chỉ e là không kịp. Chính vì vậy Phong mới ngay lập tức dùng Tốc hành.

Và hiệu quả mang lại là không cần nói. Phong hắn sau khi sử dụng tốc hành chỉ có cảm giác là rất phiêu. Tần suất hoạt động của đôi chân dường như tăng lên khá lớn, tốc độ theo đó cũng nhanh hơn rất nhiều.

Chỉ mới đó mà Phong đã tới nơi. Kiếm dài trong tay chém một đường kiếm về phía Riven còn đang lao tới chỗ Yi. Đường kiếm này của Phong tưởng chừng như đơn giản không có sát thương nhưng thực chất lại là mang theo kiếm thuật wuju đỉnh cao, sát thương là không phải bàn cãi.

Thân là một chiến binh có kinh nghiệm, hiển nhiên Riven cũng nhận ra sát cơ nguy hiểm. Lắc mình một cái, Riven đưa kiếm lên chặn lại đòn tấn công của địch nhân.

"Keeng" Một thanh âm kim loại va chạm vang lên, tia lửa tóe ra trong giây lát.

Một chiêu này kết thúc, thân ảnh Riven lùi lại vài bước, mắt nhìn tên nam nhân vừa rồi mới tung một kiếm kia đã tới cạnh Yi tự lúc nào.

Phong hắn cũng chịu lực phản chấn không nhẹ, thân ảnh lùi hai bước rồi lợi dụng hiệu quả của Tốc hành chưa hết mà rất nhanh rồi tới chỗ Yi.

Yi tiện cơ hội này mà "thiên". Một bức màn màu lục nhàn nhạt bao phủ Yi, tiếp đó chất độc dường như cũng bị triệt tiêu. Cũng chỉ là "thiên" một chút nhưng cũng đủ để Yi lấy lại sức. Theo lời của Phong, Yi không chậm trễ rồi đi đến phía thành chủ Richie đang cách không xa mà chuyển lời gì đó.

Phía bên này, Phong cố tỏ ra bình tĩnh mà đối mặt với hai người Riven, Singed. Dĩ nhiên Phong biết bản thân không thể đấu lại hai người, tuy nhiên một ý lại vừa nảy ra trong đầu hắn.

- Riven, thật không ngờ hôm nay lại có cơ hội đối mặt với cô.

Phong hơi cười cười nói.

- Nghe nói kiếm pháp của Riven cô rất mạnh. Kẻ yếu ta không biết hôm nay có thể thỉnh giáo qua một chút được không? - Nói rồi, không để đối phương trả lời thì thân ảnh Phong cũng rời khỏi vị trí mà lao tới Riven. Website truyện convert T.r.u.y.e.n.C.v[.]c.o.m

- Hừ, cũng được thôi. - Riven hồ hững đáp lại một câu, tay nắm chắc đại kiếm rồi thân ảnh cũng lao lên đối kháng với kẻ địch.

Singed lúc này thấy Riven đã ra tay nên cũng không ở lại nữa mà đi ra nơi khác tiếp tục công việc xả độc của mình. Truyện được đăng tại T.r.u.y.e.n.C.v[.]c.o.m

Giao chiến giữa hai người Phong và Riven diễn ra khá kịch liệt. Từng kiếm giao nhau là lại tóe ra tia lửa. So về kỹ thuật thì không phân cao thấp, còn so về kinh nghiệm chiến đấu thì hiển nhiên Riven chiếm ưu thế.

Phong vừa mới giữ khoảng cách một chút, Riven lại tiếp tục lao tới. Đại kiếm trong tay liên tục khu động tạo ra một vùng sát thương xung quanh, tốc độ cũng rất nhanh hướng tới chỗ Phong.

Phong nhìn chiêu thức này có chút quen quen mắt, đó là... Tam bộ kiếm. Đúng là tam bộ kiếm.

Lúc này Riven vẫn một mực dùng tam bộ kiếm pháp của mình tiếp cận đối phương mà không để ý tới dị sắc từ mắt hắn. Quát lên một tiếng, Riven nhảy lên không trung, đại kiếm mang theo uy lực cực lớn chém xuống thân ảnh tên địch nhân kia.

Như cảm giác nguy hiểm, Phong không chần chừ lùi về phía sau kịp thời tránh đi chiêu vừa rồi của Riven. Cũng may vừa lúc thoát khỏi hiểm cảnh cũng là lúc hiệu quả Tốc hành hết tác dụng, nếu không thì có lẽ hắn khi này phải hứng chịu một chiêu kia.

Hít lấy một hơi thật sâu, lục quang bên mắt trái bỗng lóe lên. Phong hắn cười lạnh nhìn Riven, nói.

- Tam bộ kiếm quả nhiên uy lực! Kẻ hèn yếu ta xin thứ lỗi.

Riven cũng không hiểu rõ lời hắn nói nhưng trực giác cho biết có gì đó bất thường. Và quả nhiên như vậy, phía trước Phong đang múa lên những đường kiếm rất quen thuộc.

- Tam bộ kiếm! Không thể nào? - Riven cả kinh thốt lên.

Kiểm pháp Phong hấn dùng đây không phải kiếm thuật wuju mà là tam bộ kiếm của Riven. Điều này không khỏi làm Riven phải kinh ngạc. Phải biết rằng kỹ năng này là kỹ năng độc quyền chỉ có duy nhất cô biết, không thể nào tên địch nhân này lại biết được. Nhất định có gì đó không đúng!

Thực ra cũng không có gì, đây hoàn toàn là Phong hấn kích hoạt kỹ năng Lục quang nhãn mà ra. Kỹ năng này cho phép hấn sao chép kỹ năng của người khác rồi có thể tái thực hiện lại kỹ năng đó.

Tuy Lục quang nhãn có khả năng kì diệu như vậy nhưng cũng không phải không có điểm yếu. Tam bộ kiếm nhái dĩ nhiên không thể uy lực như hàng thật được. Và lại, Phong hấn cũng không có ý định dùng chiêu này đánh bại Riven. Mục đích của hấn là cái khác kia.

Sau khi tung xong chiêu này, Phong cũng chẳng ham chiến nữa mà rút lui theo quân mình. Thì ra là thành chủ Richie đã hạ lệnh lui quân về thành. Trên đường về cũng là vừa lui vừa đánh.

Quân Noxus há lại để kẻ địch trốn thoát. Chỉ biết khi thấy quân Ionia rút đi, quân Noxus ngay lập tức toàn quân truy sát.

Phía bên này, Riven nhìn kẻ địch học lén kỹ năng của mình đang bỏ chạy kia liền tức giận quát lên một tiếng mà đuổi theo. Cô cũng không biết kẻ mình đang đuổi kia đã treo trên miệng một nụ cười quỷ dị tựa như tất cả đã nằm trong dự liệu của hấn vậy. Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại: Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Chiến Sự Thành Elton (3)

Lần giao chiến thứ hai, quân đội Ionia đưa ra một quyết định kì lạ khi đưa ba mươi vạn quân ra để đối kháng trực diện với đại quân hàng chục vạn của địch nhân. Và kết quả cũng không có gì bất ngờ khi quân đội Ionia thất bại rút lui về thành.

Nhân cơ hội này, bên Noxus đã huy động toàn quân truy sát kẻ địch. Tàn quân tháo chạy, lực lượng cố thủ trong thành cũng không thể làm được gì trước thế tiến quân mạnh mẽ của kẻ địch. Cổng thành phía Đông nhanh chóng bị phá vỡ, quân Noxus tràn qua cổng thành như nước lũ tràn đê.

Điều kỳ lạ khi đại quân Noxus tiến vào là cả một tòa thành rộng lớn mà giờ đây chỉ thấy lác đác vài tên tàn binh. Hiển nhiên bên phía Ionia nhận thức rõ tầm quan trọng của tòa thành này với cục diện sau này là quan trọng như thế nào. Bọn họ thà chết để bảo vệ tòa thành này đến cùng chứ không đòi nào lại bỏ chạy như thế này?

Riven sau khi đuổi tới đây thì bất giác mà dừng lại, vẻ mặt hết sức trầm ngâm suy nghĩ về những điều kì lạ trước mắt. Dĩ nhiên người phản ứng như vậy cũng chỉ có duy nhất Riven, còn lại tất cả những người khác đều đang hoan hô âm ỉ trước thắng lợi. Như vậy là cuối cùng bọn họ đã thành công, thành công một cách đến họ cũng cảm thấy có chút bất ngờ.

Trong thành có rất nhiều nhà dân, trong đó ắt sẽ có lương thực, có lương thực là có cơm ăn,... Chỉ nghĩ tới đó là đám binh sĩ Noxus như đám thú đói mà bắt đầu xâm nhập mọi nơi để mà vơ vét.

Singed bên cạnh Riven đảo mắt mấy vòng xung quanh, cười nói.

- Ta đã nói rồi, trận chiến này chúng ta thắng...

Lời hấn nói còn chưa dứt đã bị tiếng kêu thất thanh của Riven chặn lại.

- Không!

Cũng chỉ là thế, lời vừa dứt cũng là lúc dị biến phát sinh. Phía trước, những căn nhà dân tưởng chừng như vô hại lúc này bỗng nhiên trở thành một mối nguy hiểm khôn tả.

"Bùm... bùm... Ầm... ầm..." Những thanh âm của vụ nổ liên hoàn không ngừng vang lên khắp bốn phía. Nguyên nhân của những vụ nổ này chính là trong những căn nhà dân. Mà điều đáng nói là hầu hết binh lính hiện giờ lại trong khu vực dân cư. Những vụ nổ này chính xác là một cái bẫy của Ionia.

Sự việc diễn ra một cách quá nhanh, quá nguy hiểm. Hầu hết binh sĩ Noxus đều bị vụ nổ này ảnh hưởng, thương vong tạm thời chưa xác định được nhưng có thể khẳng định rằng thiệt hại là rất lớn.

Trước cảnh náo loạn như thế này, Riven rất nhanh lấy lại tỉnh táo.

- Không được loạn! Toàn quân nghe lệnh rút lui! Rút lui!

Quả nhiên là cũng có tác dụng. Đại đa số binh sĩ đều nhanh chóng tập hợp lại rồi bắt đầu tháo chạy ra phía cổng Đông.

Chỉ là việc này e không đơn giản như vậy, nếu đây đã là một cái bẫy thì làm sao bọn họ để kẻ địch thoát đi dễ dàng như vậy!

Tàn quân Noxus còn chưa kịp hoàn hồn vừa mới chạy gần ra cổng thành thì đã bị chặn lại bởi kẻ địch. Binh lực Ionia chặn ngoài này cũng chỉ chưa đến mười vạn, người chỉ huy chính là Josep. Tuy binh lực không nhiều nhưng để mà đánh lại một đội tàn binh mất hết sức chiến đấu như này cũng không phải chuyện gì khó khăn.

Josep hô một tiếng, đội quân phía sau ông bắt đầu tràn lên tàn sát kẻ địch. Quả nhiên đối đầu với kẻ không có ý chí thật dễ dàng. Tàn binh Noxus chỉ miễn cưỡng chống trả yếu ớt rồi nhanh chóng bị binh sĩ Ionia đang hùng lực khí thế chém giết.

Còn chưa hết, lúc này không biết làm thế nào mà từ trong thành lại xuất hiện thêm một đội quân nữa. Chính là đội quân chủ lực của Ionia khi trước rút chạy trong thành. Đội quân này nhanh chóng kết hợp cùng đội quân của Josep mà vây đánh kẻ địch.

Tình thế đã cực kỳ nguy hiểm, kéo dài thêm thời gian thì quân Noxus bị diệt là điều hiển nhiên. Nhưng những lúc thế này là lúc cá nhân tỏa sáng.

Riven không hổ là dũng tướng, tay cầm đại kiếm, cô như một đầu cự thú không ngừng càn quét binh sĩ Ionia. Rất nhanh vòng vây đã để lộ ra kẻ hở, mà chỉ cần có vậy là tàn binh Noxus dưới sự chỉ huy của Riven và Singed bắt đầu tốc lực tháo chạy về phía cổng Nam.

Lần này rút lui quân Noxus đã cảnh giác hơn nhiều, tay cầm binh khí sẵn sàng tử chiến nếu như tiếp tục bị chặn. Nhưng sự thật lại không như họ nghĩ, ngoài này không hề có binh lực chặn đánh. Dù cảm thấy hơi kì lạ nhưng sinh tử trước mắt, không chạy nhanh ở đây chờ chết chắc?

Phía trước có hai con đường đều có thể rút lui, vì để phân tán lực lượng kẻ địch nên tàn binh Noxus quyết định chia ra tháo chạy. Hai người Riven và Singed mỗi người dẫn quân chạy một hướng, đợi khi thoát khỏi truy đuổi của kẻ địch sẽ gặp nhau sau.

Sở dĩ quân Noxus có thể thoát được như vậy cũng là từ kế hoạch của Phong. Nếu như ép kẻ địch đến đường cùng thì bọn chúng sẽ quyết tử liều chết chống trả, đến khi đó bên Ionia có thắng thì thiệt hại e rằng cũng rất lớn. Tốt nhất nên để một đường lui cho chúng rồi xử lí sau. Binh lực của Josep cũng chỉ truy đuổi không lâu rồi rút về, căn bản phía trước đã có người chờ bọn chúng rồi nên không nhất thiết phải đuổi theo nữa.

Tàn quân của do Riven chỉ huy chạy thực mạng không biết đã bao nhiêu lâu, chỉ biết rằng cuối cùng cũng thoát khỏi truy sát của đối phương là được. Riven cho quân dừng lại nghỉ ngơi tại một vùng đất hẻo lánh. Cô lúc này trông khá thảm hại, mà binh sĩ xung quanh lại càng thảm hại hơn. Sau khi chạy thoát khỏi tử thần, mặt mày ai nấy đều không có chút sức sống. Bọn họ không thể ngờ được mình lại rơi vào bẫy của kẻ địch một cách dễ dàng như vậy, thật không ngờ đại quân Noxus cuối cùng hôm nay lại đại bại một cách thảm hại như thế này!

Đó cũng là những gì Riven đang nghĩ. Nếu như cô hôm nay sớm phát hiện ra âm mưu này của đối phương thì kết cục đâu ra nông nổi này. Nếu như cô có thể bình tĩnh hơn không vì cái tên địch nhân chết tiệt nào đó mà tức giận...! Chỉ là, vốn dĩ trên đời này hai từ "nếu như" chỉ là hư vô mà thôi. Kết quả thua là thua, thắng là thắng.

Binh lực hiện tại còn có ở đây vào khoảng mười sáu vạn, tuy nhiên người nào người ấy đã mệt mỏi cực độ, ý chí chiến đấu gần như không còn nữa. Bây giờ họ chỉ biết thất thần ngồi đây đợi đội tàn binh của Singed đến nữa mà thôi.

Không lâu sau, từ xa đã bắt đầu vọng lại tiếng người ngựa, càng lúc càng tới gần. Đám người Riven cứ ngỡ rằng binh lực của Singed đến nên cũng không quá cảnh giác. Dù sao thì họ biết rằng kẻ địch đã ngừng truy đuổi từ lâu rồi.

Nhưng họ lại sai rồi! Những gì Riven cùng đám lính thấy không phải là đám người của Singed mà là kẻ địch! Từ khi nào kẻ địch lại đuổi tới nhanh như vậy? Không, không đúng, nhất định chúng đã chuẩn bị từ trước! Nhưng tại sao chúng biết ta sẽ chạy tới đây?

Truyện được copy tại TruyenCv [.] Com

- Hey! Chúng ta lại gặp nhau rồi, Riven!

Thanh âm vừa rồi phát ra là từ một tên nam nhân có gương mặt hết sức điển trai nhưng trước mắt Riven thì cái gương mặt đó lại rất đáng ghét, rất đáng hận bởi chính hắn là kẻ đứng sau tất cả kế hoạch lần này.

- Tất cả là do tên giáo hoạt nhà ngươi! - Riven không kiềm được tức giận quát lên, thanh kiếm được nắm chặt chuẩn bị chiến đấu bất cứ lúc nào.

Người Riven đang nói dĩ nhiên không ai khác chính là Phong. Và hắn cũng là người đứng sau mọi chuyện từ việc hắn khiêu khích Riven, giả thua dụ địch vào bẫy, vụ nổ trong thành, mở đường cho họ tháo chạy rồi đến bây giờ là mai phục sẵn ở đây. Tất cả là kế hoạch của hắn.

Phong cười cười với Riven một chút rồi quay sang hướng tới đám binh sĩ Noxus, đồng đặc nói:

- Các binh sĩ dũng cảm của Noxus! Cuộc chiến này các người đã thua rồi. Nhưng điều đó không có nghĩa là các người sẽ phải chịu chết ở nơi này. Ta biết nhiều người trong các vị còn có thân nhân tại quê hương đang chờ đợi các người trở về. Nếu như hôm nay các người hy sinh tại đây thì những thân nhân của mấy người sẽ ra sao. - Hoi ngừng lại giây lát, giọng nói hắn tỏ vẻ thành khẩn hơn - Ta xin lấy tính mạng bản thân ra đảm bảo với các người, nếu như các người chịu hàng thì bên Ionia chúng ta tuyệt không giết hại hay giam cầm các người mà sẽ cho các người một con đường sống, được cấp lương

thực, tàu thuyền để các người trở về quê hương với thân nhân gia đình. Còn nếu các người không chấp nhận đề nghị này thì đừng trách chúng ta vô tình!

Những lời hấn vừa nói ra đều đánh trúng tâm lý của đám người Noxus. Như hấn nói thì chỉ cần đầu hàng thì bọn họ có thể sống. Hơn nữa còn được cấp lương thực, tàu thuyền để về nước. Đề nghị này quả thực có sức hấp dẫn rất lớn, đám người Noxus bắt đầu vang lên tiếng ồn ào.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của Phong, chiến thuật tâm lý này rất hữu dụng. Chỉ sau một lúc bên phía Noxus đã có người bỏ vũ khí xuống đầu hàng. Mà chỉ cần có người đầu tiên thì sẽ có người tiếp theo. Trong chốc lát đã có hơn nửa số quân Noxus đầu hàng.

Riven nhìn tên địch nhân giảo hoạt kia chỉ bằng mấy lời nói đã khiến hơn nửa số quân của mình ra hàng không khỏi cảm thấy tức giận hơn.

Đã đến nước này rồi chỉ còn liều chết! Riven nói mấy lời động viên những binh sĩ trung thành vài câu rồi quay sang đối mặt với địch nhân. Phía bên Phong còn có cả Yi nữa nên trận chiến này thắng bại đã rõ.

Hai bên cạn lời rồi thì chiến thôi!

Cuộc chiến không cân sức diễn ra có phần quyết liệt. Hai bên giao chiến hết sức hỗn loạn, thanh âm binh khí va chạm, tiếng thét đau đớn không ngừng vang lên. Phía bên này, Phong cũng rất vinh hạnh được Riven tận tình chiếu cố. Riven dĩ nhiên rất muốn giết tên địch nhân giảo hoạt này nhưng tên này lại không hề muốn trực diện đối đầu với cô mà chỉ vừa tránh né hoặc đỡ đòn. Đáng giận hơn là hấn thì thoảng còn thi triển lại vài kỹ năng của cô.

Thoạt đầu cuộc chiến diễn ra có phần cân bằng do khí thế quyết tử của binh sĩ Noxus rất cao, tuy nhiên theo thời gian thì khí thế cũng yếu đi, quân sĩ Ionia nhanh chóng áp chế cục diện.

Đúng lúc này, từ phía xa kia một đội quân đang tiến tới, chỉ huy đám lính này là Singed. Chỉ là dường như gã không có ý cho quân vào trợ giúp đám người Riven. Điều này không khỏi khiến cô cảm thấy gì đó bất thường, cô lấy sức Riven hướng về phía Singed hết lên:

- Singed! Ngươi còn đợi gì nữa? Mau tới đây giúp ta giải quyết bọn chúng!

Đáp trả lại cô chỉ là một thái độ hờ hững của Singed, hấn cười lạnh nói:

- Đúng vậy! Phải giải quyết... một cách triệt để a! Ha ha.

Nói đoạn, Singed phát tay ra hiệu cho đám lính phía sau. Ngay sau đó, trước bao cái nhìn kinh ngạc rồi phẫn nộ của đám người Riven, những binh thuốc độc vẫn không ngừng bay tới.

Không chỉ đám người Riven kinh ngạc mà cả bên phía Ionia cũng kinh ngạc không kém. Tên Singed kia đúng là kẻ điên mà, hấn ra tay với chính người phe mình? Binh sĩ hai bên trong lúc hỗn chiến nhất thời không thể thoát khỏi những chất kịch độc đang bay tới kia, khí độc bay lên phủ khắp một vùng rộng lớn. Theo đó những binh sĩ không may của cả hai phe đều chết đầy đau đớn, thương vong chưa đếm hết.

Phong cùng Yi nhanh chóng kêu binh sĩ phe mình rút lui tránh xa làn khói độc kia. Nhìn cảnh tượng binh sĩ đang chết dần trong đám khí độc kia không khỏi khiến Phong hấn nhíu chặt cặp mày lại. Bất giác hấn nhìn thấy một thân ảnh nửa quỳ nửa ngồi trên nền đất, thanh kiếm trong tay miễn cưỡng chống đỡ thân thể tưởng như sắp gục xuống.

Người đó không phải Riven thì là ai. Lúc này làn khí độc càng lúc càng dày tưởng như sắp nuốt lấy thân ảnh cô, tuy nhiên cô không quan tâm đến điều đó nữa rồi. Bao năm cô không quản nguy hiểm, khó khăn mà cống hiến hết mình cho Noxus. Kết quả cô được gì? Phẫn bội! Là phẫn bội trắng trợn! Vậy thì kết thúc thôi, kết thúc cái cuộc sống giả dối này thôi, mệt mỏi quá rồi!

Thân thể cô đang suy kiệt trầm trọng, ánh mắt cũng đã mờ hồ không nhìn rõ gì nữa. Bỗng quang mang trong mắt lóe lên đầy khó tin nhìn về thân ảnh trước mắt.

"Là hấn! Tên địch nhân giảo hoạt đáng chết! Hấn tới đây làm gì? Giết ta???" Trong ý thức Riven hiện lên vài dòng suy nghĩ ngắn ngủi nhưng ngay sau đó là bỗng dừng lại. Tuy cơ thể bị chất độc làm suy nhược nhưng không có nghĩa là cô không cảm giác được gì. Cô cảm thấy cơ thể mình được nâng lên bởi một vòng tay, một cảm giác ấm áp theo đó được truyền vào. Cô cố gượng sức muốn kêu lên thật lớn nhưng do thân thể suy yếu nên chỉ thốt lên vài tiếng nhỏ yếu.

- Tên khốn này! Mau buông ta ra!

Tên địch nhân đáng chết nào đó đang bỗng cô trên tay lúc này cũng chả dễ chịu gì. Khí độc này quả là rắc rối, thân thể hấn cũng càng lúc càng yếu. Trước mắt chỉ vài bước nữa là ra khỏi đây rồi. Khi này hấn lao vào đây cứu Riven đơn giản vì hấn không thể để cô chết, một vị tướng của Liên minh há lại chết như thế này? Vừa rồi nghe cô nói, hấn cũng tạm thời bỏ qua mà chăm chú đi thật nhanh thoát khỏi vùng khí độc này.

Ra khỏi vùng khí độc, thân thể cả hai người đều suy kiệt trầm trọng. Máu từ tai, mũi, mắt cũng đã chảy ra thành dòng. Đặt Riven xuống, Phong không chần chừ sử dụng Hồi máu lên hai người.

Hồi máu: Ngay lập tức cầm máu, trong vòng thời gian hai phút tiếp theo được khôi phục lại 10% thương tổn. Có thể chia sẻ cùng một người khác.

Hiệu quả Hồi máu có tác dụng rất nhanh. Máu từ các vết ngoại thương đều ngừng chảy, cảm giác sinh lực được hồi phục phần nào cũng rất rõ ràng.

Mất thấy thương thế trên người Riven đã khá hơn hấn mới cười cười, nói.

- Sao! Được "tên khốn" cứu không muốn nói gì ư?

Thấy tên địch nhân mặt mũi đầy vết máu nhưng vẫn cười nói với mình Riven nhất thời không có nói gì. Cô không rõ lý do gì khiến hắn dám liều mạng cứu mình, cũng không rõ hắn làm thế nào mà mấy vết thương trên người trở nên khá hơn. Có lẽ lại là một âm mưu khác chăng, muốn bắt mình thành tù binh? Biết sao được, tên này vốn là một kẻ giảo hoạt mà.

Dường như biết Riven đang nghĩ gì, hắn cười nói:

Website truyện convert T.r.u.y.e.n.C.v[.]c.o.m

- Lý do ta cứu cô ư? Đơn giản là ta thích thì ta làm thôi, tuyệt không có ý gì khác.

Nhìn sâu vào mắt cô, hắn nghiêm túc nói:

- Nghe đây, mạng của cô là do ta cứu nhưng ta sẽ không vì thế mà ép buộc cô gì cả. Vết thương trên người cô đã hồi phục khá khá rồi, nếu không muốn bị bắt thì hãy rời đi, đi khỏi đây, bắt đầu cuộc sống mới của cô đi!

Nói đoạn Phong đặt vào tay Riven một thanh kiếm. Là thanh kiếm của cô. Riven cũng không từ chối mà nhận lấy thanh kiếm, nhất thời lâm vào trầm tư. Thanh kiếm này như là người bạn đồng hành cùng cô trong suốt biết bao trận chiến từ trước tới giờ. Và bản thân nó cũng là tượng trưng cho sự trung thành của mình với chính quyền Noxus.

Tuy nhiên, nó chỉ là đã từng mà thôi. Một kẻ bị vứt bỏ đầu càn cái thứ trung thành hư vô khốn kiếp đó!

Trước ánh mắt kinh ngạc của Phong, thanh kiếm trong tay Riven không biết làm thế nào mà trong chớp lát đã vỡ ra thành nhiều mảnh. Lúc này Riven cũng lấy lại vẻ lãnh đạm vốn có của mình nhưng Phong hẳn vẫn có thể nhìn ra trong mắt cô đầy sự căm phẫn, tang thương khó tả.

Riven gượng mình đứng dậy nhìn thẳng về tên nam nhân trước mặt. Hai bên trong phút chốc không ai nói gì. Cuộc sống thật như một trò đùa, chẳng ai ngờ rằng kẻ mình luôn tin tưởng lại trong thời khắc nguy khốn mà đâm mình một dao sau lưng và cũng chẳng ngờ rằng kẻ mình luôn coi là địch nhân lại cứu mình trong khoảnh khắc ấy.

Vừa lúc đó cũng là lúc đám người Yi chạy gần tới đây. Riven nhìn đám lính đang tới liền gượng sức quay người dời đi. Trước khi đi cũng không quên để lại một câu nói hờ hững nhưng phải khiến hắn phải suy nghĩ.

- Placidium... Noxus! Người quên bên ta thiếu ai sao?

Mất nhìn thân ảnh cô độc đang khuất dần phía trước mà Phong hẳn không khỏi nhủ mảy may suy nghĩ "Placidium? Noxus? Người còn thiếu... Warwick! Không lẽ...!"

Vừa nghĩ ra gì đó hắn một bên ngăn đám người Yi lại một bên khăn trương nói.

- Dừng lại đi! Không cần đuổi nữa. Chúng ta có việc khẩn cấp hơn nhiều. Mau lui về!

Lúc trước đám người Singed dùng khói độc tấn công bất ngờ khiến binh sĩ bên Ionia thương vong không ít. Mà đám người Singed sau khi tấn công xong cũng không ở lại mà rút chạy đi, mấy người Yi bị đám khói độc ngăn chặn mà không thể truy đuổi. Nay thấy một tướng lĩnh khác của địch thì đang định đuổi bắt nhưng nghe Phong hẳn can ngăn nên dừng lại. Yi là người thông minh, chỉ nghe hắn nói qua cũng mơ hồ đoán được truyện gì đó rất nghiêm trọng. Với lại Phong cũng đang bị thương không nhẹ nên Yi lập tức hạ lệnh thu binh.

Thế thôi a Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Cuộc Chiến Thủ Đô (1)

Vừa về đến thành, Phong dường như không chút mảy may bận tâm đến vết thương do độc của Singed chưa hết mà chạy vội đến gặp Josep cùng vài người khác. Hắn không do dự mà nói ra những gì mình suy đoán ra từ câu nói của Riven lúc trước. Áng theo những gì hắn suy đoán cùng sự biến mất của Warwick trong trận chiến lần này thì khả năng Placidium đang gặp nguy là rất cao.

Những hành động của quân Noxus được Phong hẳn liên kết lại cuối cùng cũng làm lộ ra cái gì là kế hoạch B. Theo Phong thì chắc chắn đây là kế "giương đông kích tây" của đối phương. Địch thì mà nói thì đội quân tấn công thành Elton không phải uy hiếp thực sự, nó chỉ có nhiệm vụ thu hút sự chú

ý của giới cầm quyền Ionia mà thôi. Trong khi đội quân do Riven, Singed tấn công thành Elton thì cũng là lúc một đội quân khác do Warwick chỉ huy đi đường vòng lên phía Bắc rồi đánh một đòn trí mạng đầy bất ngờ vào thủ đô Placidium.

Khu vực phía Bắc là một vùng lãnh thổ có địa hình rất hiểm trở, đi theo đường đó thì thời gian để tới thủ đô Placidium là lâu hơn. Mà phía Bắc thủ đô Placidium cũng có một tòa thành tuy không rộng lớn và kiên cố như thành Elton nhưng để kháng cự đòn tấn công của kẻ địch là không phải không thể.

Nhưng nếu đã chuẩn bị trước một kế hoạch thì quân địch hẳn đã nghĩ tới chuyện bị chặn bởi tòa thành này mà có biện pháp đối phó. Trước mắt không rõ quân địch có bao nhiêu người nhưng nhất định là vượt qua quân số của Ionia có có mặt tại thủ đô Placidium.

Vì vậy, ngay khi nghe xong suy đoán của Phong về kế hoạch của Noxus thì không ai không tỏ ra vẻ ngưng trọng.

Tuy nói là quân Ionia đã dành chiến thắng nhưng binh lực hao tổn không ít. Mà bên kia Noxus bại trận nhưng lực lượng tàn binh ngoan cố vẫn có thể ít nhiều ảnh hưởng tới thành Elton. Trước tình thế này không thể xuất động toàn binh lực, với lại không ai biết chắc phán đoán kia có hoàn toàn chính xác.

Cuối cùng để đề phòng bất trắc, Josep chia đôi binh lực hiện có. Một nửa ở lại thành vừa để ngăn ngừa tàn binh gây rối, vừa để tu sửa lại nơi ở cho nhân dân trong thành sau vụ nổ. Còn một nửa còn lại sẽ do Josep chỉ huy quay lại thủ đô Placidium, và Phong hẳn cũng tham gia đoàn quân này.

oOo

Thủ đô Placidium

Cuối cùng thì mọi chuyện cũng không nằm ngoài dự đoán của Phong. Không lâu sau khi bên này đám người Phong xuất phát thì bên kia, từ tòa thành phía Bắc thủ đô Placidium báo về một tin xấu khiến cho đám người Irelia, Shen, Akali, Kennen, Soraka và rất nhiều người khác tại thủ đô phải kinh hãi.

Thành phía Bắc đã bị Noxus chiếm!

Quân Noxus đang tràn về thủ đô Placidium!

Tin tức quân Noxus đang tiến tới thủ đô Placidium vừa đến khiến người ta phải chấn kinh nhưng đám người Irelia cũng rất nhanh đưa ra phản ứng. Theo như mọi người đều biết thì thành phía Bắc là một tòa thành không quá kiên cố nhưng tuyệt đối không thể trong thời gian ngắn mà có thể công chiếm được. Chỉ như vậy thôi người nào tinh ý là có thể mơ hồ đoán ra được trong thành có nội gián của kẻ địch. Tuy nhiên thì lúc này chưa phải lúc để truy xét đến vấn đề này, trước hết việc cần làm là tập trung toàn bộ lực lượng nhiều nhất có thể để ứng phó với kẻ địch.

Cũng may mà trước khi đại quân Ionia xuất phát vẫn còn lưu lại tại đây tám vạn quân, cộng thêm số quân gom góp thì cũng miễn cưỡng tới hơn mười vạn quân. Tuy nhiên, theo tin tình báo thì bên phía Noxus có tới năm mươi vạn quân đều nằm dưới quyền chỉ huy của Warwick.

Là lực lượng gấp năm! Liệu có cơ hội nào cho Ionia?

Nói về quân Noxus tại đây thì hiển nhiên họ không hề hay biết đại quân của mình tấn công thành Elton đã đại bại một cách nhanh đến khó tin. Bọn chúng sau khi vượt qua chặng đường gian khổ rồi thành công chiếm thành phía Bắc của đối phương nên khí thế lúc này là rất cao, chiến thắng của bọn họ đã gần ngay phía trước chỉ cần một chút nữa thôi là nắm được rồi nên kẻ nào kẻ ấy đều có vẻ rất phấn chấn không thôi.

Mà trái với sự hưng phấn của quân Noxus là sự khẩn trương, ngưng trọng của toàn thể dân chúng tại Placidium nói chung và của đám người Irelia nói riêng. Trước khi quân đoàn do Josep dẫn đi thì trọng trách bảo vệ Placidium đã được đặt cả lên vai Irelia cùng ba người tới từ học viện Ninja là Shen, Akali và Kennen.

Và rồi, những gì phải đến cuối cùng cũng sẽ đến.

Sau khi bên này mấy người Irelia tập trung lực lượng chưa được bao lâu thì bên kia đại quân Noxus đã một đường thẳng tiến thủ đô Placidium.

Và tại đây, pháo đài Placidium, chiến tuyến phòng thủ cuối cùng của thủ đô sẽ là nơi trận chiến quyết định diễn ra.

Trên cao.

Dương quang đã sớm bị mây mù che phủ. Một vùng trời vốn đã ảm đạm nay càng thêm ảm đạm hơn trước khung cảnh phía dưới.

Một cuộc chiến, một trận tử chiến đã diễn ra không biết bao nhiêu lâu. Vang lên khắp nơi là thanh âm va chạm của đao kiếm, tiếng hô gào của các binh sĩ,... Trên mặt đất cũng đã có không biết bao nhiêu con người đã nằm xuống vĩnh viễn. Vùng đất bình yên nay đã nhuộm đỏ màu máu. Tuy vậy, binh lính hai bên cũng không vì đồng đội ngã xuống mà sợ hãi, trận chiến vẫn cứ tiếp diễn...

Nói tiếp, với lực lượng gấp năm lần đối phương thì đáng lẽ ra cho tới bây giờ quân Noxus đã phải đánh tan quân lực của Ionia rồi mới đúng. Ấy vậy mà thực tế lại không như thế. Quân Ionia thực sự quá ngoan cường, chỉ với hơn mười vạn quân mà có thể chống đỡ năm mươi vạn quân!

Đáng tiếc thay cho quân Ionia, cho dù họ có kiên cường tới đâu thì việc đối đầu với kẻ địch có số lượng đông gấp năm lần thì tuyệt đối không chỉ nhờ vào kiên cường là có thể thay đổi tình thế. Lực lượng bên phía Ionia trải qua một khoảng thời gian dài chiến đấu không ngừng nghỉ thì hiện tại càng lúc càng yếu đi, tùy thời có thể bị đối phương phá vỡ.

So với binh sĩ thì mấy người Shen, Irelia, Akali và Kennen có vẻ khá hơn chút nhưng cũng không tránh được tình trạng sức chiến đấu suy giảm.

Hiện tại chiến trường diễn ra mãnh liệt nhất ở phía Đông và phía Bắc, ba người Shen, Akali cùng Kennen đã sớm đến khu vực phía Đông chặn đánh. Mấy người Shen, Akali cùng Kennen quen nhau đã lâu nên phối hợp tác chiến rất ăn ý, thêm nữa là tinh thần quyết tử quyết sinh của binh sĩ Ionia rất cao nên khu vực phía Đông nhất thời còn miễn cưỡng chống đỡ, tuy vậy tình thế vẫn là rất nguy cấp.

Tương tự như khu phía Đông, khu phía Bắc quân Ionia cũng rơi vào tình trạng nguy cấp như vậy, thậm chí còn có phần hung hiểm hơn. Lực lượng Ionia tại đây không nhiều, mà quân Noxus lại quá đông, quá mạnh khiến cho từng binh sĩ Ionia thủ trấn ở đây bị áp chế xuống gần như thất bại hoàn toàn.

Thế nhưng, cứ mỗi lúc bên Ionia sắp sửa tan vỡ thì bỗng dưng được gắn lại chỉ bằng một con người. Một người chỉ huy, một chiến binh ngoan cường. Ireliia.

Giữa chiến trường rộng lớn, thân ảnh nhỏ bé của Ireliia vẫn chiến đấu không ngừng nghỉ. Kiếm trong tay liên tục vung ra, mỗi lần vung ra là một kẻ địch phải nằm xuống. Mà bộ chiến giáp cùng lưỡi kiếm đã nhuộm một màu đỏ máu. Gương mặt xinh đẹp của cô cũng vậy, máu, mồ hôi dường như hòa vào nhau mà chảy thành dòng.

Tuy vậy lúc này cô đâu có quan tâm những thứ ấy. Đây là một trận chiến sinh tử không chỉ của riêng cô mà là của từng binh sĩ tại đây, của toàn bộ đất nước Ionia. Tất cả những gì cô có thể làm lúc này đây chỉ là chiến đấu, chiến đấu không ngừng nghỉ.

"A..." Quát lên một tiếng, Ireliia như một mũi tên đã lao đến vị trí một đám lính Noxus gần đó. Lưỡi kiếm nhanh gió mà nhẹ nhàng lướt qua một tên lính, tên này ngay khi phát hiện ra nguy hiểm liền quay lại nhưng lưỡi kiếm quá nhanh, gã chỉ có thể nhìn thấy một vật gì đó lướt qua cổ mình rồi đó cũng là hình ảnh cuối cùng gã nhìn được.

Đầu lâu tên lính xấu số kia còn chưa rơi xuống đất mà thân ảnh Ireliia đã xuất hiện cạnh một tên khác. Cũng tương tự như kẻ trước, tên này cũng chỉ kịp né sang một chút nhưng thế thôi là chưa đủ, kiếm trong tay Ireliia không có hoa mỹ mà chỉ có đơn giản đâm một kiếm giữa ngực đối phương. Không đợi tên này kịp kêu lên thì lưỡi kiếm đã được cô rút ra, theo đó một dòng huyết tinh phun ra bắn lên bộ chiến giáp của cô.

Mấy tên lính gần đó chứng kiến Ireliia chỉ trong vài giây đã khiến cho hai đồng bạn mình chết bất đắc kỳ tử thì không khỏi kinh hãi, nhưng ngay sau đó lại tràn đầy phần nộ cùng sát cơ rồi không ai hèn ai mà đồng loạt lao và tấn công thân ảnh có phần mảnh mai của Ireliia.

Ngoài mặt Ireliia vẫn luôn tỏ ra lạnh lùng không chút biểu cảm như vậy nhưng thực chất hiện tại đây cô rất mệt mỏi. Cô không biết mình đã chiến đấu bao nhiêu lâu, đánh ngã bao nhiêu địch nhân và không biết chắc thân thể này có thể cầm cự được bao lâu. Cô cũng chỉ biết tự nhủ dù thế nào thì vẫn phải kiên cường lên, nhất quyết không được bỏ cuộc! Đây là trách nhiệm của mình.

Mất thấy hơn chục tên lính đang lao tới, Ireliia không có lùi lại mà hít sâu một hơi rồi ánh mắt bỗng trở nên sắc lạnh, kiếm trong tay khẽ rung động tỏa ra hào quang nhàn nhạt. Ngay sau đó, hơn chục tên lính mặt biến sắc, phía trước thân ảnh đối phương không hề di chuyển nhưng kiếm đã bay tới. Lưỡi kiếm tách ra nhanh như cắt xuyên qua thân thể hơn chục tên lính. Bọn chúng chỉ có thể trợn mắt đầy kinh ngạc, khiếp hãi nhìn thân ảnh nữ tử trước mặt mà lòng thầm than mình xui xẻo đụng phải kẻ địch quá nguy hiểm. Và bọn chúng cũng không kịp nói gì mà chỉ kêu rên lên vài tiếng đau đớn, tay ôm lấy lỗ máu trước ngực mà ngã gục xuống.

Truyện được đăng tại TruyenCv.Com

Bên kia, Ireliia lúc này cũng chẳng dễ chịu gì khi dùng chiêu vừa rồi hạ sát hơn chục tên kia, tinh lực của cô đã xuống thấp tới mức báo động. Khuôn mặt lúc này đây đã biến thành một màu trắng bệch, tiếng hít thở cũng dồn dập hơn. Thế nhưng, cuối cùng cô vẫn tiếp tục tiến lên. Những lưỡi kiếm rung lên rồi quay lại bàn tay cô, hợp lại như bàn đầu rồi lại tiếp tục theo cô xông pha chiến trường.

Chứng kiến một màn người chỉ huy của mình chiến đấu ngoan cường như vậy, binh sĩ Ionia như được tiếp thêm sức mạnh, sĩ khí đột ngột tăng cao rồi không ai hèn ai mà đồng loạt lao lên tấn công kẻ địch một cách đầy mạnh mẽ. Theo đó trận chiến lại rơi vào thế giằng co bất phân thắng bại.

Trong khi trận chiến diễn ra quyết liệt tại tiền tuyến thì phía xa, một binh đoàn nhỏ Noxus đã âm thầm tách ra và được dẫn đầu bởi hai người. Một kẻ thì khoác áo choàng nên nhất thời không nhận ra còn người còn lại thì không thể nhắm đi đâu được chính là Warwick! Truyện đăng nhanh nhất tại TruyenCv.com

Đoàn quân đã đi được một hồi, lúc này người mặc áo choàng mới cất tiếng:

- Hai quân đang giao chiến mà chúng ta rời đi lúc này liệu có sao không Warwick?

- Người hoài nghi về sức mạnh quân đội Noxus? - Warwick hừ lạnh một tiếng, tỏ ra vô cùng tự tin, nói - Hừ, lũ người ngu xuẩn Ionia chỉ đang cố giả vờ trước khi chết mà thôi. Ta sẽ nhanh chóng chiếm được Placidium, sau đó ta chỉ cần lo an tâm thủ đô thất thủ đến thành Elton. Và diễn biến tiếp theo người cũng hiểu rồi đó, chỉ cần kẻ địch dao động thì thành Elton ắt sẽ bị đám người Riven, Singed dễ dàng chiếm lấy. Một kế hoạch tuyệt vời, một chiến thắng tuyệt đối!

Nói đoạn, Warwick nhếch mép nở nụ cười đầy thâm hiểm nói tiếp:

- Kết quả đã vậy thì ta cũng không cần ở lại. Đây là lúc ta làm chuyện riêng! Ha ha ha...

Và rồi diễn biến tiếp theo của trận chiến không nằm ngoài kế hoạch của Warwick, quân Ionia dù ngoan cường như thế nào nhưng cuối cùng cũng không chống đỡ lại quân đội vừa đông vừa mạnh của Noxus. Cả hai mặt trận phía Đông và Bắc tình thế đã nghiêng hoàn toàn sang phía Noxus, tình thế Ionia bây giờ rất phù hợp với câu "Ngàn cân treo sợi tóc", tình thế chưa từng nguy cấp hơn.

"Keeng, xoẹt!"

Hai thanh âm vang lên gần như đồng thời, liền đó một binh sĩ Noxus không kêu lên lời với một vết máu ngang cổ rồi ngã xuống để lộ ra thân ảnh có phần mảnh mai của Akali.

Ngay khi tên lính kia ngã xuống lại có thêm bốn tên khác xuất hiện nhắm thẳng Akali mà tấn công. Bốn tên này mắt thấy đối phương dường như bị mình dọa sợ ngay người không thể di chuyển thì lòng thâm đắc ý, kiếm trong tay đánh càng mạnh hơn.

Ngay lúc kiếm sắp chém vào đối phương thì cả bốn tên cùng nổi lên một cảm giác nguy hiểm. Và chúng cũng chỉ kịp nghĩ tới đây vì ngay sau đó tên nào tên ấy đều dính mấy đạo lôi điện vào người rồi thân thể như dừng hình, mặt mũi thành một màu đen, có tên còn xuất hiện cả mấy tia điện trên bộ râu rậm của mình.

Thân ảnh xuất hiện sau đó không cần nói cũng biết là ninja sóc chuột Kennen. Một chiêu vừa rồi tuy hạ được mấy tên kia nhưng thể lực Kennen cũng bị giảm không ít, hơn nữa cuộc chiến kéo dài, thể lực của Kennen đã yếu giờ lại yếu hơn, nhất thời không chịu được mà thở dồn dập lấy hơi.

- Chịu được chứ? - Akali một bên chiến đấu, một bên tỏ vẻ lo lắng hỏi Kennen.

- Phù, không sao, vẫn chịu được! - Kennen giọng cười một tiếng, hít lấy một hơi rồi lại lao đến cạnh Akali mà chiến đấu tiếp.

Vừa rồi còn ở một phía xa, Shen lúc này đã xuất hiện bên hai người Kennen và Akali. Ba người lúc này trông bộ dạng có phần nhếch nhác. Y phục dính đầy máu tươi cùng bùn đất tạo nên một màu nâu sẫm, vài nơi của y phục còn bị rách lộ ra vết thương nhỏ có to có.

Shen cắn răng chịu đau, một bên vùng kiếm đánh địch, một bên nói: "Dù không muốn nhận nhưng sự thật vẫn là sự thật, quân ta sắp không chịu được nữa rồi!"

- Không lẽ nào cứ thế mà kết thúc? Không, chúng ta không thể thất bại được, chúng ta phải thắng! - Kennen tỏ vẻ kiên định.

Nói tới đây, bất chợt ba người chợt dừng lại động tác rồi không ai hẹn ai cùng nhìn về một hướng. Ngay sau đó những người khác của cả hai phe cũng nhận ra điều gì đó bất thường.

O.O.... Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại: Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Cuộc Chiến Thủ Đô (2)

Phía Đông, những thanh âm rầm rập vang lên ngày càng rõ hơn, thanh âm này... là thanh âm di chuyển của con người! Chính xác hơn là của một quân đoàn! Và rồi, như đề kháng định suy đoán của những người tại đây, từ góc khuất phía Đông đã lộ ra những lá cờ tung đang bay phấp phới. Quốc kỳ Ionia!

Đúng vậy, quân đội tiếp viện do Josep tướng quân đã đến. Sự xuất hiện của đội quân này thật sự khiến cho binh lính cả hai phe đang giao chiến nhất thời đình chỉ. Lo lắng nhất không cần nói chính là quân Noxus, chiến thắng đã ngay trước mặt rồi mà đối phương lại có viện quân! Viện quân? từ khi nào chúng lại có binh lực tiếp viện? Từ thành Elton? Mà không phải Riven cùng Singed đang công thành sao, bọn chúng làm sao lại biết được mà tới đây? Không lẽ... mà điều này là không thể!

Trong khi binh sĩ Noxus còn đang hoài nghi về sự hiện diện của viện quân Ionia thì bất chợt thanh âm đồng dục của Josep tướng quân vang lên:

- Quân Noxus tại thành Elton đã hoàn toàn bị đánh bại! Các ngươi còn không mau buông vũ khí quy hàng. Hàng sống chống CHẾT!

Vì cuộc chiến nhất thời bị ngừng nên toàn trường có thể nói là khá yên ắng khiến thanh âm được vang rất rõ, đủ để bất kỳ người nào trong phạm vi khá rộng nghe thấy. Thanh âm đầy kiên định, chắc chắn này càng khiến binh sĩ Noxus khiếp hãi, như thế nào đại quân lại bại nhanh chóng như vậy?

- A, chỉ huy đâu rồi?

- Đúng vậy, Warwick đại nhân biến đâu mất rồi?

- ...

Trước là sự xuất hiện của viện binh đối phương giờ lại là tin tức chỉ huy biến mất như hai đòn trời giáng vào quân Noxus khiến cục diện trận chiến bỗng

thay đổi quá bất ngờ, quân đội Noxus giờ đây như rắn mất đầu bắt đầu trở nên hỗn loạn. Có kẻ vẫn còn kinh ngạc, có kẻ bắt đầu sợ hãi và cũng có kẻ hoài nghi nhưng chung cuộc lại trước mắt bọn chúng đã hiện lên hai chữ càng lúc càng rõ. THẤT BẠI !

Hiện giờ, trái ngược hoàn toàn với biểu hiện của quân Noxus là sự xúc động khó nói lên lời của binh sĩ Ionia tại thủ đô. Như vậy là có hy vọng rồi! Ông trời quả là có mắt mà, Ionia sẽ không thể bị hủy diệt! Chúng ta được cứu rồi!... Hàng loạt những suy nghĩ tích cực hiện lên trong lòng binh sĩ Ionia, sĩ khí bất ngờ lại được dâng lên đến cực hạn.

Viện quân tiến lên càng lúc càng gần, thanh thế cũng rất kinh người. Nhưng binh sĩ Ionia cứu viện ngay khi đến chứng kiến cảnh hoang tàn, chết chóc do quân Noxus gây ra mà không ai không phẫn nộ, sát khí tràn đầy nhìn về phía kẻ địch như muốn ăn tươi nuốt sống.

Trước khí thế cùng thái độ đầy cuồng nộ của binh sĩ Ionia, quân Noxus trước nay nổi tiếng hung tàn nay cũng xuất hiện nỗi sợ, nhiều tên không tự chủ được mà buông vũ khí đầu hàng. Do chỉ huy không có nên tình hình của Noxus đã rối loạn giờ lại càng loạn hơn. Có kẻ quy hàng nhưng cũng không thiếu kẻ mang tâm lý đồng quy vu tận liều chết chống trả, tuy vậy mấy kẻ như vậy cũng dần dần bị quân Ionia tiêu diệt. Với sự chênh lệch lực lượng có lợi cho Ionia, trận chiến cũng sắp kết thúc tại khu vực phía Đông.

Lúc này, Phong hấn đã gặp lại ba người Shen, Akali và Kennen. Nhìn bộ dạng mệt mỏi cùng thương tích đầy mình của mấy người, Phong không khỏi lo lắng ra mặt. Còn chưa để hấn mở miệng Kennen đã giả bộ hậm hực, nói:

- Cái tên này, sao giờ mới tới ? Người đến muộn chút nữa là ta xong đời rồi đó !

- Hắc hắc ! Chẳng phải ta tới rồi đó sao ! - Phong cười cười gãi đầu - Mà nói ra thì mấy người bị thương thế này thật sự khiến ta lo lắng.

- Ha ha ! Ta đùa thôi, mấy vết thương nhỏ này có là gì, chưa thể khiến mấy người chúng ta ngòm được đâu !

- Ủ, Kennen nói đúng đấy. Nhưng có điều ta không hiểu cho lắm, sao chỉ trong thời gian ngắn vậy mà quân Noxus làm thế nào bị đánh bại như vậy ? Hơn nữa sao cậu biết bọn chúng đánh đến thủ đô mà tới vậy ?

Nghe Shen hỏi, Phong cũng không tiện nói đành gãi gãi đầu, đáp:

- À thì chuyện này khá dài dòng, để khi khác ta nói cho mọi người.

- ...

Từ lúc Phong đến, Akali vẫn chưa có nói gì mà chỉ đứng cạnh đó quan sát hấn. Trong lòng cô hiện tại cảm xúc khá lẫn lộn đến cô cũng không rõ là gì, có lẽ chỉ đơn giản là vui mừng khi gặp lại hấn. Trong trận chiến nguy hiểm khi nãy, cô nhiều lúc còn nghĩ mình sẽ chết, cứ nghĩ sẽ không thể gặp lại hấn nữa. Nhưng giờ gặp lại rồi lại chẳng biết nói gì.

À mà cảm giác này thật kỳ lạ, lạ đến chính bản thân cô không biết giải thích ra sao. Cô không chắc loại cảm giác này xuất hiện từ bao giờ ? Có lẽ từ cái ngày đó, tại hòn đảo đó... hình ảnh gã nam nhân không ngại nguy hiểm cứu cô như in sâu trong cô, nó thật giống với một hình ảnh khác trong quá khứ...

- Akali...

Tiếng gọi của hấn như cắt đứt mạch suy nghĩ của Akali khiến cô có chút bối rối:

- Gì, gì vậy ?

Phong hấn tiến lại gần, hơi lo lắng hỏi:

- Em không sao chứ ? Ách... xem ta hỏi gì kỳ chưa kia, em bị thương không nhẹ đâu ! Để ta đưa mọi người đến chỗ Soraka, cô ấy sẽ chữa cho mọi người a.

- A, không cần đâu! Em tự đi được rồi - Akali hai má khề hồng lên, bất chợt nhớ ra gì đó - À mà Irelia đâu ? Cô ấy một mình dẫn quân chống đỡ tại mặt Bắc không biết hiện giờ ra sao rồi ! Anh mau đi xem sao.

Đúng rồi, Irelia ! Suýt quên mất a.

- Ừm, được rồi - Phong cười cười, vẫy tay chào - Ta đi đây, mấy người cứ dưỡng thương cho tốt chờ ta về a !

Nói đoạn, Phong hấn lại rời đi để lại ba người Akali.

Kennen kéo kéo Shen quay lưng lại về phía Akali, khẽ nhỏ giọng "Shen này, cậu có cảm thấy gì đó bất thường giữa hai người này không ? Ta cảm thấy gì gì đó..." Truyện đăng nhanh nhất tại [TruyenCV\[.\]com](http://TruyenCV[.]com)

-Ồ ha, cậu nhắc ta mới nhớ, chắc chắn có gì đó a !

- Hai người to nhỏ gì đó ???

Bị sự xuất hiện bất ngờ của Akali, hai tên nào đó chợt dạ mà đánh trống lảng:

- Ờ, à... Hơ hơ... không có gì hết ! Chúng ta đi gặp Soraka thôi nào ! Nơi này không còn việc của mình nữa rồi.

oOo

Mặt trận phía Bắc.

Do còn phải xử lý đám lính Noxus phía Đông nên Phong hẳn chỉ dẫn theo được một nửa binh lực đi về mặt trận phía Bắc. Ngay khi tới đây, Phong cũng chỉ biết hình dung khung cảnh xung quanh bằng ba từ. Quá quyết liệt.

Binh lực hai phe ở đây giao chiến mãnh liệt hơn nhiều, theo đó số người chết cũng rất là nhiều. Khắp nơi là một cảnh chết chóc, hoang tàn.

Phong hẳn quét mắt một lượt chiến trường liền phát hiện ra thân ảnh Irelia đang chiến đấu phía xa, xem chừng tình trạng có vẻ không tốt cho lắm. Hắn cũng không chần chừ mà ngay lập tức phát động binh lính tiến công còn mình cũng dẫn một nhóm lính chạy tới viện trợ Irelia.

Mất thấy viện quân tới trợ giúp những binh sĩ Ionia tại đây không khỏi vui mừng ra mặt, khí thế như được tiếp thêm sức mạnh mà lại dâng lên. Mà Irelia thấy hẳn dẫn viện binh đến cũng rất bất ngờ nhưng không có biểu hiện ra, quan trọng trước mắt vẫn là đánh bại quân địch, có chuyện gì cũng phải để sau rồi nói.

Phong cũng nhận ra điểm này nên không có nói gì nhiều. Tuy vậy, khi đến gần hẳn mới cảm thấy thể trạng hiện tại của Irelia suy nhược như thế nào. Bộ chiến giáp rách thành nhiều mảnh, máu tươi từ miệng vết thương vẫn còn rỉ ra, tay cầm kiếm cũng như đôi chân đã trở nên run rẩy vì kiệt sức. Nếu tình trạng này mà cứ kéo dài thêm một lúc nữa thôi chỉ e Irelia rất có thể gặp nguy hiểm tính mạng.

Cũng may bây giờ kỹ năng Hồi máu đã có thể sử dụng nên hẳn cũng không ngần ngại kích hoạt lên Irelia. Hiệu quả của Hồi máu hẳn đã từng trải nên biết rõ tác dụng của nó rất tốt. Tuy không hoàn toàn hồi phục nhưng thế là đủ để Irelia không nguy hiểm tính mạng.

Irelia bỗng nhiên cảm thấy cơ thể tốt lên vài phần thì lộ vẻ kinh ngạc nhìn hẳn.

- Là người giúp ta ? Làm thế nào mà người có khả năng này ?

Phong mỉm cười gật gật đầu:

- Tạm thời khoan nói chuyện này. Ta thấy thương thể của cô nặng lắm, hãy đi về trước đi, ở đây có ta lo rồi.

Vừa rồi còn kinh ngạc nhưng khi nghe hẳn nói xong Irelia lại lấy lại vẻ lãnh đạm vốn có, kiên định nói:

- Không ! Chừng nào còn chưa đánh đuổi bọn chúng thì ta chưa thể về được.

Phong hẳn đang định mở miệng khuyên nhủ Irelia đã đưa tay lên ngăn hẳn, nói:

- Người không cần khuyên ta ! Đây là trách nhiệm cũng như là lời hứa chiến đấu đến cùng của ta. Nếu muốn giúp người có thể cùng ta chiến đấu.

Quả đúng là Irelia, ý chí thật là mạnh mẽ a. Bị thương nặng như thế này mà vẫn còn muốn chiến đấu. Xem ra lại phải ở đây giúp cô ta thôi.

- Haiz, đành vậy - Thở dài một hơi, Phong cười cười - Chúng ta lên thôi!

Hai người nhìn nhau gật gật đầu rồi cùng xông lên hòa vào trận chiến. Hai người cùng chiến đấu bên cạnh nhau, kiếm thuật Hiten của Irelia và kiếm thuật wuju của Phong phối hợp với nhau tạo thành những nét kiếm rất đẹp đẽ, hoa lệ mà cũng không thiếu sát thương.

Cứ như thế, nơi nào hai người họ đi qua là có binh lính Noxus phải nằm xuống khiến cho đám lính Noxus phải phát sợ. Thêm nữa binh lính Ionia vừa đến còn rất sung sức, khí thế cũng khá kinh người càng khiến bọn chúng sợ hơn.

Đối đầu với một kẻ đang sợ hãi thì cho dù kẻ đó có mạnh đến mấy cũng sẽ nhận thất bại. Và câu đó cũng đúng trong trường hợp này, chỉ trong một khoảng thời gian rất ngắn, cuộc chiến khu vực phía Bắc đã kết thúc với thắng lợi thuộc về Ionia.

Phong hai tay chống gối, miệng thở dốc, nhìn về cảnh chiến trường phía trước cảm thán một câu:

- Chiến tranh ! Cuối cùng cũng kết thúc rồi !

Irelia đưa ánh nhìn theo hướng của hẳn nhất thời không nói gì, trong đầu hiện lên một khung cảnh hoang tàn chết chóc với bao nhiêu là thi thể tràn lan mặt đất, máu nhuộm đỏ một vùng rộng lớn hết sức tang thương.

Sau một hồi im lặng, Irelia mới quay sang nhìn hẳn, khoe mắt lúc này đã phủ một lớp nước mỏng, miệng hơi cười:

- Ừ ! Nó kết thúc rồi ! Thật sự kết thúc rồi, cuộc chiến tranh vô nghĩa này thật sự kết thúc rồi !

Nhìn thân ảnh có phần xơ xác, hư nhược của Irelia, Phong hẳn nhất thời động lòng. Tuy hẳn không phải loại người thấu hiểu tâm lý của người khác cho lắm nhưng cái cảm xúc hiện tại của Irelia hẳn vẫn có thể hiểu được phần nào.

Irelia là một người có lòng yêu nước rất sâu sắc, cô yêu khung cảnh bình yên nơi đây cùng cả những con người mộc mạc, giản dị của Ionia. Tuy nhiên khi quân Noxus bắt đầu cuộc xâm lược của mình trên đất nước Ionia đã làm cho cái thanh bình ấy phải chấm dứt.

Và trước một quốc gia hùng mạnh như Noxus thì một đất nước yếu kém về quân sự như Ionia dường như không có chút đe dọa đối với Noxus và Ionia chẳng khác nào một miếng mồi thơm ngon cho Noxus dễ dàng chiếm lấy. Thế nhưng, cái kết cuối cùng là thế đấy, một kết quả không ai ngờ trước cả.

Bây giờ, chiến tranh chấm dứt, cái chuỗi ngày thanh bình ấy sẽ lại quay trở lại với Ionia, với toàn thể dân chúng cũng như Irelia thì bảo sao cô không xúc động cho được.

Trên cao, sắc trời vẫn cứ là một màu âm đạm âm u.

Dưới kia, sau một lúc lâu, Irelia lại bắt đầu có dấu hiệu suy nhược, toàn thân run lên từng hồi tựa như sắp ngã gục. Phong hấn cũng không ngờ Irelia lại trở nên như thế này, lưỡng lự một hồi hấn cũng quyết định tiến đến đìu lấy Irelia.

Khi vừa đỡ được Irelia thì cũng là lúc cô bất tỉnh. Phong hấn lo lắng ra mặt đưa tay xốc Irelia lên lưng rồi vận sức chạy về khu vực hậu cần. Mà kể ra Phong hấn cũng có chút bất ngờ về sức nặng của Irelia, trông cô mảnh mai hư nhược vậy mà cũng khá nặng.

Đặc biệt đây là lần đầu tiên hấn tiếp xúc với con gái gần như vậy (dĩ nhiên chưa tính tới Lan), cảm giác hai thứ mềm mại đó áp vào lưng khiến hấn có phần bối rối nhưng ngay lập tức trấn tĩnh lại, miệng tự như:

- Thôi nào, giờ không phải là lúc nghỉ ngơi linh tinh - Hấn hơi ngoái lại nhìn khuôn mặt một màu trắng bệch của Irelia mà lại lo âu, kiên định nói - Yên tâm đi, ta hứa với cô là cô sẽ không sao đâu, nhất định thế ! Website truyện convert T.r.u.y.ệ.n.C.v[.]j.c.o.m

Quãng đường đi tới khu vực hậu cần khá là xa, nếu hấn đi như vậy thì cho dù có Tốc hành trợ giúp cũng sẽ rất mất thời gian. Tuy nhiên, hấn có trợ giúp khác.

- Lan !

- Vâng.

- Em chỉ đường ngắn nhất tới khu vực hậu cần Ionia giúp ta.

Sau vài giây, lục quang mắt trái của Phong lóe lên. Bản đồ đã ở ngay trước mắt hấn, nhưng tốc độ này vẫn là chưa đủ. Miệng khẽ quát nhỏ vài tiếng, Phong hấn đã kích hoạt cho mình cả Tốc hành cùng Tiêu sinh.

Tốc hành đem lại tốc độ là điều hiển nhiên, còn Tiêu sinh là cường hóa bản thân nên tốc độ cũng được nâng lên cao hơn. Đây là lần đầu tiên hấn sử dụng Tiêu sinh từ cái lần đụng độ với Ngộ Không. Dù biết hậu quả của Tiêu sinh khá nặng nhưng tính mạng Irelia đang gặp nguy nên đành vậy thôi.

Sự kết hợp của cả hai kỹ năng đem lại cho Phong một tốc độ đáng kinh ngạc, cái loại tốc độ này mà ở Địa Cầu thì hấn chắc chắn vô địch Olympic về chạy đua rồi.

Đang mơ tưởng hão huyền một chút thì bất chợt Phong hấn dừng gấp lại, đồng tử hơi co rút đầy kinh ngạc nhìn về phía trước. Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, nữ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại: Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Soraka !

Sau vài giây kinh ngạc, Phong hấn liền trấn tĩnh lại rồi phi thân thật nhanh về trước.

Trước mắt hấn bây giờ là thân ảnh đang bất tỉnh của một thiếu nữ, à không, là tinh nữ mới đúng. Mà nói đến tinh nữ thì còn có thể ai khác ngoài Soraka.

Phong hấn có phần khó hiểu vì sự xuất hiện đầy bất ngờ của Soraka, hấn còn đang tính đến tìm cô vậy mà bây giờ lại gặp mặt trong tình huống như thế này. Phải biết con đường tắt hấn đi đây hoàn toàn không có trên bản đồ, mà theo sự đánh giá của hấn trên đường đi thì nơi này là một vùng đất khá hoang vu, hẻo lánh không có người sinh sống.

Vậy tại sao Soraka lại xuất hiện tại đây ? Hơn nữa còn trong trạng thái bất tỉnh nữa ?

Phong tạm thời gạt bỏ nghi vấn trong đầu mà bắt đầu kiểm tra tình trạng của Soraka. Kỳ lạ là trên người Soraka ngoài vài vết trầy xước nhẹ thì không

còn vết thương nào khác đủ nặng để gây ra bất tỉnh. Hắn hơi nhủu mày nghĩ ngợi một chút rồi mới bắt đầu đánh thức Soraka. Mặc kệ chuyện gì đã xảy ra, hiện giờ tính mạng Ireliia đang gặp nguy hiểm, cứ để Soraka dậy rồi tính sau.

- A ! Cút ra...!

Phong hắn vừa động vào Soraka đã bị tiếng thét của cô làm giật mình. Sau tiếng thét, Soraka thu mình lại không ngừng run rẩy, mắt vẫn chưa có mở mà miệng lại liên tục thốt ra mấy từ "Cút ra, tránh xa ta ra..."

Từ những biểu hiện của Soraka hắn có thể đoán được cô đang rất sợ hãi. Mắt thấy tình trạng của Soraka không khá hơn mà bên kia Ireliia hơi thờ càng lúc càng yếu khiến hắn đau đầu một phen. Con mẹ nó ! Phải làm gì bây giờ ? Làm gì bây giờ ??? Sau một hồi vò đầu bứt tai hắn mới dừng lại. Không được, phải giúp Soraka tỉnh lại trước ! Đúng vậy !

Nghĩ đến đó, Phong hắn nhẹ nhàng đặt Ireliia nằm xuống rồi mới tới gần Soraka nâng cô ngồi dậy.

- Soraka !

- Cút ra !

- Mau tỉnh lại giúp ta !

- Cút ra !

- ...

Sau mấy lần cố gắng, đáp lại hắn chỉ là hai từ "Cút ra", còn Soraka hiển nhiên vẫn chưa có tỉnh lại.

Phong hắn biết Soraka đang rất hoảng sợ nên không giận cô mà chỉ thêm lo lắng. Nếu biết kẻ nào gây ra chuyện này hắn thề sẽ cho kẻ đó ăn hành một trận a. Nhưng hiện tại e là chưa được.

Hít sâu một hơi, hắn dang rộng tay ra ôm chặt lấy thân thể đang run rẩy của Soraka vào lòng, miệng không ngừng trấn an:

- Soraka...

- Cút ra !

- Ta biết cô đang rất hoảng sợ...

- Cút ra !

- ... nhưng cô phải nghe ta nói...

- Cút...

- ... ta là Phong đây, ta đã ở đây rồi. Mặc kệ tên kia là ai nhưng hắn đã đi rồi. Ta xin đảm bảo cô đã an toàn, vì vậy... tỉnh lại dùm ta đi, Ireliia cần cô giúp !

- ...

Nhận thấy Soraka không còn run rẩy nữa hắn mới khẽ thở dài một hơi. Vậy là cách này cũng có ích a!

Quả nhiên chỉ lúc sau, Soraka đã tỉnh lại. Phong hắn cũng hơi bối rối mà vội vàng buông cô ra.

- Xin lỗi ! Mong cô thứ lỗi cho hành động vừa rồi của ta. Thực sự vừa rồi ta hết cách rồi..

- Không cần xin lỗi đâu, ta còn cần cảm ơn anh mới đúng a.

Nghe hắn nhắc đến chuyện vừa rồi, Soraka lại nhớ lại cảm giác ấm áp khi nãy mà hai má bỗng đỏ lên. Cũng may làn da tinh nữ của cô không giống màu da con người nên Phong hắn không có phát hiện.

Mà thực ra không phải hắn không thể phát hiện ra, với kỹ năng bị động lực quang nhãn thì thay đổi này sao qua mắt được hắn. Tuy nhiên, ánh mắt của hắn bây giờ đã tập trung nên cả Ireliia. Soraka cũng nhìn theo, thấy hắn tỏ vẻ lo lắng cô gượng cười, nói:

- Anh không cần lo lắng như vậy ! Ireliia cũng là người quen của ta, ta nhất định sẽ cứu được cô ấy. Cứ yên tâm đi.

Phong hơi gật gật đầu đồng ý nhưng trong lòng lại đang tự trách mình. Nếu khi trước nhất quyết không để Ireliia tiếp tục chiến đấu thì có lẽ đã không ra nông nỗi này, nếu cô có làm sao thì đều là do hắn.

Còn đang tự trách thì hắn phải dừng lại vì phía trước đã xảy ra dị biến. Từ hai bàn tay của Soraka, một dòng ánh sáng màu xanh lục uyển chuyển thâm

nhập vào cơ thể Irelia, sau đó các miếng vết thương bắt đầu hồi phục lại với vận tốc mắt thường cũng nhận thấy. Chỉ sau vài phút, những vết thương nhẹ đã hoàn toàn lành lại không một vết sẹo, sắc mặt cũng hồng hào lên không ít, chỉ còn lại vài vết thương nặng giờ còn chưa lành hoàn toàn.

Dù có đoán trước là vậy nhưng Phong hấn vẫn không tránh được kinh ngạc. Đây là gì ? Đích thị là phép thuật a ! Dù đến thế giới này khá lâu nhưng đây là lần đầu hấn tận mắt thấy phép thuật. Quả thật quá tuyệt vời a ! Nếu so sánh thì kỹ năng hồi máu của hấn chẳng là gì so với khả năng này của Soraka. Tuy vậy, nhược điểm của cách trị liệu này là rất tốn sức của người chữa trị.

Quả nhiên là sau khi thi triển phép trị liệu xong, Soraka bắt giác run lên mấy cái ngời khụy xuống mặt đất, hơi thở có chút gấp gáp. Phong hấn thấy tình trạng Irelia đã không còn nguy hiểm, hiện giờ cần nghỉ ngơi nên không có đánh thức. Mà quay sang thấy Soraka có vài phần suy nhược thì không khỏi lo lắng hỏi han:

- Tình hình thế nào rồi ?

Soraka nghe hấn hỏi, hơi quay sang nhìn thân ảnh Irelia đang nằm ngủ kia mà trả lời:

- Không biết Irelia chiến đấu như thế nào nhưng thương thế là rất nặng, nếu ta không kịp...

Chưa để cô nói hết, Phong đã ngắt lời.

- Ta biết cô ấy không sao. Ý ta là cô kia Soraka ! Ta thấy cô không được khỏe cho lắm !

Soraka nghe vậy có chút bất ngờ mà quay sang nhìn vào mắt hấn. Đôi mắt hai màu kia của hấn tạo cho người ta cảm giác rất an toàn, nó giống như cái ôm khi trước vậy à, rất ấm áp.

Lúc này đôi mắt màu vàng kim của Soraka đã được phủ một tầng sương mỏng, sau vài giây cô mới dừng lại, mỉm cười nói:

- Anh không cần lo lắng vậy đâu ! Ta chỉ là hơi mệt một chút, chỉ cần nghỉ ngơi một chút là khỏe lại liền à !

Truyện được đăng tại T.r.u.y.ệ.n.C.v(.)c.o.m

- Ừm ! Vậy thì tốt rồi ! - Hơi gật gù đầu, trầm ngâm giây lát, hấn nói tiếp - Từ nãy đến giờ có hơi gấp gáp nên không kịp hỏi, rốt cục đã xảy ra chuyện gì ? Tại sao cô lại nằm bất tỉnh ở đây vậy ?

Nghe hấn hỏi, Soraka như nhớ lại chuyện xảy ra mà nhất thời lâm vào trầm mặc, ánh mắt lộ ra vài phần sợ hãi cùng phần nộ.

- Đừng lo ! Có ta ở đây thì nhất định ta sẽ bảo vệ cô bằng cả mạng sống ! Nhưng ta cần biết rõ mọi chuyện là như thế nào ? Cô nói cho ta biết, được không ?!

Ngước đầu lên nhìn gương mặt đang mỉm cười đầy chân thành của hấn, Soraka mới yên tâm thuật lại mọi chuyện.

Đại khái là trước khi viện quân Ionia tới, hai bên giao chiến rất quyết liệt nhưng phần thắng đã nghiêng về Noxus tới tám, chín phần. Xuất phát từ sự chủ quan, Warwick đã dẫn theo một nhóm quân bí mật rời khỏi chiến trường, vòng ra khu vực hậu cần Ionia.

Khu vực hậu cần là nơi những thương binh Ionia được chữa trị dưới sự chăm sóc của Soraka cùng nhiều thầy thuốc khác. Do tiền tuyến gay go nên khu vực hậu cần không có được sự bảo vệ chặt chẽ, tuy vậy, khu vực này lại nằm ở nơi rất bí mật, tuyệt đối không phải loại dễ cho đám người Warwick dễ dàng tìm thấy.

Nhưng không hiểu vì sao cuối cùng khu vực hậu cần vẫn bị chúng phát hiện một cách rất nhanh. Hậu quả là một cuộc thảm sát huyết tinh diễn ra ngay trước mắt Soraka khiến cô rất tức giận. Nhưng khi biết mục tiêu của chúng chính là trái tim của cô thì cô lại vừa tức giận, vừa kinh ngạc mà cũng vừa sợ hãi.

Dưới sự yểm hộ của những binh sĩ cùng thương binh, Soraka tạm thời chạy thoát khỏi kẻ địch nhưng những người yểm hộ cho cô đã không thể chạy kịp, toàn bộ họ đều bị giết, toàn bộ. Khi đó cô chỉ biết chạy và chạy, mãi cho đến khi kiệt sức và được Phong cứu. Truyện được copy tại [http://TruyenCv\[.\]Com](http://TruyenCv[.]Com)

Nghe xong mọi chuyện, Phong hấn lâm vào trầm mặc. Sự việc này thực sự là rất đáng giận khi biết bao người không sức chống trả đều bị giết không thương tiếc chỉ vì ham muốn của một người. Nhưng điều đáng lo ngại nữa là rõ ràng trong sự việc này bên Ionia có kẻ phản bội. Minh chứng cho suy đoán này chính là khi trước tòa thành phía Bắc bị quân Noxus chiếm quá nhanh, quá đơn giản và lần này là việc đám người Warwick dễ dàng tìm được khu hậu cần bí mật nữa...

Thấy Phong không nói gì, Soraka hơi cúi đầu xuống, tự dằn vặt.

- Tất cả do ta ! Đáng lẽ ra khi ấy ta không nên sợ hãi mà bỏ chạy... tên Warwick đã nói là nếu như ta đi theo hấn thì hấn sẽ tha cho những người ở đó... Tất cả mọi chuyện là do ta ! Do ta đã hại chết mọi người !... Hức hức...

Nói đoạn, Soraka mặc kệ trời đất mà òa lên khóc nức nở.

Phong hấn cũng không kìm được xúc động mà lại ôm lấy cô. Hấn không có ý đồ gì cả, hoàn toàn là xuất phát từ lòng thương cảm.

- Đừng tự trách bản thân nữa ! Đó không phải lỗi của cô, đó là do tên Warwick độc ác kia. Cho dù khi ấy cô có đồng ý đi theo hắn thì cũng không có gì bảo đảm những người kia được an toàn cả.

Phong đưa một tay lên vuốt vuốt mái tóc bạch kim của Soraka, mỉm cười an ủi:

- Mọi chuyện qua rồi hãy để nó qua đi, đừng nghĩ ngợi nhiều nữa ! Nhất định cô phải sống thật tốt không chỉ vì mình mà còn vì những người đã hi sinh tính mạng vì cô nữa ! Yên tâm đi, nhất định ta sẽ không tha cho tên Warwick đó ! ... Khụ khụ...

Vừa rồi nghe hắn an ủi, Soraka tâm trạng tốt lên vài phần. Bỗng thấy hắn ho khan cô lại lo lắng vùng khoi lồng ngực hắn, hai má còn đỏ, đôi mắt đầm nước nhìn hắn, nói:

- Anh sao vậy ? Không được khỏe ? Để ta giúp nhé !

- Không có gì đáng ngại, có lẽ do thời tiết thôi ! - Hắn hơi cười, khẽ lắc đầu.

Rõ ràng trời lúc này đang có gió lớn nhưng nguyên nhân hắn ho không phải do thời tiết trở lạnh mà do tác dụng phụ của Tiêu sinh, tuy vậy lần này cũng nhẹ thôi không đến nỗi bất tỉnh như lần trước nên hắn không lo lắng lắm. Chuyển mình đứng dậy, đưa mắt quan sát xung quanh một lượt hắn mới mở miệng:

- Xem ra chúng ta phải tìm một nơi trú chân qua đêm nay rồi tính vậy.

Phong hắn quyết định như vậy không phải không có lý do. Hiện giờ không còn sớm nữa, trời đã bắt đầu tối, mà qua sự phân tích của Lan thì chỉ khoảng hơn hai tiếng nữa trời sẽ đổ mưa lớn, với điều kiện thời tiết như vậy thì khả năng hắn đưa được hai người này về căn cứ là không thể. Hơn nữa, ngoài kia rất có thể đám người Warwick vẫn còn ngoan cố quanh quẩn đầu đó, nếu không cẩn thận đụng độ bọn chúng thì rất nguy hiểm.

Phong nhìn Irelia còn chưa tỉnh một chút rồi quay sang Soraka, nói:

- Giúp ta đỡ Irelia dậy rồi theo ta ! Ta biết một chỗ có thể ở được cách đây không xa.

Soraka gật gù đồng ý, do Irelia chưa tỉnh nên hắn vẫn phải mang theo cô trên lưng. Tiếp đó, mấy người cùng bắt đầu đi về nơi trú chân mà Phong hắn nói.

T/g: Thế là sắp thi rồi ! U_U

Tuần sau có lẽ 0 chương ! Thái Cô Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Âm Áp Đêm Giông Bão

Sau khi đi không lâu thì mấy người Phong đến trước một hang động được che khá kín bởi cây cối. Đây chính là một hang động mà hắn hết sức vô tình khi đi qua phát hiện được, nếu không phải hắn có đôi mắt tinh tường thì e là cũng chẳng thể phát hiện ra.

Bên ngoài cửa hang bị cây cối um tùm che khuất nhưng bên trong lại khá rộng rãi, sạch sẽ, thật sự là một nơi trú chân không tồi. Sau khi an bài hai người Soraka và Irelia xong hắn mới quay sang dặn dò Soraka.

- Nơi này rất an toàn, hai người cứ an tâm ở đây a. Ta ra ngoài một chút rồi sẽ về liền.

- Anh đi đâu vậy ?! - Nghe hắn nói sắp rồi đi Soraka tò mò lo lắng hỏi.

- Thì ra ngoài kiếm chút gì ăn thôi ! Sao vậy ? Sợ ta ăn hết phần ? - Phong giả bộ ngây ngô.

- A, không phải vậy ! Anh hiểu nhầm rồi... chỉ là... nhớ cẩn thận a ! - Soraka hơi ngượng ngùng.

Thấy biểu hiện của Soraka hắn phá lên nhún nhử cười.

- Ha ha ! Không cần phản ứng vậy. Ta chỉ đùa chút thôi.

Nói đoạn hắn quay người bước đi để lại Soraka đang đỏ bừng mặt. Ngoài miệng thì cô thầm trách tên nào đó nhưng trong lòng lại cảm thấy vui vui, có

cái gì đó rất ấm áp a.

Đúng lúc này một tiếng nói vang lên khiến Soraka có hơi giật mình. Truyện đăng nhanh nhất tại [TruyenCv . com](http://TruyenCv.com)

- Cái tên kia dám trêu đùa cô ? Đợi hần về ta thay cô cho hần một trận !

Hóa ra là Irelià vừa rồi tỉnh lại nghe được đoạn đối thoại của hai người mãi đến vừa rồi mới cất tiếng.

- Irelià ! Cô tỉnh rồi ! - Soraka bên này thấy Irelià tỉnh thì vui mừng ra mặt, không để ý chuyện vừa rồi mà ngồi xuống cạnh Irelià bắt đầu kiểm tra.

- Ừ, xem chừng tình trạng sức khỏe hồi phục rất tốt. Nội thương cũng chỉ qua đêm nay là bình phục rồi ! - Soraka gật gật đầu.

Irelià lúc này mới để ý tới khung cảnh xung quanh, đang định mở miệng nói gì thì Soraka đã nói trước:

- Ta biết cô muốn hỏi gì. Ta sẽ kể mọi chuyện cho cô.

oOo

Phong hần sau một hồi lâu săn bắt khó khăn cuối cùng cũng trở về trên tay với hai con gà rừng cùng kha khá trái cây. Vừa về tới cửa hang đã hần đã nghe thấy tiếng chuyện trò của Soraka với Irelià, xem ra đã ổn rồi a.

- Ta đã về rồi đây Soraka ! - Hần cười cười - Irelià, chào mừng trở lại.

Bị sự xuất hiện bất thành hình của hần làm cho có chút giật mình, sau đó Soraka chỉ cười cười đáp lại còn Irelià vẫn làm vẻ mặt lạnh đạm thường ngày, lạnh nhạt nói:

- Còn tưởng ngươi chết đâu ngoài kia rồi ! Xem ra ngươi cũng không phải loại người vô dụng !

Vô dụng ? Nói hay quá a, vừa tỉnh lại không cảm ơn một câu thì thôi còn tỏ vẻ coi thường ta nữa. Thật là có hơi quá đáng a ! Nhưng thôi, dù sao cũng tỉnh lại là tốt rồi.

- Irelià quá khen rồi ! - Hần cười cười đánh trống lảng. - Nhìn xem ta đem gì về này, là gà rừng đó ! Hai người nên cảm thấy may mắn đi vì hôm nay hai người sẽ được thưởng thức món gà nướng do đích thân Hoàng Phong ta ra tay.

Nghe lời phát biểu hùng hồn của hần, hai người Soraka cùng Irelià phải trợn mắt há mồm.

- Lâm nhảm ít thôi ! Thể hiện ta xem nào ! - Người cất tiếng không ai khác là Irelià.

Phong hần phải toát mồ hôi với bà này, từ khi nào mà trở nên dừ dẩn vậy nhỉ ? Thôi thì cứ làm việc của mình trước đã. Hần im lặng nhìn đồng củi khô được hai người chuẩn bị lúc hần ra ngoài mà sức nhớ ra một điều.

Lửa ?!

Con em nó ! Nơi này làm gì có bột lửa hay diêm như ở Địa cầu, thậm chí đá đánh lửa cũng chẳng có ! Làm sao đây ???

Hần thất vọng hơi ngoái lại đã bắt gặp gương mặt tươi cười đầy thách thức của Irelià, lòng hừ lạnh một tiếng. Hừ, tưởng gì ! Chỉ là tạo lửa thôi mà, cứ đợi đây !

Ma sát sinh nhiệt, nhiệt cao tạo lửa. Điều cơ bản ấy hần cũng biết. Nghĩ rồi, Phong hần tràn trề quyết tâm ngồi xuống lấy ra hai thanh củi khô rồi bắt đầu công việc tạo lửa của mình. Cách hần đang thực hiện đây là dùng một thanh củi liên tục khoan dùi vào thân thanh còn lại, dĩ nhiên nơi tiếp điểm có đặt một nhúm bụi nhùi để bắt nhiệt để dễ dàng tạo lửa. Cách này Phong đã từng xem qua, trông cũng đơn giản mà thôi, vì thế hần có vẻ vô cùng tự tin.

Tuy nhiên, quan sát và trải nghiệm có sự khác nhau thực sự rất lớn a. Phong hần hì hục dùi đến đỏ phỏng tay lên nhưng kết quả cũng chỉ tạo ra một đốm đen, hoàn toàn không thấy tia lửa nhỏ nào.

Cứ thế, hần càng làm càng mất bình tĩnh, trong lòng thầm chửi. Thanh củi khôn kiếp này ! Lửa ? Lửa ?... Bùng cháy lên nào ! Cùng bùng cháy lên nào...

Irelià đứng một bên nhìn bộ dạng chật vật của hần mà không nhịn được cười lên thành tiếng. Soraka cũng bật cười theo. Tiếng cười này chẳng khác nào đổ dầu vào lửa, hần đang khó chịu giờ lại bức bối hơn.

- A ha ! Có vẻ ta phải rút lại lời khi trước rồi ! Anh đúng là vô dụng quá đi, có việc nhóm lửa thôi cũng không xong. - Irelià cười cười đầy chế giễu tên vô dụng nào đó. - Hừ, tránh ra cho ta !

Nói đoạn, Irelià không thương tình thẳng tay đẩy hần ngã sang một bên còn mình thế vào chỗ của hần.

- Cô... Mà thôi, theo ta chắc chắn củi cô lấy có vấn đề, bằng không với khả năng của ta thì làm sao lại không tạo ra nổi một ngọn lửa con con. Ta đảm bảo cô cũng..

Bùng !

- A ! Cháy rồi kia.

Phong hấn khi nãy còn đang đắc ý một chút giờ đã bị tiếng kêu của Soraka đánh tan chút đắc ý còn lại. Không phải chứ ?! Không đòi nào !

Nhưng Phong hấn không chịu chấp nhận mà còn mặt dày hướng Irelia hùng hổ nói:

- Hừ, không tạo được lửa đâu thì coi là vô dụng ! Ít nhất thì Soraka cô ấy cũng giống ta cơ mà, nếu như cô nói ta vô dụng cũng không khác nào nói Soraka cũng..

Còn đang nói thì hấn bị tiếng nói thỏ thẻ của Soraka chặn lại.

- A ! Xin lỗi...! Soraka không vô dụng !

Nói rồi, từ lòng bàn tay Soraka một ngọn lửa nhỏ hiện lên khiến tên nào đó lần này thực sự khóc không ra nước mắt đổ sầm xuống mặt đất.

Ặc... Phép thuật ? Con em nó ! Bất công quá ông trời ơi, các người troll ta !!!

Ngoài kia, trời đã bắt đầu đổ mưa lớn.

Trong này, cạnh đồng lửa, Phong hấn bắt đầu thể hiện khả năng của mình. Hai con gà khóa thân được hấn tay đều tay xoay trên ngọn lửa, lớp da đã biến thành một màu vàng nâu ngon mắt, mùi hương thịt chín phả vào mũi cũng khiến người ta phải chảy nước miếng.

Đây chính là một cái tài của hấn a ! Tài nấu ăn !

Cái tài thiên bẩm này được phát hiện từ lúc hấn tự nấu bữa cơm đầu tiên cho hai cha con vào năm lớp bảy. Thường ngày cha hấn là người khá phóng khoáng nhưng về vấn đề ăn uống lại rất kén chọn, tuy vậy bữa ăn hôm đó cha hấn sau khi thưởng thức bữa cơm hấn nấu mà lệ rơi đầy mặt, miệng khen tới tấp. Tiếp đó tài nấu ăn của hấn càng được nhiều người quen biết đến, thậm chí có người còn khuyên hấn đi làm đầu bếp nữa... Thật sự là hồi ấy cuộc sống hấn rất hạnh phúc, rất vui vẻ a...

... Còn bây giờ thì sao ???

- Phong ! Anh đang khóc ?! - Soraka phát hiện hấn hơi khác thường, có chút lo lắng hỏi.

Nghe tiếng hỏi, Phong hơi giật mình, lắc lắc đầu đưa tay dụi mắt, cười nói:

- Ha ha ! Làm gì có chuyện đó, đàn ông con trai ai khóc trước mặt phụ nữ bao giờ ! Chỉ là... chỉ là khi nãy có vài hạt bụi bay vào mắt mà thôi !

- Thật sự không sao ? - Irelia cũng không nhịn được cất tiếng hỏi.

- Ta nói rồi, thật sự không sao mà !

Vừa đưa mắt lên lại chạm phải ánh mắt dò xét của Irelia hấn lại dồn trọng tâm lên hai con gà rừng đang chín vàng kia, chuyển chủ đề.

- A ! Gà chín rồi này ! Hai người nhìn đi, chúng thật sự rất thơm ngon đó. - Hấn cười cười - Cái này dành cho hai người nè !

Nói đoạn, hấn lấy ra hai chiếc đũa to nhất, một cái đưa cho Irelia còn cái còn lại đưa cho Soraka.

- Ừm ! Dù không muốn thừa nhận nhưng quả thực là rất ngon ! - Irelia sau khi thưởng thức cảm thán một câu.

Tên nào đó được khen liền đắc ý vỗ ngực, cười nói:

- Ha ha ! Đó đã là gì, nếu cho ta đủ gia vị, nguyên liệu cần thiết thì món này còn tuyệt hơn nữa kia ! - Khẽ liếc sang Soraka, hấn hơi tò mò - Chuyện gì ? Sao còn chưa ăn thử ?

Trả lại chiếc đũa gà, Soraka hơi cúi đầu, nói:

- Không có chuyện gì ! Chỉ là... tộc tinh nữ không ăn thịt, vì vậy, anh cứ giữ lấy mà ăn. Ta nhìn một bữa không có chết được.

Ra là tộc tinh nữ ăn chay à. Phong gật gật đầu tỏ vẻ hiểu ý, nói:

- Tiếc quá a, hiếm khi mới có dịp như thế này. Nhưng mà không sao, cũng may ở đây ta còn có mấy trái cây, cô ăn tạm vậy !

Nói rồi, hấn đưa cho Soraka toàn bộ số trái cây hái được khi trước. Soraka cũng vui vẻ tiếp lấy.

Lúc này trời đã tối, ngoài kia mưa giông sấm chớp vẫn tiếp diễn. Thi thoảng từ cửa hang có vài cơn gió lạnh lùa vào.

Trong này, mặc kệ ngoài kia như thế nào nhưng ba người Phong, Soraka và Irelia vẫn tiếp tục bữa ăn giản đơn quanh đồng lửa nhỏ mà ấm áp.

Nhìn ánh lửa đang bập bùng trước mắt một hồi, Phong bắt chợt nói:

- Irelia...

- Chuyện gì ?

Ánh mắt vẫn nhìn về đồng lửa phía trước, hán nói tiếp:

- Chiến tranh đã kết thúc, tiếp theo cô tính làm gì ?

- Hồi gì lạ vậy ? - Irelia có chút nghi hoặc nhưng vẫn trả lời. - Tiếp theo ấy à ? Người biết đấy, cuộc chiến này tuy đã qua đi nhưng hậu quả của nó vẫn còn đó. Đã có rất nhiều người chết và cũng có rất nhiều nơi đã bị chiến tranh tàn phá nghiêm trọng. Chính vì vậy ta muốn góp sức mình trong công cuộc tái thiết đất nước. Tiếp đó, ta sẽ giúp anh trai ta huấn luyện một đội quân mạnh mẽ hơn để có thể bảo vệ đất nước, nhất định không thể để Ionia bị lũ ngoại bang xâm lược ! Ừm... Vậy đó, hết rồi.

- Ta hiểu rồi. - Phong gật gù đầu, quay sang bên cạnh. - Vậy còn Soraka thì sao ?

Nghe hán hỏi, Soraka im lặng vài giây sau đó nở nụ cười.

- Ta cũng giống Irelia, ta sẽ ở lại đây giúp mọi người. Đợi sau khi mọi chuyện ổn định ta sẽ trở lại nhà của ta, khu rừng Grove Astral và sống một cuộc sống bình yên trước đây.

Nghe câu trả lời của hai người, Phong hán hơi cúi đầu xuống. Hai người này đều có điểm chung là muốn góp sức vì đất nước, và hơn hết là họ có dự định riêng cho mình trong tương lai.

Còn hán thì sao ? Đến tận bây giờ hán vẫn còn do dự. Liệu hán sẽ sống một cuộc sống bình thường như bao người khác trên Ionia, sống và chết già tại đây !?

Hoặc là...

Hán sẽ rời đi, chu du khắp cái lục địa Valoran này ! Dù sao thì khi còn ở Địa cầu hán cũng đã từng giữ một ảo tưởng là đến thế giới này. Bây giờ, ảo tưởng đã không còn là ảo tưởng mà đã thành sự thật.

Vậy, tại sao hán không bắt đầu cuộc phiêu lưu của mình ?!

- Nghĩ gì thế ? Lửa sắp tắt rồi kìa !

Nghe tiếng gọi của Irelia, hán hơi giật mình thoát khỏi dòng suy nghĩ, tay nhặt vài thanh củi bỏ vào đồng lửa.

- Phong... - Soraka chăm chú nhìn hán - Ta và Irelia đã nói anh biết dự định của mình rồi, giờ anh cũng nên nói ra dự định của mình đi chứ.

Nghe vậy, hán tỏ vẻ lưỡng lự gãi gãi đầu.

- Thật ngại quá, ta cũng không rõ mình sẽ làm gì tiếp theo nữa. Một là ta sẽ ở lại giúp mọi người cùng xây dựng lại đất nước hoặc có thể... chỉ là có thể thôi, ta sẽ rời khỏi Ionia...

Irelia nghe vậy tỏ ý không hài lòng về quyết định thứ hai của hán. Đất nước rõ ràng đang trong thời kỳ khó khăn vậy mà trong lòng hán lại nghĩ đến chuyện rời bỏ đất nước. Đang định lên tiếng trách hán thì Soraka đã mở miệng trước.

- Anh rời đi ? Tại sao ? Không phải gia đình anh ở Ionia sao ? Hay là... người thân anh đã... trong chiến tranh ?!

- Ấy ! Không phải như cô nghĩ đâu. - Hán vội vã xua xua tay, cười khỏ giải thích - Thực ra thì gia đình ta không ở Ionia vì vậy cha ta vẫn còn sống.

- Cha ?! - Soraka hơi nhúm mày khó hiểu hỏi.

- Đúng vậy, gia đình ta chỉ có hai người cha và ta. Ngoài cha ta ra thì ta không còn bất kỳ người thân nào khác. Nghe cha ta nói thì mẹ ta mất sau khi sinh ta.

- Vậy anh rời đi là vì muốn trở về nhà ? - Irelia không còn thái độ trách hán mà tỏ ý thông cảm hỏi.

Phong thầm nở nụ cười tự chế giấu trong lòng. Về nhà ? Không được nữa rồi !

Khẽ đưa ánh mắt lên hán bắt gặp gương mặt quan tâm của hai người mà lòng bỗng chốc ấm hán lên, mỉm cười nói:

- Hai người không cần quá quan tâm tới ta. Gia đình ta hiện giờ đang ở một nơi rất xa, rất rất xa... Mà cũng rất gần, rất rất gần... Nó luôn ở đây...

Nói đoạn, hắn đặt một tay lên ngực trái của mình, sau đó lại ngược lên nhìn hai người Ireliia cùng Soraka mà nở nụ cười tươi nói:

- ... Và cả ở đó nữa... Hai người đã là gia đình đối với ta ! Cả Ionia này cũng vậy nữa !

Nghe hắn nói đến đây, hai người Ireliia cùng Soraka không hên mà đồng thời hai má biến thành một màu hồng. Hắn cũng phát hiện ra biến đổi này nhưng không có nói gì mà chỉ mỉm cười vui vẻ, hắn đã có câu hỏi khi trước. Truyện được copy tại TruyenCv [.] Com

"...Còn bây giờ thì sao ???"

Tất nhiên là rất vui, rất hạnh phúc rồi chứ sao !

Tiếp đó, ba người không có nói với nhau điều gì nữa, có lẽ dùng ánh mắt là đủ a.

Con mưa càng lúc càng nặng hạt, sấm sét càng cũng có phần dữ dội hơn, nhưng rốt cuộc thì những biến động của tự nhiên vẫn không thay đổi được khung cảnh ảm áp bên trong này của ba con người bé nhỏ...

t/g: Đăng nốt chương 30 cầu cmt chúc thi tốt !!! ^^

Có ai giống ta sắp thi ko ? Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm ấp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Giông Bão Chưa Tan

Như người ta thường nói, sau cơn mưa thì trời lại sáng.

Ngày hôm sau, cơn giông qua đi, thay vào đó là những tia nắng vàng nhẹ dịu, những đám mây trắng bông bênh giữa một nền trời xanh.

Dưới này, tại một nơi nào đó trong khu rừng, ba người Phong, Ireliia và Soraka đang cất từng bước trên con đường về căn cứ. Trải qua một đêm nghỉ ngơi cộng thêm sự giúp đỡ từ Soraka, đến bây giờ thì vết thương của Ireliia đã gần như hồi phục hoàn toàn, còn Phong hắn cũng tự cảm thấy tác dụng phụ của Tiêu sinh đã hết. Vì vậy, ba người cũng chẳng có lý do gì để ở lại hang nữa mà rời đi từ sớm.

Sau buổi trò chuyện hôm qua, giờ đây có vẻ như mối quan hệ giữa ba người đã tiến triển hơn nhiều, tuy không có những hành động quá thân mật nhưng những lời nói ra đều ít nhiều mang theo cảm xúc và có phần tự nhiên hơn.

Hiện tại, Phong hắn đi phía trước, dưới sự trợ giúp từ Lan thì hắn đóng vai trò như một người dẫn đường. Ngay phía sau hắn là hai người Soraka, Ireliia đang đi cạnh nhau, vừa đi vừa nói chuyện gì đó rồi thì thoảng còn phát ra tiếng cười. Nhưng cuối cùng cũng chỉ có hai người cười nói với nhau tuyệt không có đã động đến tên nào đó đi phía trước, điều này khiến tên nào đó cảm thấy mình như đứa trẻ bị bỏ rơi rất đáng thương a, thực sự như muốn phát khóc vì tủi thân.

Thực ra nói thì nói vậy chứ trong lòng hắn đối với việc này không quan tâm lắm, quan trọng là hai người kia vui vẻ là hắn cũng cảm thấy vui vẻ phần nào.

Phong đi trước, hơi ngoái đầu lại nhìn hai người, trông họ thật sự rất giống hai chị em gái nha. Ireliia như một người chị mạnh mẽ, kiên cường, còn Soraka thì như một đứa em gái đáng yêu, yếu đuối cần được che chở. Nói chung quy lại là hai người rất hợp nhau.

Trong khi Phong còn đang suy nghĩ mông lung thì bất chợt bắt gặp ánh mắt của cả hai người đang nhìn mình. Hắn còn chưa kịp làm gì thì Ireliia đã lên tiếng trước, giọng điệu đầy dò xét: Truyện được copy tại TruyenCv.Com

- Anh nhìn chăm chăm vào hai người bọn ta là có ý gì ???

Phong hắn đang định mở miệng giải thích thì lại bị chặn bởi Ireliia, cô bỗng "A" lên một tiếng như vỡ lẽ, làm bộ mặt lạnh nhìn hắn, giọng nói mang theo sự khinh bỉ không hề nhẹ, nói:

- Thì ra là vậy, Anh làm ta quá thất vọng ! Thật uổng công ta coi anh là một người tốt nhưng không ngờ... không ngờ một người như anh cũng chỉ là một tên háo sắc không hơn không kém. Ta thực sự không có gì để nói với anh.

Nói đoạn, Ireliia lắc đầu tỏ ý thất vọng khiến Soraka phải hoài nghi, đôi mắt tinh nữ long lanh nhìn hắn, làm bộ mặt ngây thơ, nói:

- Anh Phong... Ireliia nói có đúng không vậy ? Có phải anh là... là một tên háo sắc ?!

Những lời nói cùng biểu hiện của hai người Irelia và Soraka thực sự có sức sát thương rất lớn. Tên nào đó bị gọi là háo sắc quả là suýt chút nữa ngã ngựa người ra chết sắc tiết. Cái gì mà háo sắc kia chứ ? Lại là do bà Irelia kia, từ khi nào mà lại có khả năng suy diễn ảo tưởng cao thế vậy ? Chỉ vì một cái nhìn mà dám suy ra ta là tên háo sắc. Ta đây là chuẩn thanh niên nghiêm túc, là một người rất trong sáng a !

Phong hấn đang định mở miệng giải thích nhưng bỗng dừng lại, khuôn mặt trở nên ngưng trọng, ánh mắt đầy cảnh giác quay về phía trước im lặng không nói gì.

Thấy hấn như vậy, hai người Irelia cùng Soraka cho rằng hấn đang giận. Soraka hơi lo thì thầm với Irelia:

- Có phải chúng ta làm quá rồi không ? Xem thái độ của anh ấy dường như không phải là giả bộ.

- Không phải chứ ? Anh ta đâu phải loại người dễ giận như vậy ?

Irelia hơi cau mày khó hiểu, nhưng nếu hấn giận thật thì cũng là lỗi của cô, ít nhất cô cũng phải mở lời với hấn một câu.

Nghĩ đến đây, Irelia liền bước chân nhanh hơn đi đến ngang hàng với Phong, gượng cười nói:

- Anh không cần phải phản ứng vậy chứ ?! Nếu có gì thì là ta có lỗi.

- Đúng vậy, ta và Irelia chỉ muốn đùa một chút cho vui thôi mà ! - Soraka cũng đã đi đến cạnh hấn mà nói.

Phong nghe hai người giải thích thì mới quay sang nhìn hai người, cười nói:

- Hai người hiểu nhầm rồi, ta biết hai người không có ý đồ và ta cũng không phải giận hai người. Ta phản ứng như vậy là vì...

Nói đoạn, hấn lại nhìn về phía trước, màu xanh lục bên mắt trái đậm hơn vài phần, có hơi ngưng trọng nói:

- ... Là vì phía trước... đang có rất nhiều người !

Irelia và Soraka nghe vậy có phần ngạc nhiên, sau vài giây ngó nghiêng không thấy gì hai người lại tỏ vẻ hoài nghi, nhưng rõ ràng hấn lúc này không có vẻ gì đang đùa mà rất nghiêm túc, dù không biết rõ hấn làm cách nào mà phát hiện ra nhưng hai người vẫn rất tin tưởng hấn.

- Chúng ở đâu ? Là quân ta hay... quân địch ? Bọn chúng còn dám ở lại đây ?

Nghe Irelia hỏi, hấn nhìn cô một chút rồi khẽ lắc đầu, nói:

- Không rõ địch ta, nhưng họ khá đông và đang tiến về hướng này.

- Vậy, phải làm thế nào ? - Soraka lo lắng hỏi.

- Để đề phòng thì chúng ta tốt nhất nên tạm thời lánh mặt, đợi đến khi xác định rõ sẽ hành động tiếp. Nếu là quân mình thì tốt, còn nếu như là kẻ địch thì ta sẽ tránh đi.

Nghe hấn nói, hai người Irelia, Soraka gật đầu tỏ ý tán thành rồi cả ba cùng ẩn thân sau những bụi cây rậm rạp, mắt chú ý quan sát động tĩnh.

Chỉ sau khi ba người hấn nấp đi không lâu thì phía xa xa đã ẩn hiện lên những bóng người. Quả như Phong hấn dự đoán, những người này đích thị là một nhóm quân với số lượng không nhiều, ước chừng chỉ khoảng một ngàn người.

Phong hấn im lặng nhìn nhóm quân đang đi tới gần mà cặp mày hơi nhíu lại. Những bộ quân trang này...

- Là Ionia !

Hai người Irelia và Soraka đồng thanh kêu lên một tiếng rồi không chần chừ mà rất nhanh cùng ra khỏi nơi ẩn nấp. Cạnh đó, bị phản ứng quá nhanh của hai người mà Phong hấn không kịp giữ lại, trong lòng thầm kêu không ổn, đang định mở miệng ngăn lại thì thanh âm của Soraka đã vang lên.

- Chúng ta ở đây ! Chúng ta ở đây !

Tiếng kêu này của Soraka không được coi là quá lớn nhưng nó vẫn tạo được rất nhiều chú ý, cả nhóm quân sau khi nghe được tiếng kêu này đều đồng loạt dừng lại. Người chỉ huy nhóm quân thân mặc chiến giáp, đầu đội mũ che khuất nửa khuôn mặt, cười ngửa tiến về phía hai người Irelia, Soraka đang đứng.

Ở phía sau, khuôn mặt Phong hấn lúc này đã hiện rõ nét ngưng trọng, cặp mày càng thêm nhíu chặt. Miệng hét lên một tiếng thật lớn.

- Mau ra khỏi đó !

Nghe tiếng quát của hấn, Soraka có vẻ giật mình ngờ ngạc không hiểu gì, chỉ có Irelia nhanh trí nhìn được bộ dạng khẩn trương của hấn thì mới nhận ra điều gì. Ngay sau đó, như cảm thấy nguy hiểm, Irelia vội vàng kéo theo Soraka giật lùi mấy bước. Ngay sau đó một vài tíc tắc, nơi hai người khi nãy còn đứng đã xuất hiện một lười riu lớn cắm sâu xuống mặt đất.

Khi này Phong hẳn cũng đã kịp thời chạy tới chỗ của hai người Irelia, Soraka giúp họ ổn định.

- Chuyện gì xảy ra vậy ? - Soraka hơi hốt hoảng hỏi một tiếng.

Phong ân cần nhìn hai người, nhận thấy cả hai không bị thương mới thả lỏng một chút, mở miệng giải thích:

- Bọn chúng không phải quân Ionia mà là quân Noxus.

- Sao anh biết ?

Nghe Soraka hỏi, hẳn chưa có trả lời ngay mà chuyển ánh nhìn về kia khi nãy tấn công hai người Irelia rồi mới nói:

- Điều này cũng là nhờ sự chuẩn bị không chu đáo của ngươi, phải không nhỉ ? Warwick tướng quân !

Đây là Warwick ?! Hai người Irelia và Soraka đồng thời tỏ vẻ ngạc nhiên hết nhìn kẻ kia lại nhìn Phong hẳn. Hẳn cũng chỉ cười cười, nhìn Warwick mà nói tiếp:

- Dù cho bọn ngươi có mặc trên mình quân trang của quân Ionia đi nữa nhưng rốt cục vũ khí bọn ngươi đang dùng lại chính là của quân Noxus. Nếu ta không nhầm thì ngay khi nhận được tin quân mình bại trận thì ngươi đã tính đến chuyện tháo chạy. Nhưng do nơi đây là thủ đô của Ionia nên việc tháo chạy là rất khó khăn, bởi vậy ngươi mới có ý tưởng giả mạo quân Ionia để rời khỏi đây. Và trên hết, các ngươi tự tin có thể chạy thoát như vậy chắc chắn được sự trợ giúp của tên gián điệp Kraus kia !

Nói đoạn, hẳn đưa tay chỉ về kẻ mặc áo choàng cười ngửa phía xa.

"Bộp, bộp, bộp" Tiếng vỗ tay vang lên, ngay sau đó là giọng nói mang theo vẻ tán thưởng.

- Ngươi thật sự làm ta rất kinh ngạc khi đã nhìn thấu kế hoạch của ta. Nếu ta không nhầm thì ngươi chính là kẻ mà tên Kraus kia nhắc tới, kẻ đã phá tan kế hoạch của ngài Swain.

Warwick nói tới đây bỗng nhếch mép nở nụ cười thâm hiểm, nói:

- Nhưng ta cho ngươi biết, dù ngươi có thông minh như thế nào nhưng hôm nay ngươi đã ở đây rồi thì không có cách nào có thể thoát khỏi ta. Mặc cho ta đã thất bại nhưng nếu bắt được ngươi về thì chắc cũng không tệ chút nào. À mà còn có hai người kia nữa nhỉ !

Phong nghe Warwick nói tới đây thì cặp mày bỗng nhíu lại, hơi đánh mắt nhìn hai người Irelia, Soraka bên cạnh mà lại thêm lo lắng. Nếu như chỉ có một mình hẳn thì hẳn tin với tốc độ của mình để thoát khỏi bọn chúng là không thành vấn đề. Thế nhưng, lúc này không chỉ có mình hẳn mà còn có hai người Irelia và Soraka, khả năng hẳn bỏ lại hai người là tuyệt đối không, nhưng nếu cả ba cùng chạy thì như tên Warwick nói, không thể được... Nhưng, đó là cả ba...

- Tất cả là lỗi do ta, nếu ta không phản ứng thiếu suy nghĩ như vậy thì có lẽ chúng ta đã được an toàn! - Soraka cúi đầu hối hận.

Phong nhìn Soraka, nói:

- Đúng vậy !

Soraka nghe vậy hơi sững người, đầu càng gục xuống, hai vai khẽ run lên, trên má đã xuất hiện hai hàng nước mắt, một giọt, hai giọt rồi ba giọt nước rơi xuống.

Thấy Soraka như vậy, Irelia đang định mở miệng trách hẳn thì bất chợt miệng đã bị một ngón tay hẳn chặn lại. Tiếp đó hẳn ghé miệng sát tai cô khiến cô rất bất ngờ, theo bản năng hai má bỗng chốc lại chuyển thành một màu hồng. Còn đang chưa biết làm thế nào thì cô một lần nữa lại bất ngờ vì lời thì thầm của hẳn. Và lần này thì Irelia thực sự không chịu được mà nói lên thành tiếng:

- Rồi đi ? Anh biết mình đang nói gì không hả ?! Anh bảo ta và Soraka bỏ đi trong khi anh ở đây ? Đầu anh có vấn đề à ? Muốn đi cùng đi, muốn ở cùng ở ! Ta còn có thể chiến đấu, nhất định ta khô...

Nói tới đây bất chợt Irelia bất giác ánh mắt kiên định của hẳn mà dừng lại. Bên cạnh, Soraka sau khi nghe Irelia nói thì liền ngừng khóc, ngược đầu lên dùng đôi mắt ướt đẫm lệ của mình mà nhìn hẳn. Soraka còn chưa kịp nói gì thì đã bị hành động tiếp theo của hẳn khiến cho nhất thời không nói lên lời.

Phong hẳn bất ngờ đưa tay lên nhẹ nhàng lau đi hai dòng lệ trên mặt Soraka, nói:

- Soraka ! Cô phải cùng Irelia...

- Không ! Không ! Ta không muốn nghe, ta sẽ ở lại, ta sẽ không bỏ chạy, không bỏ chạy nữa...

Soraka đang vùng vẫy kêu gào đột nhiên dừng lại, cả người như hóa đá không nhúc nhích trong vòng tay của hẳn, trong phút chốc nước mắt lại tuôn ra.

- Nghe ta nói, chuyện đến nước này không phải do lỗi của cô, vì vậy cô không cần tự trách mình. Cô phải rời khỏi đây. Ta xin lỗi !...

Nói đoạn, không để cho Soraka có cơ hội vùng vẫy lần nữa, hất ra tay gọn nhẹ đánh ngất cô rồi chuyển sang cho Irelia, dặn dò:

- Giờ thì hãy đi đi, cứ đi về phía Đông là sẽ tới được căn cứ, tại đó hãy gọi thêm viện binh. Ta sẽ cố gắng hết sức có thể, vì vậy cô phải nhanh lên Irelia.

Irelia một bên đỡ lấy Soraka, một bên gật đầu tỏ ý đã hiểu nhưng vẫn chưa đi, đầy lo lắng nhìn hấn, nói:

- Anh nhất định phải sống mà trở lại ! Truyen Cv . com

Nhận thấy sự quan tâm của cô, Phong hấn cảm thấy trong lòng rất ấm áp, miệng nở nụ cười thỏa mãn, nói:

- Nhất định ta sẽ trở lại ! Ta hứa đó !

Nói rồi, Phong hấn gật đầu nhìn Irelia một cách đầy chắc chắn như để cô yên tâm rồi đi. Irelia hiểu ý hấn nên cũng không nói gì nữa mà quay người nhanh chóng rời đi.

Phía bên kia, Warwick mất thấy mấy người Irelia định chạy trốn thì tỏ ý khinh thường, phát tay ra hiệu một cái rồi nói:

- Muốn chạy ? Thật là ngây thơ !

Ngay sau cái phát tay, binh lính Noxus bắt đầu xông lên về phía Phong hấn và phía Irelia vừa đi.

Mất thấy tình hình trở nên nghiêm trọng, Phong hấn khẽ quát một tiếng, sau đó cả thân ảnh hấn bỗng chốc được bao phủ bởi một lớp ánh sáng xanh lục mờ ảo, thứ ánh sáng đó lan truyền khắp cơ thể mang theo cảm giác nóng lạnh đan xen và mang theo cả một nguồn sức mạnh rất lớn.

Đó chính là tác dụng của Tiêu sinh.

Mất thấy đối phương biến đổi như vậy, binh lính Noxus nhất thời chững lại chưa dám tấn công. Mà bên kia chứng kiến hấn biến đổi, Warwick cũng phải thay đổi thái độ không còn vẻ khinh thường, ánh mắt thâm hiểm hơi híp vại, miệng quát lớn:

- Quân đầu, bỏ qua hai đứa kia. Dồn toàn lực tấn công bắt sống hấn cho ta !

- Rõ !

Sau tiếng đáp, hơn một ngàn binh lính tinh nhuệ tay cầm vũ khí bắt đầu xông vào tấn công một kẻ địch duy nhất.

Thì xong, Thái Cổ Tinh Đế Main bá đạo, bốn hạng toàn năng: luyện đan, luyện khí, trận pháp, phù văn, mỹ nữ ôm áp

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: 1 Vs 1000

Là một đấu với một ngàn!

Phong hấn có thể sống? Hấn có thể thoát? Hay sẽ phải dừng bước nơi đây? Rốt cuộc cuối cùng có cơ hội nào cho hấn???

Dù có nhiều câu hỏi như vậy nhưng hấn không có bất kỳ câu trả lời nào cả, đơn giản vì hấn không có dư thời gian suy nghĩ những cái đó. Hiện tại đối với hấn mà nói thì thời gian là một thứ rất quý báu, nhất là khi hấn đã sử dụng đến Tiêu sinh, một kỹ năng tiêu hao sinh lực của người dùng theo thời gian và nếu duy trì quá lâu thì hậu quả sẽ khó mà lường trước được. Vì vậy, hấn nhất định không được bỏ phí thời gian, dù chỉ là một giây mà thôi.

Hơn nữa, đối thủ của hấn lúc này đây không phải một người, một chục người, hay một trăm người mà là một ngàn người. Do đó, hấn không thể lơ là mất tập trung.

Mất thấy đối phương đã đến trước mặt, Phong hấn khẽ quát lên một tiếng, hai chân đạp đất thành công tránh đi hai đường kiếm của đối phương. Tiếp đó, kiếm dài trong tay được hấn vận dụng kiếm thuật wuju rất tốt, một đường kiếm tinh chuẩn, sắc sảo được tung ra theo hình bán nguyệt rất nhanh kết thúc hai tên lính Noxus.

Như được đà, Phong hấn tận dụng ưu thế sức mạnh của mình mà liên tục xông phá đội ngũ kẻ địch. Những thanh âm kim loại va chạm không ngừng vang lên kèm theo cả tiếng kêu gào thảm thiết của đám lính. Nơi nào hấn đi qua là y rằng nơi đó có kẻ nằm ngã, số lượng xác chết cứ thế mà tiếp tục tăng lên khiến binh lính Noxus dù đông đảo nhưng cũng phải e sợ vài phần.

Thời gian tiếp tục trôi qua, thế nhưng trận chiến vẫn tiếp tục và Phong hấn vẫn còn đó, hoàn toàn chưa có chết. Trong khi đó, phía bên kia là một ngàn quân Noxus đến giờ còn chưa bắt được Phong, thậm chí là còn bị hấn tiêu diệt không dưới trăm người. Điều này thực sự nằm ngoài sức tưởng tượng của bất kỳ người nào ở đây, hấn quá mạnh!

Đây là kẻ khác nghĩ vậy chứ Phong hấn mới là người hiểu rõ khả năng của mình nhất. Ngay lúc này đây hấn có thể cảm nhận rõ sinh lực mình đang suy giảm khá, mà trong khi đó quân địch còn quá nhiều, nếu cứ tiếp tục như thế này chỉ phí sức mà thôi. Hấn nhất định phải kết thúc thật nhanh, phải kết thúc... thật nhanh.

Người ta thường nói đánh rắn phải đánh vào đầu. Như vậy, Phong hấn muốn kết thúc nhanh thì ắt phải bắt được kẻ đó.

Ý nghĩ chỉ lóe ra trong một, hai giây nhưng đối với hấn là quá đủ để quyết định. Ánh lục quang trên cơ thể hấn bỗng chốc đại thịnh, con mắt bên trái cũng sáng rực lên nhìn về phía xa xa, nơi mà hai tên Warwick và Kraus đang đứng.

Bình sĩ xung quanh thấy địch nhân càng lúc càng đáng sợ thì không ai hèn ai mà cùng đổ mồ hôi lạnh đầy cảnh giác nhìn kẻ địch. Trông hấn lúc này không có vẻ gì là một con người mà giống như một hung thần vậy. Mặt mũi, y phục và thanh kiếm đều đã dính đầy máu tươi. Hơn nữa, toàn thân hấn còn đang tỏa sáng, một thứ ánh sáng xanh lục tương chừng nhu hòa nhưng lại ẩn chứa sát khí đáng sợ.

Nhân cơ hội đám lính chưa tấn công, Phong hấn ngay lập tức phóng vọt đi, tiện tay cướp một thanh kiếm từ tay một tên lính rồi thẳng tiến về phía Warwick.

Mất thấy đối phương di chuyển, đám binh sĩ vội vàng trấn tĩnh lại. Tên nào tên ấy mặt mũi hung tợn tay cầm đao, cầm kiếm, cầm thương, cầm chùy,... đồng loạt tấn công. Khung cảnh rất chỉ là hỗn loạn.

Quát lên một tiếng thật lớn, Phong hấn hai tay hai kiếm đối chọi lại cả một quân đoàn. Sức mạnh, tốc độ, kiếm thuật,... mọi khả năng đều được hấn vận dụng đến mức tối đa. Giờ phút này bao xung quanh người hấn là những đường kiếm của chính hấn tạo nên, những đường kiếm ấy chuyển động với một tốc độ nhanh tới mức mắt thường chỉ nhìn thấy tàn ảnh. Nó không dùng để tấn công mà có tác dụng như một lớp lá chắn bảo vệ và càn quét mở đường tới chỗ hai tên Warwick, Kraus.

Hấn quả thật là mạnh thật, tuy nhiên, như người ta nói, kiến nhiều cũng có thể cắn chết voi. Với sức của một người đơn độc như Phong hấn không thể chống cự gần ngàn người. Ngay khi chỉ còn một chút nữa hấn thành công xuyên qua đội ngũ quân Noxus thì đột nhiên hấn phải bắt đầu dừng lại.

Phía trước hấn bây giờ là hai lưỡi rìu màu đen to bằng cả người hấn đang cắt gió nện xuống. Với sức đánh từ hai nhát rìu ấy thì có thể khẳng định Phong hấn không thể không tránh. Mặc dù với trạng thái hiện giờ thì hấn có thể đỡ được nhưng cũng phải hứng chịu chấn động không nhỏ. Mà bây giờ mục đích của hấn không phải đám lính mà là tên Warwick kia.

Sự thật đã chứng minh Phong hấn chọn cách tránh đòn tấn công vừa rồi là chính xác. Trong một giây ngắn ngủi sau khi thoát khỏi đòn tấn công, mặt đất nơi hấn còn đứng khi nãy giờ đã bị hai nhát rìu kia nện nứt toác, tạo thành cả hai hố sâu.

Tuy Phong hấn thành công né đi đòn tấn công vừa rồi nhưng cũng chỉ cần có vậy mà vòng vây lại sắp được tái thiết lập. Hai tên tấn công hấn khi nãy là hai tên có vóc dáng to béo như hai đầu sĩ sumo, bọn chúng sau khi đánh hụt đòn đầu tiên thì tỏ ý bất mãn mà lại chuẩn bị tấn công lần nữa.

Đối với hai tên này Phong hấn không có ý định đấu cùng nhưng nếu bắt buộc phải làm vậy thì hấn cũng không ngần ngại chút nào.

Ngay thời khắc hai lưỡi rìu chuẩn bị được chém xuống thì bỗng nhiên nó đã bị chặn lại. Trước cái nhìn khó tin của hai tên này và đám lính gần đấy, Phong hấn lúc này đã tự khi nào cướp lấy hai lưỡi rìu từ tay chủ của nó.

Hai lưỡi rìu tổng cộng nặng cũng phải đến gần hai trăm kg đã được Phong hấn nhấc lên nhẹ nhàng, trông không có vẻ gì nặng nhọc. Không thể đối phương có thời gian phản ứng, lục quang từ mắt trái của Phong bỗng chốc lóe lên, hai lưỡi rìu trong chớp mắt đã được chém xuống.

Hình ảnh lưỡi rìu to lớn chém xuống chính là thứ cuối cùng mà hai tên to béo kia nhìn được trước khi chết, chúng có chết cũng không thể ngờ kẻ địch có thể sử dụng cả hai lưỡi rìu nặng như vậy, và chúng cũng chẳng thể ngờ chính mình lại bị giết bởi vũ khí của mình. Cái này quả thực là rất đau đớn a!

Sau khi hạ được đối phương, Phong hấn chưa có hành động luôn mà chỉ đứng yên tại chỗ. Tuy Tiêu sinh đem lại cho hấn sức mạnh vượt qua giới hạn của con người nhưng không có nghĩa là hấn không bị mệt mỏi. Nhất là sau khi ra chiêu vừa rồi thì hấn càng thêm phần mệt mỏi, miệng không ngừng thở dốc nhưng cũng không quên quét mắt cảnh giác xung quanh.

Có lẽ chịu ảnh hưởng từ pha nhất kích tất sát đầy uy lực của Phong mà hiện giờ dù hấn chỉ đứng im nhưng đám binh sĩ cũng không dám mạnh động. Chẳng tên lính nào không biết đến cặp đôi to béo đã bị giết kia, hai người họ trong quân đoàn được cho là mạnh nhất và không ai có thể tránh khỏi cái chết từ hai lưỡi rìu mà chỉ hai bọn họ sử dụng được. Tuy nhiên, ngay lúc này đây, cặp đôi ấy đã bị một kẻ địch duy nhất cướp vũ khí rồi bị giết bởi vũ khí của mình mà không kịp làm gì.

Nếu ngay cả hai người mạnh nhất cũng bị đối phương hạ gục nhanh như vậy thì liệu tên lính thường như họ có thể chống lại? Chỉ nghĩ tới đó mà đám lính không ai hèn ai cùng rung mình một cái. Ánh mắt nhìn Phong hấn càng thêm phần kính sợ, sĩ khí chiến đấu nhất thời giảm mạnh, trận chiến tạm thời dừng lại.

Phía xa, quan sát trận chiến từ khi bắt đầu tới giờ, Warwick không khỏi bất ngờ về thực lực của đối phương. Dù Warwick là chỉ huy quân Noxus ở đây và thực lực dĩ nhiên cũng không phải dạng vừa nhưng phải công nhận là nếu hai bên solo 1 vs 1 thì bên thua chắc chắn là Warwick hẳn.

Mắt vẫn quan sát trận chiến, Warwick mở miệng.

- Hẳn là người hay quái vật? Tại sao ngươi không nói ta biết về thực lực của hẳn?

Nghe Warwick hỏi, Kraus hơi cúi đầu, đáp:

- Điều này ta không biết, đây là lần đầu ta thấy hẳn như vậy.

- Thế à, xem ra tên này khó xoi rồi đây. Chúng ta cần kết thúc nhanh chóng rồi còn rời khỏi đây, nếu để đám người Ionia tới thì không hay chút nào.

Hơi híp con mắt, Warwick nhếch mép nói tiếp:

- Ngươi kêu cái tên tự coi mình là nghệ sĩ kia sẵn sàng, nhưng nhớ nói với hẳn là làm gì thì làm nhưng không được giết hẳn. Để hẳn sống có ích hơn.

oOo

Phía bên kia, Phong hẳn hiện giờ không hề hay biết cuộc trao đổi của Warwick, hẳn chỉ biết mình phải thoát khỏi đây, mà muốn vậy thì bắt buộc phải bắt được kẻ đứng đầu là Warwick.

Sau một hồi nghỉ ngơi, Phong gầm lên một tiếng rồi thân ảnh hẳn bắt đầu di chuyển. Lũ binh lính cũng ngay lập tức thiết lập vòng vây nhưng có vẻ không hiệu quả chút nào. Lúc này Phong không còn dùng kiếm nữa mà sử dụng luôn hai lưỡi rìu. Dù tốc độ tấn công của hẳn giảm đi nhiều và kém linh hoạt hơn khi sử dụng nhưng thay vào đó là hai lưỡi rìu này lại có sức cản quét rất lớn.

Phong cứ như vậy mà vùng rìu đánh bay mọi vật cản. Và điều gì phải đến cũng phải đến, vòng vây cuối cùng cũng bị hẳn xuyên qua.

Dù tạm thời thoát ra khỏi vòng vây nhưng hẳn không có vẻ gì là thả lỏng. Nếu một khi chưa bắt được tên Warwick thì hẳn không thể rời khỏi đây. Nghĩ tới đây, ánh mắt hẳn lại càng kiên định, thân ảnh lao nhanh về phía Warwick.

Khoảng cách chỉ còn một đoạn nữa là Phong hẳn có thể đạt được mục đích nhưng ngay lập tức hẳn nhận ra điều gì đó không ổn. Gã đang cười ư? Warwick ngươi cười gì?! Tên Kraus đâu, hẳn không có ở đây!!!

Nhanh trí phát hiện ra điểm bất thường, Phong lập tức nhảy lùi về sau vài bước. Thế nhưng, đó mới chính là điều mà tên Warwick gian xảo kia mong muốn.

Ngay khi chân Phong hẳn chạm đất thì đột nhiên xảy ra dị biến. Vùng không gian mặt đất nơi hẳn đứng như bị vặn vẹo rồi để lộ ra hình dáng một bông hoa lớn. Không những thế, trong khu vực bông hoa này hẳn cảm thấy tốc độ của mình giảm đi rất đáng kể. Lúc này trong đầu hẳn lóe lên tia kinh ngạc.

Là bẫy!

Chính xác nó là một cái bẫy, một cái bẫy quá sức tinh vi đến ngay cả hẳn có Lục quang nhãn cũng không phát hiện ra. Và nó là tác phẩm của ai? Không cho Phong thời gian suy nghĩ, ngay sau đó, bông hoa đó đã nổ tung tạo thành một vụ nổ. Cũng may cho hẳn là trong khoảnh khắc trước khi bông hoa phát nổ hẳn đã kịp thoát ra. Tuy vậy, hẳn cũng bị vụ nổ gây chút sát thương.

Còn chưa hoàn toàn trấn tĩnh thì lại tiếp tục có dị biến. Trên đầu hẳn lúc này bỗng nhiên xuất hiện một ấn ký nhỏ. Cái ấn ký này trông có phần quen quen mắt, giống như đã nhìn thấy ở đâu rồi?

Mất tập trung, chỉ vài giây mất tập trung đã khiến Phong hẳn phải trả giá đắt. Trước khi hẳn kịp nhận ra đã xảy ra chuyện gì thì cơ thể hẳn dường như đã bị tê liệt, hay đúng hơn là bị trói buộc bởi một sợi dây vô hình.

Cái bẫy này? Cái ấn ký này? Hiệu ứng khống chế này?...

Là hẳn?!

Sau khi lòng ghép dữ liệu, Phong đưa đến một giả thiết về kẻ tấn công hẳn. Nếu hẳn không nhầm thì người này cũng là một vị tướng trong LOL...

- Khada Jhin!

- Ồ!

Warwick nghe hẳn nói cái tên kia ra liền ồ lên một tiếng rồi nhếch mép cười, nói:

- Ngươi đem lại cho ta thật nhiều bất ngờ đấy! Thật khó tin là ngươi cũng biết hẳn!

"Ngươi khó tin? Ta đây cũng khó tin! Con em nó, vận khí ta xấu vậy à?" Phong thầm kêu khổ trong lòng nhưng ngay lập tức lấy lại sự tự tin.

Không được, không được bỏ cuộc!

Thế này có là gì, ta sẽ thoát khỏi đây! Ta phải giữ lời hứa với Irelia! Ta không thể chịu thua ở đây... không thể! OK.

Trong khoảnh khắc sau đó, lục quang trên người hắn bỗng chói sáng mãnh liệt, ánh mắt hắn cũng sáng rực tràn đầy quyết tâm, tay chân không ngừng vùng vẫy thoát khỏi sự trói buộc...

"Bụp" một tiếng.

Hắn đã thoát!

Trong khi Phong còn chưa kịp ổn định thì trong lòng lại nổi lên dự cảm chẳng lành. Theo phản xạ, hắn đưa hai lưỡi rìu lên chắn trước ngực, cặp mày nhíu lại đầy ngưng trọng.

Và sự việc tiếp theo đã chứng minh dự cảm của hắn đã đúng. Dù có khả năng quan sát đặc biệt từ kỹ năng Lục quang nhãn nhưng rốt cuộc hắn cũng không thể ngay lập tức nhận ra. Một phát đạn mang theo sát thương rất lớn đã bắn trúng mục tiêu là Phong hắn, không, là trúng hai lưỡi rìu trước ngực hắn.

Chỉ với một phát đạn bắn tia, hai lưỡi rìu to lớn trước ngực hắn đã xuất hiện vết nứt lõm khủng bố. Phong khó mà tưởng tượng nổi nếu không có hai lưỡi rìu này đỡ giúp hắn phát đạn vừa rồi thì cái ngực hắn sẽ như thế nào nữa, một cái lỗ máu to đùng giữa ngực?!

Hắn nhanh chóng gạt bỏ đi dòng suy nghĩ mông lung mà trở về trạng thái tập trung. Mới chỉ là phát bắn đầu tiên mà thôi, theo như hắn biết thì hắn sẽ còn phải đối mặt với ba phát đạn nữa.

Trông hắn bây giờ đúng như một con mồi yếu đáng thương đang nằm trong tầm ngắm của thợ săn a.

Lục quang nhãn được hắn vận dụng lên mức tối đa nhưng vẫn không thể xác định vị trí của Jhin. Trong khi đó, phát đạn thứ hai đã được bắn ra. Tương tự như lần đầu, phát đạn thứ hai cũng trúng hai lưỡi rìu trước ngực hắn. Một lực chấn động từ phát đạn khiến hắn phải lùi lại một bước.

"Rắc... rắc..." Tiếng nứt vỡ của hai lưỡi rìu vang lên. Ngay sao đó, cả hai lưỡi rìu đều đồng thời vỡ ra thành từng mảnh rồi rơi xuống đất trước ánh mắt tuyệt vọng của hắn. Hắn đã mất đi tấm chắn duy nhất, rất có thể phát đạn thứ ba sẽ là phát đạn kết thúc.

Và rồi, như dự tính, phát đạn thứ ba đã nổ ra. Viên đạn xé rách không khí bay thẳng tới phía sau lưng của hắn. Không ai để ý trên miệng hắn lúc này đã treo lên một nụ cười bí hiểm.

Ngay cái thời khắc viên đạn được bắn ra cũng là lúc Phong di chuyển. Toàn bộ sức mạnh đã được hắn dồn hết về đôi chân khiến hắn đạt được tốc độ cực nhanh trong khoảng thời gian hai giây, tuy vậy cũng đã đủ để hắn thoát khỏi đường bay của viên đạn.

Viên đạn sau khi hụt mục tiêu vẫn tiếp tục bay, tiếp tục tiến về trước, nơi mà tên Warwick đang đứng!

Trước ánh mắt đầy khó tin của Warwick, Phong đã tránh đi phát đạn vừa rồi và hơn hết, Warwick hắn đã phải hứng chịu phát đạn đó. Warwick lúc này nửa ngồi nửa quỳ trên mặt đất, một tay ôm lấy bả vai tay kia đang chảy máu đỏ lôm. Miệng cũng ứa ra vài giọt máu tươi nhưng vẫn cố nhếch mép nở nụ cười tán thưởng đối phương.

Thì ra qua hai phát đạn đầu tiên Phong đã có thể xác định vị trí của Jhin. Hắn đã di chuyển sao cho vị trí của ba người theo thứ tự là Jhin, Phong và Warwick tạo thành một đường thẳng. Khi ấy, nếu viên đạn không trúng Phong thì mục tiêu mới của nó sẽ là Warwick. Nếu Warwick chết thì hắn đã đạt một nửa mục đích, nửa kia dĩ nhiên là thành công thoát khỏi đây chứ là gì. Theo như hắn tính toán thì thời gian ngắt quãng giữa các phát bắn là 3 giây. Nếu có thể, trong 3 giây hắn có thể tới được vị trí của Warwick và dùng xác của Warwick làm tấm bia đỡ phát đạn cuối cùng. Một khi không còn tay bắn tia thì cơ hội chạy thoát thành công của hắn là cao hơn rất nhiều.

Nghe qua có vẻ như một kế hoạch khá ổn, tuy nhiên thì trong thực tế mọi thứ hiếm khi diễn ra theo đúng kế hoạch. Ngay trong bước đầu tiên, dù hắn thoát được viên đạn và khiến nó bắn trúng Warwick nhưng chỉ là sượt qua bả vai mà thôi, hoàn toàn không thể giết được gã.

Bất quá, thời gian có hạn, hắn không thể vì thế mà bỏ kế hoạch. Warwick bị thương cũng đủ để hắn không chế. Chỉ cần có vậy, hắn ngay lập tức đạp đất phóng đến vị trí của Warwick.

1 giây... 2...

Còn chưa hết giây thứ hai, làm sao có thể?!

Đó là câu hỏi duy nhất của Phong lúc này. Hắn đã gục ngã, bị gục ngã bởi phát đạn thứ tư.

Warwick gần đấy thấy hắn ngã xuống thì phá lên cười đầy sáng khoái, mãi vài giây sau mới cất tiếng nói:

- Phải công nhận ngươi quá mạnh, cả về sức mạnh lẫn trí tuệ. Kế hoạch của ngươi đáng lí ra sẽ thành công tốt đẹp và ngươi cần thời gian giữa các lần bắn rất chuẩn xác. Tuy nhiên, đáng tiếc cho ngươi là viên đạn thứ tư nó đặc biệt hơn ba viên đạn trước. Ta cứ nghĩ ngươi phải biết rõ điều ấy?

Là viên đạn thứ tư, viên đạn đặc biệt. Điều này hắn biết, nó đặc biệt, nhưng cái đặc biệt mà hắn biết là sức công phá của viên thứ tư mạnh hơn gấp đôi

những viên trước chứ không phải ngay cả thời gian giới hạn giữa các phát bắn cũng chỉ còn một nửa như thế này. Cái này nằm ngoài kế hoạch của hắn.

Thất bại! Hắn đã thất bại rồi, hoàn toàn thất bại!

Phong hắn bây giờ chỉ còn có thể nằm gục ở đây, trên nền đất ẩm ướt lạnh lạnh. Chân phải của hắn đã bị viên đạn thứ tư bắn trúng và gần như nát vụn, máu thịt, xương trắng lộ hết cả ra. Một cảm giác đau đớn tột cùng không gì tả được.

Phong cũng đã tắt đi kỹ năng Tiêu sinh, ngay tức khắc, cái tác dụng phụ của nó liền đem lại cho hắn một cái cảm giác đau đớn, suy nhược còn lớn hơn vài phần so với vết thương ở chân phải.

Phong hắn bất động ở đó, đôi môi khô khốc khó khăn nhếch lên nở một nụ cười tự giễu. Con mắt hơi nheo lại nhìn lên bầu trời xanh thẳm không gợn mây.

Bầu trời hôm nay trong xanh quá a, có vẻ rất thích hợp để chết a! Ha ha, ta thực sự phải chết như này? Ta chỉ mới hạnh phúc chưa được bao lâu mà đã phải chết?!... Xin lỗi cha! Xin lỗi tất cả mọi người... Ta thực sự... xin... lỗi...

Đó cũng là tất cả những gì hắn nghĩ được trước khi nhắm mắt, một nụ cười trên môi, một giọt nước mắt...

Bạn đang đọc truyện *Liên Minh Huyền Thoại Phiêu Lưu Ký* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.